

LINDA HOWARD LJUBOMORA



Naslov izvornika: Linda Howard - To die for

LINDA HOWARD

LJUBOMORA

Prevod: Katarina Travašić

ULIKS
Rijeka, 2005

Ovo je za moju dragu, jako zahtjevnu prijateljicu, koja je do sada ubila samo monitor i koja mi je pružila inspiraciju za ovu priču. Neću navoditi imena ovoga puta.

1.

Većina ljudi ne shvaća navijačice ozbiljno. Kada bi samo znali...

Sve-američka djevojka - to sam ja. Ako pogledate fotografije u mojim srednjoškolskim godišnjacima, vidjet ćete djevojku duge, plave kose, preplanulog tena i širokog osmijeha koji pokazuje savršene bijele zube, zahvaljujući tisućama dolara potrošenih na aparatiće i izbjeljivanje. Imala sam samopouzdanje gornje srednje klase američke tinejdžerske princeze - ništa mi se loše nije moglo dogoditi. Napokon, bila sam navijačica.

Priznajem to. Zapravo, ponosim se time. Mnogi ljudi smatraju da su navijače šupljoglave i ohole, ali to su samo oni koji nikada nisu poznavali navijačice. Opraštam im zbog njihovog neznanja. Navijanje je težak posao, zahtjevna mješavina vještine i snage, a uz to je i opasan.

Ljudi se često ozlijede, ponekad i poginu, tijekom navijanja. Uglavnom se djevojke ozlijede: dečki bacaju, a djevojke su bacane. Tehnički nas se naziva 'letačicama', što je zaista blesavo jer, naravno, ne možemo letjeti. Nas se baca. 'Bacalice' su one koje padnu na glavu i slome si vrat.

Pa, ja nikada nisam slomila vrat, ali sam slomila lijevu ruku, i ključnu kost, i iščašila sam desno koljeno. Ne bih mogla izbrojiti uganuća gležnjeva i masnice. Ali, ravnoteža mi je odlična, noge su mi jake i još uvijek se mogu spustiti u most i napraviti špagu. Osim toga, otišla sam na koledž zbog navijačke stipendije. Je li ovo *cool* zemlja ili ne?

Dakle, ime mi je Blair Mallory. Da, znam: to je pogodeno ime. Slaže se s navijanjem i plavom kosom. Ne mogu si pomoći; roditelji su me tako nazvali. Moj se otac zove Blair, pa mi je valjda drago što me nisu i označili kao 'Blair mlađi'. Mislim da ne bih bila proglašena kraljicom da mi je ime bilo Blair Henry Mallory, ml. Dovoljno sam sretna s Blair Elizabeth, hvala lijepa.

Mislim, ljudi iz šou-biznisa daju djeci imena poput Homer, za Boga miloga. Kada ta djeca odrastu i ubiju svoje roditelje, mislim da bi sve tužbe protiv njih trebalo odbaciti.

Čime dolazimo do ubojstva koje sam vidjela.

Zapravo, ne dolazimo, ali to je barem logično. Mislim na povezanost.

Ipak se loše stvari događaju i sve-američkim princezama - navijačicama. Udala sam se, nisam li?

To je također nekako povezano s ubojstvom. Udala sam se za Jasona Carsona odmah nakon koledža, pa mi je četiri godine ime bilo Blair Carson. Trebala sam znati bolje i ne udati se za nekoga čije se ime i prezime rimuju, ali neke stvari čovjek nauči iz iskustva. Jason je bio duboko u politici: u studentskom vijeću, u kampanjama svoga oca kongresmena i strica gradonačelnika, bla, bla, bla. Jason je bio toliko zgodan da su djevojke zbog njega doslovno drhtale. Šteta što je to znao. Imao je gustu plavu kosu, lijepe crte lica, tamnoplave oči i tijelo koje je održavao u odličnoj kondiciji. Imao je tijelo poput Johna Kennedyja mlađeg.

To smo bili mi. Par za plakate, plave kose i bijelih zubiju. I moje je tijelo bilo prilično lijepo, usuđujem se tako reći. Što smo mogli doli vjenčati se?

Nakon četiri godine smo raskinuli brak, na obostrano olakšanje. Napokon, nismo imali ništa zajedničko, osim izgleda, a uistinu mislim da to nije dobra osnova za brak. Jason je želio dijete tako da bismo izgledali kao sve-američka obitelj dok je bio u kampanji za postati najmlađi kongresmen, što me zapravo jako živciralo, ako želite znati, jer je prije odbijao imati dijete, a sada je odjednom to bio plus u kampanji. Rekla sam mu da me može poljubiti u dupe. Iako ga je i prije ljubio, ali sada je kontekst bio drugačiji, razumijete?

Ispala sam bandit u brakorazvodnoj nagodbi. Možda bih se trebala osjećati krivom; mislim, to nije bilo baš jako feministički. Stoji na svoje dvije noge, ostvari sve vlastitim postignućima, i te stvari. I ja zapravo vjerujem u sve to; samo sam željela natjerati Jasona da pati. Željela sam ga kazniti. Zašto? Jer sam ga ulovila kako ljubi moju najmlađu sestru, Jennifer, na Novu godinu dok je ostatak obitelji bio u dnevnoj sobi, potpuno zaokupljen zabavom. Jenni je tada imala sedamnaest godina.

Pa, bijes me nimalo ne usporava. Kada sam ih vidjela u blagovaonici, odšuljala sam se i pronašla jedan od onih jednokratnih fotoaparata kojeg smo koristili prethodnoga dana da zabilježimo svečanu priliku za Jasonov kampanjski album - obiteljske stvari, slavlje praznika, žderanje za stolom, gledanje američkog nogometa. Želio je imati slike okupljanja moje obitelji, jer je moja obitelj izgledala puno bolje od njegove. Jason je sve koristio u kampanji.

Bilo kako bilo, napravila sam stvarno odličnu fotografiju Jasona i Jenni, s blicom i svim tim, pa je znao da ga imam u šaci. Što je mogao napraviti, loviti me po kući pred mojim ocem i oteti mi fotoaparata? Čisto sumnjam. Kao prvo, morao bi objasniti, a znao bi da ja ne bih potvrdila njegovu priču. Kao drugo,

moj bi ga otac bio bacio preko televizora jer se usudio povrijediti njegovu djevojčicu. Jesam li spomenula da sam ja tatina curica?

I tako sam podnijela zahtjev za razvodom i Jason mi je dao sve što sam pitala, pod jednim uvjetom: da mu dam fotografiju i negative. Pa, da - zašto ne? Nije da nisam imala više od jednog primjerka.

Možda je Jason mislio da sam bila preglupa za to. Nikada se ne isplati podcijeniti način na koji će konkurencija igrati. Iz tog razloga, mislim da Jason neće proći dobro u politici.

Također sam rekla mami da je Jenni dozvolila Jasonu da je poljubi. Ne mislite valjda da bih dozvolila toj maloj kurvici da prođe nekažnjeno? Nije da ne volim Jenni, ali ona je beba u obitelji i misli da se može izvući sa svime što poželi. Povremeno joj se moralo pokazati da nije tako. Primijetila sam da se i njeno ime rimuje s prezimenom: Jenni Mallory. Ime joj je zapravo Jennifer, ali nikada je nismo tako zvali, pa se to ne računa. Ne znam čega to ima u rimi imena i prezimena, ali meni to nosi lošu sreću. Razlika je u tome što sam oprostila Jenni, jer mi je ona rod. Nije bilo šanse da oprostim Jasonu.

Dakle, mama se pobrinula za Jenni, koja se u suzama ispričala i obećala da biti dobra djevojčica ili barem pokazati bolji ukus, a moja je srednja sestra, Siana, koja je studirala pravo, držala pregovore s Jasonom. Ime 'Siana' je navodno velška varijanta imena 'Jane', ali vjerujte mi na riječ, to ime zapravo znači 'morski pas ljudožder s rupicama u obrazima'. To je bila Siana.

Sa ženama Mallory u akciji, razvod je prošao u rekordno kratkom roku, bez da je tata ikada saznao zašto smo sve ljute na Jasona. Iako ga to nije ni zanimalo - ako smo mi bile ljute, bio je i on, iz solidarnosti. Zar to nije slatko od njega?

Od Jasona sam prilikom razvoda dobila lijepu svotu novca, hvala lijepa. Dobila sam i crveni Mercedes kabriolet, naravno, ali novac je bio najvažniji zbog onoga što sam učinila s njime. Kupila sam fitness centar. Napokon, svatko ide za svojim mogućnostima, a ja sam znala sve o održavanju linije. Siana je sugerirala da je nazovem 'Blairine prekrasne guzice', ali smatrala sam da bi to ograničilo klijentelu i možda na ljude ostavilo dojam da se bavim i liposukcijom. Mama je smislila ime 'Super tijela' koje nam se svima svidjelo, pa je i ostalo.

Potrošila sam puno na preuređenje, ali kada sam završila, mjesto je praktički vikalo 'najviši razred'. Ogledala su bila ulaštena, oprema je bila najbolja koju se moglo naći, kupaonice, tuševi i svlačionice bile su potpuno preuređene, dodala sam dvije saune i bazen, te privatnu sobu za masaže.

Član 'Super tijela' mogao je birati između satova joge, aerobika, Tai Boa ili kick boksa. Ako vas joga nije ispunjavala, mogli ste se otići tući, bez da napustite zgradu. Inzistirala sam i na tome da mi svo osoblje bude kvalificirano, jer nikada niste mogli znati kada će neki direktor bez kondicije i s visokim kolesterolom ići dizati utege, u pokušaju da povрати tijelo iz svoje mladosti preko noći, da bi mogao impresionirati svoju novu tajnicu. I što bi tada dogodilo - srčani udar. Osim toga, bilo je lijepo vidjeti u oglasu sve te kvalifikacije.

Sav novac je bio toga vrijedan. Unutar mjesec dana od otvaranja, centar 'Super tijela' je odlično napredovao. Prodavala sam mjesečna ili godišnja članstva - uz popust ako se plaćalo za cijelu godinu, što je bilo pametno jer je 'hvatalo' ljude od kojih je većina onda i dolazila jer nije željela potratiti novac. Automobili na parkiralištu davali su dojam uspjeha, a znate što kažu za dojam. U svakom slučaju, uspjeh se razmnožava poput zečeva. Bila sam oduševljena od glave do pete i natrag.

'Super tijela' centar je otvoren od šest ujutro do devet navečer, pa svatko može ugurati posjet u svoj dnevni raspored. Moji su tečajevi joge u početku bili loši, s tek nekoliko upisanih žena, pa sam unajmila zgodne igrače ragbija s koledža, da pohađaju satove joge tjedan dana. Gomila s dizanja utega i Tai Boa, mačo do zuba, bacila se na sve što je moje igrače održavalo u dobroj formi, a žene su došle jer su želje biti u istoj prostoriji s tim frajerima. Do kraja tjedna, sudionici u satovima joge su se učeterostručili. Kada je mačo gomila otkrila kako je joga teška, ali i korisna, većina je ostala a s njima i žene.

Jesam li spomenula da sam na koledžu imala nekoliko predmeta s područja psihologije?

I evo me, nekoliko godina kasnije: imam trideset godina i vlasnica sam uspješnog biznisa koji me drži zaposlenom, ali kojim također i dobro zarađujem. Zamijenila sam crveni kabriolet za bijeli, jer sam željela biti mrvicu manje upadljiva. Nije pametno da neudana žena koja živi sama privlači previše pažnje. Osim toga, željela sam novi auto. Volim taj miris. Da, znam da sam mogla kupiti Forda ili tako nešto, ali uživala sam činiti Jasona ljubomornim time što sam se vozila gradom u Mercedesu, a on to nije mogao jer bi mu to bio loš imidž u kampanji. Vjerojatno će umrijeti ljubomoran na taj Mercedes. Nadam se.

Nisam parkirala kabriolet na javnom parkiralištu ispred, jer nisam željela da se propalice motaju oko njega. Dala sam napraviti privatno parkiralište iza dvorane za osoblje, s našim vlastitim ulazom; moje parkirno mjesto - koje

je bilo dovoljno veliko da mu se drugi automobile ne mogu previše približiti - bilo je točno ispred ulaza. Budući da si vlasnik može priuštiti nekoliko hirova, a ja sam osim toga bila graciozna vlasnica, dala sam napraviti i veliku tendu iza zgrade, tako da smo parkirali ispod nje i bili zaštićeni kada izlazimo i ulazimo u automobile.

Kada je kišilo, svi su to jako cijenili.

Ja sam šef, ali ne vjerujem u vladanje nad zaposlenicima. Osim parkirališta, nisam si dozvoljavala druge privilegije. Pa, mislim da mi je potpisivanje njihovih plaća davalo ogromnu prednost, a ja uistinu jesam rukovala novcem i donosila sve financijske odluke, ali brinula sam o njima. Imali smo lijep paket zdravstvenog osiguranja koje je uključivalo i stomatologe, isplaćivala sam im pristojne plaće - i mogli su privatno davati satove za vrijeme slobodnih dana - a davala sam im i dovoljno dug godišnji odmor. Iz tih razloga nisam često mijenjala osoblje. Određene promjene su neminovne, jer se životi mijenjaju i ljudi se sele, i takve stvari, ali rijetko se događalo da netko odlazi na drugi posao iste vrste. Jednako osoblje je dobro za posao. Klijenti vole poznavati svoje trenere i učitelje.

Dvorana se zatvara u devet navečer i ja sam uglavnom ostajala zaključati tako da je moje osoblje moglo odlaziti kući svojim obiteljima ili društvenom životu. Nemojte zbog toga misliti da ja nemam društveni život. Istina, ne izlazim više onoliko koliko sam izlazila nakon razvoda, ali 'Super tijela' mi oduzimaju mnogo vremena i posao mi je važan, pa se brinem o njemu. I kreativna sam na izlascima: idemo na ručak, što je dobro ako tip nije onako super kako sam ja mislila, jer je ručak 'konačan'. Nađemo se, jedemo, odemo. Na taj način, ako mi se tip ne sviđa, ne moram ga uvrijediti ili smišljati jadne izgovore zašto ga neću pozvati u stan. Ručak je dobar za izlaske. Ako mi se sviđa, onda bi se otvarale druge mogućnosti, poput pravog izlaska navečer ili u nedjelju, kada su 'Super tijela' zatvorena.

Bilo kako bilo, te večeri - spomenula sam da sam bila svjedok ubojstva, nisam li? - zatvorila sam kao inače. Bilo je prilično kasno, jer sam radila na svojim gimnastičkim vještinama; nikada ne znate kada će vam zatrebati most. Dobro sam se oznojila, pa sam se istuširala i oprala kosu prije no što sam pokupila svoje stvari i krenula prema izlazu za zaposlene. Ugasila sam svjetla, pa otvorila vrata i iskoračila van, pod tendu.

O, čekajte, počela sam žuriti. Nisam vam objasnila o Nicole.

Nicole 'zovite me Nikki' Goodwin bila mi je trn u oku. Učlanila se u 'Super tijela' prije otprilike jedne godine i odmah me počela izluđivati, iako

mi je trebalo nekoliko mjeseci da to primijetim. Nicole ima jedan od onih dahtajućih glasove koje tjeraju snažne muškarce da se tope. Na mene je djelovao tako da sam je željela zadaviti. Čega ima u tom lažiranju Marilyn Monroe da se sviđa muškarcima? Nekim muškarcima, u svakom slučaju. Nicole je bila i lažno slatka kada je govorila; čudo je što su svi oko nje skakali po zidovima zbog viška šećera. Barem nije okretala prstima pramenove kose.

Ali to nije činila jer Ja to ne radim - osim ako ne grdim nekoga. Inače sam profesionalnija. Vidite, Nicole je bila imitatorica. A kopirala je mene.

Prvo je to bila kosa. Njena je prirodna boja bila gotovo plava, ali dva tjedna nakon što se ućlanila u 'Super tijela' kosa joj je postala zlatno plava, sa svjetlijim pramenovima. Kao što je bila moja. Nisam to baš primijetila u to vrijeme jer joj kosa nije bila dugačka kao moja; tek kasnije, kada su se svi dijelovi slagalice počeli spajati, shvatila sam da joj je kosa iste boje kao moja. Onda ju je počela podizati u konjski rep na vrh glave da joj ne smeta dok vježba. Pogodite tko je još podizao tako kosu dok vježba?

Ne nosim puno šminke na poslu jer je to gubitak vremena; ako djevojka dovoljno sjaji, šminka nestane. Osim toga, imam dobru kožu i lijepe tamne obrve i trepavice, pa me ne brine manjak šminke. Međutim, volim svjetlucajući losion od kojeg mi koža lagano sjaji. Nicole me pitala koji vrstu losiona koristim i, poput idiota, rekla sam joj. Sljedećeg je dana Nicolina koža sjala. Njena je odjeća za vježbanje počela nalikovati mojoj: triko i grijače za noge nosila sam u dvorani, a preko sam navlačila hlače za jogu kada bih kružila uokolo i nadgledala stvari. Nicole je počela nositi triko i grijače, a inače je skakala uokolo u hlačama za jogu. I zaista mislim da je skakala. Mislim da žena nije posjedovala grudnjak. Nažalost, bila je jedna od onih žena koje bi trebale. Moji muški članovi (volim to govoriti) uživali su u spektaklu, ali od svog tog skakutanja i njihanja ja sam dobivala vrtoglavicu, pa sam se koncentrirala na održavanje kontakta očima kada sam morala razgovarati s njom.

Zatim je kupila bijeli kabriolet.

Nije bio Mercedes, nego Mustang, ali ipak - bio je bijel, bio je kabriolet. Koliko je očitija još mogla biti?

Možda sam trebala biti polaskana, ali nisam bila. Nije to bilo kao da se sviđam Nicole, pa me kopira iz divljenja. Mislim da me je mrzila iz dna duše. Pretjerivala je sa slatkoćom kada bi razgovarala sa mnom, znate? Nicoline riječi, "O, dušo, to je najljepši par naušnica koje sam vidjela!" zapravo su značile "Želim ti ih iščupati iz ušiju i ostaviti krvave rane, kujo jedna." Jedna

druga članica kluba jednom je čak komentirala, nakon što je gledala kako Nicole odlazi, dok joj dijelovi tijela poskakuju, "Ta žena bi vam željela presjeći grkljan, politi vas benzinom i zapaliti vas, te vas ostaviti negdje u jarku. Onda bi se vratila i plesala na vašem pepelu nakon što se vatra ugasi."

Vidite? Nije da ja to izmišljam.

Budući da sam bila otvorena za javnost, morala sam svakom tko to želi dozvoliti učlanjenje, što je uglavnom bilo dobro, iako sam možda neke od dlakavijih članova prvo trebala poslati na depilaciju, ali imala sam i posebnu točku u članskom ugovoru - kojeg su svi članovi potpisivali pri učlanjenju - ako se tri člana pobune na ponašanje nekog člana u jednoj kalendarskoj godini, tom se članu neće dozvoliti ponovno učlanjenje kada mu istekne članarina.

Budući da sam profesionalka, ne bih izbacila Nicole samo zato što me izluđivala. Žderalo me to što moram biti toliko profesionalna, ali izdržala sam. Međutim, Nicole je redovito živcirala, vrijeđala ili općenito ljutila otprilike sve žene koje je susretala tijekom dana. Napravila bi nered u svlačionici i ostavila da ga druge počiste. Davala je nepristojne primjedbe ženama koje nisu bile u najboljoj formi i zaposjedala je sprave iako je postojalo tridesetominutno ograničenje na individualne programe.

Primjedbe su uglavnom bile u obliku prigovaranja, ali nekoliko mi je žena prišlo s vatrom u očima i zahtijevalo ispuniti formalnu žalbu. Hvala ti, Isuse.

Broj žalbi u Nicolinom dosjeu bio je puno veći od potrebnih tri kada joj je članstvo isteklo i mogla sam joj reći - nježno, naravno - da joj se članstvo ne može obnoviti i da bi trebala očistiti svoj ormarić.

Vrisak koji je to pratio vjerojatno je prestrašio krave koje su pasle u susjednoj općini. Nazvala me kujom, kurvom, droljom i to je bilo tek za zagrijavanje. Glasno vrijeđanje postajalo je sve glasnije i glasnije, privlačeći pažnju svih u dvorani, i mislim da bi me bila udarila da nije znala kako sam u boljoj formi od nje i da bih joj definitivno uzvratila, i to dosta jače. Zadovoljila se bacanjem svega s prijemnog stola - nekoliko lončanica, članske iskaznice, nekoliko olovki - na pod i uzvikom prijetnje na odlasku, da će mi se javiti njen odvjetnik.

Dobro. Štogod. Svaki put mogu uzvratiti njenom odvjetniku svojim. Siana je bila mlada, ali bila je smrtonosna i nije joj smetalo igrati prljavo. To smo naslijedile od naše majke.

Žena koja je došla gledati Nicolin napadaj počela je pljeskati kada su se vrata za njom zatvorila. Muškarci su jednostavno bili smeteni. Ja sam bila ljuta jer Nicole nije očistila svoj ormarić, što je značilo da ću je morati pustiti natrag da pokupi svoje stvari. Pomislila sam pitati Sianu mogu li inzistirati da Nicole zakaže sastanak za pražnjenje svog ormarića i da policajac bude prisutan da bi bio svjedok uklanjanju njenih osobnih stvari i da bi spriječio ponavljanje njenog ispada.

Ostatak je dana prošao savršeno. Bila sam slobodna, bez Nicole! Nije mi čak ni smetalo što moram pospremiti nered kojeg je napravila, jer je više nije bilo, nije više bila tu.

Dobro. To je stvar s Nicole.

Natrag na mene dok te večeri izlazim na stražnja vrata, itd., itd., itd.

Ulična svjetiljka na uglu osvjetljavala je parkiralište, ali sjene su bile izdužene. Kiša je jednolično padala, zbog čega sam opsovala u sebi jer će mi prljavština s ulica uprljati auto, a povrh svega toga, počela se spuštati magla. Kiša i magla nisu dobra kombinacija. Hvala nebesima, nemam kovrčavu kosu, pa ne moram brinuti o frizuri za takva vremena.

Ako se ikada nađete u prilici da svjedočite važnom događaju, želite izgledati najbolje što možete.

Zaključala sam vrata i okrenula se prije no što sam primijetila automobil u gornjem uglu parkirališta. Bio je to bijeli Mustang. Nicole me čekala, prokletstvo.

Odmah spremna i pod uzburom - napokon, ona jest postala nasilna ranije - koraknula sam unatrag tako da mi je zid bio iza leđa i da mi ona ne može prići otuda. Pogledala sam na obje strane, očekujući da će nasrnuti na mene iz sjene, ali ništa se nije dogodilo i ponovno sam pogledala prema Mustangu, pitajući se sjedi li ona u njemu i čeka da ja odem. Što će napraviti - slijediti me? Pokušati me izgurati s ceste? Stati pored mene i pucati? Ništa nisam željela preskočiti.

Zbog kiše i magle bilo je nemoguće vidjeti ima li koga u Mustangu, ali tada sam raspoznala figuru koja je stajala s druge strane automobila i vidjela sam plavu kosu. Posegnula sam u torbu, želeći dohvatiti mobitel i uključiti ga. Ako napravi jedan korak prema meni, zvat ću 911.

Tada se figura pored Mustanga zanjihala i pomaknula, a veća, tamnije sjena odvojila se od Nicole. Muškarac. O, sranje, dovela je nekoga da me premlati. Pritisnula sam 9 i jednom 1.

Glasan zvuk natjerao me da skočim pola metra u zrak i prva mi je pomisao bila da je grom prasnuo negdje u blizini. Ali nije bilo vidljive munje, niti se tlo zatreslo. Tada sam shvatila da je buka vjerojatno pucanj iz pištolja i da sam ja vjerojatno meta, te sam panično zacviljela dok sam se bacala na sve četiri iza auta. Zapravo, pokušala sam vikati, ali sve što je izlazilo bio je taj Minnie Mouse zvuk kojeg bi me bilo sram da nisam bila prestrašena na smrt. Nicole nije dovela mišiće; dovela je revolveraša.

Ispao mi je mobitel i u mraku ga nisam vidjela. Nije pomagalo ni to što sam pokušavala gledati oko sebe, pa nisam mogla trošiti vrijeme na potragu za mobitelom. Samo sam počela pretraživati pločnik rukom, pokušavajući ga napipati. O, sranje, što ako je revolveraš dolazio ovamo vidjeti je li me pogodio s tim hitcem? Mislim, pala sam na tlo pa bi bilo razumno misliti da sam pogođena. Bih li trebala mirno ležati i praviti se da sam mrtva? Otpuzati pod auto? Pokušati ući natrag u zgradu i zaključati vrata?

Čula sam kako se pokreće automobilski motor i pogledala sam prema gore baš kada je tamna limuzina s četvoro vrata zalazila u usku uličicu i nestala mi iz vidokruga iza zgrade. Čula sam kako usporava i staje na križanju ispred, a zatim se priključuje u prilično rijedak promet. Nisam mogla odrediti kojim je smjerom krenula.

Je li to bio ubojica? Ako je još tko bio na parkiralištu, sigurno bi čuo pucanj i ne bi se tako mirno odvezao. Jedini smiren vozač bio bi onaj tko je pucao, zar ne? Bilo tko drugi bi pobjegao glavom bez obzira, baš kao što sam ja očajnički htjela.

Tipično od Nicole da unajmi jadnog ubojicu; nije čak ni provjerio i uvjerio se da sam mrtva. Ali čak i ako je ubojica otišao, gdje je bila Nicole? Čekala sam i slušala, ali nisu se čuli koraci, niti zvuk Mustanga.

Na trbuhu sam dopuzala do strane automobila i provirila jedne od svojih prednjih guma. Bijeli je Mustang još uvijek bio na parkiralištu, ali nije bilo ni traga Nicole.

A nije bilo ni prolaznika koji bi užurbano dolazili zbog pucnja i provjerili je li tko pogođen.

'Super tijela' su bila u dobroj četvrti, s malim trgovinama i restoranima u blizini, ali bez kuća - a trgovine i restorani su uglavnom opskrbljivali okolne velike biznise, pa su se svi restorani zatvarali u šest, a trgovine nedugo nakon toga. Ako je netko tko je izlazio iz 'Super tijela' kasnije od toga želio sendvič, najbliže je mjesto bilo udaljeno oko pet blokova. Do sada, nisam shvaćala koliko je parkiralište za osoblje bilo izolirano u vrijeme zatvaranja.

Nitko drugi nije čuo pucanj. Bila sam prepuštena sama sebi.

Imala sam dvije mogućnosti. Ključevi od automobila bili su mi u džepu. Imala sam dva snopa ključeva jer je broj ključeva koji su mi trebali u teretani bio ogroman i nisam ih mogla nositi kada sam kupovala i slično. Mogla sam bez problema doći do ključeva od automobila, otključati auto daljinskim i uskočiti prije no što bi Nicole mogla doći do mene - osim ako nije stajala točno s druge strane mog automobila, ali mislila sam da nije, iako je sve bilo moguće. Ali automobil, pogotovo kabriolet, nije se činio dovoljno čvrstim da na udaljenosti drži psihotičnu imitatoricu. Što ako je ona imala pištolj? Krov od tkanine neće zaustaviti metak. Drugi izbor bio mi je izvući velik snop ključeva dvorane iz torbe, napipati ključ od vrata, otključati vrata i ući unutra. To bi zahtijevalo više vremena, ali bila bih puno sigurnija iza zaključanih vrata.

Pa, pretpostavljam da je postojala i treća mogućnost, a ta je bila da potražim pokušati da sam bila sigurna da ona nije imala pištolj. Međutim, nisam znala, pa nisam željela izigravati junakinju. Možda jesam plavuša, ali nisam glupa.

Također, u takvoj bih tučnjavi slomila barem dva nokta. Dakle, bilo je odlučeno.

Dakle, pipkala sam po torbi dok nisam pronašla ključeve. Pronašla sam ključ od vrata, izolirala ga, a zatim, držeći se nisko, hodala pačjim hodom unatrag do vrata. Taj hod izgleda stvarno grozno, ali odličan je za bedra i guzicu.

Nitko nije skočio na mene. Nisu se čuli nikakvi zvukovi osim oni rijetkog prometa u daljini, a to je nekako bilo jezovitije nego da je ona skočila, vičući, preko krova mojeg automobila. Nije da sam mislila kako je Nicole mogla skočiti toliko daleko, osim ako su joj gimnastičke vještine bile puno, puno bolje no što je pokazivala, a ja sam znala da nisu jer je ona bila tip koji se hvalisao i razmetao. Nije mogla napraviti čak ni špagu, a da je pokušala napraviti most, zbog težine cica bi pala ravno na glavu.

Bože, željela sam da makar jednom pokuša napraviti most.

Ruke su mi se samo malo tresle - dobro, više od toga - ali uspjela sam otključati vrata iz prvog pokušaja. Praktički sam proletjela kroz otvor i zaista sam poželjela da sam ih malo više otvorila jer sam si udarila desnu ruku. Ali, bila sam unutra, a zatim otpuzala dalje, u slučaju da ona zapuca kroz vrata.

Uvijek tijekom noći ostavim nekoliko žarulja slabe potrošnje da gore, ali sve su s prednje strane. Prekidač za stražnji hodnik bio je uz sama vrata,

naravno, a nije bilo šanse da se toliko približim vratima. Budući da nisam vidjela kamo idem, nastavila sam puzati kroz hodnik, pipkajući si put pokraj kupaonice za žensko osoblje - muške su prostorije bile s druge strane hodnika zatim pokraj sobe za odmor, te sam konačno stigla do trećih vrata, a ta su vodila u moj ured.

Osjećala sam se kao trkač koji je došao do cilja.

Sada kada su između mene i psihotične kuje bili zidovi i zaključana vrata, ustala sam i upalila svjetla, a zatim podignula slušalicu i ljutito utipkala 911. Ako misli da ću je zbog ovoga dati uhititi, ozbiljno je podcijenila moju ljutnju.

2.

Bijelo crni automobil, s rotirajućim svjetlima, stao je ispred parkirališta točno nakon četiri minute i dvadeset i sedam sekundi. Znam jer sam im stopala vrijeme. Kada kažem operateru da netko puca na mene, očekujem brzu uslugu od policije koju svojim porezima pomažem podržati i odlučila sam da je sve ispod pet minuta razumno. U meni postoji i komadić dive koju pokušavam držati pod kontrolom, jer je istina da ljudi puno bolje surađuju ako se ne viče na njih (ma, zamislite samo), pa pokušavam prema ljudima biti što ljubaznija - bivšeg supruga ne računam - ali sve to puštam po strani kada se bojim za svoj život. Nije da sam histerična ili tako nešto. Nisam izletjela kroz vrata i bacila se u naručje momaka u plavom - željela sam, ali izašli su iz svog vozila s rukama na drškama pištolja, pa sam pretpostavljala da bi pucali i na mene kada bih potrčala prema njima. Imala sam dovoljno toga za jednu noć, pa sam upalila svjetla i otključala prednja vrata, te stala unutar vrata gdje su me mogli vidjeti, ali gdje sam bila izvan dometa psihotične kuje. Također, kiša je počela jače padati, a ja se nisam željela smočiti.

Bila sam mirna. Nisam skakala gore-dolje i vriskala. Naravno, adrenalin i stres su me sustigli i tresla sam se od glave do pete, i zbilje sam željela nazvati mamu, ali razmislila sam o svemu i nisam čak ni zaplakala.

"Imamo dojavu o pucnjevima ispaljenima na ovoj lokaciji, gospođo," rekao je jedan od policajaca dok sam koraknula unatrag da ih propustim. Njegov oprezan pogled proučavao je svaki detalj prijemnog prostora, vjerojatno u potrazi za ljudima s oružjem. Činilo se da je u kasnim dvadesetim godinama, s kratkim, širokim vratom koji mi je govorio da redovito vježba.

Ipak, nije bio jedan od mojih klijenata jer sam ih sve poznavala. Možda bih mu mogla pokazati svoje prostorije nakon što uhite Nicole i odvuku je na odjel psihijatrije. Hej, nikada ne treba propustiti priliku za proširenje klijentele, zar ne?

"Samo jedan pucanj," rekla sam. Ispružila sam ruku. "Ja sam Blair Mallory, vlasnica 'Super tijela'."

Mislim da se mnogi ljudi ne predstavljaju propisno policajcima jer su obojica izgledala prilično začuđeno. Drugi je policajac izgledao još mlađi, kao beba murjak, ali on se prvi sabrao i zapravo se rukovao sa mnom. "Gospođo,"

rekao je pristojno, a zatim izvadio malen bločić iz džepa i zapisao moje ime. "Ja sam Barstow, a ovo je Spangler."

"Hvala vam što ste došli," rekla sam pokazujući im svoj najljepši osmijeh. Da, još uvijek sam se tresla, ali dobri maniri su dobri maniri.

Bili su se malo opustili jer je bilo očito da ja nisam naoružana. Nosila sam top i hlače za jogu pa nisam imala džepove u koje bih mogla nešto sakriti. Policajac Spangler je maknuo ruku s drške svog pištolja. "Što se događa?" pitao je.

"Ovog sam poslijepodneva imala problema s jednom klijenticom, Nicole Goodwin" - njeno je ime bilo pažljivo upisano u bločić policajca Barstowa - "kada sam joj odbila produžiti članstvo zbog brojnih primjedbi drugih članova. Postala je nasilna, srušila stvari sa stola, vrijeđala, i takve stvari..."

"Je li vas udarila?" pitao je Spangler.

"Ne, ali me čekala večeras kada sam zaključala. Njen je automobil bio na parkiralištu koje je rezervirano za zaposlenike. Bio je još tamo kada sam nazvala 911, iako je ona sigurno do sada već otišla. Vidjela sam nju i još nekoga, mislim da je bio muškarac, pored njenog auta. Čula sam pucanj i bacila se na tlo pored svojeg automobila, a zatim se netko - mislim da je to bio onaj muškarac - odvezao, ali Nicole je ostala, ili je barem njen automobil ostao. Držala sam se nisko, vratila se natrag u zgradu i nazvala 911."

"Jeste li sigurni da ste čuli pucanj?"

"Da, naravno." Molim vas. Ovo je bio jug, da budem precizna - Sjeverna Karolina. Naravno da sam znala kako zvuče pucnji iz pištolja. Čak sam i sama pucala iz puške kalibra 22. Moj djed s majčine strane vodio me u lov na vjeverice kada bismo im išli u posjet na selo. Umro je od srčanog udara kada sam imala deset godina i nitko me više nije vodio u lov na vjeverice. Ipak, to nije bio zvuk kojeg čovjek zaboravi, čak i da ga televizijski program ne podsjeća na nj svako toliko.

Dakle, murjaci ne prilaze bez opreza automobilu u kojem navodno sjedi psihotična kuja. Nakon što su potvrdili da je bijeli Mustang uistinu još parkiran iza zgrade, policajci Barstow i Spangler govorili su nešto u svoje male slatke radio stanice nekako zakačene za njihova ramena - možda čičak trakom - i ubrzo je stigao još jedan bijelo-crni automobil, iz kojega su izašli policajci Washington i Wskosigh. Išla sam u školu s DeMariusom Washingtonom i kratko mi se nasmiješio prije no što mu je tamno lice ponovno poprimilo poslovan izraz. Vyskosigh je bio nizak i širok, uglavnom

ćelav i nije bio iz okolice, što je bio južnjački izraz za Yankeeje. Jednom južnjaku ta fraza objašnjava sve, od ukusa u hrani i odijevanju do manira.

Rečeno mi je da ostanem unutra - nema problema - dok je četvorka pažljivo izašla u tamu i kišu, pitati Nicole kog vruga tu radi.

Bila sam tako poslušna - što je dokaz koliko sam bila prestrašena - da sam još uvijek stajala točno na istom mjestu kada se policajac Wskosigh vratio unutra i oštro me promotrio. Bila sam malo iznenađena. Ovo baš nije bilo dobro vrijeme za nepristojnost, znate?

"Gospođo," rekao je pristojno, "Biste li željeli sjesti?"

"Da, bih," odgovorila sam jednako pristojno i sjela na jednu od stolica za posjetitelje. Pitala sam se što se događa vani. Koliko bi dugo to još moglo trajati?

Nakon još nekoliko minuta, stiglo je još automobila s rotirajućim svjetlima. Moje je parkiralište počelo nalikovati okupljalištu policajaca. Dragi Bože, zar četiri policajca nisu mogla srediti Nicole? Morali su pozvati pojačanje? Morala je biti još veći psiho no što sam ja mislila. Čula sam da ljudi dobiju nadljudsku nagu kada polude. Nicole je definitivno bila luda. U glavi mi se pojavila slika nje kako baca policajce lijevo i desno dok korača prema meni i pitala sam se bih li se trebala zabarikadirati u svoj ured.

Policajac Wskosigh nije izgledao kao da mi dozvolio to s barikadiraњem. Zapravo, počela sam razmišljati kako me policajac Wskosigh nije više toliko štutio - kao što sam u početku mislila - koliko me čuvao. Kao da pazi da ja ne napravim ... nešto.

O-o.

Različiti su mi scenariji počeli prolaziti glavom. Ako je on bio ovdje da me spriječi da ne napravim nešto, što bi to nešto moglo biti? Pišanje? Papirologija? Oboje sam trebala napraviti, zbog čega mi je upravo to prvo palo na pamet, ali sumnjala sam da bi policiju to zanimalo. Barem sam se nadala da policajca Wskosigha nije zanimalo, pogotovo prva stvar.

Nisam željela razmišljati o tome, pa sam usmjerila misli natrag.

Nije ih ni brinulo da bih ja mogla odjednom puknuti, izletjeti van i napasti Nicole prije no što bi me oni mogli spriječiti. Nisam nasilan tip, osim u slučaju da sam ekstremno provocirana; štoviše, da je itko od njih obraćao i najmanju pažnju na mene, primijetio bi da sam tek bila na manikuri - boja je bila ledeni mak, moja najnovija najdraža boja. Ruke su mi izgledala baš lijepo, ako mogu tako sama reći. Nicole nije bila vrijedna slomljenog nokta, pa je očito bila sigurna što se mene tiče.

Do sada mora biti prilično očito da mogu u glavi plesati oko neke teme gotovo čitavu vječnost, ako je to nešto o čemu uistinu ne želim razmišljati.

Zaista nisam željela razmišljati o tome zašto me policajac Wskosigh čuva, tj. pazi na mene.

Zaista, zaista nisam željela.

Nažalost, neke su stvari jednostavno prevelike da bi ih se ignoriralo i istina mi se zabila u misli. Šok je bio gotovo poput fizičkog udarca; zapravo sam se trgnula u stolici.

"O, moj Bože. Taj pucanj nije ispaljen u mene, zar ne?" izlanula sam. "Nicole - muškarac je pucao u nju, nije li? Pucao je..." U nju, počela sam govoriti, ali umjesto toga, mučnina mi se sakupila u grlu i morala sam progutati u prazno. U ušima mi je počelo zvoniti i shvatila sam da sam na putu da učinim nešto nedostojanstveno, kao na primjer da padnem sa stolice na lice, pa sam se brzo sagnula i stavila glavu između koljena, te duboko disala.

"Jeste li dobro?" pitao je policajac Wskosigh, a glas mu je bio jedva čujan zbog zujanja u mojim ušima. Mahnula sam mu rukom da mu dam do znanja da sam pri svijesti i usredotočila sam se na disanje. Unutra, van. Unutra, van. Pokušavala sam se pretvarati da sam na satu joge.

Zujanje u ušima je počelo popuštati. Čula sam otvaranje prednjih vrata, te korake. "Je li ona dobro?" netko je pitao.

Ponovno sam mahnula rukom. "Dajte mi samo minutu," uspjela sam izgovoriti, iako su riječi bile upućene podu. Još trideset sekundi kontroliranog disanja uklonilo je mučninu i oprezno sam se ispravila.

Pridošlice, dvojica muškaraca, bili su odjeveni u normalnu odjeću i obojica su skidala gumene rukavice. Odjeća im je bila mokra od kiše, a njihove su mokre cipele ostavile tragove na mom lijepom, sjajnom podu. Primijetila sam nešto crveno i mokro na jednoj rukavici, i soba oko mene se zavrtjela. Brzo sam se ponovno nagnula.

Dobro, inače nisam toliko krhka, ali ništa nisam jela od ručka, a sada je moralo biti deset sati, ako ne i više, pa mi je razina šećera u krvi vjerojatno bila niska.

"Trebate li bolničara?" pitao je jedan od muškaraca.

Zatresla sam glavom. "Bit ću dobro, ali bila bih zahvalna ako bi mi netko od vas mogao donijeti nešto za popiti iz hladnjaka u stražnjoj sobi." Pokazala sam rukom. "Tamo je iza, iza mog ureda. Trebalo bi biti nečeg laganog, možda boca slatkog čaja."

Policajac Wskosigh je krenuo, ali jedan od novopristiglih muškaraca je rekao, "Čekaj. Želim provjeriti taj ulaz."

I tako je on otišao, a Wskosigh je ostao gdje je bio. Drugi pridošlica je sjeo pored mene. Nisu mi se sviđale njegove cipele. Mogla sam ih dobro promotriti budući da sam još uvijek bila sagnuta. Bile su to crne cipele s krilnom kapicom, ekvivalent kućnoj haljini od poliestera. Sigurna sam da u trgovinama postoje kvalitetne crne cipele s krilnom kapicom, ali taj je dizajn svejedno užasan. Ne znam zašto ga muškarci vole. U svakom slučaju, krilne kapice ovog tipa bile su mokre, a voda se zapravo zadržavala na njima u kapima. Donji dio njegovih nogavica također je bio mokar.

"Ja sam detektiv Forester," počeo je.

Oprezno sam malko podignula glavu i ispružila desnu ruku. "Ja sam Blair Mallory." Skoro sam rekla Drago mi je, što mi naravno nije bilo, barem ne u ovim okolnostima.

Poput policajca Barstowa, uhvatio mi je ruku i jednom je zatresao. Možda mi se nisu sviđale njegove cipele, ali lijepo se rukovao, ni prejako, ni preslabo. Možete puno naučiti o čovjeku po načinu na koji se rukuje. "Gospođo, možete li mi reći što se noćas ovdje dogodilo?"

Bio je i pristojan. Uspravila sam se. Crveno umrljane plastične rukavice nisu bile u blizini, pa sam udahнула uz olakšanje. Ponovila sam ono što sam rekla policajcima Barstovm i Spangleru; drugi se muškarac vratio s bocom slatkog čaja i čak je s nje skinuo čep prije no što mi ju je pružio. Prekinula sam se dovoljno dugo da zahvalim i popijem velik gutljaj ledenog čaja, a zatim sam nastavila s pričom.

Kada sam završila, detektiv Forester je predstavio drugog muškarca - detektiva MacInnesa - i ponovno sam se rukovala. Detektiv MacInnes je privukao jednu od stolica za posjetitelje. Bio je malo stariji od detektiva Forestera, malo krupniji, s kosom koja je počela sijediti i podugačkom bradom. Ali iako je bio debeljuškast, imala sam dojam da je čvrst, a ne mekan.

"Kada ste otključali stražnja vrata i izašli van, zašto vas osoba koja je stajala s gospođicom Goodwin nije vidjela?" pitao je.

"Ugasila sam svjetlo u hodniku kada sam otvorila vrata."

"Kako vidite što radite ako ugasite svjetlo?"

"To je nekako simultano," rekla sam. "Pretpostavljam da je svjetlo ponekad još upaljeno dijelić sekunde kada otvaram vrata, a ponekad nije. Večeras sam zakračunala vrata nakon što mi je posljednji zaposlenik otišao,

jer sam ostala do kasno i nisam željela da bilo tko može ući. Dakle, ključevi su mi u desnoj ruci, a lijevom sam rukom otkračunala vrata i otvorila ih dok rubom ruke gasim svjetlo." Napravila sam pokret prema dolje, pokazujući mu kako sam to radila. Ako imate nešto u rukama, tako to radite. Svi to rade na taj način. Ako imate ruke, a većina ih ljudi ima, je 1' da? Neki ljudi ih nemaju, pa pretpostavljam da koriste sve što mogu, ali ja sam očito imala ruke - nema veze. Opet taj mentalni ples. Duboko sam udahnula i vratila misli na pravi put. "Ovisi o točnoj usklađenosti, ali izgledi su da polovicu puta nema svjetla kada otvorim vrata. Hoćete da vam pokažem?"

"Možda poslije," rekao je detektiv MacInnes. "Što se dogodilo nakon što ste otvorili vrata?"

"Izašla sam, zaključala vrata i okrenula se. Tada sam vidjela Mustanga."

"Niste ga vidjeli prije?"

"Ne. Moj auto je točno ispred vrata, a osim toga, kada izađem već se okrenem da zaključam vrata."

Postavljao je pitanje za pitanjem, izdvajajući detalje, a ja sam strpljivo odgovarala. Rekla sam mu kako sam se bacila na pod kada sam čula pucanj i pokazala sam mu prljave mrlje na svojoj odjeći. Tada sam primijetila da sam ogulila kožu s dlana lijeve ruke. Voljela bih da mi netko objasni kako nešto što prije nisam ni primijetila može početi peći k'o vrag u trenutku kada primijetim. Namrštila sam se i uštignula oguljenu kožu. "Moram oprati ruke," rekla sam, prekidajući pitanja koja kao da nisu imala kraja.

Oba su me detektiva pogledala policijskim očima. "Ne još," rekao je MacInnes na koncu. "Želio bih završiti ovo ispitivanje."

U redu, dobro. Razumijem. Nicole je bila mrtva, posvađale smo se toga dana, ja sam jedina bila tu. Morali su pročešljati sve mogućnosti, a ja sam bila prva, pa su morali pročešljati mene. Iznenada sam se sjetila svog mobitela. "O, željela sam vam reći; bila sam usred pozivanja 911 kada sam čula pucanj i pala na tlo, pa sam ispustila mobilni. Pipkala sam uokolo, ali nisam ga našla. Može li netko pogledati oko mog automobila? Mora biti tamo negdje."

MacInnes je kimnuo Wskosighu i ovaj je otišao sa baterijskom svjetiljkom u ruci. Vratio se nakon nekoliko trenutaka s mojim mobitelom, kojeg je dao detektivu MacInnesu. "Ležao je ispod automobila," rekao je.

Detektiv je pogledao maleni ekran na mobitelu. Kada počnete birati broj, ekran se osvjetli, ali ne ostane osvjetljen; nakon otprilike trideset sekundi - pretpostavljam jer, iako sam stopala vrijeme policiji, još nisam stopala svjetlo na svom mobitelu - svjetlo ekrana se ugasi, ali ako ste pritiskali brojeve, oni

ostanu na ekranu. Dok sjedimo u mom dobro osvijetljenom području za recepciju, brojevi bi trebali biti vidljivi i bez da je ekran osvijetljen.

Bila sam umorna, bila sam potresena, i bilo mi je slabo zbog pomisli da je Nicole bila upucana, u biti, točno ispred mene. Željela sam da požure i prijeđu preko prve mogućnosti - mene - tako da mogu otići negdje gdje ću biti sama i plakati. Zato sam rekla, "Znam da sam ja jedina ovdje i da imate samo moju riječ da su se stvari tako odvijale, ali možete li učiniti nešto da ovo ubrzamo? Test s detektorom laži možda?" To nije bila moja najbolja ideja jer sam osjećala kako mi srce lupa kao da trčim u maratonu, što bi sigurno pokvarilo rezultat poligrafa. Pokušala smisliti još nešto da zaokupim policajce, u slučaju da pomisle da bi donošenje poligrafa na mjesto zaista bilo dobra zamisao. Ne znam rade li takve stvari, ali nisam željela riskirati. Osim toga, gledala sam policijske serije na televiziji i znam da postoje načini da dokažu da je netko pucao iz oružja. "Ili recimo jedan od onih čudnih testova?"

Detektiv MacInnes je usisao jedan obraz, pa mu je lice izgledalo iskrivljano. "Čudni testovi?" pitao je opreznim tonom u glasu.

"Znate. Na mojim rukama. Da biste znali jesam li pucala iz oružja."

"Aaa," rekao je razumijevajući, kimajući glavom i bacajući kratak pogled na svog partnera koji je ispustio prigušen zvuk. "Taj čudan test. Mislite na ostatke baruta?"

"To je to," rekla sam. Da, znala sam da se silno trude da mi se ne smiju, ali ponekad stereotip o glupim plavušama ima koristi. Što sam manje opasnom mogla izgledati, to bolje.

Pa, detektiv MacInnes me je uzeo za riječ. Došao je forenzičar s kutijom punom stvari i napravio mi taj famozni test. Stavio mi je nešto na ruke, a zatim to stavio u neku kemikaliju koja je trebala promijeniti boju u slučaju da imam tragove baruta na rukama. Nisam imala. Očekivala sam da će mi poprskati ruke nečim i zatim ih držati pod crnim svjetlom, ali kada sam pitala forenzičara, rekao mi je da je to stari trik. Svaki se dan nauči nešto novo.

Nije da su MacInnes i Forester popustili u svom ispitivanju nakon toga. Nastavili su postavljati pitanja - jesam li vidjela lice muškarca, vidjela koji automobil vozi, i tako dalje - dok su moj automobil, čitava zgrada i okolno područje bili temeljito pretraženi. Tek nakon što nisu ništa pronašli (nikakvu mokru odjeću), zaključili su ispitivanje i nisu mi čak ni rekli da ne napuštam grad.

Znala sam da je Nicole bila upucana izbliza, jer sam vidjela muškarca kako stoji pored nje. Budući da je ona ležala pored svog automobila u daljoj strani parkirališta, na kiši, i budući da sam ja bila jedina potpuno suha osoba tamo - što je bio razlog zašto su tražili mokru odjeću, da se uvjere da se nisam presvukla - ja nisam bila na kiši i nisam mogla obaviti taj čin. Nije bilo mokrih otisaka osim onih koje su ostavili policajci kada su ušli na prednja vrata; stražnji je ulaz bio suh. Moje su cipele bile suhe. Ruke su mi bile prljave - što je značilo da ih nisam oprala - a odjeća mi je bila umrljana. Mobitel mi je bio ispod automobila, s 9 i 1 jasno vidljivom na ekranu, što je dokazivalo da sam pokušala birati 911. Ukratko, ono što su vidjeli poklapalo se s onim što sam ja rekla, a to je bilo dobro.

Pobjegla sam u kupaonicu, gdje sam se pobrinula za problem koji me je pritiskao, a zatim sam oprala ruke. Oguljeni dio dlana me pekao, pa sam otišla u svoj ured po kutiju s prvom pomoći. Stavila sam nekakvu antibiotsku otopinu na ogrebotinu, a zatim sam je prekrila ogromnim flasterom.

Mislila sam nazvati mamu, u slučaju da je netko čuo nešto i nazvao je, što bi nju i tatu na smrt prestrašilo, ali odlučila sam da bi bilo pametnije prvo pitati detektive je li to u redu. Otišla sam do vrata svog ureda i pogledala van, ali bili su zaposleni i nisam ih htjela prekidati.

Iskreno, vukla sam se. Bila sam potpuno iscrpljena. Kiša je lijevala i od tog sam zvuka bila još umornija, a od rotirajućih svjetla vani dobila sam glavobolju. I policajci su izgledali umorno, te su bili potpuno pokisli unatoč opremi za kišu. Najbolje što sam mogla napraviti bilo je skuhati kavu. Koji murjak nije volio kavu?

Ja sam voljela aromatične kave i uvijek sam imala velik izbor okusa u svom uredu, ali po mom iskustvu muškarci nisu baš skloni pustolovinama kada se radi o kavi - barem ne južnjaci. Muškarac iz Seattlea možda ne bi zakolutao očima na kavu s okusom čokolade i badema, ili maline, ali južnjaci su uglavnom željeli da im kava ima okus kave i ničega drugoga. Imam lijepu vrstu kave spremljenu za one s kromosomom Y, pa sam je izvukla iz ormarića i počela puniti papirnati filter. Zatim sam dodala malo soli, koja je bila dobra suprotnost prirodnoj gorčini kave, te sam ubacila i jednu žličicu moje kave s aromom čokolade i badema. To neće biti dovoljno da oni otkriju, ali će dodati piću malo mekoće.

Moj aparat za kavu je jedan od onih velikih koji skuhanju pun lonac kave za točno dvije minute. Ne, nisam mu mjerila vrijeme, ali mogla sam ići piškiti i vratiti se, a kava bi bila gotova, što znači da je uistinu brz.

Dok se kava kuhala, izvukla sam plastične čašice, vrhnje, šećer i crvene plastične žličice, te ih složila uz aparat za kavu.

Ubrzo nakon toga detektiv Forester je slijedio miris do mog ureda, a njegov je oštar pogled primijetio aparat za kavu čim je ušao.

"Baš sam napravila lonac svježe kave," rekla sam dok sam pijuckala iz svoje šalice, koja je bila lijepa, živahna i žuta, s natpisom 'OPROSTI SVOJIM NEPRIJATELJIMA - TO IH POTPUNO ZBUNI'. Plastika je grozna za ruž, pa uvijek pijem iz prave šalice - nije da sam imala ruž, ali to nije važno. "Želite li?"

"Ima li mačka rep?" pitao je retorički, primičući se loncu. "Ovisi o tome je li ili nije Manks."

"Nije."

"U tom slučaju da, mačka ima rep. Ako nije imala kakvu neobičnu nezgodu."

Smiješio se dok si je ulijevao kavu u plastičnu šalicu. Murjaci se moraju služiti telepatijom za prenošenje vijesti o kavi u blizini, jer je unutar nekoliko minuta kroz moja vrata ulazio potok policajaca, i u uniformi i u civilu. Stavila sam prvi lonac na grijač, i pristavila drugi lonac. Ubrzo sam ponovno promijenila lonce i treća se runda kave kuhala.

Kuhanje kave me zaposlilo i učinilo noć malo manje jadnom za policajce. I sama sam popila drugu šalicu. Vjerojatno i tako neću moći spavati te noći, pa zašto ne? Pitala sam detektiva MacInnesa mogu li nazvati mamu, a on nije rekao ne - samo je rekao da bi cijenio ako bih malo pričekala, jer je, poznavajući majke, mislio da bi ona odmah dojurila ovamo, a on je prvo htio srediti mjesto zločina. Kada se to tako stavi, on je bio čovjek koji je zaista poznavao majke, a ja sam samo sjedila za stolom i pijuckala kavu i pokušavala zaustaviti drhtanje koje me svako toliko potresalo.

Svejedno sam trebala nazvati mamu, da dojuri i pobrine se za mene. Noć je već bila dovoljno grozna, zar ne? Pa, postala je još gora.

3.

Trebala sam znati da će se on pojaviti. On je, napokon, bio poručnik u policiji, a u prilično malom gradu poput našega - sa šezdeset i nešto tisuća stanovnika - ubojstva se nisu događala svakoga dana. Vjerojatno je većina murjaka koji su bili na dužnosti bila tamo, kao i mnogo onih koji nisu bili na dužnosti.

Čula sam njegov glas prije no što sam ga vidjela, i čak sam nakon dvije godine prepoznala dubinu, laganu oštrinu koja je govorila da nije čitav svoj život proveo na jugu. Prošle su gotovo dvije godine otkako sam posljednji put vidjela njegov zatiljak dok je odlazio od mene, bez 'Želim ti lijep život', a ja sam još uvijek osjećala kako mi želudac propada, kao da vozim bicikl i upravo počinjem juriti nizbrdo. Dvije proklete godine - a puls mi se još ubrzavao zbog njega.

Barem sam još uvijek bila u svom uredu kada sam čula njegov glas; bio je točno ispred vrata i razgovarao s nekim murjakom, pa sam imala trenutak za pripremiti se prije no što će me vidjeti.

Da, imali smo povijest, poručnik J.W. Bloodsworth i ja. Prije dvije godine smo izlazili - tri puta, da budem precizna. Njegovo je promaknuće u poručnika bilo prilično novo, ne starije od godinu dana, pa je on tada još bio narednik Bloodsworth.

Jeste li ikada upoznali nekoga i osjetili da vam svaki instinkt, svaki hormon, govori u uho, "O, moj Bože, to je to, to je prava stvar, uhvati ga i napravi to SADA!"? Tako je bilo od prvog pozdrava. Kemija među nama bila je nevjerojatna. Od trenutka kada smo se upoznali - upoznala nas je njegova majka, koja je u to vrijeme bila učlanjena u 'Super tijela'- moje je srce doslovno drhtalo kadgod bih ga vidjela, a možda njegovo nije drhtalo, ali bi usredotočio svoju pažnju na mene na način na koji muški gledaju nešto što stvarno, stvarno žele, bilo da se radi o ženi ili o plazma televizoru ogromnog ekrana. A među nama je postojao i onaj osjećaj pojačane svijesti zbog čega sam se osjećala kao priključena u strujni krug.

Kada razmišljam o tome, sigurna sam da se kukac tako osjeća kada ulijeće u električnu klopku.

Prvi nam je spoj protekao u magli iščekivanja. Prvi nam je poljubac bio poput eksplozije. Jedino što me je spriječilo da spavam s njime na prvome

spoju je: A) to je tako neukusno, i B) nisam bila na kontracepcijskim pilulama. Mrzim to priznati, ali A) je bio jači razlog od B), jer su mi hormoni vrištali, "Da! Želim imati njegovo dijete!"

Glupi hormoni. Trebali bi barem pričekati i vidjeti ako se stvari razvijaju prije takvog vikanja. Drugi nam je spoj bio još intenzivniji. Ljubljenje je postalo vruće maženje, bez većine odjeće. Pogledati razlog B) gore koji objašnjava zašto sam stala, iako je on imao kondom. Ne vjerujem kondomima, jer kada smo Jason i ja bili zaručeni, jedan mu je puknuo i dva sam se tjedna preznojavala, sve dok nisam dobila mjesečnicu točno na dan kada sam je trebala dobiti. Vjenčanica mi je bila spremna za posljednju probu i mama bi umrla od muke da mi se struk počeo širiti. Inače se ne brinem za mamine muke, ali planiranje velikog vjenčanja stresno je čak i za žene s čeličnim živcima. Ne, bez kondoma za mene, osim u svrhu zabave; znate na što mislim. Stvarno sam namjeravala prijeći na pilulu čim dobijem sljedeću mjesečnicu, jer sam mogla gledati u budućnost i vidjeti голу, jako veliku figuru Jeffersona Wyatta Bloodswortha u njoj... uistinu jako veliku figuru. Samo sam se nadala da ću izdržati dovoljno dugo da pilule počnu djelovati.

Na trećem spoju, činilo se kao da ga je nešto obuzelo. Bio je nepažljiv, nemiran, stalno je pogledavao na sat, kao da ne može dovoljno brzo pobjeći od mene. Završio je spoj s očito oklijevajućom pusom u obraz i otišao bez da kaže da će nazvati - što bi bila laž jer nije nazvao - ili da se lijepo proveo, ili bilo što. I to je bio posljednji put da ga vidim, gad.

Bila sam bijesna na njega, a dvije godine uopće nisu razrijedile moj bijes. Kako je mogao otići od nečega što je obećavalo da će biti posebno? A ako nije osjećao ono što i ja, onda mi nije trebao skidati odjeću. Da, znam da je to ono što muški rade, i neka ih Bog blagoslovi zbog toga, ali kada prođeš tinejdžerske godine, želiš da uz požudu ide još nešto, da se plitkoća lokve produbi barem u... dublju lokvu, pretpostavljam. Ako je otišao jer sam ga dvaput zaustavila u konzumaciji, onda mi je bolje bez njega. Sigurno je da ga kasnije nisam nazvala i pitala što nije u redu, jer sam bila toliko ljuta da nisam znala bih li se mogla kontrolirati. Namjeravala sam ga nazvati kada se smirim.

Nakon dvije godine, još uvijek nisam bila mirnija.

To je bilo moje stanje uma kada je ušao u moj ured u 'Super tijelima', svih metar i devedeset centimetara njega. Tamno mu je odijelo bilo malo duže nego ona koja je nosio prije dvije godine, ali zelene su mu oči bile potpuno iste: proučavale su, oštre i inteligentne, tvrde od čvrstoće koju policajci

moraju imati ili tražiti drugi posao. Taj je tvrd policijski pogled prešao po meni i čak se još pooštrio.

Nisam bila sretna što ga vidim. Željela sam ga udariti i gotovo bih to bila učinila da nisam bila sigurna da bi me uhitio zbog napada na policajca, pa sam napravila jedino što bi bilo koja žena koja drži do sebe napravila: pretvarala sam se da ga ne prepoznajem.

"Blair," rekao je, prilazeći dok mi nije stajao blizu, preblizu. "Jesi li dobro?"

Što je njega to zanimalo? Pogledala sam ga pomalo prestrašeno, kao kada žene gledaju nepoznate muškarce koji im se previše približe, te sam diskretno odgurnula stolicu malo dalje od njega. "Ovaj... dobro sam," rekla sam oprezno, a zatim suptilno promijenila izraz u začuđenost dok sam buljila u njega, kao da djelomice prepoznajem njegovo lice, ali ne mogu ga povezati s imenom iz sjećanja.

Iznenadila me snaga ljutnje u njegovim zelenim očima. "Wyatt," rekao je ukočeno.

Još sam se malo povukla. "Molim?" nagnula sam se u stranu i pogledala pored njega, kao da provjeravam da policajci još uvijek što je u blizini, u slučaju da on postane nasilan - a, da budem iskrena, činilo se kao da bi mogao.

"Wyatt Bloodsworth." Riječi su mu ispala iz usta poput olovnih kuglica. Moja mu mala šarada uopće nije bila zabavna, ali ja sam uživala.

Potihom sam si ponovila ime, samo lagano pomičući usne, a zatim je prosvjetljenje obasjalo moje lice. "O! O! Sada se sjećam. Žao mi je, grozna sam s imenima. Kako ti je majka?" Gospođa Bloodsworth je pala sa svog bicikla na pločnik ispred svoje kuće i slomila je lijevu ključnu kost i nekoliko rebara. Članstvo u 'Super tijelima' joj je isteklo dok se opravljala i nije se ponovno učlanila.

Nije izgledao ništa sretnije kada je čuo da mi je njegova majka prvo što mi je palo na pamet u vezi s njim. Što je mislio, da ću mu se baciti u zagrljaj, ili plačući od histerije ili ga moleći da me uzme natrag? Nema šanse. Žene Mallory su čvršće od toga.

"Gotovo se vratila na staro. Mislim da je činjenica što nije sve kao prije boli više od slomljenih kostiju."

"Kada je vidiš, pozdravi je od mene. Nedostajala mi je ." Tada sam se, budući da je nosio značku za pojasom, lagano lupila po čelu. "Da! Da sam primijetila tvoju značku, prije bih sve povezala, ali sada sam malo

uznemirena. Detektiv MacInnes nije želio da prije nazovem majku, ali sada vidim da je pola grada na parkiralištu, pa misliš li da bi mu smetalo da je sada nazovem?"

Još uvijek nije izgledao jako zadovoljan mnome. O, Bože, zar sam povrijedila njegov mali ego? Zar to nije bilo baš grozno? "Još ne dozvoljavamo ulaz civila na područje," rekao je. "I medije zadržavamo, dok ne završimo s preliminarnom istragom. Cijenili bismo da ne razgovaraš ni s kim dok ne završimo."

"Razumijem." I uistinu jesam. Ubojstvo je bilo ozbiljna stvar. Samo sam željela da nije dovoljno ozbiljno da zahtijeva prisutnost poručnika Bloodswortha. Ustala sam i zakoračila pored njega - dajući mu istu količinu osobnog prostora kao što bih dala strancu - i ulila sam si još jednu šalicu kave. "Koliko će dugo to još trajati?"

"Teško je reći."

Što je bio dobar ne-odgovor. Primijetila sam da gleda u kavu i rekla, "Molim te, posluži se." Uzela sam plastičnu posudu koju sam koristila sada kada su oba lonca bila puna. "Idem uzeti još vode da skuham još jedan lonac." Zatim sam izašla iz ureda i otišla do kupaonice, gdje sam napunila posudu i uživala u zadovoljstvu.

Sigurno mu se nije sviđala ideja da nije bio nezaboravan i da ga uopće nisam prepoznala. Ako je mislio da sam provela prethodne dvije godine tugujući i žaleći za svime što je moglo biti, razmišljanje mu je sada bilo popravljeno. I što je uopće očekivao? Nastavak starih vremena? Ne, ne pod ovim okolnostima, ne dok je radio. Bio je previše profesionalan za takvo što. Ali definitivno je očekivao da ću reagirati na njega nesvjesnom intimnošću koja se koristi kada nekoga osobno poznajete, čak i ako je veza završila. Šteta za njega što ja nisam bila nesvjesna.

Kada sam izašla iz kupaonice, detektivi MacInnes i Forester su razgovarali s Wyattom u hodniku, a glasovi su im bili tihi. Stajao je leđima okrenut prema meni, pa sam, dok je bio zaokupljen razgovorom s njima, imala priliku zaista ga proučiti. I prokletstvo, ali opet se dogodilo, ono s lupanjem srca. Stala sam, buljeći u njega.

Nije bio zgodan muškarac, ne na način na koji je moj bivši bio zgodan. Jason je bio zgodan poput modela, savršenih crta lica; Wyatt je izgledao nekako pretučeno, što je bilo za očekivati, budući da je proveo par godina igrajući profesionalno ragbi na mjestu obrane, ali i da nije, crte lica su mu bile nekako grube. Čeljust mu je bila čvrsta, slomljen mu je nos imao kvrgu na

sredini i stajao je malo ukoso, a obrve su mu bile ravne crne linije iznad očiju. Održavao je formu atlete kojemu su i snaga i brzina bile jednako važne, ali dok je Jasonovo tijelo imalo eleganciju plivača, Wyattovo je tijelo bilo namijenjeno za korištenje poput oružja. Najvažnije od svega, s njega kao da je cijedio testosteron. Dobar je izgled gotovo potpuno nevažan kada muškarac zrači seksualnošću, a Wyatt Bloodsworth je zračio i previše, barem u mom slučaju. Kemija. Nema drugog načina da se to objasni.

Mrzim kemiju. Nisam mogla biti ozbiljna ni s kim drugim u protekle dvije godine zbog te kemije. Poput detektiva, bio je odjeven u hlače i sportsku jaknu, s kravatom koja je bila opuštena oko njegovog vrata. Pitala sam se zašto mu je trebalo toliko dugo da dođe; je li bio vani, na spoju, s ugašenim dojavljivačem ili mobitelom? Ne, bio je previše savjestan za tako nešto, što je značilo da je bio dovoljno daleko da je mogao stići tek za otprilike dva sata. Također je bio vani na kiši, jer su mu cipele i dvadeset donjih centimetara nogavica bili mokri. Morao je pogledati mjesto zločina prije no što je ušao. Oba su detektiva bila niža od njega, a lice detektiva MacInnesa bilo je pažljivo i aktivno. Pomislila sam da stariji muškarci nisu bili sretni jer je mladi čovjek tako brzo napredovao. Wyatt se uspeo kroz činove poput kometa, djelomično i stoga što je bio dobar policajac. On je bio i Ime, lokalni dečko koji je uspio, slavna osoba koja je bila u profesionalnoj ragbi ligi, a zatim odustala od te karijere da bi postala policajac u svom rodnom gradiću. Provođenje zakona bilo je njegova prva ljubav, rekao je medijima.

Svi su u njegovom rodnom gradu znali zašto je profesionalno igrao ragbi: zbog novca. Bloodsworthovi su bili 'stari novac', što je značilo da su nekada imali novac, ali da su sada bankrotirali. Njegova je majka živjela u viktorijanskoj kući od dvjesto kvadratnih metara koju je obožavala, ali njeno održavanje je uvijek crpilo novac. Njegova je starija sestra, Lisa, imala dvoje djece i iako su ona i suprug imali solidan brak i dobro im je išlo u financijskom smislu, školarina za koledž bila bi izvan njihovih mogućnosti. Wyatt je pragmatično odlučio da će punjenje obiteljske blagajne pasti na njega, pa je odgodio svoju karijeru u provođenju zakona da bi profesionalno igrao ragbi. Par milijuna dolara godišnje znatno bi popravilo obiteljske financije, pa bi se mogao pobrinuti za majku i poslati nećake na koledž.

Stariji tipovi u policiji morali su biti malo zavidni. Međutim, u isto vrijeme im je moralo biti drago zbog njega, jer je bio dobar policajac i nije trčao za slavom. Koristio je svoje ime kada je to koristilo policiji, ali ne za

svoju osobnu korist. I poznavao je ljude koje je bilo važno poznavati, što je bio još jedan razlog zbog kojeg je bio tako brzo unaprijeđen. Wyatt je mogao dignuti slušalicu i nazvati guvernera. Šef policije i gradonačelnik morali bi biti glupi da ne vide koristi svega toga.

Stajala sam tamo dovoljno dugo. Počela sam hodati prema njima i detektiv Maclnnes je vidio moje kretnje, zbog čega je stao na pola rečenice i zbog čega sam se ja počela pitati što to ne smijem čuti. Sva su se trojica muškaraca okrenula prema meni i gledala me. "Oprostite," promrmljala sam kliznuvši pored njih da uđem u svoj ured. Zaposlila sam se oko kuhanja još jednog lonca kave i pitala se jesam li iz nekog razloga ponovno postala Osumnjičeni Broj Jedan.

Možda nisam morala nazvati mamu. Možda sam trebala nazvati Sianu. Ona nije bila odvjetnik u slučajevima kriminala, ali to nije bilo važno. Bila je pametna, bila je nemilosrdna i bila je moja sestra. Dovoljno rečeno.

Odmarširala sam do vrata svog ureda, prekrižila ruke i zapiljila se u detektiva Maclnnesa. "Ako ćete me uhititi, želim nazvati svoju odvjetnicu. I majku."

Počeo se po čeljusti i bacio pogled na Wyatta kao da govori, Ti ovo riješi. "Poručnik Bloodsvrorth će odgovoriti na vaša pitanja, gospođo."

Wyatt je posegnuo prema meni i uhvatio me za lakat, lagano me okrećući i vodeći me u moj ured. "Zašto ne sjedneš," predložio je dok si je točio još jednu šalicu kave. Morao je ispiti prvu šalicu u jednom gutljaju.

"Želim nazvati... "

"Ne moraš nazvati odvjetnika," prekinuo me. "Molim te. Sjedni."

Bilo je nečega u njegovom glasu, osim ravnog tona autoriteta, što me natjeralo da sjednem. Privukao je jednu stolicu i sjeo tako ga gleda u mene, toliko blizu da su nam se koljena gotovo doticala. Malo sam se povukla, onako automatski kako se ljudi povlače kada im je netko preblizu. Nije imao pravo ulaziti u moj osobni prostor, ne više.

Primijetio je moju radnju, naravno, i usta su mu se stanjila. Štoga da je mislio o tome, bio je potpuno poslovan kada je progovorio. "Blair, jesi li u kakvoj nevolji za koju bismo trebali znati?"

Dobro, možda to nije bilo nalik na policajce i bilo je potpuno iznenadno. Trepnula sam prema njemu. "Misliš, osim toga što sam mislila da pucaju na mene, a otkrila da sam svjedok ubojstva? Zar to nije dovoljno?"

"U izjavi si rekla da si imala incident sa žrtvom ranije toga poslijepodneva kada si joj rekla da joj nećeš obnoviti članstvo i da je ona postala nasilna..."

"To je točno. I bilo je svjedoka. Već sam dala njihova imena detektivu MacInnesu."

"Da, znam," rekao je strpljivo. "Je li ti prijela?"

"Ne. Pa, rekla je da će mi se javiti njen odvjetnik, ali nisam se toga bojala."

"Nije prijela da će tebi osobno, fizički nauditi?"

"Ne. To sam već rekla drugim detektivima."

"Znam. Samo budi strpljiva. Ako ti nije prijela, zašto si, kada si vidjela njen automobil na parkiralištu, pretpostavila da si u fizičkoj opasnosti zbog nje?"

"Jer je - jer je bila - psiho. Kopirala je sve što radim. Obojila je kosu da bude kao moja; počela je nositi odjeću poput moje; napravila je istu frizuru, nosila iste naušnice. Čak je i kupila bijel kabriolet jer ga ja imam. Ježila sam se zbog nje."

"Dakle, divila ti se?"

"Mislim da nije. Mislim da me mrzila iz dna duše. I nekoliko je drugih članova to mislilo."

"Pa zašto te onda imitirala?"

"Tko zna? Možda si sama nije mogla smisliti izgled, pa je morala kopirati nekoga. Nije bila baš jako pametna. Lukava, ali ne pametna."

"Shvaćam. Je li ti netko drugi prijelo?"

"Ne od mog razvoda." Nestrpljivo sam pogledala na sat. "Poručnice, iscrpljena sam. Koliko još dugo moram ostati ovdje?" Dok svi murjaci ne izađu iz zgrade, to je bilo sigurno, tako da zaključam. Raširit će žutu traku koja označava mjesto zločina po čitavom stražnjem parkiralištu, ali sigurno će me prvo pustiti da izađem s automobilom - tada mi je palo na pamet da će vjerojatno izolirati čitavu zgradu i oba parkirališta. Sutra neću moći otvoriti, a možda čak ni prekosutra. Ili možda čak ni puno duže.

"Ne još dugo," rekao je, privlačeći mi pažnju ponovno na sebe. "Kada si se razvela?"

"Prije pet godina. Zašto pitaš"

"Uzrokuje li ti bivši muž kakve nevolje?"

"Jason? Bože, ne. Nisam ga baš viđala nakon razvoda."

"Ali tada ti je prijelo?"

"To je bio razvod. Prijetio je da će mi razbiti auto. Ali, naravno, nikada nije." Zapravo, prijetio je da će mi razbiti auto ako određene informacije postanu javne. Ja sam tada prijetila da ću pustiti određene informacije u javnost ako ne začepi i ne da mi sve što želim - ili je barem Siana prijetila time. Ipak, mislila sam da Wyatt nije trebao sve to čuti. To ulazi pod naslov Previše informacija.

"Imaš li razloga misliti da se još uvijek ljuti?"

O, nadala sam se tome. Zato sam još uvijek vozila Mercedes kabriolet. Ali zatresla sam glavom. "Ne vidim zašto bi. Ponovno se oženio prije par godina, a po onome što čujem, jako je sretan."

"I nitko ti drugi ni na koji način nije prijetio?"

"Ne. Zašto mi postavljaš sva ta pitanja?"

Njegov je izraz bio nečitljiv. "Žrtva je odjevena gotovo isto kao ti. Bila je u bijelom kabrioletu. Palo mi je na pamet, kada sam te vidio i shvatio sve sličnosti, da je moguće da si ipak ti trebala biti žrtvom."

Buljila sam u njega zabezeknuto. "Nema šanse. Mislim, ja jesam mislila da se na mene puca, ali samo zato jer sam znala da je Nicole luda. Ona je jedina osoba s kojom sam imala problema."

"Nisi imala problema koje si možda prekrižila kao manje, ali koje je netko drugi mogao ozbiljnije shvatiti?"

"Ne. Čak ni naznaka svađe." Budući da živim sama, moj život je sklon mirnoći.

"Bi li tko od tvojih zaposlenika mogao biti ljut na tebe zbog nečega?"

"Ne da ja to znam i, osim toga, svi me oni osobno poznaju - i poznaju Nicole. Nema šanse da bi nas netko od zamijenio nas dvije. Plus, svi oni znaju gdje ja parkiram, a to nije na kraju parkirališta. Mislim da je uopće nemam veze s tim, osim što sam bila na krivom mjestu u krivo vrijeme. Ne mogu ti pomoći upirući prst u nekoga tko bi mi želio nauditi. Osim toga, Nicole je bila osoba koja je generalno razbješnjivala ljude."

"Poznaješ li nekoga od tih ljudi?"

"Živcirala je sve žene u 'Super tijelima', ali činilo se da se muškarcima sviđa jer je imala tu mekanu, slatkastu notu u sebi. Ipak, definitivno ju je ubio muškarac, iako se čini da to nije u redu, ali time se dolazi do pitanja ljubomore. Nicole je bila tip žene koja igra na ljubomoru."

"Jesi li poznavala nekog njenog dečka, ili je li postojao netko poseban?"

"Ne, ne znam ništa o njenom privatnom životu. Nismo bile najbolje prijateljice; nikada nismo čavrljale o osobnim stvarima."

Niti jednom nije maknuo pogled s mene, zbog čega sam počela biti nervoznom. Vidite, njegove su oči nekako blijede, one nijanse zelene koja iskače kada je osoba imala tamnu kosu i obrve, kao što je on imao. Na svjetlijoj osobi uopće ne biste zamijetili takve oči, osim da nosi maškaru - nema veze. Wyatt nije bio tip za maškaru. Činjenica je da je njegov pogled bio prodirući. Kada je buljio u mene, osjećala sam se nekako uhvaćenom.

Nije mi se sviđalo što mi je tako blizu. Puno sam bolje funkcionirala kada je bio na udaljenosti. Da smo bili u vezi, bila bih drugačija, ali nismo bili, a nakon svog prošlog iskustva s njim, nisam bila voljna ponovno su upustiti u nešto s osobom koja je mogla biti tako vruća i tako hladna u tako kratkom vremenu. Ali bio je toliko blizu da sam mogla osjetiti toplinu koja je izbijala iz njegovih nogu, pa sam se pomaknula još malo unatrag. Bolje. Ne savršeno, ali bolje.

Proklet bio, zašto nije mogao ostati vani na kiši? Detektiv MacInnes je sve ovdje vodio tako dobro. da je Wyatt barem ostao vani, ne bih imala posla s ovim uspomnama o mirisu njegove kože, njegovom okusu, zvukovima koje je ispuštao kada je bio uspaljen -

Ne. Ne idem tim putem. Jer kada je on bio uspaljen, ja sam bila uspaljena također. "Blair!" rekao je, pomalo glasno.

Skočila sam i ponovno se usredotočila, te se nadala da nije znao kamo su mi misli odlutale. "Što?"

"Pitao sam te jesi li dobro vidjela lice tog čovjeka."

"Ne. Već sam sve to rekla detektivu MacInnesu," ponovila sam. Koliko će mi još postavljati pitanja na koja sam već odgovorila? "Bilo je mračno, padala je kiša. Vidjela sam da je muškarac, ali to je sve. Automobil je bio limuzina, ne kabriolet, s četvora vrata, ali nisam vidjela koji je model. Žao mi je, ali da sada ušeta u ured, ne bih ga prepoznala." Promatrao me još minutu, a zatim ustao i rekao, "Javit ću se."

"Zašto?" pitala sam potpuno zbunjena. Bio je poručnik. Detektivi će se baviti slučajem; on će samo nadgledati cjelokupnu sliku, raspoređivati ljude, odobravati stvari, takve stvari.

Usta su mu se opet stanjila dok je stajao i gledao me. Bez sumnje, potpuno sam ga izluđivala zbog čega sam bila jako zadovoljna.

"Samo nemoj napustiti grad," konačno je rekao, iako je gundao umjesto govorio.

"Dakle, ja jesam osumnjičena!" gledala sam, a zatim posegnula za telefonom. "Zovem svoju odvjetnicu."

Njegova je ruka poklopila moju prije no što sam uspjela podignuti slušalicu. "Nisi osumnjičena." Još uvijek je gundao i sada je bio jako, jako blizu, nagnut iznad mene, a zelene su mu oči sjale dok mi je uzvrćao pogled.

Pitajte me zašto ne znam začepiti.

"Onda ću prokleta lijepo otići iz grada ako budem htjela," rekla sam, izvlačeći ruku ispod njegove i križajući si ruke na prsima.

4.

I tako sam završila U policijskoj postaji U ponoć, pod stražom vrlo iritantnog policijskog poručnika.

Odvukao me u svoj ured, posjeo me na stolicu i zalajao, "A sada ostani tu!" i otišao van. Gotovo sam i sama poskakivala od ljutnje. Davala sam mu jezikovu juhu za čitavo vrijeme vožnje u policijsku postaju - bez korištenja psovki i prijetnji, naravno, jer bi u tom slučaju imao razloga uistinu me uhititi, a sigurna sam da bi to i učinio jer je bio toliko lud - ali sada sam ostala bez ičega za reći osim ulaska na osobni teritorij, a to nisam željela, pa sam bila frustrirana povrh toga što sam bila ljuta.

Skočila sam na noge čim je zatvorio vrata za sobom i tek toliko da mu pokažem što mislim otišla sam iza njegovog stola i sjela na njegov naslonjač. Ha!

Znam. To je djetinjasto. I znala sam da će ga to naljutiti, bilo djetinjasto ili ne. Ljutiti ga je bilo gotovo jednako zabavno kao maziti se s njim.

Naslonjač je bio velik. Morao je biti jer je on bio velik muškarac. Bio je kožni, što mi se sviđalo.

Potonula sam u njega. Pogledala sam spise na njegovom stolu, ali napravila sam to brzo, jer je to vjerojatno bio nekakav zločin. Nisam vidjela ništa zanimljivo o nikome koga poznajem. Otvorila sam srednju ladicu njegovog radnog stola i izvadila iz nje olovku, a zatim sam u drugim ladicama potražila blok. Konačno sam našla jedan, stavila ga na vrh spisa i počela sastavljati popis njegovih prekršaja. Ne svih, naravno; samo onih koje je počinio te večeri. Ušao je s kolom light u ruci, stao na mjestu kada je vidio da sjedim za njegovim stolom, a zatim jako pažljivo i namjerno zatvorio vrata i tihim glasom rekao, "Što to radiš?"

"Zapisujem sve stvari koje si napravio tako da ne zaboravim nešto kada budem razgovarala s odvjetnicom."

Stavio je kolu na stol i otrgnuo mi blok. Okrećući ga, pogledao je prvu stvar i tamne su mu se obrve skupile. "'Loše postupao sa svjedokom i napravio joj masnice na ruci'" citirao je. "To je hrpa sranja..."

Podignula sam lijevu ruku i pokazala mu masnice na podlaktici, na mjestu za koje me zgrabio dok me uguravao u automobil, i zaustavio se na

sredini rečenici. "O, pakao," rekao je tiho, a ljutnja mu je nestajala. "Oprosti, nisam te želio povrijediti."

Da, sigurno; zato me odbacio kao da sam stara šlapa prije dvije godine. Definitivno me povrijedio, to nisam negirala. A onda još nije imao ni hrabrosti reći mi zašto, a upravo me to toliko ljutilo.

Naslonio je jedan bok na stol i nastavio čitati. "Nezakonito zadržavanje. Otmica' - otmica?"

"Na silu si me odvuкао s mjesta mog posla i odvezao me na mjesto na kojem nisam željela biti. Meni to zvuči poput otmice."

Prezirno je otpuhnuo i nastavio čitati moj popis pritužbi, koji je obuhvaćao i bezobrazan govor, uobraženo držanje i loše manire. Nije mi čak ni zahvalio na kavi. O, bilo je tu i drugih pravnih termina, poput napastovanja, odbijanja mog prava na poziv odvjetniku, jer nisam dopustila da se izvuče ni s jednim detaljem.

Proklet bio, smiješio se kada je došao do kraja popisa. Nisam željela da se smiješi. Željela sam da shvati kakva je budala bio.

"Donio sam ti dijetnu kolu," rekao je, gurajući je prema meni. "Vjerojatno si popila dovoljno kave."

"Hvala," da naglasim razliku između mojih i njegovih manira. Ipak, nisam otvorila limenku. Želudac mi je već uznemiren zbog previše kofeina. Također, kao simbol mira, dijetna kola nije bila dovoljna, pogotovo jer sam shvaćala da je napuštanjem sobe sebi davao malo prostora da se nadiše prije no što pukne i pokuša me zadaviti. Dijetna kola je ideja u posljednji tren, da bi izgledalo kao da je pažljiv, a zapravo je štitio svoju kožu, jer sam sigurna da bi mu ubojstvo svjedoka bilo mrlja u karijeri. Nije da sam ja bila baš neki svjedok, ali u ovom sam slučaju bila sve što su imali.

"Sada se makni iz moje stolice."

Otpuhнула sam kosu koja mi je išla u oči. "Nisam završila s popisom. Vрати mi blok."

"Blair. Makni mi se iz stolice."

Voljela bih reći da sam se ponašala poput odrasle osobe, ali već sam prešla granicu toga. Stavila sam ruke na naslona naslonjača, pogledala u njega i rekla, "Natjeraj me."

Kvrugu, željela bih da nisam to rekla.

Nakon vrlo kratke i ponižavajuće borbe, bila sam natrag na stolici na koju me odmah stavio, a on je bio u svom naslonjaču, ponovno izgledajući ljut.

"Prokletstvo." Protrljao je rukom čeljust, gdje mu je brada već izrasla. "Ako se ne budeš lijepo ponašala... Znaš li koliko si blizu bila da mi budeš u krilu umjesto u toj stolici?"

Ups. Odakle je to došlo? Povukla sam se prestrašeno. "Što?"

"Ne pravi se da ne znaš o čemu govorim. I nisam nasjeo na tvoju raniju glumu, također. Dobro se ti mene sjećaš. Bila si gola sa mnom."

"Nisam!" rekla sam šokirano. Je li me pobrkao s nekom drugom? Bila sam prilično sigurna da bih se toga sjećala. Da, skidali smo odjeću, ali definitivno nisam bila gola.

Nacerio se smrknuto. "Draga, vjeruj mi: kada imaš samo suknju podignutu oko struka, to znači da si gola."

Malo sam zadrhtala jer mi je to zaista bilo poznato. Dobro sam se sjećala te prigode. Bio je to drugi spoj. On je bio na kauču; bila sam pored njega, njegovi su prsti bili u meni i bila sam samo za dlaku udaljenja od toga da pošaljem sav svoj koncept o kontracepciji k vragu i prepustim se šansi.

Pocrvenila sam, ne od srama, već zato što je ured postajao neugodno vruć. Termostat za klimatizaciju u zgradi trebalo je namjestiti na par stupnjeva niže. Međutim, samo zato što sam se osjećala ustreptalo iznutra, nije značilo da ću se prestati boriti. "Gol znači u potpunosti bez odjeće, pa tada po tvom vlastitom opisu, ja nisam bila gola."

"Dakle, ipak se sjećaš," rekao je zadovoljno. "I ne cjepidlači. Bila si gotovo potpuno gola."

"Ipak postoji razlika," insistirala sam tvrdoglavo. "I, da, sjećala sam se da smo se mazili. Pa što?"

"Misliš reći da se toliko puta skidaš s muškarcima da ti to više ništa ne znači?" pitao je, a oči su mu se suzile.

Bila sam umorna od pretvaranja. Ionako nije u to vjerovao. Pogledala sam ga u oči i rekla, "Očito taj put nije ništa značilo."

Napravio je grimasu. "Ops. Znam da ti dugujem objašnjenje. Oprosti..."

"Čuvaj si dah. Vrijeme za objašnjenja je odavno prošlo."

"Je li?"

"Nastavila sam. Nisi li i ti?"

"Mislio sam da jesam," rekao je mršteći se. "Ali kada sam primio poziv da se dogodilo ubojstvo u 'Super tijelima' i da je žrtva plavuša, ja..." Prekinuo se, a zatim rekao, "Sranje."

Trepnula sam prema njemu, iskreno iznenađena. Kada razmislim o tome, prve su mu riječi bile: Jesi li dobro? I izašao je van na kišu pogledati Nicolino

tijelo prije no što je ušao. Sigurno je do tada njeno ime bilo objavljeno, ali možda i nije, ne dok njena obitelj ne bude obaviještena. Nisam imala pojma tko joj je obitelj i gdje je ona bila, ali vjerojatno je bilo navedeno ime najbližeg rođaka u papirima 'Super tijela', koje je uzeo detektiv MacInnes.

Jadna Nicole. Bila je psihotična kuja i imitatorica, ali smetalo mi je što je njeno tijelo toliko dugo ležalo vani na kiši, dok su policajci istraživali mjesto zločina. Znala sam da te istrage dugo traju, a kiša je ljudima otežavala posao, ali ipak, ležala je tamo dobra tri sata prije no što su je maknuli.

Puknuo je prstima ispred mog lica. "Stalno mi lutaš."

Čovječe, željela sam ga ugristi za te prste. Mrzim kada ljudi rade takve stvari, pogotovo kada bi i lagano mahanje bilo dovoljno da mi privuče pažnju. "Pa, oprosti mi. Iscrpljena sam i bila sam svjedok ubojstva noćas, ali grozno je nepristojno od mene što nisam usredotočena na osobne stvari. Govorio si?"

Proučavao me nekoliko trenutaka, a zatim zavrtio glavom. "Nema veze. Stvarno si iscrpljena, a ja moram nadgledati istragu ubojstva. Volio bih da ti nisi upletena u nju, ali jesi, pa ćeš me viđati sviđalo ti se to ili ne. Samo prestani gundati, hoćeš li? Pusti me da radim svoj posao. Priznajem, ne mogu se usredotočiti kada si mi ti pred licem i izluđuješ me."

"Ja te ne izluđujem," prasnula sam. "Očito si bio lud prije no što sam te upoznala. Mogu li sada ići kući?"

Protrljao je oči i vidljivo pokušavao obuzdati narav. "Za nekoliko minuta. Ja ću te odvesti doma."

"Netko me može odvesti natrag u 'Super tijela'. Treba mi auto."

"Rekao sam da ću te ja odvesti kući."

"A ja sam rekla da mi treba auto."

"Poslat ću nekoga da ti ga dovode pred kuću ujutro. Ne želim da se motaš po mjestu zločina."

"Dobro. Ići ću doma taksijem. Ne trebaš mi raditi usluge." Ustala sam i zgrabila torbu, spremna izaći kroz vrata. Stajat ću na pločniku iako je kiša još lijevala, dok čekam taksu.

"Blair. Sjedni i ne miči se."

To je bila loša strana toga što je on bio murjak. Nisam točno znala gdje prestaje njegov službeni autoritet, a počinju osobne stvari. Nisam znala na kojem točno pravnom području stojim. Bila sam prilično sigurna da sam mogla izaći i da on nije mogao napraviti ništa protiv toga - pravno - ali uvijek je postojala sićušna mogućnost da sam u krivu i velika mogućnost da

me on natjera da ostanem bilo to zakonski ili ne, a nisam se ponovno željela boriti s njim. Borba je bilo loša za moju samokontrolu.

Sjela sam i zadovoljila se gledajući pospano. Imala sam osjećaj da će ponovno početi s osobnim stvarima, a nisam željela da se to ponovno dogodi. S time na umu, što manje kontakta budem imala s njim, to bolje.

Imam pravilo: Otiđi, dopuži. Ako muškarac napravi ovo prvo, mora napraviti ovo drugo da bih ponovno bila dobra s njime. Mogu podnijeti svađu, jer se tako barem komunicira, ali samo otići i ne dati mi šansu za izgaditi stvari - to je velika stvar.

Znam kao da to zvuči da moram preboljeti samu sebe, ali istina je - i znam da sam je prekrila govoreći da je razvod dobar za nas oboje - da je užasno boljelo kada sam uhvatila Jasona kako ljubi moju sestru Jenni. Ne samo zato što me Jenni izdala, već i zato jer sam istinski voljela Jasona. Naših prvih par godina je bilo jako lijepo. Barem sam ja bila sretna, a mislim da je i on. Otuđili smo se i više nisam bila zaljubljena u njega, ali to nije značilo da sam odustala od našeg braka. Bila sam voljna raditi na njemu, pokušati mu se ponovno približiti. Kada sam ga vidjela kako ljubi Jenni, bilo je kao da me netko udario u trbuh i shvatila sam da me sigurno već neko vrijeme vara. Ne s Jenni; bila sam prilično sigurna da je to prvi put da ju je poljubio. Ali nije bio zaljubljen u nju, što je značilo da je to napravio samo zato jer ona bile lijepa i slobodna, a to je značilo da je vrlo vjerojatno to radio i s drugim ženama.

Čak se nije ni potrudio oko našeg braka. Emotivno me ostavio puno prije toga, a ja to nisam shvatila. Jednom kada sam shvatila, međutim, prerezala sam sve veze. Nisam plakala svakome na ramenu; umjesto toga, izgradila sam si nov život koji me ispunjavao, ali to nije značilo da sam pobjegla bez vrlo dubokih emocionalnih rana.

Rane zacjeljuju, a ja ionako nisam bila tip koji će tugovati uokolo. Učila sam iz iskustva i postavila si nove smjernice i standarde. Jedna od tih smjernica bila je da ako muškarac ode bez da uopće pokuša izgaditi stvari, on nije vrijedan mog truda osim ako se ne pokaže da je ozbiljan što se tiče druge šanse.

Wyatt još nije ništa pokazao. A on nije bio tip koji bi puzio. Što je značilo da ideja da se pomirimo nije bila baš vjerojatna.

Gurnuo je dijetalnu kolu prema meni. "Popij to. Možda ćeš se ohladiti."

Ah, k vragu. Ionako noćas neću moći spavati. Otvorila sam limenku i popila malo, a zatim usmjerila misli u praktičnijem smjeru. "Pretpostavljam da nema šanse da sutra otvorim dvoranu."

"Dobra pretpostavka."

"Koliko će dugo prije no što budem mogla otvoriti? Jedan dan? Dva?"

"Vrijeme ovisi. Pokušat ću sve obaviti što brže, ali neću ići prečacima. Par dana, vjerojatno. Žao mi je zbog financijskog gubitka, ali..."

"O, neću izgubiti novac. Velika većina članarina plaća se godišnje jer je tako jeftinije nego plaćati svakoga mjeseca. Ne nudim članstva kraća od jednog mjeseca. Ne sviđa mi se ovo zbog članova, i znam da je to sitnica naspram ubojstva, ali kao vlasnica biznisa, moram se brinuti o svojim kupcima ili će posao trpjeti."

Pogledao me obzirno, kao da nije očekivao da ću biti tako praktična. To me iritiralo jer je u mom društvu proveo tri spoja i ako je uopće obraćao pažnju na bilo što osim mog tijela, shvatio bi da nisam šupljoglava.

Možda sam se trebala iznenaditi što me prepoznao, jer je očito da me prije dvije godine nije pogledao iznad grudi.

Loša misao, jer je definitivno gledao u moje grudi. I dirao ih. I sisao ih. Ipak, nisam baš oduševljena grudima - više me iritiraju no što mi pružaju užitak - ali nije bilo bijega od intimnih uspomena, pa sam opet pocrvenila.

"Moj Bože," rekao je, "o čemu sad razmišljaš?"

"Zašto? Što misliš pod time?" Kao da ću mu reći o čemu razmišljam.

"Opet si pocrvenila."

"Jesam li? O. Oprosti. Prolazim kroz preuranjenu menopauzu i imam napadaje vrućine." Bilo što da si vratim tlo pod noge.

Nacerio se i pokazao bijele zube. "Napadaje vrućine, a?"

"Preuranjena menopauza nije za slabiće."

Glasno se nasmijao i naslonio se u svom velikom kožnom naslonjaču, te me neko vrijeme promatrao. Što me duže gledao, to je meni bilo sve neugodnije. Sjećate se što sam rekla o njegovim očima? Osjećala sam se kao miš u kojeg gleda mačka ... zločesta, gladna mačka. Svo ovo vrijeme uopće nisam mislila na ono u što sam bila odjevena, ali odjednom sam postala svjesna svog ružičastog topa koji mi je otkrivao trbuh i hlača za jogu. Zbog načina na koji me gledao činilo mi se kao da mi se vidi previše kože, te da se on prisjećao kako je vidio i više no što je sada gledao. Još gore, da je planirao ponovno vidjeti više.

Taj je učinak uvijek imao na mene: kada me gledao postajala sam bolno svjesna svoje ženstvenosti - i toga da je on bio muškarac, sa svim odgovarajućim dijelovima. Zna: Dio A ulazi u dio B. Ako mu se približim; moći ću razmišljati samo o tim dijelovima.

Uzeo je olovku kojom sam pisala i brzo udarao njome o svoj radni stol. "Neće ti se sviđati ono što ću ti sada reći."

"Nije mi se sviđalo ništa što si mi do sada rekao, pa to i nije neko iznenađenje."

"Pusti to," savjetovao je grubim tonom. "Ovdje se ne radi o nama."

"Nisam ni pretpostavljala da se radi. I nema 'nas'." Jednostavno mu nisam mogla popustiti. Nisam željela imati posla s njim. Željela sam detektiva Maclnnesa natrag.

Očito je Wyatt odlučio da je raspravljanje sa mnom bilo bez učinka. Nije; ja sam inače vrlo razumna osoba ... osim kada se radilo o njemu. Iz nekog razloga, nije se uhvatio ukoštac s tom mojom izjavom. "Pokušavamo držati pod kontrolom sve informacije koje se daju medijima o ubojstvu, ali ponekad to nije moguće. Da bismo obavili istragu, moramo razgovarati s ljudima i pitati ih jesu li vidjeli muškarca koji je vozio tamnu limuzinu s četvora vrata u blizini zločina. To je već počelo. Sada, držali smo novinare dalje od mjesta zločina, ali bili su točno izvan vrpce sa svojim dalekosežnim lećama i kamerama."

"I?" Nisam shvaćala na što cilja.

"Ne treba biti genij da bi se zbrojilo dva i dva i došlo do zaključka da si ti svjedok. Bili smo na tvom radnom mjestu, ti si bila s nama, otišla si u mom automobilu"

"Ako se uzme u obzir ta scena, vjerojatno misle da sam ja osumnjičena."

Jedan kut njegovih usana se trgnuo kada se sjetio borbe da me ugura u svoj automobil. "Ne, vjerojatno samo misle da si uzbuđena zbog onoga što se dogodilo." Ponovno je lupkao olovkom po stolu. "Ne mogu ih spriječiti da navedu tvoje ime. Ako je viđen sumnjivac, očito je bilo očevidaca. Tvoj je identitet jednako očit. Bit će u novinama sutra."

"Zašto je to probao Oh." Bit ću imenovana u novinama kao očevidac ubojstva. Osoba koja će se najvjerojatnije brinuti bit će sam ubojica. Što ubojice rade da se zaštite? Ubiju onoga tko im predstavlja prijetnju.

Buljila sam u njega, zgrožena. "O, sranje."

"Da," rekao je. "Točno to i ja mislim."

5.

Tisuću mi je misli prošlo glavom. Pa, barem šest ili sedam, jer je tisuću misli uistinu mnogo. Pokušajte brojiti svoje misli i vidjet ćete koliko će vam trebati da dođete do tisuću. Bez obzira na broj, niti jedna od mojih misli nije bila dobra.

"Ali ja čak nisam ni dobar svjedok!" jaukala sam. "Ne bih ga mogla identificirati ni da mi život o tome ovisi." Ponovno, to nije dobra misao jer bi se upravo to moglo dogoditi.

"On to ne zna."

"Možda joj je bio dečko. Uglavnom bude dečko ili muž, zar ne? Možda je to bio zločin iz strasti i on zapravo uopće nije ubojica u duši i kada ga pokupite sve će priznati." To nije bilo nemoguće, zar ne? Ili je previše dobro da bi bilo istinito?

"Možda," rekao je, ali izraz mu uopće nije bio toliko pun nade.

"Ali što ako joj nije bio dečko? Što ako se radi o drogama ili tako nečem?" Ustala sam i počela koračati po njegovom uredu, koji nije bio dovoljno velik za ozbiljno koračanje i imao je previše prepreka, kao što su ormarići za spise ili knjige. Više sam zaobilazila stvari no što sam koračala. "Ne mogu otići iz zemlje. Ne dozvoliš mi čak ni da odem iz grada, a u ovim okolnostima to je uistinu jadan položaj, znaš?"

Nije da me mogao zaustaviti, shvatila sam, ne bez da me uhiti ili tako nešto, a budući da nisam mogla identificirati ubojicu mislim da bi to teško opravdao sucu. Pa zašto mi je onda uopće rekao da ne napuštam grad? I zašto mi je ovo govorio kada je najočitija, najinteligentnija stvar bila otići glavom bez obzira?

Ignorirao je komentar svoje odluke. "Dobri su izgledi da si u pravu i da je razlog ubojstva gospođice Goodwin osobne prirode. Uz malo sreće, riješit ćemo to za dan ili dva."

"Dan ili dva," ponovila sam. Svašta se moglo dogoditi za dan ili dva. Kao prvo, mogla bih poginuti. Nema šanse da ću čekati da se to dogodi. Bez obzira na sve što mi poručnik Bloodsworth kaže, odlazim iz grada. Briga me za njegovu dozvolu, za koju sam bila prilično sigurna da mi ne treba. Do vremena kada on otkrije da me nema, bit će prekasno. Reći ću Siani da stupi u vezu s njime i da ako me treba, može nazvati nju, jer ću, naravno, svojoj

obitelji reći gdje sam. 'Super tijela' će i tako biti zatvorena dan ili dva, pa bih i ja mogla na kratak odmor. Već dugo pokušavam pronaći malo vremena za ljenčarenja na plaži, pa mi se učinilo da bih to mogla sada učiniti.

Kada dođem kući, odspavat ću par sati, ako budem mogla. Ako ne budem, spakirat ću se. Bit ću spremna za pokret čim mi dovedu automobil.

"Ne mogu povući niti jednu patrolu s dužnosti, a ne bih to ni mogao opravdati bez prave prijetnje - da ne spominjem to da ti nisi pravi svjedok, budući da ne možeš identificirati nikoga." Naslonio se i proučavao me. "Dat ću izjavu medijima da su 'neimenovani svjedoci' vidjeli muškarca koji odlazi s mjesta zločina. To bi trebalo maknuti fokus s tebe."

"Hej, to će upaliti!" rekla sam, a raspoloženje mi se malo popravilo. Ako ima više od jednog svjedoka, ubiti mene ne bi ničemu služilo, je l' da? Iako nisam namjeravala čekati i otkriti jesam li u pravu. Kada sam razmislila o svemu, nekoliko lijelih dana na plaži zvučalo je odlično. Imam jedan prekrasan tirkizni bikini kojeg sam kupila prošle godine i kojeg još nisam imala prilike odjenuti.

Ustala sam, uzela blok prije no što me mogao spriječiti i otrgnula gornju stranicu. Kao da ću zaboraviti popis njegovih prijestupa. Dok sam uredno slagala stranicu, rekla sam, "Spremna sam za odlazak kući. Zaista, poručniče Bloodsworth, mogao si mi sve ovo reći i u 'Super tijelima', znaš. Nisi me trebao naguravati pred svima i dovući me ovamo samo da bi dokazao kako si velik i mačo murjak." Ispustila sam prezrive zvukove, što vjerojatno nisam trebala. Izgledalo je da se zabavlja i pokazao prstima. "Daj mi to."

"Daj se uozbilji. Čak i da ga rasparaš, misliš li da se ne bih sjećala što je na popisu?"

"Nije stvar u tome. Daj mi to."

Umjesto toga, ugurala sam popis u svoju torbicu i zatvorila je. "U čemu je onda stvar? Čini mi se da sam nešto ovdje propustila."

Ustao je laganom gracioznošću koja me podsjetila da je sportaš. "Stvar je u tome," rekao je dok je zaobilazio stol i mirno mi uzimao torbicu, "da ti muškarci u tvom životu vjerojatno dopuštaju da se izvučeš s ubojstvom - figurativno rečeno - jer si tako prokleta slatka, ali neću ići tim putem. Na mom si teritoriju i rekao sam ti da mi daš popis, pa ako ti to ne učiniš, uzet ću ga sam. U tome je stvar."

Gledala sam kako mi otkopčava torbicu i vadi popis, kojeg je gurnuo u džep svojih hlača.

Mogla sam krenuti u još jednu nedostojanstvenu borbu, ali čak i da sam pobijedila - što nije bilo vjerojatno - uzimanje popisa značilo bi guranje ruke u njegov džep, a nisam se rodila jučer. Bit će pametnije da ne ulazim u tu borbu. Umjesto toga, slegnula sam ramenima. "Pa napisat ću novi popis kada dođem kući, gdje sam, usput govoreći, trebala biti pred sat vremena. Zaista bi trebao poraditi na tom svom problemu da od svega radiš osobnu stvar, poručnice Bloodsvrorth." Nastavila sam ga tako zvati umjesto Wyatt, jer sam znala da mu to užasno smeta. "U tvom bi poslu to mogao biti pravi problem."

"Ono što je između nas je definitivno osobno," odgovorio je dok mi je vraćao torbu.

"A-a. Nisam zainteresirana. Oprosti. Mogu li, molim, ići kući?" Možda mu, ako to budem govorila dovoljno često, dosadi to slušati. Dugo je zijevanje popratilo kraj rečenice i kunem se da to nisam glumila. Pokrila sam usta rukom, ali bilo je to jedno od onih zijevanja koje kao da traju vječno. Oči su mi bile zamagljene kada je konačno prestalo. "Žao mi je," rekla sam ponovno i protrljala oči.

Prokletnik jedan se nacerio. "Samo nastavi dovoljno dugo govoriti da nisi zainteresirana i možda ćeš povjerovati u to kada ti bude devedeset godina. Idemo, odvest ću te kući prije no što se srušiš," rekao je prije no što sam mogla odgovoriti na njegovu prvu izjavu, te stavio ruku na moj struk i gurnuo me prema vratima.

Konačno! Bilo mi je toliko drago što ima napretka u mom nastojanju da stignem kući da nisam obraćala pažnju na njegovu ruku, ni na to kako je to izgledalo. Nagnuo se naprijed i otvorio mi vrata i dok sam izlazila, činilo mi se kao da se stotinu pari očiju okrenulo prema nama.

Policajci u uniformama, detektivi u civilu, nekoliko ljudi koji su tamo protestirali o nečemu - odjel je bio poput košnice unatoč kasnim satima. Da sam obraćala pažnju, primijetila bih žamor glasova i zvonjenje telefona iza zatvorenih vrata, ali bila sam usredotočena na svoju bitku s Wyattom.

Vidjela sam raznolikost izraza: znatiželju, zabavu, zanimanje. Izraz kojeg nisam vidjela bio je izraz iznenađenja. Primijetila sam detektiva MacInnesa kako skriva osmijeh dok je vraćao pogled na papire na svom stolu.

Pa, što sam mogla očekivati? Ne samo da su svjedočili našoj javnoj svađi koja je završila tako što me ugurao u svoj automobil - završio je samo javni dio, svađa ne - ali sada sam i shvatila da je Wyatt morao reći nešto što je upućivalo na našu osobnu vezu. Podmukao štakor je nešto pokušavao sa

mnom, ali što je još važnije, pobrinuo se da se nitko od njegovih ljudi ne miješa u našu svađu.

"Misliš da si tako pametan," promrmljala sam dok smo ulazili u dizalo.

"Sigurno nisam, jer bih te se u suprotnom klonio," odgovorio je mirno dok je stiskao gumb za prizemlje.

"Zašto si onda ne podigneš kvocijent inteligencije i ne odeš za nekom koja te želi?"

"O, ti me itekako želiš. Ne sviđa ti se to, ali želiš me."

"Željela sam te. Prošlo vrijeme. Znaš, to znači ne sada. Imao si priliku."

"Još uvijek je imam. Samo smo napravili mali odmor."

Usta su mi se otvorila od zapanjenosti dok sam buljila u njega. "Dvije godine nazivaš odmorom? Imam novosti za tebe, veliki dečko: tvoja je prilika bila gotova već na kraju našeg posljednjeg spoja."

Dizalo se zaustavilo i vrata su se otvorila - u dizalu tri kata ne traju dugo - i Wyatt je ponovno napravio ono s rukom na mom struku, vodeći me kroz malo predvorje prema parkiralištu. Kiša je prestala, hvala nebesima, iako su kapljice još padale sa stabala. Njegov je automobil bio parkiran na četvrtom mjestu gdje je stajao natpis 'poručnik Bloodsvrorth'. Parkiralište je bilo ograđeno, pa nije bilo novinara koji su čekali pred izlazom. Nije da bi ih bilo mnogo naš grad ima samo jedne dnevne novine i jedne tjedne, četiri radio postaje i jednu podružnicu ABC televizije. Čak i da su svi oni poslali novinare, bilo bi ih tek sedam. Samo da bih mu se suprotstavila, uhvatila sam kvaku stražnjih vrata. Wyatt je zagundao i gurnuo me naprijed dok mi je otvorao prednja vrata. "Prava si dosada, znaš li to?"

"U kom smislu?" Sjela sam i vezala se.

"Ne znaš kada treba prestati." Zatvorio je vrata i otišao na drugu stranu. Ušao je i pokrenuo motor, a zatim se okrenuo prema meni i jednu ruku stavio oko mog sjedala. "Sada nismo u dizalu u kojem kamera prati svaki naš pokret, pa mi opet možeš reći kako su mi šanse s tobom gotove i kako me više ne želiš."

Izazivao me, iskušavajući me tako da kažem nešto naglo, što bi mu omogućilo da napravi nešto naglo, na primjer da me poljubi. Svjetla na parkiralištu bila su dovoljno jaka da vidim iskru u njegovim očima dok je čekao moj odgovor. Željela sam ispaliti verbalni projektil prema njemu, ali to bi značilo da igram njegovu igru, a bila sam toliko umorna da sam znala da nisam baš u formi za to. Zato sam mu zijevnula u lice i promrmljala, "Ne bi li to moglo pričekati? Tako sam umorna da ni ne vidim kako treba."

Zahihotao se dok se okretao i vezivao svoj pojas. "Kukavice."

Dobro, dakle nije to progutao. Važno je bilo to što nije odlučio gurati s tom temom.

Pa, pokazala sam mu. Naslonila sam glavu i zatvorila oči, i unatoč količini kofeina koju sam konzumirala te večeri, spavala sam prije no što smo izašli s parkirališta. To je bio moj dar; moj tata ga je zvao 'gasi svjetla Blair'. Nikada se nisam prevrtala tijekom noći, ali uz sav stres i kavu, mislila sam da mi te noći san neće doći na oči. Nisam se trebala brinuti: svjetla su se ugasila kao i inače.

Probudila sam se kada je otvorio vrata s moje strane i nagnuo se da otkopča moj pojas. Pospano sam trepnula, pokušavajući ga fokusirati. "Jesmo li stigli?"

"Stigli smo. Hajde, Uspavana ljepotice." Uzeo je moju torbu s poda, a zatim me izvukao iz automobila.

Živim u kvartu Beacon Hills gdje se sve ulice protežu uz i niz brežuljke. Kvart se sastoji od jedanaest odvojenih zgrada, a svaka se sastoji od četiri dijela na tri kata. Moj je stan u trećoj zgradi, prvom dijelu, što znači da sam imala prozore s tri strane, ne samo s dvije. Dijelovi na krajevima su skuplji od onih u sredini, ali što se mene tiče, prozori su toga vrijedni. Još jedan veliki plus bila je postranična tenda ispod koje sam mogla parkirati auto. Stanari iz sredine morali su parkirati na pločniku. Da, i postranična je tenda dizala cijenu. Pa, što? Nisam morala parkirati svoj Mercedes na udaru svih vremenskih prilika, pa je tenda bila vrijedna cijene. Budući da je već bio tamo, Wyatt je parkirao ispod tende.

Naravno, postojao je prednji ulaz, ali postojala su i vrata koja povezuju taj 'trijem' s malim predvorjem u kojem su mi bile perilica i sušilica, a koje je vodilo u kuhinju. Gotovo nikada nisam koristila prednji ulaz, osim kada me pratilac sa spoja vodio kući. Osim toga, svjetla uz postranična vrata su se palila u određeno vrijeme - bila su namještena na devet navečer, pa nikada nisam morala ulaziti po mraku.

Uzela sam torbu od njega i izvukla ključeve. "Hvala što si me doveo kući," rekla sam pristojno. Nisam čak ni istaknula da bih više voljela doći taksijem.

Nagnuo se iznad mene, stojeći preblizu, i automatski sam jače stegnula ključeve u slučaju da mi ih pokuša uzeti. "Želim provjeriti brave na tvojim vratima i prozorima."

"Tata to može napraviti sutra. Večeras ću biti dobro, jer nitko neće znati da sam bila svjedok dok sutra ne izađu novine."

"Je li ti tata stručnjak za sigurnost?"

Ne veći no što sam ja bila, ali imala sam alarmni sustav i mogla sam si sama provjeriti vrata i prozore. "Odi kući. Pusti me na miru." Dok sam govorila otključavala sam vrata i pomaknula se tako da mu blokiram ulaz. Oslonio se ramenom na dovratnik i nasmiješio mi se. "Nisam namjeravao ući na silu, znaš."

"Dobro. Zašto se ne bismo pravili da si vampir i da nikada ne možeš ući, osim kada te ja pozovem?"

"Već si me pozvala, sjećaš se?"

O. Pa, to je bilo onda. "Preuredila sam otada. Zato se ne računa. Odi kući."

"Idem. I ja sam prilično umoran. Preuredila si, a? Što nije valjalo s prijašnjim izgledom?" Zakolutila sam očima. "Sigurna sam da si jako zainteresiran za unutarnji dizajn. Odi kući. Otiđi. Ali neka mi netko odmah ujutro dovede auto, dobro? Ne mogu zaglaviti ovdje bez njega."

"Pobrinut ću se za to." Posegnuo je i uhvatio mi lice rukama, palcem mi lagano prelazeći po usnama. Povukla sam se, piljeći u njega, a on se nasmijao. "Nisam te namjeravao poljubiti. Barem ne još. Možda nema nikog tko bi to vidio u ovo doba noći - ili bolje rečeno jutro - ali kako ti je odjeća sklona nestati kad te poljubim, bolje da pričekamo dok ne budemo sami i odmorni." Rekao je to kao da se počnem svlačiti kadgod me dotakne. Otroavno slatko sam mu se nasmiješila. "Imam bolju zamisao. Zašto ne bi..."

"A-a," upozorio me, stavljajući mi prst preko usana. "Ne želiš da te ta usta uvale u nevolju. Samo uđi, zaključaj vrata iza sebe i odi u krevet. Vidjet ćemo se kasnije."

Nikada se ne bi moglo reći da ne prepoznajem dobar savjet kada ga dobijem. Uvijek ga prepoznam; slijedim li ga - to spada u drugu kategoriju. Međutim, u tom slučaju učinila sam ono mudro i ušla, te zaključala vrata, kao što je rekao. Da, mogao je misliti da uistinu slijedim njegove naredbe, ali dogodilo se da su se njegove naredbe slagale s mojim nagonom za preživljavanjem.

Upalila sam svjetlo u kuhinji i stajala kraj vrata dok njegov automobil nije otišao, a zatim sam ugasila vanjsko svjetlo. Onda sam neko vrijeme stajala u svojoj udobnoj kuhinji i pustila da se na mene svali sve što se dogodilo te večeri.

U svemu tome bilo je osjećaja nestvarnosti, kao da sam se odvojila od svemira. Moja je okolina bila samo moja, ali ipak se činila nekako izvanzemaljska, kao da pripada nekome drugome. Bila sam i iscrpljena i živčana, što nije bila dobra kombinacija.

Kao prvo, upalila sam sva svjetla na prvome katu i provjerila sve prozore, koji su bili zaključani. Isto sam ponovila s vratima. Blagovaonica ima dvokrilna vrata koje vode u moje zatvoreno dvorište, gdje držim bijele lampice uz rub krova i isprepletene između stabala krušaka. Lampice palim gotovo svake večeri kada sam kući, ali sada sam se osjećala ranjivo sa svim tim staklom, te sam navukla debele zastore preko staklenih vrata.

Nakon što sam namjestila alarmni sustav, napravila sam ono što sam željela napraviti već satima. Nazvala sam mamu.

Tata se javio, naravno. Telefon je bio na njegovoj strani kreveta, jer se mama nije voljela javljati na njega. "Halo." Glas mu je bio pospano mumljanje.

"Tata, Blair je. Večeras se dogodilo ubojstvo u teretani i željela sam vam javiti da sam dobro."

"Što? Jesi li rekla ubojstvo?" Sada je zvučao puno razbuđenije.

"Jedna od članica je ubijena na stražnjem parkiralištu" - čula sam mamu u pozadini kako oštro govori, "Daj mi telefon!" i znala sam da će unutar par sekundi on izgubiti slušalicu - "malo nakon devet sati - hej, mama."

"Blair. Jesi li dobro?"

"Dobro sam. Ne bih nazvala, ali sam se bojala da će to učiniti netko drugi i željela sam vam javiti da sam dobro."

"Hvala Bogu na tome," rekla je i obje smo zadrhtale kada smo pomislile na ono što bi ona mogla učiniti kada bi mislila da joj je jedno od djece ozljeđeno. "Tko je ubijen?"

"Nicole GoodWin."

"Ta imitatorica?"

"Baš ona." Možda sam jednom ili dvaput požalila obitelji na Nicole. "Bila je parkirana na stražnjem parkiralištu i čekala me - malo smo se zakačile poslijepodne..."

"Zar policija misli da si ti to napravila?"

"Ne, ne," umirila sam je, iako sam neko vrijeme ja definitivno bila Glavni Osumnjičeni. Ipak, mama to nije trebala znati. "Baš sam izašla van i zaključala, kada ju je taj muškarac upucao, i nije me vidio. Otišao je u tamnoj limuzini."

"O, moj Bože, ti si svjedok?"

"Ne baš," rekla sam. "Bilo je mračno i padala je kiša, i nema šanse da bih ga mogla identificirati. Nazvala sam 911, murjaci su stigli i to je sve što znam. Baš su me doveli kući."

"Zašto je to toliko trajalo?"

"Zbog mjesta zločina. Trebala im je cijela vječnost da sve prouče." Da ne spominjem, da bih vjerojatno bila kući prije nekoliko sati da nije bilo određenog poručnika.

"Ovaj... oni su te doveli kući? Zašto ti nisi vozila?"

"Jer mi je auto unutar područja koje su zatvorili, pa me nisu pustili tamo. Jedan policajac bi mi ga trebao dovesti sutra ujutro." Jutro je značilo neko doba nakon zore, jer je tehnički već bilo jutro. Očekivala sam da ću dobiti auto između osam i deset i bila bih jako sretna kada bi ga doveo neki policajac, a ne Wyatt. "Super tijela' će morati biti zatvorena par dana, možda dulje. Mislim da ću ići na plažu."

"To je odlična zamisao," rekla je strogo. "Makni se od tamo." Stravično je kako ponekad mama i ja jednako mislimo.

Ponovno sam je uvjerala da sam dobro, da idem u krevet jer sam iscrpljena, te sam poklopila osjećajući se puno bolje. Nije napravila nikakve utješne zvukove, koji uopće nisu bili u stilu moje mame, ali zaustavila sam sve dobronamjerne tračeve koji bi je mogli uznemiriti.

Pomislila sam nazvati Sianu, ali bila sam preumorna da bih se sjetila svog popisa pritužbi. Nakon što malo odspavam, ponovno ću ih zapisati. Siana će se oduševiti mojim susretom s poručnikom Bloodsworthom, jer je znala što nas je povezivalo.

Ništa nisam željela više nego spavati, pa sam ugasila sva svjetla osim onih prigušenih koja su osvjetljavala stepenice; zatim sam se popela do svoje spavaće sobe, gdje sam svukla odjeću i gola pala na krevet. Glasno sam zagundala od olakšanja dok sam se protezala - tada sam uništila trenutak blaženstva zamišljajući golog Wyatta kako se saginje nad mene.

Prokletnik je bio opasan. Prije no što mi mašta ode dalje, natjerala sam se sjetiti i preći preko svakog detalja našeg posljednjeg spoja, kada se ponašao poput pravog gada.

Tako. To je upalilo.

Osjećajući se smireno, okrenula sam se i zaspala. Gasi svjetla Blair.

6.

Sjetio se da pijem dijetalnu kolu. To mi je bila prva pomisao kada sam se probudila u osam i trideset. Ležeći tamo u krevetu, pospano gledajući stropni ventilator, pokušavala sam odlučiti je li to s dijetalnom kolom bilo značajno. Romantičarka u meni željela je vjerovati da se sjećao svakog detalja vezanog za mene, ali dio mene koji je stajao čvrsto na zemlji govorio je da on vjerojatno samo ima dobro pamćenje i točka. Murjak je morao imati dobro pamćenje, zar ne? To mu je stajalo u opisu posla.

Dakle, dijetalna kola nije bila važna. Koliko sam mogla znati, on je možda pretpostavljao da žena pije dijetalno bezalkoholno piće, što je bilo uistinu seksistički, iako bi u većini slučajeva pogodio.

Pala sam u krevet umjesto da se pakiram - toliko o mom planu da rano krenem na plažu. Nije da je to bilo važno, budući da nisam imala automobil. Ali netko - možda Wyatt - mogao bi se pojaviti s mojim autom u bilo koje doba, pa sam iskočila iz kreveta i išla se istuširati. To sam brzo obavila jer sam bila tako gladna da sam mislila da će mi pozliti. Nekako se dogodilo da sinoć nisam ništa pojela.

Da, da, znam da se ne bih smjela žaliti da sam gladna kada jadna Nicole više nikada neće ništa jesti. Loša sreća. Nicole je bila mrtva, ja nisam, a sada kad je mrtva nije mi se sviđala ništa više nego dok je bila živa.

Još gore, ona je bila uzrok tome što će 'Super tijela' biti zatvorena tko zna koliko dugo. Da nije bila takva kuja i čekala me na parkiralištu da napravi tko zna što, ne bi bila ubijena na mom posjedu. Da dovedem zaključak do kraja, mogu reći i da je Nicole bila kriva što sam morala ponovno sresti Wyatta Bloodswortha.

Sinoć mi je bilo žao Nicole. Danas sam jasnije razmišljala i pomislila sam da je to baš bilo nalik na nju - da mi i mrtva uzrokuje nevolje.

Pristavila sam kavu, uzela čašicu jogurta iz hladnjaka i jela ga dok sam stavljala dvije kriške integralnog kruha u toster i gulila bananu. Nakon sendviča s maslacem od kikirikija, medom i bananom, te dvije šalice kave, bila sam puno sretnija. Ponekad, kada sam stvarno zaposlena u 'Super tijelima', proguram samo s jabukom ili nečim sličnim za ručak, ali kada imam vremena, volim jesti.

Kada se više nisam osjećala kao da ću se srušiti od gladi, uzela sam jutarnje novine s prednjih stepenica i uz još jednu šalicu kave, išla sam vidjeti koliko je prostora u njima posvećeno Nicolinom ubojstvu. Članak je bio na donjem dijelu prve stranice i uključivao je sliku Wyatta i mene dok me vukao iz 'Super tijela' da me strpa u svoj auto. Izgledao je veliko i smrknuto, a vidjelo se da sam ja u super formi, jer mi je ružičasti top otkrivao trbušne mišiće. Baš sam mislila kako mi je trbuh dobra reklama za 'Super tijela' kada sam pročitala redak ispod fotografije: "Poručnik J. W. Bloodsworth vodi svjedokinju Blair Mallory s mjesta zločina."

"Vodi," možeš mislit! Vuče bi bilo bolje reći. I zašto su me morali identificirati velikom fotografijom u boji na prvoj stranici? Zašto novinar nije mogao navesti moje ime negdje pri kraju članka?

Pročitala sam cijeli članak i nigdje nisam pronašla Wyattov službeni izvještaj o svjedocima, u množini. Jedino spominjanje svjedoka je bilo u jednini - mislilo se na mene. Vjerojatno su se novine već tiskala kada je on objavio taj izvještaj. Vjerojatno će u sutrašnjim novinama biti drugi članak, ali bojala sam se da je šteta već učinjena.

Baš tada, zazvonio mi je telefon. Pogledala sam identifikaciju pozivatelja i vidjela ime novina. Nema šanse da razgovaram s novinarom, pa sam pustila da se javi automatska sekretarica.

Da, ovo je uistinu bio dobar dan za odlazak iz grada.

Odjurila sam gore i osušila kosu, a zatim odjenula ružičaste kapri hlače, bijelu bluzu i preslatke japanke sa sitnim ružičastim i žutim školjkama. Nije li to odlična kombinacija za plažu? Oprala sam zube, nanijela hidratantnu kremu i stavila maškaru, te dodala malo rumenila i sjajila za usne, za svaki slučaj. Za koji slučaj? Za slučaj da Wyatt dovede moj auto, naravno. Samo zato što ga nisam željela natrag nije značilo da neću uživati pokazujući mu što je točno odbio prije dvije godine.

Telefon je neprekidno zvonio. Razgovarala sam s mamom, koja je samo provjeravala kako sam. Razgovarala sam sa Sianom, koja je bila užasno radoznala i zbog ubojstva i zbog fotografije mene i Wyatta, budući da me slušala kako brbljam o njemu prije dvije godine. Osim toga, nisam se javljala na telefon. Nisam željela razgovarati s novinarima, znatiželjnim poznanicima ili mogućim ubojicama.

Činilo se da je promet na ulici ispred mog stana uistinu gust. Možda je bilo dobro što mi automobil nije bio parkiran ispod trijema; s ulice se sigurno

činilo da nitko nije u kući. Ipak, morala sam obaviti neke stvari i otići na neka mjesta; trebalo mi je vozilo.

Do deset, auto mi je još nije bio dovezen. Polako sam izgarala dok sam tražila broj policijskog odjela.

Tkogod da se javio, narednik taj i taj, bio je ljubazan, ali na koncu nije bio od pomoći. Zatražila sam poručnika Bloodswortha. Nije bio dostupan. Kao ni detektiv MacInnes. Narednik me prebacio na nekoga drugoga, tko me prebacio dalje. Morala sam ponovno objasniti čitavu situaciju. Konačno - konačno - dobila sam detektiva Foreстера i ponovila sve još jednom.

"Dajte da provjerim. Mislim da poručnik nije u zgradi, ali vidjet ću što mogu saznati o vašem automobilu," rekao je i odložio telefon.

Čula sam buku kakvu stvaraju mnogobrojni glasovi. Čula sam zvonjavu telefona, šuškanje papira. Dani u policiji očito su bili jednako zatrpani poslom kao noći. Čekala sam. Pregledala sam nokte, koji su se dobro držali. Počela sam misliti na ručak, koji bi mogao biti problem ako mi netko - bilo tko! - ne doveze auto. Rijetko ručam kod kuće; imam uglavnom hranu za doručak, a i nje mi je ponestajalo jer već dugo nisam ništa kupila. Pretpostavljala sam da bih mogla nazvati dostavu pizze, ali nisam bila raspoložena za pizzu. Bila sam raspoložena za zadaviti jednog policijskog poručnika.

Konačno se detektiv Forester vratio na telefon. "Gospođo, poručnik Bloodsworth će se pobrinuti za vaš auto."

"Kada?" pitala sam stisnutih zuba. "Zarobljena sam ovdje bez njega. Trebao mi ga je poslati rano jutros."

"Žao mi je zbog toga, gospođo. Danas je jako zaposlen."

"Zašto mi ga onda ne može netko drugi dovesti? Ili - znam! - mogu taksijem ići do 'Super tijela' i naći se tamo s nekim, te uzeti auto sa stražnjeg parkirališta. To će nam svima uštedjeti vrijeme."

"Pričekajte," rekao je, a ja sam čekala. I čekala. I čekala. Nakon otprilike deset minuta, uzeo je telefon i rekao, "Gospođo, žao mi je, ali sada ne mogu ništa srediti."

Dobro, nije on bio kriv. Uspjela sam govoriti mirnim tonom. "Razumijem. Hvala vam što ste provjerili. O - imate li broj mobitela poručnika Bloodswortha? Izgubila sam ga. Inače bih bila nazvala direktno njega umjesto da gnjavim vas."

"Ne gnjavite," rekao je detektiv Forester galantno i izdiktirao mi broj.

Ha, ha, ha. Zahvaljujući Wyattovom sinoćnjem ponašanju, svi su murjaci mislili da smo u nekakvoj vezi. Zašto mi onda detektiv ne bi dao Wyattov broj mobitela? To je bila taktička greška s Wyattove strane.

Wyatt bi mogao biti usred nečega važnog i poziv bi ga mogao omesti. Prokletstvo, nadala sam se da je tako. Počela sam tipkati brojeve, a zatim sam stala. Vjerojatno je imao identifikaciju broja i možda se ne javi na moj poziv.

Spustila sam telefon i izvukla svoj mobitel iz torbe. Da, detektiv MacInnes je bio dovoljno ljubazan i vratio mi ga je sinoć, kada je utvrdio da ja nisam upucala Nicole. Uključila sam ga i nazvala Wyatta.

Javio se nakon trećeg zvonjenja. "Bloodsworth."

"Gdje mi je auto?" rekla sam najopasnijim tonom kojeg sam mogla izgovoriti. Uzdahnuo je. "Blair. Sredit ću to. Danas sam malo zaposlen."

"Ja sam zarobljena. Da si sinoć slušao glas razuma, mogao si mi onda dati auto i uopće sada ne bismo o tome razgovarali, ali ne, ti se moraš praviti važan... "

Prekinuo je moj poziv.

Zaječala sam od bijesa, ali nisam ga ponovno nazvala, kao što je on vjerojatno očekivao. Dobro, ponaša se kao budala. Nek' se jebe. Pa, ne doslovno. Iako sam nekada davno - nema veze. Neću o tome.

Lupkala sam prstima i razmišljala o mogućnostima. Mogla sam nazvati mamu i tatu i oni bi me rado odvezli u trgovinu ili mi čak posudili jedan od svojih automobila. I Siana bi me vozila uokolo. Jenni bi mogla, ako ne bi imala ništa drugo za raditi, ali njezine su me društvene obaveze umarale dok bih samo slušala o njima.

S druge strane, jednostavno bih mogla unajmiti automobil. Nekoliko kompanija je dolazilo po vas i vozilo vas do ureda, da potpišete papire i podignete automobil.

Ja ne razmišljam dugo kada smislim plan akcije. Potražila sam broj rentacera, nazvala i sredila da dođu po mene za jedan sat. Zatim sam trčala po stanu i zalijevala biljke, te spakirala odjeću koja bi mi mogla biti potrebna za nekoliko dana na plaži. Šminka i kozmetika zauzele su puno više mjesta od odjeće. Dodala sam i nekoliko knjiga za slučaj da poželim čitati, a zatim stala kod prednjih vrata i nestrpljivo čekala da dođu po mene.

Promet je oslabio; možda su svi znatiželjnici i/ili novinari mislili da se negdje skrivam, ili su možda išli u šoping. Ipak, kada mi je došao prijevoz nisam željela dugo biti na stepenicama, kao laka meta za nadobudnog novinara ili pobješnjelog ubojicu. Izvadila sam ključeve da budu spremni za

zaključavanje vrata, i tada sam primijetila da još uvijek imam ključeve od svog automobila. Iznenadila sam se i nasmijala; nije bilo šanse da mi Wyatt doveze auto, jer mu nisam dala ključeve, a on nije pitao za njih.

Autu će biti dobro kod 'Super tijela' dok se ne vratim. Bio je zaključan i bio je natkriven. U najgorem slučaju, Wyatt će ga odvući na parkiralište za zaplijenjene automobile, a bilo bi mu bolje da to ne napravi jer ću ga definitivno tužiti ako mi ga ošteti na bilo koji način.

Crveni Pontiac s natpisom koji je govorio da je iz tvrtke za iznajmljivanje vozila stao je uz pločnik. Zgrabila sam putnu torbu i izašla prije no što je tip uspio izaći iz automobila. Stala sam samo da zaključam vrata, a zatim požurila niz stepenice. "Idemo, prije nego se netko pojavi," rekla sam otvarajući stražnja vrata i bacajući torbu unutra, a zatim sam kliznula na prednje sjedalo.

Čovjek je sjeo iza upravljača i treptao zbunjeno. "Tko? Zar vas netko progoni?"

"Možda." Ako nije znao tko sam, to bolje. Možda više nitko ne čita novine. "Bivši dečko je zaista dosadan, znate?"

"Nasilan je?" Muškarac me pogledao pomalo prestrašeno. "Ne, samo puno gnjavi. Sramota."

Osjećajući olakšanje, ubacio je u brzinu i vozio do naše male zrakoplovne luke, gdje su bile smještene sve kompanije za iznajmljivanje vozila. Nakon diskusije o tipu automobila kojeg su mi htjeli uvaliti - odbacila sam jadne ekonomične modele jer su bili previše jadni (jednom su se čak prozori podizali ručicom)-uzela sam crni Chevroletov kamionet. Crna nije najrazumnija boja za jug, zbog vrućine, ali je bez sumnje super. Ako nisam mogla imati svoj Mercedes, mislila sam da bi vožnja u kamionetu mogla biti opuštajuća.

Uz kamionete su mi povezane dobre uspomene. Djed je imao jednog, a tijekom prve godine srednje škole dva čitava mjeseca hodala sam s maturantom, Tedom Bickerstaffom, koji je vozio kamionet. Ted mi je dozvolio da ga vozim i mislila sam da je to nešto najbolje na svijetu. Ipak, naša je ljubav nestala jednako brzo kao što se pojavila, a Ted i njegov kamionet prešli su na drugu djevojku.

S potpisanim papirima i punim tankom goriva, bacila sam torbu na sjedalo i zavezala se. Plažo, stižem!

Priznajem, ljeto nije najbolje vrijeme za krenuti na plažu ako nemate rezervacije, još gore, bio je petak, kada su dolazili i svi vikendaši. Ali budući

da je tek bilo podne, mislila sam da sam u prednosti pred vikend gužvom, te da će se možda naći soba u motelu za mene. I drugi ljudi to rade i uglavnom im uspije. Vožnja od zapadne strane države do istočne obale traje nekoliko sati, pogotovo jer sam morala stati na ručak. Shvatila sam da volim voziti kamionet, jer sam sjedila na visokome i vidjela bolje, a osim toga, ovaj je model bio jak i imao sve dodatke koje sam mogla poželjeti. Vožnja je bila ugodna, klima je odlično radila, sunce je sjalo, a Wyatt Bloodsworth nije imao pojma gdje sam. Stvari su izgledale sve bolje.

Oko tri, zazvonio mi je mobitel. Pogledala sam broj koji se pokazao na malom ekranu; birala sam taj broj jutros, pa sam jako dobro znala tko zove. Pustila sam da se javi sekretarica i nastavila voziti.

Postajala sam jako uzbuđena zbog svog mini odmora. Par dana na plaži će mi jako dobro doći, a i bit ću izvan grada dok je zanimanje za Nicolino ubojstvo veliko. Inače sam jako odgovorna, jer mi je posao poput djeteta, ali sam ovoga puta mislila da mi okolnosti dopuštaju odmor od svega. Ipak, vjerojatno sam trebala objesiti znak na prednja vrata, da članovi znaju kada bi se dvorana mogla otvoriti. O, moj Bože, uopće nisam mislila na zaposlenike! Trebala sam osobno nazvati svakoga od njih.

Ljuta na samu sebe, nazvala sam Sianu. "Ne mogu vjerovati da sam ovo napravila," rekla sam čim se javila. "Nisam nikoga nazvala i rekla kada bismo mogli očekivati ponovno pokretanje posla."

Odlična karakteristika Siane bila je da je, odrastajući sa mnom, znala čitati između redaka i popuniti praznine. Odmah je znala da ne mislim na članove jer ih je bilo toliko da bi razgovaranje sa svakim ponaosob trajalo, pa otprilike do otvaranja 'Super tijela', pa je bilo očito da sam mislila na osoblje.

"Imaš li popis njihovih brojeva?" pitala je.

"Ispisan popis mi je presavinut u adresaru, u gornjoj lijevoj ladici mog radnog stola. Ako ga odeš uzeti, nazvat ću te kada se smjestim, pa ću zapisati sve brojeve."

"Nemoj se gnjaviti time; ja ću ih nazvati. Budući da sam ja ovdje i pozivi su lokalni, to je razumnije nego da ti trošiš minute na mobitelu."

"Dugujem ti. Razmišljaj o tome što bi željela." Volim tu djevojku; super je imati sestru poput nje. Zvala sam je na posao i jednostavno je mogla reći da je zauzeta i da će to obaviti čim bude mogla, što je moglo biti i tek sutra. Ipak, to nije bila Siana; bavila se svime što je dolazilo pred nju kao da ima sve vrijeme ovoga svijeta na raspolaganju. Primijetili ste da to nisam rekla o Jenni, koja još uvijek misli da je privilegirana. Osim toga, nisam zaboravila da

sam je uhvatila kako dobrovoljno ljubi mog muža. Ne spominjem to i uglavnom se dobro slažem s njom, ali to je uvijek tu negdje, u pozadini mojih misli.

"Ne obećavaj sve tako lako; mogla bih pitati nešto ozbiljnije od posuđivanja tvoje najbolje haljine. Osim toga, netko te traži i zvuči ljutito. Želiš li pogađati kako se zove? Evo ti trag: on je policijski poručnik."

Bila sam zapanjena, ne zato što me tražio i što je bio ljut, već zato što je nazvao Sianu. Rekla sam mu tijekom jednog od naših spojeva da imam dvije sestre, ali sigurna sam da mu nisam rekla ništa o njima, kao ni njihova imena. S druge strane, bilo je smiješno što sam se iznenadila: bio je murjak i znao je kako otkriti stvari o ljudima.

"Opa. Nije te mučio, ili?"

"Ne, dobro se kontrolirao. Ipak, rekao je nešto u stilu da se može kladiti da sam ti ja odvjernica. O čemu se tu radilo?"

"Imam popis pritužbi na njega. Rekla sam da ću popis dati odvjernici."

Siana se zahihotala. "A koje bi to pritužbe bile?"

"O, stvari poput lošeg postupanja sa mnom, otmice, oholog držanja. Uzeo mi je popis, pa moram napisati novi. Sigurna sam da ću ga popunjavati kako vrijeme bude prolazilo."

Sada se otvoreno smijala. "Sigurna sam da mu se sviđala natuknica o 'oholom držanju'. Ovaj - hoćeš li me stvarno trebati? Jesi li u nevolji?"

"Mislim da nisam. Rekao mi je da ne napuštam grad, ali nisam osumnjičena, pa mislim da mi to ne može zabraniti, a?"

"Ako nisi osumnjičena, zašto ti je to rekao?"

"Mislim da se ponovno zainteresirao za mene. A onda, možda mi se samo osvećivao jer sam se pretvarala da ga ne prepoznajem. Neko vrijeme je to stvarno mislio."

"Onda je vjerojatno oboje. I zanimaš ga, i osvećuje ti se. I, tako je htio biti siguran da ćeš biti tamo gdje može doći do tebe."

"Mislim da mu nije upalilo," rekla sam dok sam klizila autocestom 74 prema Wilmingtonu.

7.

Mogla sam otići do Outer Banksa, ali mislila sam da ću imati veće šanse za dobivanje sobe uz južnu obalu. Zapravo, mogla sam ići na jug sve do Myrtle Beacha, ako bi bilo potrebno. Nisam tražila zabavu, nego samo mjesto na kojem bih se mogla opustiti nekoliko dana dok se doma stvari ne slegnu.

Došla sam do Wilmingtona oko šest poslijepodne i probila se kroz grad do Wrightsville Beacha. Čim sam vidjela Atlantski ocean uzdahnula sam od olakšanja. Bilo je tako dobro. Posrećilo mi se i našla sam udobnu malu kolibicu na plaži na prvom mjestu na kojem sam stala; obitelj koja ju je unajmila je baš otkazala. Nije li to bilo super? U svakom slučaju mi je bilo draže imati kolibicu nego hotelsku sobu, prvenstveno zbog privatnosti. Bilo je to dražesno mjesto, mali plavi bungalov s natkrivenim trijemom. Imao je samo tri prostorije. Prednja polovica kuće je bila kuhinja i blagovaonica, koja je bila povezana s dnevnim boravkom. Stražnja polovica kuće bila je lijepa spavaća soba s kupaonicom, a tkogod da je dekorirao spavaonicu, mislio je na mene, jer je oko kreveta bila mreža protiv komaraca. Volim sitne detalje poput toga, te ženskaste stvari.

Dok sam slagala stvari mobitel mi je ponovno zazvonio. Bio je to treći put da se Wyattov broj pojavio na mom ekranu i još sam jednom pustila da se javi sekretarica. Telefon mi je stalno pipkao da mi javi da sam dobila poruke, ali nisam pročitala niti jednu. Mislila sam da se ne oglašujem, budući da nisam znala što mi je govorio. Možda mi je prijetio uhićenjem ili tako nečim, a u tom bih slučaju samo bila uznemirena, pa mi je bilo bolje ne otkrivati što mi poručuje.

Nakon raspakiravanja, otišla sam u odličan riblji restoran i naprosto se prežderala kuhanih škampa koje obožavam. Bilo je to jedno od onih mjesta gdje je atmosfera ležerna, a usluga brza, a ja sam stigla točno prije večernje gužve. Ušla sam i izašla unutar četrdeset i pet minuta. Kada sam se vratila u svoju malu kolibicu, sumrak se navlačio nad plažu i vrućina je popuštala; postoji li bolje vrijeme za šetnju?

Nakon šetnje nazvala sam kući i rekla mami gdje me može dobiti. Ništa nije rekla o poručniku Bloodsworthu, pa možda njima nije smetao.

Te sam večeri spavala čvrsto i probudila sam se u zoru, točno u vrijeme za trčanje plažom. Dan ranije uopće nisam vježbala, a postanem živčana ako

duže od toga ne razgibam mišiće. Brzo sam pretrčala nekoliko kilometara na pijesku, što je dobro za noge, a zatim sam se istuširala i otišla u potragu za trgovinom u kojoj bih mogla kupiti kukuruzne pahuljice, mlijeko i voće.

Nakon doručka, odjenula sam svoj novi tirkizni bikini i namazala se vodootpornom kremom za sunčanje, uzela knjigu i ručnik za plažu, stavila sunčane naočale i otišla na plažu.

Neko sam vrijeme čitala; zatim kada je sunce jako zagrijalo, otišla sam se rashladiti u ocean, a nakon toga sam još malo čitala.

Do jedanaest je vrućina bila prejaka za mene, pa sam obula japanke i odjeću za plažu, uzela torbu i otišla u kupovinu. To obožavam u gradovima na plaži; nikome ne smeta ako ideš u kupovinu u kupaćem kostimu.

Našla sam uistinu slatke plave kratke hlače i plavo-bijeli top koji ide uz njih, te slamnatu torbu s motivom ribe od metalnih niti, zbog čega se riba ljeskala na suncu. Torba je bila odlična za sve moje stvari za plažu. Ručala sam na doku gledajući ocean a zgodan mi se tip pokušavao uvaliti. Ipak, došla sam se tamo odmoriti, a ne tražiti ljubavnu avanturu, pa nije imao sreće. Konačno sam se vratila natrag do svoje kolibice. Ostavila sam mobitel na punjaču, a kada sam ga provjerila, nije bilo novih propuštenih poziva, što je značilo da je Wyatt sigurno odustao. Nakon što sam obnovila zaštitu od sunca, ponovno sam otišla na plažu. Ista rutina: čitanje, hlađenje u vodi, čitanje. Do tri i trideset sam bila toliko pospana da nisam mogla držati oči otvorene. Odložila sam knjigu, protegnula se na ručniku i zaspala.

Iduće čega sam bila svjesna bilo je da me netko podiže. Mislim doslovno. Čudno je bilo to što se nisam bojala, barem ne toga da me kidnapira s plaže. Otvorila sam oči i pogledala gore u tvrdo, ljuto lice koje sam jako dobro poznavala. Ali čak i prije no što sam otvorila oči, znala sam - bilo po nekakvoj čudnoj kemiji kože ili podsvjesno prepoznajući miris; srce mi je onako ludo zaplesalo.

Nosio me prema kolibi. "Poručnik Bloodsworth," rekla sam potvrđujući, kao da je to bilo potrebno.

Namrštio se prema meni. "Isuse. Samo ušuti, dobro?"

Ne volim kada mi se kaže da ušutim. "Kako si me pronašao?" Znala sam da mu mama ne bi rekla gdje sam, jednostavno zato jer je bila takva. Ako me on ne bi mogao slijediti, to nije bio njen problem, a da sam željela da zna gdje sam, bila bih mu rekla.

"Platila si kreditnom karticom." Došao je do kolibe koja nije bila zaključana jer sam ležala na plaži točno ispred nje. Okrenuo se postrance da me uvede kroz vrata. Zbog klime mi se zagrijana koža naježila.

"Hoćeš reći da si slijedio trag moje kreditne kartice kao da sam običan kriminalac..."

Pustio mi je noge, ali još me držao za gornji dio tijela, pa sam uhvatila njegovu košulju zbog ravnoteže. U sljedećem trenutku ponovno me podignuo s nogu, a njegove su usne bile na mojima.

Mislim da sam rekla kako se počnem ozbiljno topiti kad god me dodirne. Ni nakon dvije godine to se nije promijenilo. Njegova su usta imala isti osjećaj i isti okus; tijelo mu je bilo čvrsto i toplo uz moje, a ruke su mu bile poput živog čelika oko mene. Svaki se moj živčani završetak pokrenuo; činilo mi se kao da blagi napon struje juri mojim tijelom, kao da sam magnet kojega on privlači k sebi. Stvarno sam zajecala dok sam ovijala ruke oko njegovog vrata, a noge oko njegovih bokova, te sam ga ljubila jednako gladno kao što je on ljubio mene.

Postojalo je tisuću razloga zašto sam ga trebala zaustaviti, ali nisam se obazirala ni na jednog od njih. Jedina mi je suvisla misao bila: Hvala Bogu, na kontracepcijskim pilulama sam, na koje sam prešla i na kojima sam ostala nakon svog prethodnog iskustva s njime.

Ostala sam bez gornjeg dijela bikinija na putu do spavaće sobe. Gladno želeći osjetiti njegovu голу kožu, vukla sam mu košulju, a on mi je udovoljio podižući prvo jednu, a zatim drugu ruku.

Prsa su mu bila široka i dlakava, i čvrstih mišića. Mazila sam se o njega poput mačke dok se borio da otkopča remen i traperice. Pretpostavljam da mu nisam u tome pomagala, ali nisam željela prestati.

Zatim me bacio na krevet i skinuo mi donji dio bikinija. Oči su mu sjale dok me gledao голу i ispruženu na krevetu. Očima je prešao preko svakog centimetra mog tijela, a taj mi se vreo pogled zadržao na grudima i bokovima. Rastvorio mi je noge i gledao me, zbog čega sam pocrvenjela, ali zatim je gurnuo dva prsta u mene, pa sam zaboravila na crvenjenje. Koljena su mi se podignula, a za njima i bokovi, dok mi je čisti užitak strujao tijelom.

Rekao je, "Jebi ga", neobičnim glasom, te gurnuo traperice prema dolje, puštajući ih da padnu na pod. Nisam znala kada se riješio cipela; koliko sam ja znala, mogao ih je skinuti prije no što je došao na plažu po mene, što bi mu bilo najlakše. Ali izašao je iz traperica i bio je iznad mene, te me ugrizao za

vrat dok je ulazio u mene jakim pokretom koji ga je uveo do kraja. Poludjela sam. Ako sam imala bilo kakve samokontrole, bila je uništena tim ugrizom.

Kada sam se smirila, podignula sam teške kapke i otkrila da me gleda s pobjedonosnim izrazom u očima. Pomaknuo mi je kosu s lica i usnama mi prešao po licu. "Treba li mi kondom?"

Već je bio u meni, pa je bilo malo prekasno da pita. Uspjela sam reći, "Ne. Na piluli sam."

"Dobro," rekao je i nastavio.

To je bio dobar dio dozvoljavanju strasti da preuzme kontrolu nad zdravim razumom. Loš je dio dolazio kada bi se zdrav razum vratio. Bez obzira na broj orgazama, ako uopće imate imalo zdravog razuma, on se uvijek vrati.

Danja je svjetlost bila na izmaku kada sam se probudila nakon drijemanja i zapiljila se u golog muškarca pored sebe. Nije da je to bio loš prizor, s tim snažnim tijelom, ali ne samo da sam išla protiv svojih pravila, već i izgubila ogroman dio taktike. Da, bitka između spolova je vrlo nalik na ratove. Ako sve prođe kako treba, oboje pobjede. Ako ne, osoba želi biti ona koja je najmanje izgubila.

Što sada? Upravo sam vodila ljubav s muškarcem s kojim nisam ni izlazila! Nekada sam izlazila, da - jako kratko. Apsolutno ništa između nas nije sređeno, a ja sam popustila kao nekakav slabić. Nije čak morao ni pitati.

Kako je bilo ponižavajuće to što je bio u pravu: sve što je trebao napraviti bilo je dotaknuti me, a ja bih odmah skidala odjeću. Nije pomagalo ni to što je samo vođenje ljubavi s njim bilo jednako dobro - bolje - od onoga što se moglo naslutiti po kemijskoj reakciji između nas. To se nije smjelo dogoditi. To je trebalo biti ilegalno, ili tako nešto. Jer, kako sam ga trebala ignorirati na način na koji sam željela kada sam zapravo znala koliko smo si bili dobri, i kada sam znala koliko je to bilo bolje od zamišljanja kako je moglo biti? Ako sam prije bila u iskušenju, osjećaj je sada bio otprilike deset puta jači.

Shvatila sam da buljim u njegov penis već dobrih deset minuta, a za to se vrijeme promijenio od mekanog i opuštenog u ne tako mekani. Pogledala sam prema gore i vidjela da me njegove zelene oči promatraju pospano i gladno.

"Ne možemo to opet napraviti," rekla sam čvrsto, prije no što je mogao posegnuti za mnom i oslabiti moju odlučnost. "Jednom je bilo dovoljno."

"Sigurno nije bilo," rekao je lijeno, prelazeći prstom preko moje bradavice.

Uhvati me tu. Prokletstvo. Nikada se ne vraćaj po još. Odgurnula sam mu prst. "Mislim to. Ovo je bila greška."

"Ne slažem se. Mislim da je to bila odlična ideja." Podignuo se na lakat i nagnuo se nad mene. Pomalo prestrašena, okrenula sam glavu prije no što me mogao poljubiti, ali on nije išao na moja usta.

Umjesto toga, utisnuo je usne ispod mog uha i lagano me ljubio niz vrat, prateći ligamente koji su išli do mjesta na kojem mi se vrat spajao s ramenom. Vrućina me je preplavila i iako sam otvorila usta da kažem "ne" ili nešto takvo, ništa osim uzdaha nije izlazilo iz njih.

Lizao je i grizao i ljubio, a ja sam drhtala i izvijala se i općenito poludjela. Kada se ponovno dignuo na mene, bila sam otišla predaleko da učinim bilo što osim da ga zgrabim i držim se tijekom vožnje.

"To nije fer!" zagrmjela sam na njega kada sam odlazila u kupaonicu nakon pola sata. "Kako si znao za to? Nemoj to više raditi!"

Smijući se, pratio me pod tuš. Nisam ga mogla izbaciti osim da mi to dozvoli, pa sam mu okrenula leđa i usredotočila se na skidanje kreme za sunčanje, slane vode i mirisa muškarca.

"Zar si mislila da neću primijetiti ili da se neću sjetiti?" Stavio mi je jednu veliku toplu ruku na vrat, a palcem mi prelazi po koži. Zadrhtala sam.

"Bila si mi gola u krilu..."

"Bila sam u suknji. Nisam bila gola."

"Dovoljno blizu. U svakom slučaju, draga, obraćao sam pažnju. Ako sam ti dirao grudi, jedva si to primjećivala, ali kada sam ti ljubio vrat, gotovo si svršavala. Što je bilo tako teško primijetiti?"

Nije mi se sviđalo što zna toliko o meni. Većina muškaraca misli da te uspaljuju i da te mogu nagovoriti na nešto što baš i ne želiš ako ti diraju ili ljube grudi. Meni grudi, u smislu užitka, baš i ne znače mnogo. Ponekad zavidim ženama koje uživaju na račun grudi, ali ja nisam takva.

Međutim, ako mi se ljubi vrat, sva se rastopim. To je slabost jer ti muškarac može poljubiti vrat i bez da ti skine odjeću, pa se ne hvalim time uokolo. Kako je Wyatt tako brzo primijetio?

Bio je murjak. Primjećivanje detalja je bilo dio onoga tko i što je on bio. To je u redu kada lovi kriminalca, ali ne bi mu trebalo dozvoliti da to koristi u seksualnoj situaciji.

"Drži ruke i usta dalje od mog vrata," rekla sam okrećući se da ga pogledam. "Jednostavno više nećemo tako."

"Imaš nevjerojatan talent za ignoriranje onoga što je očito," rekao je, cereći se dolje prema meni.

"Ne ignoriram; donosim odluku. Ne želim se više s tobom seksati. To nije dobro za mene..."

"Lažljivice."

"...ni u kojem smislu osim seksualnoga," završila sam, gledajući oštrije. "Samo se vrati svome životu, a ja ću se vratiti svojem, i možemo zaboraviti da se ovo dogodilo."

"Prestani cjepidlačiti. Nisam te mogao zaboraviti i ti nisi mogla zaboraviti mene. Dobro, predajem se; ne viđati te nije djelovalo."

Okrenula sam leđa i počela šamponirati kosu, toliko ljuta da nisam mogla smisliti ništa što bih mogla reći. Želio me zaboraviti? Voljela bih mu pomoći u tome. Možda da ga udarim u glavu nečim tvrdim...

"Ne želiš znati zašto?" pitao je, gurajući prste u moju kosu i masirajući mi vlasište.

"Ne," rekla sam hladno.

Približio mi se tako jako da mu se golo tijelo privilo uz moje, dok mi je prstima prolazio kroz kosu. "Onda ti neću reći. Jednog ćeš dana željeti znati, pa ćemo onda razgovarati o tome." Bio je jedan od najupornijih muškaraca koje sam poznavala. Stisnula sam zube da se spriječim da ga pitam o tome.

Zbog sakupljene frustracije i negodovanja, rekla sam ljutito, "Baš si šupak i budala."

Nasmijao se i gurnuo mi glavu pod mlaz vode.

8.

Ne znam kako je došlo do toga da idem s njim na večeru. Zapravo, znam. Nije htio otići. Morala sam jesti i bila sam gladna. Nakon što sam se istuširala, potpuno sam ga ignorirala dok sam sušila kosu i spremala se, što nije trajalo jako dugo jer se nisam gnjavila ni s čim - stavila sam samo maškaru i ruž za usne. Na vrućini bi se sve drugo otopilo, pa zašto da se onda trudim?

Naljutio me jer me gurnuo bokom dalje od umivaonika da se obrije. Gledala sam ga otvorenih usta jer to nije način kako stvari funkcioniraju. Gledao me u ogledalu i namignuo mi. Ljuta, otišla sam u spavaću sobu i ušla u neku odjeću, što također nije dugo trajalo jer nisam donijela mnogo odjeće i jer se ono što sam donijela slagalo po boji. Sada kada nisam bila u magli požude, vidjela sam malu crnu putnu torbu na podu pokraj kreveta; očito su odatle došle britvica i gel za brijanje.

Kada malo razmislim, ormar je bio popunjeniji...

Okrenula sam se i ponovno otvorila ormar. Da, na strani su bile traperice i polo majica. Zgrabila sam ih da ih uguram natrag u njegovu torbu, gdje spadaju. Izašao je iz kupaonice na vrijeme da kaže, "Hvala što si mi to izvadila," dok mi je uzimao odjeću iz ruke i odijevao je. Tada sam shvatila da je situacija izvan kontrole i da je najbolje što mogu napraviti pobjeći.

Dok je navlačio traperice, jurnula sam kroz dnevnu sobu i zgrabila torbu i ključeve na putu prema van. Unajmljena limuzina - bijeli Saturn - bila je parkirana pokraj kamioneta, još jedan detalj kojeg sam propustila u ranijem deliriju. Otvorila sam vrata kamioneta i kliznula za upravljač ... i nastavila kliziti, gurana njegovim velikim tijelom dok je silom zauzimao moje mjesto iza upravljača.

Jeknula sam i pokušala ga izgurati van; kada se nije pomaknuo, podignula sam stopala i pogurala ga i njima. Ja sam jaka za ženu, ali on je bio čvrst poput stijene dok je sjedio tamo. I šupak se smiješio.

"Ideš negdje?" rekao je dok je lagano podizao ključeve s poda na koji sam ih ispustila. "Da," rekla sam i otvorila suvozačeva vrata. Izlazila sam kada me uhvatio ispod obje ruke i uvukao me natrag u kamionet.

"Postoje dva načina na koja možemo ovo obaviti," rekao je mirno. "Možeš sjediti tamo kao dobra djevojčica ili te mogu zavezati lisicama. Koji način želiš?"

"To nije izbor," rekla sam rezignirano. "To je ultimatum. Ne želim niti jedno od toga."

"To su jedine dvije mogućnosti koje nudim. Gledaj na to ovako: natjerala si me da te lovim, pa si prokletu sretna što ti dajem i takav izbor."

"Ha! Nisi me trebao slijediti i znaš to. Nisi imao razloga da mi kažeš da ostanem u gradu osim taj što si arogantan šupak. Poševio si me, nisi li? Nisam primijetila da sam ti velika nevolja dok si me prevrtao po krevetu."

Posegnuo je preko i uhvatio pojas za vezivanje, te ga izvukao i zakačio. "Nisam jedina osoba u ovom kamionetu koja se ševila. Zabavu smo prošli. Bilo je to uzajamno."

"I nije se trebalo dogoditi. Usputan seks je glup."

"Slažem se. Ali između nas ništa nije usputno."

"Stalno ti ponavljam da nema 'nas'."

"Naravno da ima. Ti to samo još ne želiš priznati."

Upalio je motor i ubacio u brzinu. "Lijep kamionet, usput. Iznenadio me. Činiš mi se kao osoba za luksuzne aute."

Glasno sam pročistila grlo i pogledao me podignutih obrva. Pristojno sam gledala u njegov pojas, kojeg nije zavezao. "Da, gospođo," rekao je dok se vezivao.

Dok je izlazio s parkirališta, vratila sam se svađi. "Vidiš? Ne znaš kakva sam osoba. Volim voziti kamionete. Zapravo ne znaš ništa o meni, pa između nas stvarno nema ničega osim fizičke privlačnosti. Zbog toga je seks usputan."

"Molim? Postoji razlika. Usputan seks je samo zadovoljavanje potreba i ništa više."

"Pun pogodak! Moje potrebe su zadovoljene. Sada možeš ići."

"Jesi li uvijek takva kada ti netko povrijedi osjećaje?"

Stisnula sam čeljust i buljila kroz vjetrobriju. Voljela bih da nije shvatio da su povrijeđeni osjećaji iza mog neprijateljstva i odbijanja. Mora vam biti stalo do nekoga prije no što vam on može povrijediti osjećaje, jer u suprotnom ono što on kaže ili napravi nema nikakvog djelovanja. Nisam željela mariti za njega; nisam željela da mi bude stalo do onoga što on radi i s kim se viđa, jede li i spava li dovoljno. Nisam željela ponovno biti povrijeđena, jer bi me ovaj muškarac mogao stvarno jako povrijediti ako mu

dozvolim da mi se dovoljno približi. Jason me dovoljno jako povrijedio, ali Wyatt bi mi mogao slomiti srce.

Posegnuo je i stavio mi ruku na vrat, lagano me masirajući. "Žao mi je," rekao je nježno.

Vidjela sam da ću imati problema s njime i svojim vratom. Bio je poput vampira i išao na njega kadgod je želio utjecati na mene. Isprika nije bila poštena. Željela sam da puzi, a on se ovdje ispričavao tom jednostavnom isprikom. Tip je bio lukav.

Najbolje je bilo boriti se vatrom protiv vatre i reći mu točno na čemu je i u čemu je problem. Posegnula sam za njegovom rukom i odmaknula je, jer nisam mogla jasno razmišljati dok mu je ruka bila na mom vratu.

"Dobro, evo o čemu se radi," rekla sam mirno, još uvijek se koncentrirajući na ono što je bilo vani. "Kako ti mogu vjerovati da me nećeš ponovno povrijediti? Odrezao si veze i pobjegao umjesto da mi kažeš u čemu je problem, umjesto da poradiš na tome ili meni daš šansu da poradim na tome. Moj brak je propao jer je moj muž pobjegao drugdje umjesto da mi kaže što ne štima i da radi sa mnom na tome. I zato baš nisam za pokušaj izgradnje veze s ljudima koji nisu voljni uložiti malo truda u održavanje i popravke. To se radi s autima, zar ne? Dakle, moj standard je da muškarcu mora biti stalo do mene barem koliko mu je stalo do automobila. Ti nisi prošao."

Bio je tih dok je sve to upijao. Očekivala sam da će početi svađati, objašnjavati kako je situacija izgledala s njegove strane ograde, ali nije. "Znači, radi se o povjerenju," na koncu je rekao. "Dobro. To je nešto s čime se mogu nositi." Oštro me pogledao. "To znači da ćeš me puno viđati. Ne mogu ponovno osvojiti tvoje povjerenje ako me nema u blizini. Dakle, od sada na dalje, mi smo skupa. Jasno?"

Trepnula sam. Nekako nisam predvidjela da će uzeti manjak povjerenja i shvatiti kao da to znači da sam morala biti u vezi s njim da ponovno osvoji moje povjerenje. Kažem vam, čovjek je dijaboličan.

"Nedostaje ti koja daska," istaknula sam što sam pažljivije mogla. "To što ti ne vjerujem znači, da ne želim biti s tobom."

Uzdahnuo je. "Da, stvarno. Zato si trgamo odjeću svaki put kada smo si unutar dosega."

"To je kemijska neravnoteža, ništa više. Dobri multivitamini će to srediti."

"Razgovarat ćemo o tome za večerom. Gdje želiš jesti?"

Tako, odvući mi misli hranom. Da nisam bila toliko gladna, plan mi nikada ne bi upalio. "Na nekom mjestu s odličnom klimom, gdje mogu sjesti i gdje će mi neka ljubazna osoba donijeti margaritu."

"To mi odgovara," rekao je.

Wrightsville Beach je zapravo na otoku, pa smo se odvezli preko mosta do Wilmingtona gdje me odveo u meksički restoran. Ne znam kako je znao za to mjesto osim ako već nije bio u Wilmingtonu, što nije bilo tako nevjerojatno jer su ljudi odlazili na plaže. U Sjevernoj Karolini ima mnogo plaža, ali on je vjerojatno sve prošao uzduž i poprijeko za vrijeme godina provedenih u sportu. Ja sam bila navijačica i prošla sam većinu gradića uz obalu, od Sjeverne Karoline do Floride i natrag sve do Zaljeva.

Mladić nam je donio jelovnike i čekao da naručimo piće. Wyatt je sebi naručio pivo, a meni zamrznutu Cuervo Gold margaritu. Nisam znala što je Cuervo Gold margarita i nije me bilo briga. Pretpostavljala sam da je to posebna vrsta tekile, ali mogla je biti i obična tekila, s obzirom na to koliko sam ja o tome znala.

Čaša u kojoj su je donijeli nije bila čaša nego vaza. Bila je ogromna. Nije baš bila vaza, ali ne bih za nju rekla ni da je čaša. Bila je više nalik na veliku zdjelu na stalku. "O-o," rekao je Wyatt.

Ignorirala sam ga i zgrabila svoju margaritu objema rukama, jer sam je jedino tako mogla podignuti. Ogromna zdjela čaše bila je ledena, a sol je bila posipana po rubu. Dvije kriške limete bile su zakačene za vrh, a crvena slamka pružala je pristup sadržaju.

"Bolje da naručimo," rekao je.

Vukla sam na slamku i progutala povelik gutljaj pića. Okus tekile nije bio baš jak, nasreću, jer bih inače mogla pasti na guzicu prije no što popijem polovicu. "Volim buritos rancheros. Govedinu."

Bilo je zabavno promatrati ga kako me promatra dok dajem narudžbu. Još sam jednom jako povukla kroz slamku.

"Ako se napiješ," upozorio me, "slikat ću te."

"Pa, hvala ti. Rečeno mi je da sam jako slatka kada sam pijana." Zapravo nije, ali on to nije znao. Zapravo, nikada prije nisam bila pijana, što vjerojatno znači da je moje iskustvo na koledžu bilo abnormalno. Ali uvijek sam bila na treningu s navijačicama ili na gimnastici - ili nečemu neočekivanom - a mislila sam da to ne bi bilo zabavno dok sam mamurna, pa bih jednostavno prestala piti prije no što bih se napila.

Konobar je donio košaru vrućih, slanih tortilja i dvije zdjelice salse, ljutu i blagu. Uzela sam polovicu jedne tortilje i umočila je u ljutu salsu, koja je bila odlična, ali definitivno ljuta. Nakon još tri zalogaja, oznojila sam se i ponovno posegnula za margaritom.

Wyatt je posegnuo i odmaknuo mi vazu - čašu - izvan dosega. "Hej!" rekla sam buneći se.

"Ne želim da se napiješ."

"Napit ću se ako želim."

"Moram ti postaviti još neka pitanja i zato nisam želio da odlaziš iz grada."

"Dobar pokušaj, poručnice." Nagnula sam se i vratila svoju margaritu. "Kao prvo, detektivi rade na slučaju, a ne ti. Kao drugo, nisam vidjela ništa osim čovjeka s Nicole i tamne limuzine. To je to. Ništa drugo."

"To je ono čega si svjesna," rekao je, otimajući mi margaritu baš kada sam stavljala slamku u usta. "Ponekad detalji izađu na površinu nakon nekoliko dana. Na primjer, farovi automobila. Ili stop svjetla. Jesi li ih vidjela?"

"Nisam vidjela prednja svjetla," rekla sam sigurno, zaintrigirana pitanjem. "Stop svjetla ... hmm. Možda." Zatvorila sam oči i prevrtjela scenu u glavi. Bila je iznenađujuće detaljna i živa.

U mašti sam vidjela taman automobil kako odlazi i na svoje iznenađenje, srce mi je poskočilo.

"Ulica mi je pod desnim kutom. Stražnje svjetlo je ... dugačko. Nije jedno od onih okruglih; dugačko je i usko." Oči su mi se otvorile. "Mislim da neki modeli Cadillaca imaju takva stražnja svjetla."

"Među ostalima," rekao je. Zapisivao je to što sam rekla, u mali blokčić kojeg je očito izvadio iz džepa.

"To si me mogao pitati preko telefona," istaknula sam.

"Da, da si se javljala na njega," odgovorio je.

"Spustio si mi slušalicu."

"Bio sam zaposlen. Jučer je bio težak dan. Nisam imao vremena za brinuti se oko tvog auta, a, usput, ne bih ti ga ni mogao dovesti jer mi nisi dala ključeve."

"Znam. Mislim, nisam znala tada. Našla sam ih malo poslije. Ali u novinama sam samo ja navedena kao svjedok i zbog toga sam se osjećala nelagodno. A i Tiffany je prigovarala, pa sam iznajmila vozilo i došla na plažu."

Zastao je. "Tiffany?"

"Moja unutarnja djevojka za plažu. Dugo nisam bila na odmoru."

Pogledao me kao da imam dvije glave, ili kao da sam priznala da imam višestruke osobnosti. Konačno je pitao, "Živi li u tebi još tko osim Tiffany?"

"Pa, nemam djevojku za snijeg, ako to pitaš. Samo sam jednom skijala. Gotovo. Isprobala sam one čizme - pancericice - i toliko su neudobne da mi nije jasno kako ih ljudi mogu nositi bez da im netko prijete." Lupkala sam prstima. "Nekada sam imala Black Barta, ali već se dugo nije pojavio, pa je to možda bila samo dječja stvar."

"Black Bart? On je bio tvoj unutarnji... revolveraš?" Počeo se ceriti.

"Ne, on je bio moj unutarnji manijak koji bi poludio i pokušao ubiti svakoga tko bi pokušao povrijediti neku od mojih barbika."

"Sigurno si bila pravi vrag na igralištu."

"Ne smije se dirati barbika."

"Sjetit ću se toga kada me drugi put uhvati želja da zgrabim Barbie i slomim je."

Buljila sam u njega, zgrožena. "Ti bi to uistinu napravio?"

"Nisam već jako dugo. Vjerojatno sam to prerastao do pete godine."

"Black Bart bi te ozbiljno povrijedio."

Činilo se da je primijetio svoj crni bločić na stolu i lice mu je poprimilo začuđen izraz, kao da mu nije bilo jasno kako se razgovor o svjetlima pretvorio u razgovor o barbikama. Prije no što se mogao vratiti, konobar je donio naše tanjure i stavio ih pred nas, uz upozorenje da pazimo jer su i tanjuri vrući, ne samo hrana.

Tortilje su me spasile od pregladnjivanja, ali još sam bila užasno gladna, pa sam jednom rukom zgrabila buritos, a drugom vraćala svoju margaritu, koristeći trenutak njegove nepažnje. Imati dobro razvijene obje ruke imalo je prednosti. Nije da sam lijevom rukom mogla pisati, ali definitivno sam mogla vraćati oduzete margarite.

Kao što sam rekla, piće nije bilo jako. Ipak, bilo ga je mnogo. Kada sam završila s jelom, popila sam otprilike pola pića i osjećala sam se jako sretno. Wyatt je platio i držao ruku oko mene dok smo hodali prema kamionetu. Ne znam zašto; nisam glavinjala niti išta slično. Nisam čak ni pjevala.

Podignuo me u kamionet kao da nisam bila u stanju sama ući. Široko sam mu se osmjehnula i obgrlila ga jednom nogom. "Želiš li, veliki dečko?"

Zagrcnuo se smijući se. "Možeš li zadržati tu misao dok se ne vratimo u kolibu?"

"Do tada bih se mogla rastrijezniti i sjetiti se zašto ne bih smjela."

"Riskirat ću." Lagano me poljubio. "Mislim da to mogu izvesti."

O, dobro. Moj vrat. Znao je za moj vrat. Znala sam da ću morati investirati u dolčevite. Kada smo se vratili preko mosta u Wrightsville Beach, sreća je nestala, a ja sam bila pospana. Međutim, sama sam kliznula iz kamioneta i hodala sam prema vratima kada me Wyatt sustigao. "Vrijedi li ponuda još uvijek?"

"Oprosti. Nestalo je. Požuda potaknuta alkoholom brzo nestaje." Podignuo me i nosio kao da ni ne primjećuje moju težinu, koja je, budući da sam mišićava, veća no što biste pretpostavili.

Ali on je bio dvadesetak centimetara viši od mene i sam je bio mišićav, što je značilo i da je puno teži od mene.

"Dobro. Radije bih da me želiš iz drugih razloga, ne zato jer si pripita."

"Mozak mi ponovno sve kontrolira i raniji razlozi još postoje. Ne želim se seksati s tobom." Joj, koja laž. Željela sam ga do ludila, ali to nije značilo da ću ga imati ili da će se stvari među nama srediti. Naš mali razgovor me nije umirio, jer djela znače puno više od riječi, a jedno poslijepodne nije značilo puno.

"Kladim se da to mogu promijeniti," rekao je dok je otvarao vrata koja nisu bila zaključana jer sam seja žurila pobjeći, a on se žurio uhvatiti me.

Nakon jednog sata, javila mi se misao baš dok sam tonula u san. Zaboravi dolčevite. Za držati ga na udaljenosti, trebat će mi potpuni oklop.

9.

Probudila sam se tijekom noći bilo mi je hladno i nisam znala gdje sam. Hladnoća me nije iznenadila jer je Wyatt uključio klimu u sobi na 'jako hlađenje'. Morala sam sanjati, jer me prestrašio glasan zvuk poput pucnja i probudio me, te na trenutak nisam znala gdje sam. Možda sam ispustila neki zvuk ili se trgnula, jer je Wyatt rekao, "Jesi li dobro?" odmah budnim glasom, dok je sjedao u krevetu. To me pitanje vratilo u stvarnost. Buljila sam u njega u tami, uspijevajući razaznati samo vanjske obrise njegovog tijela. Posegnula sam i dotakla ga, a ruka mi je pronašla toplinu njegovog trbuha točno iznad plahte skupljene oko njegovih bokova. Taj je dodir bio automatski, instinktivna potreba za kontaktom.

"Hladno mi je ," promrmljala sam, a on je legao i povukao me uza se, namještajući mi pokrivač oko ramena. Smjestila sam glavu na njegovo rame i stavila mu ruku na prsa, smirena toplinom i čvrstoćom njegovog tijela, njegovom prisutnošću. Nisam željela spavati s njim mislim u doslovnom smislu, jer sam još uvijek očajnički pokušavala održavati svoje granice ali zaspala sam usred svađe, a on je očito iskoristio moje stanje. Sumnjala sam da je to bila namjerna taktika: iscrpiti me seksom, tako da ne mogu ostati budna. Ali sada mi je bilo drago što je bio uz mene, držao me blizu i grijao me. To je bilo upravo ono što sam od njega željela prije, ovu intimnost, povezanost. Dubina mog zadovoljstva, dok sam bila u njegovim rukama, bila je zastrašujuća.

"O čemu si sanjala?" pitao je, lagano mi prolazeći rukom po leđima. Dubok mu je glas bio promukao od sna, a osjećaj ležanja uz njega dok me držao obavijao me poput plašta.

"Ne znam. Ničega se ne sjećam. Probudila sam se i nisam znala gdje sam točno, a i bilo mi je hladno. Jesam li rekla što?"

"Ne, samo si ispustila čudan zvuk, kao da se bojiš."

"Mislim da sam čula glasan zvuk, ali možda je to bilo u snu. Ako sam sanjala."

"Nisam ništa čuo. Kakav glasan zvuk?"

"Poput pucnja."

"Ne, definitivno nije bilo ničega takvoga." Zvučao je potpuno siguran u to. Pretpostavljala sam da je bio programiran za takve stvari budući da je bio policajac.

"Onda sam sigurno sanjala ubojstvo. Ne sjećam se." Zijevnula sam i stisnula se bliže, i tada su mi navrla sjećanja. Nisam sanjala Nicolino ubojstvo, već moje, jer sam mislila da se puca na mene prije no što su murjaci pronašli Nicolino tijelo. Oko deset minuta prije no što su došli policajci, bila sam prestravljena.

"Čekaj, sjećam se nečega. Sanjala sam da se na mene puca, kao što sam ispočetka i mislila. Čini mi se da mi podsvijest pokušava sve raščistiti."

Ruke su mu se stegnule oko mene. "Što si napravila? Te večeri."

"Sagnula se, tako otišla do vrata i ušla u zgradu, zatim zaključala vrata i nazvala 911."

"Dobra djevojka. Baš si to i trebala napraviti."

"Izostavila sam dio o paničarenju. Bila sam nasmrt prestrašena."

"Što dokazuje da nisi idiot."

"A dokazuje da nisam ja ubila Nicole, jer nisam izašla na kišu provjeriti stvari. Bila sam potpuno suha. Pitala sam ih da naprave test na ostatke baruta, jer sam bila umorna i nisam željela da me odvedu na ispitivanje, ali ispalo je da je to bio uzaludan čin jer si me ti svejedno odvuкао." To mi je još uvijek bila bolna točka.

"Da, čuo sam za tvoj 'čudan' test." Ton mu je bio suh. Očito je mislio da sam se ponašala poput glupe plavuše da otjeram sumnje detektiva. Ne mogu zamisliti odakle mu takva ideja. "Tada se nisam mogla sjetiti imena," rekla sam nevino. "Bila sam potresena." Polovica toga bila je istina.

"A-ha."

Mislim da mi nije vjerovao. Odlazeći dalje, rekla sam, "Ne znam zašto sam sanjala o tome sada. Zašto ne prve noći? Tada sam bila tako potresena."

"Bila si iscrpljena. Vjerojatno jesi sanjala, ali nisi se probudila i sjećala se toga."

"A sinoć? Ni tada nisam sanjala."

"Ista teorija. Dugo si vozila, a nisi puno spavala. Bila si umorna." Puhнула sam kroz nos. "Ha! Misliš da se večeras nisam umorila."

"Bila si drugačije umorna." Sada je zvučao kao da se zabavlja. "Ono je bio stres. Večeras se radilo o uživanju."

To je bilo sigurno. Čak je i svađanje s njim bilo uživanje na određenoj razini, jer sam se zabavljala. Bila sam uznemirena jer se činilo da on

pobjeđuje u svim bitkama, ali ja sam još uvijek bila uzbuđena zbog svađe. Mogu shvatiti i moljce koji su sigurno sretni dok ulijeću u vatru. Ako me Wyatt opet opeče, nisam znala što bih. Već mi se približio više nego prije, ako se uzme u obzir da sam bila u krevetu s njim.

Uštipnula sam ga samo zbog toga. Skočio je. "Au! Zašto si to napravila?"

"Jer mi nisi udvarao prije no što si me odvuкао u krevet," rekla sam ravnodušno. "Zbog tebe se osjećam lakom."

"Draga, ništa vezano za tebe nije lako. Vjeruj mi." Ton mu je bio ciničan.

"Sigurno jesam." Uspjela sam ubaciti malo suza u glas. Hej, ako ne mogu pobijediti u bitkama, barem se mogu poigrati njime, zar ne?

"Zar plačeš?" Definitivno je zvučao sumnjičavo.

"Ne." To je bila istina. Moglo bi pomoći što je riječ malo zadrhtala?

Njegova je velika ruka dotaknula moje lice. "Ne plačeš."

"Rekla sam ti." K vragu, zar ništa ne prihvaća bez provjere? Definitivno smo imali problema s povjerenjem. Kako sam se mogla izvući bilo s čime?

"Da, ali izvodila si tu malu točku s krivnjom. Znaš prokleta jako dobro da si samo u bilo koje vrijeme trebala reći 'ne' ako stvarno nisi željela."

"Sabotirao si me s onim što mi izvodiš s vratom. To mora prestati."

"Što ćeš napraviti? Riješiti se vrata?"

"Znači li to da nećeš obećati da ćeš mi pustiti vrat na miru?"

"Šališ se? Zar ti se činim poput tipa koji će si sam prerezati grkljan?" Zvučao je lijeno i zabavljeno.

"Ozbiljna sam. Ne želim seks. Mislim da je to sada loše. Trebali smo čekati i vidjeti razvija li se veza između nas."

"Razvija?" ponovio je. "Čini mi se da smo već na pola puta."

"Ne baš. Još se nismo maknuli sa starta. Nismo ni bili na spoju. Ovoga puta, mislim. Ono prije dvije godine se ne računa."

"Danas smo bili na večeri."

"Ni to se ne računa. Koristio si svoju fizičku nadmoć, a zatim me nagovorio prijetnjama."

Puhnuo je. "Kao da bi te to spriječilo da vičeš na sav glas, ali si shvatila da si gladna i da bih ja mogao platiti večeru."

To je bilo to, naravno. Osim toga, nikada se nisam ni najmanje brinula da bi me zapravo mogao povrijediti. Osjećala sam se nevjerojatno sigurno kada sam bila s njim sigurno od svega osim od njega, naravno.

"Dakle, evo nagodbe. Izlazit ću s tobom kao da počinje od početka. To želiš, zar ne? Još jednu priliku? To znači bez seksa, jer seks zamagli stvari."

"Uopće ne zamagljuje."

"Dobro, zamagli stvari meni. Možda kada te bolje upoznam i kada ti mene upoznaš, odlučimo da se ne sviđamo toliko jedno drugome. Ili možda ti odlučiš da ti se ja ne sviđam ni upola toliko koliko se ti sviđaš meni, jer, kao što sam rekla, seks meni zamagli stvari. Možda na muškarce seks ne utječe toliko koliko na žene. Sačuvat ćeš me od lomljenja srca ako usporimo i damo si vremena."

"Tražiš od mene da zatvorim vrata od štale iako je konj već vani."

"Pa ti ga uhvati i vrati natrag u hlače - mislim, u štalu."

"To je tvoj pogled na stvari. S moje strane, ne voditi ljubav s tobom što češće mogu kosi se sa svim mojim nagonima, jer se muškarac tako uvjeri da je žena stvarno njegova."

Po njegovom glasu sam shvatila da postaje mrzovoljan. Pomalo sam željela da su svjetla upaljena, pa da mogu pročitati njegov izraz, ali to bi značilo i da on može pročitati moj, pa sam odustala od te ideje. "Da smo toliko daleko u vezi, složila bih se s tobom."

"Prema svim dokazima, rekao bih da jesmo tako daleko."

Bili smo oboje goli i u krevetu. Pa što?

"Ali nismo. Jako se fizički privlačimo, ali se ne poznajemo. Na primjer, koja mi je najdraža boja?"

"K vragu, bio sam oženjen tri godine i nikada nisam znao koja je njena najdraža boja. Muškarci ne razmišljaju o bojama."

"Ne trebaš razmišljati o nečemu da bi to primijetio." Prešla sam preko činjenice da je bio oženjen. Zнала sam to, naravno, jer mi je rekla njegova majka prije no što nas je uopće upoznala, ali nisam o tome voljela razmišljati baš kao što nisam voljela razmišljati o svom propalom braku. U Wyattovom sam slučaju, međutim, jednostavno bila ljubomorna. "Ružičasta," rekao je.

"Blizu si, ali ne. To mi je druga najdraža boja."

"Dobri Bože, imaš više od jedne?"

"Modro zelena."

"To je boja? Mislio sam da je to alga."

"Možda boja potječe od alge. Ne znam. Stvar je u tome da bi ti primijetio da nosim najviše modro zelenu boju i mogao bi pogoditi da provodimo više vremena zajedno i da se upoznajemo. Ali nisi mogao pogoditi, jer nismo proveli mnogo vremena zajedno."

"Rješenje toga jest da provodimo više vremena zajedno."

"Slažem se. Ali bez seksa."

"Osjećam se kao da glavom lupam u zid," rekao je u strop.

"Poznat mi je taj osjećaj." Počinjala sam se osjećati očajno. "Stvar je u tome da se bojim da ćeš mi slomiti srce ako ti dozvolim da mi se previše približiš. Bojim se da ću se zaljubiti u tebe, a da ćeš ti onda opet otići. Želim znati da si uvijek uz mene ako se stvarno zaljubim u tebe. Kako to mogu znati ako se seksamo, kada seks ženi znači toliko puno, a muškarcu je tek malo važniji od drkanja? To je kemija i ona proizvodi kratke spojeve u ženinom mozgu, kao na primjer droge, pa ona ne shvaća da spava s gadom sve dok nije prekasno."

Dugo je vladala tišina, a zatim je rekao, "Što ako sam ja već zaljubljen u tebe i koristim seks da ti to pokažem i da ti se približim?"

"Da si rekao 'zaluden', mogla bih ti povjerovati. Ponavljam, ne poznaješ me istinski, i stoga me ne možeš iskreno voljeti. Mi osjećamo požudu, ne ljubav. Ne još, a možda nećemo nikada."

Još jedna duga stanka. "Razumijem što govoriš. Ne slažem se, ali razumijem. Jesi li ti razumjela što sam ja rekao, o tome da seksom pokazujem koliko mi je stalo?"

"Da," rekla sam oprezno. Kuda je išao? "I ne slažem se."

"Onda smo na početku. Ti se ne želiš seksati, a ja želim. Idemo se dogovoriti: svaki put kad budem htio, ti samo trebaš reći ne i obećavam da ću stati, bez obzira na sve. Mogao bih biti na tebi i točno pred ulazak, ali ako kažeš ne stat ću."

"To nije pošteno!" bunila sam se. "Kakav mi je rekord do sada u odnosu na tebe?"

"Prije dvije godine, ti si vodila dva - nula. Ovoga puta je četiri-nula za mene."

"Vidiš? Ti si bolji u dvije trećine od mene. Treba mi granica."

"Kako kvragu postavljaš granicu u seksu?"

"Ne smiješ mi dirati vrat."

"A-a. Nema šanse da ćeš staviti svoj vrat izvan granice." Samo da bi to dokazao, povukao me uz svoje tijelo tako da sam bila u razini s njime i prije no što sam ga mogla spriječiti, zario mi je lice u udubinu između vrata i ramena i lagano me ugrizao. Užitek mi je prostrujao tijelom i oči su mi se zatvorile. Da, varao je.

Malo kasnije, kada je stajao iznad mene oslonjen na ruke, kada smo oboje bili znojni, dok su nam pluća radila kao mahnita, rekao je, jako zadovoljno, "Popravi ono u pet - nula."

Mrzim kada muškarac likuje, a vi? Pogotovo kada vara.

"Letjet ćemo kući," rekao je dok smo pakirali torbe nakon doručka.

"Ali moj kamionet..."

"Vratiti ćemo unajmljene aute ovdje. Moj auto je u zrakoplovnoj luci. Odvest ću te po tvoj." Konačno ću dobiti svoj auto! To je bio dobar dio plana. Ali ne sviđa mi se baš letjeti; ponekad sam to činila, ali puno sam se više voljela voziti. "Ne volim letjeti."

Uspravio se i pogledao me. "Nemoj mi reći da se bojiš."

"Ne bojim se, baš. Nije ono kao borba za zrak i takve stvari, ali nije mi baš najdraže. Jednom smo letjeli na zapadnu obalu na utakmicu i upali smo u jaku turbulenciju koja nas je toliko protresla da sam mislila kako nas pilot više neće uspjeti održati na visini. Otada mi nije ugodno." Promatrao me još neko vrijeme, a zatim rekao, "Dobro, vozit ćemo. Slijedi me do zrakoplovne luke da vratim svoj unajmljeni auto."

Pa, nek' sam prokleta. Na minutu sam očekivala da će me ugurati u zrakoplov; toliko sam mu toga rekla ovih proteklih par dana, pa zašto bi vjerovao istini? Ali očito je imao detektor istine za Blair kakav je imala i moja mama, te je shvatio koliko sam umanjila osjećaj nelagode s letenjem. Samo malo, jer uistinu ne paničarim ili tako nešto.

I tako sam ga slijedila u zračnu luku gdje je predao unajmljeni auto, a zatim sam čekala iza upravljača dok je smještao svoju opremu pokraj moje. Ponovno me iznenadio kada je ušao na mjesto suvozača i vezao se, bez da je uopće i pitao može li on voziti. Samo muškarac siguran u svoju muškost dozvolit će ženi da vozi kamionet... ili to ili me lukavo htio rastopiti. Štogod. Djelovalo je. Osjećala sam se puno opuštenije s njime tijekom duge vožnje kući.

Bilo je kasno poslijepodne kada smo stigli u našu malu regionalnu zrakoplovnu luku, gdje je ostavio svoj automobil. Vratila sam kamionet i sve stvari smo prebacili u njegov Crown Vic. Zatim me odvezao do 'Super tijela' da pokupim svoj auto.

Na moju žalost, žuta vrpca koja je označavala mjesto zločina još uvijek je okruživala veći dio mog posjeda. Otprilike polovica prednjeg parkirališta bila je okružena, te čitava zgrada i stražnje parkiralište. Stao je ne dio parkirališta koje je bilo otvoreno. "Kada ću moći otvoriti?" pitala sam dok sam mu davala ključeve svog automobila.

"Pokušat ću sutra zatvoriti mjesto zločina. Ako uspijem, moći ćeš otvoriti u utorak - ali ne mogu obećati."

Stajala sam pored njegovog automobila dok je odlazio otraga, a trenutak kasnije ponovno se pojavio iza upravljača mog Mercedesa. Stao je pored druge strane Crown Vica, bliže cesti. Ostavio je motor upaljen, izašao i prebacio moju putnu torbu na malo stražnje sjedalo mog automobila, a zatim kročio unatrag samo malo, tako da mi je stajao vrlo blizu dok sam koraknula da uđem u auto. Uhvatio mi je ruku; velika šaka mu je bila topla. "Moram večeras raditi, proći po nekim papirima. Hoćeš li biti u kući svojih roditelja?"

Misli o njemu toliko su me zaokupljale dva dana, da je moja nervoza o tome što sam bila nazvana svjedokom u slučaju Nicolina ubojstva gotovo potpuno nestala. "Ne želim napraviti ništa glupo, ali postoji li zaista neka šansa da taj tip pokuša eliminirati svjedoka, što znači mene?"

"Ne mogu odbaciti tu mogućnost," rekao je ozbiljan. "Nije vjerojatna, ali nije ni nemoguća. Bolje bih se osjećao da si kod roditelja ili da odeš kući sa mnom."

"Ići ću kod njih," odlučila sam, jer ako je on mislio da bih se trebala brinuti, onda ću se brinuti. "Ali moram otići kući i uzeti još odjeće, platiti račune, takve stvari."

"Ići ću s tobom. Uzmi što trebaš, a papirologiju sredi kada stigneš kod roditelja. Još bolje, reci mi što trebaš; ići ću po to i donijeti ti."

Da, kao da ću mu dozvoliti da mi kopa po ladici s donjim rubljem?

Čim sam to pomislila, u sebi sam zadrhtala. Ne samo da mi je vidio rublje - barem neko - već ga je i skidao s mene. Osim toga, volim lijepo rublje, pa nije bilo ničega zbog čega bi me moglo biti sram.

"Daj mi svoj blokčić i olovku," rekla sam, a kada ih je izvadio iz džepa, napisala sam detaljan opis odjeće koju sam željela i gdje mi što je neplaćeni računi. Budući da sam već imala šminku i kozmetiku, posao mu je bio puno lakši.

Kada sam mu dala ključ od svoje kuće, pogledao ga je s čudnim izrazom na licu. "Što?" pitala sam. "Nešto ne valja s ključem?"

"Ne, sve je u redu," rekao je i nagnuo glavu. Poljubac je bio topao i spor, i prije no što sam shvatila što se događa, bila sam na vrhovima prstiju, s rukama ovijenim oko njegovog vrata, uzvraćajući mu željno.

Kada je podignuo glavu, polako je polizao svoje usne, upijajući moj okus. Gotovo sam mu rekla da me uzme kući sa sobom, ali zdrav razum se javio baš u pravi trenutak. Zakoračio je unatrag i dao mi mjesta da uđem u auto.

"O, moram ti objasniti gdje je mamina i tatina kuća," rekla sam, sjetivši se u posljednji trenutak.

"Znam gdje žive."

"Kako-o, da, zaboravila sam. Ti si murjak. Provjerio si."

"Kada te u petak nisam mogao pronaći, da."

Pogledala sam ga starim Priznaj pogledom - tako je Siana zvala mamin pogled kojim nas je gledala kada je znala da smo nešto zakuhale i kada je željela izvući priznanje iz nas. "Mislim da si u nepoštenoj prednosti i razbacuješ se svojim položajem. To mora prestati."

"Nije vjerojatno da hoće. To mi radimo," rekao je smiješeći se dok se okretao prema svom autu.

"Čekaj! Ideš li sada u moju kuću ili ideš raditi, pa ćeš mi stvari donijeti kasnije?"

"Donijet ću ti ih sada. Ne znam koliko ću dugo ostati na poslu."

"Dobro. Vidimo se tamo." Ubacila sam torbicu na suvozačevo mjesto, ali zamah je bio kratak i torbica je udarila u ploču, te se srušila na vozačevo mjesto. Nagnula sam se da podignem torbu i bacim je ponovno, kada je oštar zvuk odjeknuo ulicom. Prestrašena, poskočila sam u stranu i oštra bol mi je prošla lijevom rukom.

Onda je na mene pala tona betona i udarila sam u pločnik.

10.

Beton je bio tvrd i topao, i imao je plavu prugu. A kako što sam već rekla, i on je težio tonu. "Prokleti kurvin sin!" rekao je kroz stisnute zube, izbacujući svaku riječ poput metka. "Blair, jesi li dobro?"

Pa, nisam znala. Prilično sam jako udarila u pločnik i lupila glavom, i bila sam nekako bez daha jer sam bila zgnječena pod njim, a osim toga, ruka me užasno boljela. Osjećala sam se prilično jadno od šoka, jer sam prije čula zvuk i otprilike sam znala što mi je s rukom. "Valjda," rekla sam prilično neuvjerljivo.

Glavom je gledao na sve strane dok je pazio približava li se koji ubojica, a zatim se pomaknuo s mene i povukao me u sjedeći položaj, naslonivši me uz prednju gumu, govoreći, "Ostani!", kao da sam pas. Nisam nigdje išla.

Izvukao je mobitel iz džepa i pritisnuo gumb. Govorio je u njega kao da je radio, nešto glasno i brzo, od čega sam razumjela samo "Pucnjevi ispaljeni", a zatim našu lokaciju. Još uvijek psujući, brzo se pomaknuo do svog automobila i otvorio stražnja vrata - posegnuo je unutra i izvukao ruku držeći velik automatski pištolj.

"Ne mogu prokleta vjerovati da sam zaboravio izvaditi oružje iz torbe," režao je dok se opet naslanjao na mene svojim leđima. Brzo je podignuo glavu i pogledao preko auta, a zatim se opet sagnuo. "Od svih jebenih vremena..."

"Vidiš li ga?" prekinula sam njegov niz psovki.

"Ne."

Usta su mi bila suha, a srce mi je jako lupala na pomisao da je strijelac zaobilazio automobil i dolazio pucati u nas. Bili smo priklješteni između dva automobila, što se trebalo činiti sigurnim, ali ja sam se umjesto toga osjećala jako izloženo i ranjivo, s nezaštićenim mjestima s obje strane automobila.

Pucanj je došao sa suprotne strane ulice. Jako je malo trgovina uz ulicu bilo otvoreno nedjeljom, pogotovo ovako kasno poslijepodne, a prometa gotovo uopće nije bilo. Slušala sam, ali nisam čula zvuk automobila koji odlazi, što po mom mišljenju nije bilo dobro. Otići je bilo dobro; ostati je bilo loše. Željela sam da čovjek ode. Željela sam plakati. I ozbiljno sam razmišljala o tome da povraćam.

Wyatt me pogledao preko ramena i po prvi put me dobro promotrio. Cijelo mu se tijelo ukočilo.

"O, sranje, draga," rekao je nježno. Još jednom je brzo pogledao preko auta, a zatim se sagnuto pomaknuo do mene. "Zašto nisi ništa rekla? Krvariš kao pogođena srna. Da vidim koliko je loše."

"Nije strašno, bar tako mislim. Samo mi je okrznuo ruku." Mislila sam da zvučim točno kao kauboju u starim vestern filmovima, dok smiruju lijepe djevojke. Možda bih trebala uzeti Wyattov pištolj i uzvratiti paljbu, tek toliko da dovršim iluziju. S druge strane, možda bih samo trebala sjediti; zahtijeva manje truda.

Velika mu je ruka bila nježna dok je okretao moju ruku da pregleda ranu. Ja osobno nisam gledala. Iz kuta očiju već sam vidjela previše krvi, a to što sam znala da je moja nije uopće pomagalo.

"Nije jako strašno," promrmljao je. Još jednom je pogledao uokolo, a zatim na kratko odložio oružje i uzeo rupčić iz džepa, te ga stavio na ranjeno mjesto. Nakon manje od pet sekundi velik mu je pištolj opet bio u ruci. "Drži to pritisnuto što jače možeš uz ruku," rekao je, a ja sam posegnula desnom rukom da napravim što je tražio.

Borila sam se da se ne osjećam razočarano. Nije jako strašno? Jedno je bilo što sam ja bila hrabra i umanjivala činjenicu što je netko pucao na mene, ali kako se on usudio? Pitala sam se bi li bio takav da je njegova ruka bila kao spaljena, da je njegova krv natapala njegovu odjeću i počinjala stvarati lokvu na pločniku.

Hah. Ta lokva na pločniku nije mogla biti dobar znak. Možda mi se zato vrtjelo u glavi i bilo mi vruće i mučno. Možda bi bilo bolje da legnem.

Dozvolila sam si da kliznem u stranu, a Wyatt me uhvatio slobodnom rukom. "Blair!"

"Samo ću leći," rekla sam prestrašeno. "Slabo mi je."

Pridržavajući me jednom rukom pomogao mi je da legnem na pločnik. Asfalt je bio vruć i tvrd, ali nije me bilo briga. Usredotočila sam se na duboko disanje i buljila sam u plavetnilo poslijepodnevnog neba, te je mučnina postepeno odlazila. Wyatt je govorio u svoj mobitel/radio, štogod da je bio, tražeći bolničare i kola hitne pomoći. Već sam mogla čuti sirene jer su jedinice odgovarale na poziv da je poručnik u pucnjavi. Koliko je vremena prošlo od pucnja? Minuta? Ne više od dvije, u to sam bila sigurna.

Jednome dijelu mene činilo se da se sve odvija usporeno, ali drugi dio je osjećao kako se previše toga događa odjednom.

Rezultat je bio potpuno nerealan, ali sve se činilo kristalno jasnim. Nisam mogla odlučiti je li to bilo dobro ili loše. Malo magle vjerojatno bi mi dobro došlo, jer uistinu nisam željela jasne uspomene o svemu ovome.

Wyatt se nagnuo nad mene i stavio mi lijevu ruku na vrat. Dobri Bože, zar mi se sada nabacivao? Pogledala sam gore prema njemu, ali on to nije primijetio jer mu je glava bila visoko i gledao je u svim smjerovima, s pištoljem u desnoj ruci. Shvatila sam da mi je provjeravao puls i izgledao je još ozbiljnije nego prije.

Nisam umirala, zar ne? Ljudi nisu umirali od prostrijelnih rana u ruci. To je bilo blesavo. Samo sam bila malo u šoku zbog gubitka toliko krvi odjednom, kao uvijek kada sam davala krv u Crvenom križu. Nije bilo strašno. Ali pozvao je hitnu, što je po mome mišljenju bilo za ozbiljne stvari, pa sam se pitala vidi li on možda nešto što ja nisam vidjela, nešto poput arterije koja viri. Nije da sam ja uopće pogledala, jer sam se bojala da ću vidjeti upravo to.

Odmaknula sam rupčić s ruke i pogledala ga. Bio je potpuno natopljen krvlju. "Blair," rekao je oštro, "stavi to natrag na ranu."

Dobro, pa možda bih mogla umrijeti. Povezala sam dijelove - puno krvi, šok, hitna - i nije mi se sviđalo kako to izgleda. "Nazovi moju mamu," rekla sam. Bile bi tako prvoklasno ljuta da sam u krizi, a da je nitko nije obavijestio.

"Hoću," odgovorio je i sada je pokušao zvučati umirujuće. "Sada. Trebam je sada."

"Bit će u redu, draga. Nazvat ćemo je iz bolnice."

Bila sam bijesna. Ležala sam tamo i krvarila na smrt, a on je odbijao nazvati moju majku!? Da sam imala više energije, mogla bih poduzeti nešto po tom pitanju, ali kako su stvari stajale, mogla sam samo ležati tamo i buljiti, a to nije imalo nikakvog rezultata s obzirom da nije gledao u mene.

Dvije patrolne jedinice, s rotirajućim svjetlima i sirenama, došle su na parkiralište i po dva policajca s izvađenim oružjem iskočila su iz svake. Hvala nebesima, oba policajca koja su vozila ugasila su sirene prije no što su izašli, jer bismo u suprotnom oglušili. Ipak, druge jedinice su bile na putu; mogla sam čuti još sirena, a činilo se kao da dolaze iz svih smjerova. O, čovječe, ovo će biti tako loše za biznis. Pokušala sam zamisliti kako bih se ja osjećala da sam učlanjena u fitness centar u kojem su se dogodile dvije pucnjave u četiri dana. Sigurno?

Definitivno ne. Naravno, ako umrem, ne bih trebala brinuti o tome, ali što je s mojim zaposlenicima? Ostali bi bez posla kojim su zarađivali više od prosjeka.

Imala sam viziju praznog parkirališta iz kojega raste korov, razbijenih prozora i krova. Žuta vrpca bi visjela u komadima sa stabala, a djeca bi prolazila i pokazivala na propalu zgradu. "Nemoj," rekla sam glasno, "Razvući niti jedan komad one žute trake po mom parkiralištu. Što je dosta, dostaje. Nema više trake."

Wyatt je bio zaposlen dajući smjernice četvorici policajaca, ali bacio je pogled dolje na mene i pomislila sam da se bori da se ne bi nasmiješio. "Vidjet ću što mogu učiniti."

Ja sam ovdje nasmrt krvarila, a on se smiješio. Smiješio. Moram početi sastavljati drugi popis.

Kada razmislim o tome, moram ponovno sastaviti onaj kojeg mi je konfiscirao. Omeo me seksom, ali sada sam ponovno razmišljala jasno i popis njegovih prijestupa vjerojatno će biti dugačak čitave dvije stranice - ako preživim da ga sastavim.

On je bio kriv za sve ovo.

"Da me određeni poručnik slušao i doveo mi auto u petak kako sam pitala, ovo se ne bi dogodilo. Ja krvarim i odjeća mi je uništena i ti si za sve to kriv."

Wyatt je kratko zastao u sredini mog žaljenja, a zatim je nastavio razgovarati sa svojim ljudima, kao da nisam ništa rekla. Sada me ignorirao.

Činilo se da će se nekoliko policajaca razboljeti jer su istovremeno zakašljali - ili to ili se nisu željeli smijati poručniku u facu, što mi se nije sviđalo, jer sam ja tu ležala i krvarila, a oni su se smij ali? Oprostite, ali jesam li ja bila jedina kojoj nije bilo smiješno to što sam bila upucana.

"Neki ljudi," objavila sam nebu, "imaju bolje manire i ne smiju se nekome tko je bio upucan i krvari do smrti."

"Nećeš iskrvariti nasmrt," rekao je Wyatt, a u glasu mu se osjetila napetost.

Možda, možda ne, ali mogli bi mi dopustiti sumnju, zar ne? Bila sam gotovo u iskušenju da iskrvarim nasmrt samo da mu pokažem, ali gdje je tu bio profit? Osim toga, ako umrem, neću biti tu da mu učinim život jadnim, zar ne? Čovjek mora razmisliti o tim stvarima.

Stiglo je još vozila. Čula sam kako Wyatt organizira misiju traži-i-uništi, iako je nije tako nazvao. Bilo je više kao, "Pronađite tog gada," ali znala sam

što je time mislio. Par bolničara, mlada crnkinja s ispletenom kosom i najljepšim čokoladnim očima koje sam ikada vidjela, te crvenokos muškarac došli su i donijeli kutije pune medicinskih zaliha i opreme, te su se spustili kraj mene.

Brzo su obavili osnovne stvari - provjerili mi puls i krvni tlak. "Trebam keksić," rekla sam im.

"Zar ne trebamo svi?" rekla je žena suosjećajno.

"Da mi se podigne razina šećera u krvi," objasnila sam. "Crveni križ daje kekse ljudima koji daruju krv. Keks bi mi dobro došao. Od čokolade. I kola."

"Razumijem te," rekla je, ali nitko se nije trudio dati mi željene stvari. Oprostila sam im malo jer je bila nedjelja i niti jedna obližnja trgovina nije radila. Pretpostavljala sam da nisu uokolo nosili kekse i pića, ali stvarno, zašto nisu?

"Uza sve ove ljude uokolo, čovjek bi pomislio da bi bar jedna osoba mogla imati kekse u autu. Ili krafne. Pa jesu murjaci."

Nacerila se i rekla, "Imaš pravo." Podignula je glas i viknula, "Hej! Ima li netko nešto slatko u svom autu?"

"Ne trebate ništa jesti," rekao je crvenokosi. On mi se nije sviđao ni upola koliko žena.

"Zašto? Ne trebam na operaciju, zar ne?" To je bio jedini razlog kojeg sam se mogla sjetiti.

"Ne znam; to će liječnici odlučiti."

"Ne, nećeš trebati operaciju," rekla je, a tip je buljio u nju. "Ne znaš to."

Vidjela sam da je mislio da je ona previše slobodna s pravilima i zapravo sam ga razumjela. Ona je, međutim, razumjela mene. Treba mi razuvjeravanje, a keks bi bio baš to, te bi moj gubitak krvi bio jednak davanju krvi u Crvenom križu. Ako je bilo dostupnih slatkiša, a oni mi ih ne bi dali, to bi značilo da sam u teškom stanju.

Pojavio se policajac, hodajući nisko između automobila iako nije bilo više ispaljenih hitaca, a svaki bi ubojica s gramom zdravog razuma već bio napustio mjesto, čim bi vidio pojačanje. Držao je kutiju u ruci. "Imam ovo," rekao je. Izgledao je zbunjeno, kao da nije znao zašto bolničarima treba nešto za jelo i zašto nisu mogli čekati.

"Bit će dobro," rekla je uzimajući kutiju i otvarajući je.

"Keisha," rekao je crvenokosi upozoravajući.

"O, ššš," rekla sam i uzela keks iz kutije. Nasmiješila sam se Keishi. "Hvala. Mislim da ću sada preživjeti."

Nakon još tri keksa, više mi se uopće nije vrtjelo u glavi i sjela sam, te se ponovno naslonila na automobilsku gumu. Crveni se tome protivio, ali mislio je na moju dobrobit, pa sam mu oprostila. A oprostila sam mu i što mi je htio uskratiti kekse. Primijetila sam da su brojni policajci sada hodali uokolo uspravno, pa je očito ubojica odavno otišao.

Wyatt nije bio u blizini. Pridružio se misiji traži-i-uništi, a nije se još vratio. Možda ovoga puta pronađe nekakve tragove, koji će ih odvesti ravno do vrata ubojice.

Bila sam utovarena u stražnji dio hitne. Stražnji dio kolica je bio podignut, umjesto polegnut, pa sam sjedila. Nije mi se dalo hodati, ali sam definitivno željela sjediti.

Čini se kao da se ništa na mjestu zločina ili nesreće ne odvija užurbano. Stvarno. Mnogo je ljudi hodalo uokolo, većina je bila u uniformama, a većina nije ništa aktivno radila - samo su razgovarali s drugim ljudima koji radili isto to. Radio stanice su cviljele i ljudi su govorili u njih.

Očito su pronašli mjesto s kojeg je ispaljen hitac, pa su forenzičari pregledavali to područje.

Crveni je govorio u svoj radio. Keisha je zapakirala stvari. Nikome se nije žurilo i to je također bilo umirujuće.

"Trebam mi moja torba," rekla sam i Keisha ju je izvadila iz mog automobila, te ju stavila na kolica pored mene. Budući da je žena, razumjela je koliko žena treba svoju torbicu.

Izvukla sam iz torbe olovku i bilježnicu. Okrenula sam otraga, do praznih stranica i počela pisati. Čovječe, ovaj je popis postajao dugačak.

Wyatt se pojavio kod otvorenih vrata hitne. Značka mu je bila pričvršćena za remen, a pištolj mu je bio u futroli ispod ruke. "Kako se osjećaš?"

"Dobro," rekla sam pristojno. Nisam bila, ne baš, jer mi je u ruci uistinu pulsiralo i bila sam slaba zbog gubitka krvi, ali svejedno sam bila ljuta na njega i nisam se željela osloniti na njega. Zna, muškarci žele da se oslonite na njih, jer to zadovoljava njihove primitivne instinkte, a odbijajući njegovu suosjećanost, govorila sam mu da je u nemilosti. Kod takvih stvari treba čitati između redaka.

Zelene oči su mu se suzile. Primio je poruku. "Pratit ću hitnu do bolnice."

"Hvala ti, ali nema potrebe. Nazvat ću svoju obitelj."

Oči su se još više suzile. "Rekao sam da ću te pratiti. Nazvat ću tvoje roditelje putem."

"Dobro. Radi što želiš." Što je značilo, i dalje ću se ljutiti.

I tu poruku je primio. Stavio je ruke na bokove, izgledajući sav mačo i muževan i nezadovoljan. "Što ti je sada?"

"Misliš, osim toga što sam ranjena?" pitala sam slatko.

"I ja sam bio ranjavan. I nisam se zbog toga ponašao kao..." Zaustavio se, očito bolje razmislivši o tome što je htio reći.

"Kuja? Razmaženo derište? Diva?" ponudila sam mu izbore. Ispred je crveni sjedio jako mirno dok je slušao svađu. Stojeći sa strane, čekajući da zatvori vrata, Keisha se pravila da gleda pticu u zraku.

Mrko se nasmiješio. "Izabrala si sve što se uklapa."

"Nema problema. Mogu to napraviti." Napisala sam još jednu natuknicu na popis.

Pogled mu se usmjerio na bilježnicu. "Što to radiš?"

"Popis."

"Isuse Kriste, još jedan?"

"Isti onaj. Samo dodajem na njega."

"Daj mi to." Nagnuo se naprijed u hitnu, kao da će mi oteti bilježnicu.

Trgnula sam je unatrag. "Ovo je moja bilježnica, ne tvoja. Ne diraj je." Preko ramena rekla sam crvenom, "Hajde, pokrenimo se."

"Blair, duriš se..."

Pa, da, jesam. Kada se budem osjećala bolje, možda će me pustiti, ali do tada sam osjećala da sam zaslužila duriti se. Ako se ne možeš duriti kada netko puca na tebe, kada onda možeš?

Dok je Keisha zatvarala vrata hitne, rekla sam, "Samo razmisli hoću li više s tobom spavati!"

11.

"Spavaš s poručnikom Bloodsworthom, a?" pitala je Keisha cereći se.

"U prošlosti jesam," rekla sam i puhнула. Pa što ako je prošlost bila toga jutro? "Ne bi trebao držati dah do idućeg puta." Bila sam malo ljuta jer sam izlajala detalje o nečem osobnom kao što je moj ljubavni život, ali bila sam isprovocirana.

Činilo mi se da crveni vozi neobično sporo. Nisam znala je li uvijek tako pažljiv što možda i nije dobro kada otraga netko umire - ili je samo želio čuti što više našeg razgovora prije no što stignemo do bolnice. Nitko osim Keishe, nitko, apsolutno nitko, nije mislio da je moje stanje vrijedno dodatne brige ili pažnje.

Keisha je, međutim, bila žena po mom ukusu. Dala mi je kekse i donijela mi je torbu. Keisha je razumjela.

"Tog muškarca mora biti teško odbiti," komentirala je zamišljeno. "Bez uvrede."

"Žena mora napraviti što žena mora napraviti."

"Kužim te, draga." Pogledale samo se s punim razumijevanjem. Muškarci su teška stvorenja; ne možeš im popustiti. I hvala Bogu što je Wyatt bio težak, jer sam tako imala o čemu razmišljati, ne samo o tome da me netko želi ubiti. Za sada sam bila sigurna, a to mi je davalo prostora za disanje, kojeg sam trebala. Usredotočit ću se na Wyatta i moj popis dok se ne budem osjećala dovoljno dobro za uhvatiti se u koštac s ostalim.

U bolnici su me odgurali i stavili u privatan dio - pa, toliko privatan koliko može biti dio čija su vrata zastori - i nekoliko prijateljski raspoloženih, veselih i djelotvornih medicinskih sestara odrezalo mi je krvavu odjeću i grudnjak. Stvarno mi se nije sviđalo što je grudnjak morao biti žrtvovan jer je bio prekrasan i slagao se s mojim gaćicama, koje sada neću moći nositi ako ne kupim isti takav grudnjak. Ipak, bio je uništen jer sam sumnjala da bi bilo kakvo čišćenje moglo ukloniti krvave mrlje sa svile, a osim toga sada su mi uz njega vezane loše uspomene, pa ga svejedno više ne bih nosila. Bila sam odjenuta u plavo-bijelu bolničku spavaćicu, koja nije bila nimalo moderna, te sam morala leći u iščekivanju što će sa mnom dalje činiti.

Skinuli su mi zavoj s ruke i sada sam se osjećala dovoljno dobro da mogu pogledati ruku.

"Fuj," rekla sam, mršteći nos.

Dakle, ne postoji mjesto u koje možete biti upucani tako da ne dođe do oštećenja mišića, osim možda u oko, a u tom se slučaju ne biste morali brinuti jer biste vjerojatno bili mrtvi. Metak je napravio dubok rez u mojoj koži nadlaktice, točno ispod ramena. Da je otišao malo više, vjerojatno bi mi raznio zglob, što bi bilo puno ozbiljnije. I ovo je izgledalo dovoljno loše, jer nisam znala kako bi se rez mogao zatvoriti sa samo nekoliko šavova.

"Nije tako strašno," rekla je jedan od sestara. Pločica s imenom govorila mi je da se zove Cynthia. "Rana je u mesu; ništa nije oštećeno. Ipak, jako boli, zar ne?" Amen.

Uzeli su mi vitalne znakove - puls mi je bio malo ubrzan, ali čiji ne bi bio? Disanje normalno. Krvni tlak malo viši od moje norme, ali ne previše. Sve u svemu, tijelo mi je prilično blago reagiralo na to što sam bila prostrijeljena. Pomagalo je to što sam bila zdrava i u odličnoj formi.

Nije se moglo reći u kakvoj ću formi biti do vremena kada će mi ruka biti dovoljno dobro da ponovno mogu početi vježbati, pomislila sam smrknuto. Za par dana ću početi s disanjem, zatim s jogom, ali neće biti gimnastike ili dizanja utega najmanje jedan mjesec. Ako je prostrijelna rana imalo nalik na ozljede koje sam pretrpjela u prošlosti, mišićima će trebati neko vrijeme da prebrode traumu čak i nakon što simptomi nestanu.

Dobro su mi oprali ranu, ali zbog toga me nije boljela ništa više nego do tada. Bila sam sretna što mi je majica bila bez rukava, pa u rani nije bilo vlakana od odjeće. To je uvelike pojednostavljivalo stvari.

Liječnik je konačno došao - mršav tip s pjegama na čelu i veselim plavim očima. Na njegovoj pločici je pisalo MacDuff. "Loš spoj, a?" pitao je šaleći se dok je navlačio plastične rukavice.

Prestrašena, trepnula sam. "Kako ste znali?"

Zastao je, sada on prestrašen. "Mislite - meni je rečeno da je snajper."

"Bio je. Ali dogodilo se na kraju spoja." Ako možete nazvati to što me slijedio na plažu i iznenadio 'spojem'. Nasmijao se. "Sada kužim."

Pogledao mi je ruku i protrljao bradu. "Mogu vam ovo sašiti, ali ako se brinete radi ožiljka, možemo nazvati plastičnog kirurga i prepustiti mu čast. Dr. Holmes tu u gradu dobar je s ožiljcima; može učiniti da budu gotovo potpuno nevidljivi. Ipak, bit ćete ovdje malo duže." Bila sam dovoljno tašta da ne budem luda za idejom o dugom ožiljku na ruci, ali nije mi se svidjelo ni to da nemam što pokazati nakon što sam upucana. Razmislite malo. Zar to ne

bi bila odlična priča za moju buduću djecu i unuke? A osim toga, nisam se željela zadržavati u bolnici dulje no što je potrebno.

"Idemo," rekla sam.

Izgledao je lagano iznenađen, ali bacio se na posao. Nakon što mi je umrtvio ruku, pažljivo je povukao rubove reza i počeo ih spajati. Mislim da se ponosio mojim izborom, pa se trudio napraviti sve najbolje što može.

U sredini zahvata, čula sam komešanje vani i rekla, "To mi je mama."

Dr. MacDuff je pogledao u jednu sestru. "Zamoli sve da ostanu vani dok ne završim ovdje. Još samo nekoliko minuta."

Cynthia je kliznula kroz zastor i navukla ga ponovno iza sebe. Komešanje je postalo glasnije; zatim sam čula kako se mamin glas podiže i govori, "Želim vidjeti svoju kćer. Sada."

"Pripremite se," rekla sam dr. MacDuffu. "Mislim da Cynthia nema šanse protiv mame. Neće vrištati ili se onesvijestiti ili tako nešto. Samo se želi uvjeriti da sam živa. To je ta stvar s mamama."

Nacerio se, a plave su mu oči zaiskrile. Činio se kao ležeran tip. "Smiješni su kada su takvi, zar ne?"

"Blair!" Opet mama, smetajući svima drugima u hitnoj zbog svoje fanatične potrebe da pronađe svog ranjenog potomka - mene.

Podignula sam glas. "Dobro sam mama; samo me šivaju. Bit će gotovo za minutu."

Je lije to umirilo? Naravno da nije. Uvjeravala sam je i da mi je slomljena ključna kost samo masnica, kada mi je bilo četrnaest godina. Imala sam ideju da ću uz zavoj moći izvoditi, bez obzira što nisam mogla pomaknuti ruku bez da vrištim. To mi nije bila jedna od boljih odluka. Sada sam puno bolja u procjenjivanju ozljeda, ali mama nikada nije to zaboravila i željela je sama vidjeti. Stoga nisam bila iznenađena kada se zavjesa rastvorila - hvala što si mi održala privatnost, mama - i kada sam vidjela čitavu obitelj. Mama, tata, Siana, pa čak i Jenni. Nisam bila iznenađena ni što vidim Wyatta, koji je još uvijek bio natmuren i iživcirani.

Dr. MacDuff je pogledao prema gore želeći reći nešto u stilu "Van," iako bi on vjerojatno to pristojnije formulirao, nešto kao "Ako izađete van, završit ćemo za minutu", ali nikada nije došao do toga. Vidio je moju mamu i zaboravio što je htio reći.

To je bila uobičajena reakcija. Mama je imala pedeset i četiri godine, a izgledala je kao da ima najviše četrdeset. Bila je Miss Sjeverne Karoline, vitka

i visoka, plavuša jednostavno zamamna. Ta je riječ odlično opisuje. Tata je bio lud za njom, ali to je bilo u redu jer je i ona bila luda za njim.

Došla je do mene, ali kada se uvjerala da sam uglavnom u jednom komadu, smirila se i prošla mi svojom hladnom rukom po čelu, kao da ponovno imam pet godina. "Upucana, a?" nježno je pitala. "Koja priča za unuke."

Rekla sam vam. Strašno, zar ne?

Prebacila je pažnju na dr. MacDuffa. "Zdravo, ja sam Tina Mallory, Blairina majka. Ima li trajnih oštećenja?"

Trepnuo je i nastavio šivati. "Ne. Otprilike tjedan ili dva neće moći puno s ovom rukom, ali za par mjeseci će biti kao nova. Dat ću vam upute za sljedećih nekoliko dana."

"Znam postupak," rekla je, blago se smiješeći. "Odmor, led na ruci, antibiotici."

"Da, baš tako," rekao je, smiješeći se. "Napisat ću joj recept za lijek protiv boli, ali moći će uzimati gotovo sve. Ipak, bez aspirina; ne želim da ovo počne krvariti."

Primijetili ste da je sada razgovarao s mamom, ne sa mnom. Imala je takvo djelovanje na muškarce.

I ostatak moje obitelji je ušao u moju 'sobicu'. Tata je prišao mami i stavio joj ruku oko struka, tješeći je u još jednoj krizi s djecom. Jenni je prišla jednoj stolici za posjetitelje i sjela, te prekrižila svoje duge noge. Jennifer je naslijedila mamin izgled, iako joj je kosa tamnija. Pročistila sam grlo i dozvala dr. MacDuffa natrag na zemlju. "Šivanje," šapnula sam mu.

"O- da." Namignuo mi je. "Na trenutak sam zaboravio gdje sam."

"Događa se," rekao je tata suosjećajno.

Tata je visok i vitak, svijetlo smeđe kose i plavih očiju. Smiren je, ima vrlo luckast smisao za humor koji je bio koristan tijekom našeg djetinjstva. Igrao je baseball na koledžu, ali bavio se elektronikom. Sasvim je dobro podnosio pritisak toga što je bio jedini muškarac u kući, s četiri žene. Znam da je bio zabrinut tijekom vožnje u bolnicu, ali sada kada je znao da sam uglavnom dobro, vratio se u svoje uobičajeno ponašanje.

Nacerila sam se Siani koja je stajala uz krevet. Ona se nacerila meni i pogledala udesno. Zatim je opet pogledala mene s podignutim obrvama, što je sestrinska kratica za: Što je s komadom?

Komad u pitanju, Wyatt, stajao je pri dnu kreveta i praktički buljio u mene. Ne, nije buljio. Bio je usredotočen na mene, suženih očiju i stisnute

vilice. Malo se naginjao prema naprijed, držeći ogradu kreveta, a snažni mišići su mu se istaknuli. Još uvijek je nosio futrolu s pištoljem ispod ramena.

Moja obitelj se možda opustila, ali Wyatt nije. Bio je jako loše raspoložen.

Dr. MacDuff je svezao posljednji šav, zatim odvukao svoj stolac u kut, te je ispunio recept i istrgnuo ga. "To je sve," rekao je, "osim papirologije. Recept je i za antibiotik i za nešto protiv boli. Popijte sav antibiotik, čak i ako se osjećate dobro. To je to. Staviti ćemo vam zavoj i možete ići."

Sestre su se pobrinule za zavoj, stavljajući ogromnu količinu gaze i ljepljive trake, pa sam imala grbu na nadlaktici sve do ramena, zbog čega će mi biti nemoguće odjenuti bilo što od moje odjeće. Napravila sam grimasu i rekla, "Ovo neće ići."

"Kada možemo promijeniti zavoj?" pitala je mama Cynthiju.

"Nakon dvadeset i četiri sata. Sutra navečer se možete istuširati," rekla je meni. "Dat ću vam popis uputa. I ukoliko ne želite čekati da vam netko ode po odjeću, možete otići u toj prekrasnoj spavaćici kući."

"Spavaćica," rekla sam.

"To svi kažu. Ja to ne razumijem, ali kada vam se nešto sviđa, onda vam se sviđa." Otišla je srediti papire, te je iza sebe navukla zastor.

Spavaćica u pitanju bile je djelomično na meni - desna mi je ruka bila provučena kroz rukav, ali lijeva mi je bila gola. Skrivala sam čednost držeći spavaćicu nad grudima, ali nikako je nisam mogla potpuno odjenuti, bez da se svima pokažem.

"Ako vama muškarcima ne bi smetalo izaći," počela sam, ali mama me prekinula podižući moju bilježnicu, koja mi je ležala pored noge, gdje ju je Keisha ostavila.

"Što je ovo?" rekla je, mršteći se malo dok je čitala. "'Nezakonito zadržavanje. Otmica. Loše postupanje sa svjedokom. Oholo držanje...'"

"To je moj popis Wyattovih prijestupa. Mama, tata, upoznajte poručnika J. W. Bloodswortha. J stoji za Jefferson, W za Wyatt. Wyatt - moji roditelji; Blair i Tina Mallory, i moje sestre - Siana i Jennifer."

Kimnuo je mojim roditeljima dok je Siana uzimala popis. "Daj da vidim."

Ona i mama su se nagnula nad njega. "Neke od ovih stvari su za sud," rekla je Siana, bez rupica na obrazima dok je svojim odvjetničkim očima gledala u Wyatta.

"Odbio nazvati moju mamu," pročitala je mama i uputila mu optužujući pogled. "To se ne može obraniti."

"Smijao se dok sam ležala na tlu i krvarila" nastavila je Siana.

"Nisam," rekao je Wyatt mršteći se.

"Smiješio si se. To je dovoljno blizu."

"Da vidimo, ima još uhođenja..."

"Uhođenje?" rekao je, prilično namrgođen.

"Nemaran o težini moje ozljede" Siana se odlično zabavljala. "Nazivao me svakakvim imenima."

"Nisam."

"Sviđa mi se zamisao o popisu," rekla je mama, uzimajući bilježnicu od Siane. "Vrlo je djelotvorna i na taj način se ništa ne zaboravi."

"Ona ionako nikada ništa ne zaboravlja," rekao je Wyatt.

"Hvala vam puno što ste stavili ideju o tom popisu u Tininu glavu," rekao je tata Wyattu, ali nije bio iskren. "Odlično." Stavio je ruku na Wyattovo rame i gurnuo ga. "Idemo van da one mogu odjenuti Blair, pa ću vam objasniti neke stvari. Čini mi se da vam treba pomoć."

Wyatt nije želio ići - vidjela sam mu na licu - ali nije htio ni izigravati nešto pred mojim tatom. Ne, čuvao je sve to za mene. Dvojica muškaraca su izašla i, naravno, nisu navukli zastor iza sebe. Jenni je ustala i imala je tu čast. Držala je nos namršten trudeći se da ne prasne u smijeh.

"Posebno mi se sviđa 'oholo držanje'" rekla je Siana, a zatim prekrila rukom usta da sakrije hihotanje.

"Jeste li mu vidjele lice?" prošaptala je mama, cereći se. "Jadan čovjek." Baš, jadan čovjek.

"Zasluzio je to," rekla sam sjedajući i pokušavajući pronaći rupu u rukavu. "Samo budi mirna, ja ću to," rekla je mama.

"Nemoj micati ruku." To je rekla Jenni, koja mi je otišla iza leđa. "Pusti da ti mama provuče ruku."

Mama je to i učinila, jako pazeći na ogroman zavoj, iako je bio toliko debeo da nisam mislila da bih išta osjetila, čak i da mi ruka nije bila umrtvljena. Jenni je povukla rubove spavačice otraga i zavezala je kratke vezice.

"Nećeš moći koristiti tu ruku barem nekoliko dana," rekla je mama. "Ići ćemo uzeti nešto tvoje odjeće i ideš kući s nama."

To sam i prije mislila, pa sam kimnula. Baš je i liječnik naredio nekoliko dana tetošenja. Pa, nije baš to napravio, ali trebao je.

Kada se vratila Cynthia s formularima, popisom uputa i kolicima, vratili su se i tata i Wyatt. Wyatt možda nije bio bolje raspoložen, ali barem se nije mrštio na sve.

"Idem po auto," rekao je tata kada se pojavio bolničar s kolicima. Wyatt ga je zaustavio. "Idem ja po svoj auto. Ona ide kući sa mnom."

"Što?" rekla sam iznenađeno.

"Ideš kući sa mnom. U slučaju da si zaboravila, draga, netko te pokušava ubiti. Kuća tvojih roditelja je prva u kojoj će te tražiti. Ne samo da nije sigurna za tebe, već ćeš tako ugroziti i njih."

"Kako to mislite da je netko pokušava ubiti?" mama je pitala oštro. "Mislila sam da je to bilo slučajno..."

"Pretpostavljam da postoji mala šansa da je bilo slučajno. Ali prošlog je četvrtka bila svjedokom ubojstva i njeno je ime bilo u novinama. Da ste vi ubojica, što biste željeli napraviti sa svjedokom? Bit će sigurna u mojoj kući."

"Ubojica je vidio i tebe," rekla sam, brzo razmišljajući. Vidio je kako me ljubiš. "Zašto misliš da me neće slijediti i do tebe?"

"Nije znao tko sam, pa kako bi onda mogao znati gdje živim? Mogao je znati da sam murjak samo da se zadržao do kasnije, a nikoga nije bilo, vjeruj mi."

Prokletstvo, imalo je smisla. Nisam željela ugroziti svoju obitelj ili Wyatta, kad smo već kod toga - pa ne bih smjela ići kući s njima.

"Ne može ići s tobom kući," rekla je mama. "Treba nekoga tko će se brinuti o njoj dok ne bude mogla koristiti ruku."

"Gospođo," rekao je Wyatt, mirno je gledajući, "ja ću se pobrinuti za nju."

Dobro, pa, upravo je rekao mojoj obitelji da smo spavali zajedno, jer smo svi znali da 'brinuti o meni' znači kupati me, odijevati me, i tako dalje. Možda sam je pred svim njegovim ljudima vikala da neću više spavati s njim, ali to je bilo drugačije. Barem za mene. Ovo su bili moji roditelji i ovo je bio jug, gdje su se, naravno, takve stvari događale, ali nisu se baš objavljivale svijetu i obitelji. Očekivala sam da će ga tata ponovno uhvatiti za ruku i izvesti van, ali umjesto toga, tata je kimnuo.

"Tina, tko se može bolje brinuti o njoj od policajca?" pitao je.

"Ima popis njegovih prijestupa dug dvije stranice," odgovorila je, iskazujući svoju sumnju. "Ali ima i pištolj."

"To je to," rekla je mama i okrenula se prema meni. "Ideš s njim."

12.

"Znaš," rekla sam dok me Wyatt vozio prema svom stanu nakon što smo stali po moje lijekove, "taj tip je vidio tvoj auto, a na njemu gotovo piše 'policajac'. Tko drugi vozi Crown Vica - mislim, tko mlađi od šezdeset, osim policajaca, vozi Crown Vica?"

"Pa?"

"Poljubio si me tamo na parkiralištu, sjećaš se? Lako je zaključiti da mutimo nešto, i to da si ti policajac, pa bi mogao nastaviti tako, dok ne dođe do nas, odnosno do mene. Koliko to teško može biti?"

"Imamo preko dvjesto ljudi u odredu; sužavanje omče oko mene moglo bi potrajati. Onda bi me morao pronaći. Kućni broj telefona mi nije u imeniku, a nitko u policiji ne bi dao takvu informaciju o meni, ili bilo kome. Ako me bilo tko želi kontaktirati vezano za posao, koristi ovo," rekao je, lupnuvši po mobitelu. "A on nije registriran u gradu."

"Dobro," popustila sam. "Sigurnija sam u tvom stanu. Ne potpuno sigurna, ali sigurnija." Netko me pokušavao ubiti.

Unatoč svom najboljem trudu da ne mislim na to, gola me istina proganjala. Znala sam da ću se uskoro morati uhvatiti u koštac s time - recimo sutra. Nekako sam to očekivala ... ne baš, ali ta je mogućnost bila tu negdje... ali još se nisam oporavila od šoka što je netko pucao u mene. To je bilo potpuno neočekivano.

Samo tako - bum! - i moj je život izmakao kontroli. Nisam mogla ići kući, nisam imala svoju odjeću, boljelo me, bila sam slaba i uzdrmana, a samo je Bog znao što će mi se dogoditi s poslom. Morala sam ponovno preuzeti kontrolu.

Pogledala sam u Wyatta. Vozio je izvan središta grada; iza sebe smo ostavili svu uličnu rasvjetu, pa mu je lice osvjetljavala samo prigušeno svjetlo i zadrhtala sam koliko je opasno izgledao. I čitava je ova stvar s njime izmakla kontroli. Trudila sam se najbolje što sam mogla sve zakočiti, a umjesto toga bila sam ovdje, odlazila sam s njime kući. Vidio je priliku i zgrabio je, iako sam bila iznenađena, kada se uzme u obzir moj popis.

Tko bi pomislio da bi ga tako mala stvar mogla toliko naljutiti? Osjetljiv, osjetljiv. A ja sam bila tu, potpuno prepuštena na njegovu milost i nemilost.

Nikoga drugoga neće biti u blizini. Pomislila sam nešto strašno. "Kakav si ti kada se radi o frizurama?"

"Što?" pitao je kao da sam rekla nešto na stranom jeziku. "Kosa. Morat ćeš mi uređivati kosu." Brzo je pogledao u moju kosu. "U četvrtak si nosila konjski rep. To mogu napraviti."

Dobro, to je bilo prihvatljivo i vjerojatno je bilo najbolje dok ne postanem funkcionalnija. "Bit će dobro. Čak nemam ni sušilo za kosu. Još mi je u autu."

"Uzeo sam tvoju torbu. Otraga je s mojom."

Mogla sam ga poljubiti od olakšanja. Većina odjeće u torbi trebala je pranje, naravno, ali da budem sigurna, uzela sam dodatnu odjeću za plažu. Imala sam rublja, nešto u čemu ću spavati, pa čak i šminku u slučaju da je poželim nositi. Imala sam i kontracepcijske pilule, hvala Bogu, iako sam mislila da sam noćas sigurna. Sve u svemu, stvari su izgledale bolje. Dok mi Siana ne spakira više odjeće i ne nađe se s Wyattom sutra, preživjet ću.

Vozili smo se kilometrima i sada oko nas nije bilo ničega osim povremeno neke kuće.

Postajala sam nestrpljiva i željela sam znati kako će sve to funkcionirati. "Gdje živiš, k vragu?"

"Skoro smo stigli. Morao sam se uvjeriti da nas nitko ne slijedi, pa sam išao dužim putem. Živim točno unutar granica grada."

Umirala sam od želje da mu vidim kuću. Nisam imala pojma što bih trebala očekivati, a dio mene se pripremio na tipičnu mušku samačku kuću. Zaradio je nešto novca igrajući u profesionalnoj ligi; mogao je sagraditi bilo što, od kolibe do dvorca.

"Čudim se što ne živiš s majkom," rekla sam. Gđa Bloodsworth je bila ljubazna gospođa s dobrim smislom za humor, a samo Bog zna da je u svojoj viktorijanskoj kući imala dovoljno mjesta.

"Zašto? Ti ne živiš sa svojom majkom," istaknuo je.

"Sa ženama je drugačije."

"Kako?"

"Ne trebamo nikoga da nam kuha i sakuplja stvari za nama i pere nam rublje."

"Novosti, draga: ne trebam ni ja."

"Sam pereš odjeću?"

"Pa, to baš i nije neka znanost, zar ne? Znam čitati upute i namjestiti stroj."

"A kuhanje? Znaš kuhati?" postajala sam uzbuđena.

"Ništa posebno, ali da, snalazim se." Bacio je pogled na mene. "Što s time?"

"Razmisli, poručnice. Sjećaš li se da jesmo li jeli u proteklih" - provjerila sam koliko je sati - "recimo pet sati? Gladna sam k'o vuk."

"Čuo sam da si dobila kekse."

"Da. Pojela sam četiri, jer je to bio hitan slučaj. To se ne računa kao jelo."

"To je četiri keksa više no što sam ja pojeo, pa se po meni računa."

"To nije važno. Sada je tvoja dužnost hraniti me." Usne su mu se trgnule.

"Dužnost? Kako to?"

"Preuzeo si me, nisi li?"

"Neki bi pomislili da se radi o spašavanju tvog života."

"Detalji. Mama bi me jako dobro nahranila. Uzeo si me od nje, pa sada ti moraš obavljati njene dužnosti."

"Zanimljiva žena, tvoja majka. Stvarno si naslijedila držanje od nje, a?"

"Kakvo držanje?" pitala sam iznenađena.

Posegnuo je prijeko i potapšao mi koljeno. "Nema veze. Tvoj tata mi je rekao tajnu o tome kako treba postupati s tobom."

"Nije!" Bila sam zgrožena. Tata ne bi stao na neprijateljevu stranu, zar ne? Naravno, nije znao da je Wyatt neprijatelj. Koliko sam ja znala, Wyatt mu je mogao reći da smo zaručeni ili tako nešto, pa zato tata nije ni trepnuo kada je Wyatt predložio da idem s njime.

"Naravno da jest. Mi muškarci moramo se držati zajedno, znaš."

"On to ne bi napravio! Jasonu nikada nije rekao nikakvu tajnu. Nema tajne. Samo si to izmislio."

"Nisam."

Izvadila sam svoj mobitel i birala broj mame i tate. Wyatt se nagnuo i lako mi oduzeo telefon, stisnuo gumb za prekidanje poziva i stavio mobitel u svoj džep.

"Daj mi to!" bila sam ozbiljno osakaćena zbog ruke, budući da mi je sjedio s lijeve strane. Pokušala sam se okrenuti u sjedalu, ali nisam mogla puno pomaknuti ruku, pa mi je nekako smetala, te sam ramenom udarila u sjedalo. Na trenutak sam vidjela sve zvijezde.

"Polako, draga, polako." Wyattov je glas stigao do mene kroz valove boli, ali dolazio je s desne strane, što je bilo uznemirujuće.

Nekoliko sam puta duboko udahнула i otvorila oči, te otkrila da mu glas dolazi s desne strane jer se naginjao u auto kroz otvorena vrata s moje strane.

Auto je bio zaustavljen na stazi, motor je još radio, a tamna je kuća stajala ispred nas.

"Zar ćeš mi se onesvijestiti?" pitao me dok me nježno uspravljao na sjedalu.

"Ne, ali bih mogla povratiti ne tebe," odgovorila sam iskreno i pustila sam da mi glava padne unatrag dok sam ponovno sklapala oči. Mučnina i bol popustile su istovremeno.

"Pokušaj bez toga."

"To je vjerojatno bila prazna prijetnja. Nisam jela, sjećaš se?"

"Osim četiri kekse."

"Oni su odavno nestali. Siguran si."

Prošao mi je rukom po čelu. "Dobro." Zatvorio je vrata automobila i vratio se na svoje mjesto iza upravljača.

"Zar ovo nije tvoja kuća?" pitala sam zbunjeno. Zar je stao na prvu stazu prema kući na koju je naišao?

"Naravno da jest, ali parkirat ću u garaži." Stisnuo je gumb na daljinskom za garažna vrata, te se upalilo vanjsko svjetlo i vrata su se počela podizati. Ubacio je auto u brzinu i krenuo, a zatim skrenuo desno i lagano uveo auto na željeno mjesto. Ponovno je stisnuo gumb i vrata su se počela zatvarati iza nas.

Garaža mu je bila uredna, što me se dojmilo. Garaže su često nalik na skladišta, pune svega i svačega, osim automobila za koje su izgrađene. Ali ne i Wyattova. Na mojoj desnoj strani je bio radni stol s alatom u jednoj od onih velikih kutija s nekoliko pretinaca. Bilo je tu čekića, pila i drugih muških stvari. Buljila sam u njih, pitajući se je li znao što se s njima radi. Muškarci i njihove igračke. Ha.

"I ja imam čekić," rekla sam mu.

"Kladim se da imaš."

Mrzim kada mi se obraća svisoka. Mogla sam vidjeti kako misli da moj čekić nije ni blizu njegovoj kolekciji. "Ružičast je."

Zaledio se u činu izlaženja iz automobila, te me pogledao zapanjeno. "To je perverzno. To jednostavno nije u redu."

"O, molim te. Nema zakona koji kaže da alat mora biti ružan."

"Alat nije ružan. Snažan je i funkcionalan. Izgleda ozbiljno. Nije ružičast."

"Moj jest i jednako je dobar kao tvoj. Nije tako velik, ali obavi posao. Mogu se kladiti i da se protiviš ulasku žena u policiju, zar ne?"

"Naravno da ne. Kakve to veze ima s prokletim ružičastim čekićem?"

"Žene su uglavnom ljepše od muškaraca i uglavnom nisu tako velike, ali to ne znači da ne mogu obaviti posao."

"Sada razgovaramo o čekićima, ne o ljudima!" Izašao je iz automobila i zalupio vratima, a zatim došao na moju stranu.

Otvorila sam vrata i povisila glas, tako da me može čuti. "Mislim da tvoja averzija prema alatu koji je privlačan i funkcionalan nije - hmmm." Buljila sam u njega preko ruke kojom mi je pokrio usta.

"Pusti sad to. Svađat ćemo se o čekićima kada ne budeš izgledala kao da ćeš se prevrnuti." Podignuo je upitno obrve, čekajući da se složim, i držao mi je ruku na ustima dok je čekao.

Pobijedena, kimnula sam, a on je maknuo ruku, a zatim mi otkopčao pojas i nježno me podignuo sa sjedala. Nije dobro razmislio o tome jer bi inače otključao vrata koja vode u kuću prijeno što me podignuo, ali sve je sredio sa samo malo meškoljenja. Nisam mu mogla pomoći jer mi je desna ruka bila ukliještena između njegovog i mog tijela, a lijeva mi je ruka bila beskorisna. Sutra ću je moći pomalo koristiti, ali iz iskustva znam da odmah nakon traume mišić jednostavno odbija slušati.

Unio me unutra, paleći svjetla laktom, te me spustio na stolicu. "Ne pokušavaj ustati. Iznijet ću torbe iz auta, a zatim te odnijeti gdje god želiš."

Nestao je niz kratak hodnik koji je vodio u garažu i pitala sam se je li mu liječnik rekao nešto što nije rekao meni, jer sam bila savršeno sposobna hodati. Da, zavrtjelo mi se u autu, ali to je bilo zato jer sam se udarila u ruku. Osim što sam bila malo potresena - i što me ruka užasno boljela - bila sam dobro. Osjećaj potresenosti će do sutra nestati, jer sam se tako uvijek osjećala nakon što bih darovala krv. Nisam bila čak ni jako potresena, samo malo. Pa zašto onda ono "Ne pokušavaj ustati"?

Ha! Telefon.

Pogledala sam uokolo i vidjela telefon sa žicom kako visi na zidu, s jako dugom žicom koja je mogla dosegnuti svako mjesto u kuhinji. Molim vas. Zašto jednostavno nije imao bežični? Toliko su ljepši.

Već sam okrenula broj i zvonilo je kada se Wyatt vratio, noseći obje torbe. Pogledala sam ga pogledom koji je govorio 'nisi me prevario', a on je zakolutao očima.

"Tatice," rekla sam kada se tata javio. Zvala sam ga tatice kadgod sam bila ozbiljna, kao da koristim njegovo puno ime. "Što si točno rekao Wyattu da on misli da zna tajnu kako postupati sa mnom? Kako si mogao?" Dok sam završila, bila sam stvarno uvrijeđena.

Tata je prasnuo u smijeh. "U redu je, dušo." Sve nas zove 'dušo' jer smo svi bili njegove duše.

Ipak, mamu nikada ne zove tako. A-a. Zna bolje od toga. "Nije to ništa strašno; bilo je to samo nešto što je odmah morao saznati."

"Kao na primjer?"

"On će ti reći."

"Vjerojatno neće. Tvrdoglav je."

"Ne, ovo će ti reći. Obećavam."

"Istući ćeš ga za mene ako mi ne kaže?" To je bila stara šala s tatom, da će istući svakog muškarca koji učini neku od njegovih djevojčica nesretnom. Zato mu nisam rekla da je Jason poljubio Jenni, jer sam mislila da bi to uistinu učinio.

"Ne, ali istući ću ga ako te povrijedi."

Umirena, pozdravila sam ga i okrenula se, te našla Wyatta kako se oslanja na ormariće s prekriženim rukama, gledajući me i zabavljajući se. "Nije ti rekao, zar ne?"

"Rekao je da ćeš mi ti reći i da će te istući ako mi ne kažeš." Pa, malo sam nategnula istinu. Wyatt nije mogao čuti što je tata zapravo rekao.

"Nije bilo ništa loše." Uspravljavajući se otišao je do hladnjaka. "Što misliš o malo doručka? To je najbrže što mogu napraviti. Jaja, slanina, tost."

"Zvuči odlično. Kako ti mogu pomoći?"

"S tom rukom, nikako. Sjedni i ne smetaj. To će biti velika pomoć."

Sjela sam i pogledala po blagovaonici i kuhinji dok je on vadio što je trebao i počinjao spremati slaninu u mikrovalnoj pećnici. Na moje iznenađenje, kuhinja je izgledala nekako staro. Uređaji su bili prvorazredni i prilično novi, a u sredini je bila radna ploča sa štednjakom, ali sama je prostorija bila nekako... nalik na kuhinju.

"Koliko je stara ova kuća?"

"S početka stoljeća. Prošlog stoljeća. Malo starija od sto godina. Bila je farmerska kuća, ali je nekoliko puta bila preuređivana.

Kada sam je kupio, srušio sam neke unutarnje zidove, malo otvorio prostorije i dodao par kupaonica. Gore su tri kupaonice, a ovdje dolje je zahod. Dovoljno je velika. Sutra ću te provesti po njoj."

"Koliko spavaonica?"

"Četiri. Nekada je bilo šest manjih, sa samo jednom kupaonicom, pa sam povećao sobe i dodao još dvije kupaonice. Tako će mi biti lakše prodati je ako se ikada odlučim odseliti."

"Zašto bi to učinio?" To je bilo mnogo prostora za samo jednu osobu, ali koliko sam uspjela vidjeti, kuća je bila topla i lijepa. Kuhinjski ormarići bili su tople zlatne boje, radne plohe su bile od zelenog granita, a pod je bio od ulaštene borovine, sa sagovima. Nije to bila grandiozna kuhinja, unatoč granitu, ali je dobro izgledala i bila je udobna.

Slegnuo je ramenima. "Ovo mi je rodni grad i ugodno mi je ovdje, a osim toga ovdje mi je obitelj, ali možda negdje drugdje dobijem bolji posao. Nikad se ne zna. Možda ću ovdje provesti čitav život, a možda i neću."

Bio je to razuman pogled kakav sam i ja imala. Voljela sam svoj dom, ali tko zna što se može dogoditi. Pametna osoba mora biti fleksibilna.

Vrlo brzo je stavio tanjure s kajganom, slaninom i tostom na stol, te nam je ulio dvije čaše mlijeka. Također je otvorio bočicu s antibioticima i stavio mi je dvije tablete pored tanjura, plus jednu protiv boli.

Nisam dizala buku zbog te tablete. Nisam idiot. Željela sam da me prestane boljeti.

Kada sam završila s jelom, već sam zijevala. Wyatt je isplahnuo tanjure i stavio ih u perilicu, a zatim me podignuo sa stolice, te sam sjeo na nju, sa mnom u krilu.

"Što?" pitala sam, iznenađena. Nisam baš za sjedenje u krilima muškaraca, ali Wyatt je bio dovoljno visok da nam lica budu u razini, a njegova mi je ruka bila odličan oslonac.

"Tvoj tata je rekao da postaneš glasna kada se uplašiš. Koliko postaneš brbljava i zahtjevna izravno je proporcionalno onome koliko si uplašena." Njegova mi je velika ruka gladila leđa. "Rekao je da se tako nosiš s time sve dok ne postaneš manje uplašena."

To nije tajna u mojoj obitelji, to je sigurno. Dozvolila sam si da se naslonim na njega. "Bila sam skamenjena."

"Sva osim usta." Nasmijao se. "Eto nas tamo, provodimo istragu za naoružanim ubojicom, kad te začujem kako glasno zahtijevaš kekse."

"Nisam bila glasna."

"Bila si glasna. Mislio sam da ću morati istući svoje ljude da bi se prestali smijuljiti."

"Teško mi je shvatiti da me netko pokušao ubiti. To nije moguće. Takve stvari se jednostavno ne događaju. Živim lijepim, mirnim životom, koji se unutar nekoliko dana potpuno preokrenuo. Želim svoj lijep, miran život natrag. Želim da uhvatiš tog tipa i želim da to učiniš odmah."

"Učinit ćemo to. Ulovit ćemo ga. MacInnes i Forester radili su čitav vikend i slijedili tragove. Imaju nekoliko dobrih."

"Je li to Nicolin dečko?"

"Ne mogu reći."

"Ne znaš ili doslovno ne možeš reći?"

"Doslovno ne mogu razgovarati o istrazi koja je u tijeku." Poljubio me u sljepoočnicu. "Daj da te odvedemo gore i stavimo te u krevet."

Bilo je dobro što sam u potpunosti očekivala da će me odvesti u svoju sobu, a ne u jednu od gostinjskih, jer je upravo to i učinio. Mogla sam hodati, čak se i uspeti stepenicama, ali činilo se da me želi nositi uokolo, pa zašto da mu to odbijem? Spustio me u prostranoj kupaonici, s dvokrilnim ormarom, kadom i tuš kabinom. "Donijet ću ti torbu. Ručnici su tamo," rekao je, pokazujući na ormar.

Izvadila sam ručnik i uspjela si odvezati jednu traku na spavaćici koristeći samo desnu ruku.

Drugu, koja mi je bila na sredini leđa, nisam mogla. Nije bilo važno. Pustila sam da mi bolnička spavaćica klizne s tijela i iskoračila sam iz nje. U ogledalu sam proučila svoju polugolo tijelo. Fuj. Lijeva mi je ruka bila uglavnom narančasta od Betadinea, ali na leđima i ispod ruke imala sam još osušene krvi. Smočila sam ručnik i odstranila svu krv koju sam mogla doseći. Wyatt se vratio, pa mi je obrisao krvave mrlje koje ja nisam mogla doseći, a zatim mi je pomogao skinuti ostalu odjeću. Bilo je dobro što sam se naviknula biti gola s njim, jer bi mi inače bilo neugodno. Puna želje pogledala sam u tuš kabinu, ali ona mi je bila zabranjena. Kada je, međutim, bila otvorena za pregovore. "Mogla bih se okupati u kadi," rekla sam s nadom u glasu.

Nije se čak ni svađao sa mnom oko toga. Umjesto toga, otvorio je vodu i pomogao mi da uđem. Dok sam se sretno namakala, on se skinuo i na brzinu se istuširao.

Naslonila sam se u kadi promatrala ga kada je izašao iz tuš kabine i brisao se. Gol Wyatt Bloodsworth bio je dobar prizor širokih ramena, uskih bokova, dugih, mišićavih nogu - vrlo lijep paket. Što je još bolje, znao se služiti tim paketom.

"Jesi li završila s izležavanjem?" pitao je.

Mogu se odlično izležavati, ali završila sam s kupanjem, pa sam kimnula i pomogao mi je ustati, a zatim me pridržao da se uvjeri da se neću poskliznuti kada izađem iz kade. Mogla sam se obrisati s jednom rukom, ali

on je uzeo ručnik i nježno me obrisao, a zatim mi izvadio kozmetiku iz torbe. Njega kože je važna čak i kada vas progoni ubojica.

Imala sam majicu kratkih rukava za spavanje, ali kada sam je izvadila, vidjela sam da nije bilo šanse da je navučem preko grbe velikog zavoja. Osim toga, svejedno nisam mogla podignuti ruku da je odjenem.

"Donijet ću ti jednu moju košulju," rekao je Wyatt i izgubio se u velikom ormaru-garderobi.

Vratio se s bijelom košuljom i lagano mi uvukao ruku u rukav. Košulja mi je visjela do polovice bedara. Morao je tri puta zavrnuti rukave prije no što su mi se pojavile ruke. Okrenula sam se pred ogledalom i pogledala se. Jednostavno volim kako muške košulje stoje ženama.

"Da, izgledaš seksi," rekao je, smiješeći se. Gurnuo je ruku pod košulju i stavio je na moju голу guzicu. "Ako noćas budeš dobra, sutra ću te poljubiti u vrat i učiniti te jako sretnom."

"Bez ljubljenja u vrat. Sjeti se našeg dogovora. Više se nećemo seksati."

"To je tvoj dogovor, ne moj." Podignuo me i odveo u krevet. Smjestio me između pokrivača velikog kreveta, otkotrljala sam se na desnu stranu, i tada je istinita bila ona 'gasi svjetla Blair'.

13.

Probudila sam se nakon nekoliko sati, promrzla, bolna i općenito jadna. Nije mi bilo ugodno ni u jednom položaju. Wyatt se probudio i protegnuo da upali svjetiljku, pa je svjetlo ispunilo sobu. "Što je?" pitao je, stavljajući mi ruku na lice. "Aha."

"Aha, što?" pitala sam prestrašeno dok je on izlazio iz kreveta i ulazio u kupaonicu.

Vratio se čašom vode i dvije tablete. "Imaš groznicu. Liječnik je rekao da će se to vjerojatno dogoditi. Popij ove, pa ću ti ići po još jednu protiv boli."

Sjela sam da popijem dvije tablete, a zatim sam se sklupčala pod pokrivačem dok se on nije vratio s još jednom tabletom. Nakon što sam i nju popila, ugasio je svjetlo i ušao u krevet, te me privukao blizu da podijeli toplinu svoga tijela sa mnom. Naslonila sam nos uz njegova prsa, udišući njegovu toplinu i miris, i srce mi je poskočilo. Nije bilo sumnje: mogla bih biti gotovo mrtva, ali još uvijek bi me uzbuđivao.

Još uvijek mi je bilo previše hladno i neudobno da bih zaspala, pa sam odlučila da bismo mogli razgovarati. "Zašto si se razveo?"

"Pitao sam se kada ćeš doći do toga," primijetio je lijeno.

"Smeta li ti da pričamo o tome? Samo dok mi se ne počne spavati?"

"Ne, nije strašno. Zatražila je razvod onoga dana kada sam odustao od profesionalnog sporta. Mislila je da sam lud što odustajem od milijuna dolara da bih postao policajac."

"Većina ljudi bi se složila s njom."

"A ti?"

"Pa, vidiš, ja sam iz tvog rodnog grada, pa sam čitala članke u novinama i znala sam da si oduvijek želio biti policajac, te da si studirao kriminalistiku. Ja bih to očekivala. Pretpostavljam da se ona iznenadila?"

"Prilično jako. Ne zamjeram joj. Željela je biti žena profesionalnog sportaša, ne policajca, koji nikada neće imati dovoljno novca i koji se možda jedne večeri neće vratiti kući."

"Niste razgovarali o budućnosti prije no što ste se vjenčali? O tome što želite?"

Puhnulo je prezirno. "Ja sam imao dvadeset i jednu godinu, ona dvadeset. S toliko godina, budućnost je ono što slijedi za pet minuta, ne za pet godina."

Dodaj tome lude hormone, i to je to - početak brakorazvodne parnice. Samo nam je trebalo nekoliko godina da stignemo do nje. Ona je bila dobra, ali željeli smo različite stvari od života."

"Ali svi znaju - svi pretpostavljaju - da si zaradio milijune dok si igrao. Zar to nije bilo dovoljno?"

"I zaradio sam milijune - imao sam četiri kada sam odustao, da budem precizan. Ali to me baš i nije pretvorilo u Donalda Trampa. Ipak, bilo je dovoljno da promijeni neke stvari u obitelji. Pobrnuo sam se za sve popravke na maminoj kući, stavio novac na račune za školovanje svojih nećaka, kupio ovu kuću i preuredio je, a zatim sam ostatak uložio. Nije mi ostalo baš mnogo, ali ako ne budem u to dirao do mirovine, posljednji dio života bit će mi prilično lagodan. Potonuo sam kada je burza upala u krizu prije pet-šest godina, ali dionice su mi se vratile na prijašnju vrijednost, pa stvari sada izgledaju dobro."

Zijevnula sam i smjestila se udobnije na njegovo rame. "Zašto nisi kupio manju kuću? Neku koja nije zahtijevala toliko posla?"

"Jako mi se svidjela lokacija i mislio sam da bi ova bila dobra za obitelj jednoga dana."

"Želiš imati obitelj?" Malo sam se prestrašila. To uglavnom nije nešto što čujete da neženja govori.

"Naravno. Jednog dana ću se ponovno oženiti, a dvoje-troje djece bilo bi lijepo. A ti?" Želudac mi je propao i prošlo je nekoliko trenutaka prije no što sam shvatila da to nije prosidba. Tableta protiv boli morala je početi djelovati, kada sam postala takva. "Naravno, želim se opet udati," rekla sam pospano. "I imati bebu. Imam savršenu pozadinu. Mogla bih nositi bebu na posao jer imam svoj biznis koji nije formalan, već opušten. Ima glazbe, nema televizora i ima puno odraslih za nadzor. Što bi moglo biti bolje?"

"Sve si isplanirala, a?"

"Pa, ne. Nisam ni udana ni trudna, pa je sve to hipotetično. I fleksibilna sam. Ako se okolnosti mijenjaju, ja se prilagođavam."

Rekao je još nešto, ali bila sam usred još jednog zijevanja pa sam propustila njegovu rečenicu. "Što?" pitala sam kada sam uspjela govoriti.

"Nema veze." Poljubio me u sljepoočnicu. "Brzo toneš. Mislio sam da će tableti trebati barem pola sata da počne djelovati."

"Sinoć nisam baš puno spavala," promrmljala sam. "Združeno djelovanje." On je bio razlog zbog kojeg nisam puno spavala, jer me svakih nekoliko sati budio radi seksa. Ustreptala sam od sjećanja i na trenutak sam

zamislila kako je osjetiti njegovo veliko tijelo nad mojim. Opa. Sada mi sigurno nije bilo hladno. Željela sam se popeti na njega i pobrinuti se za te stvari, ali rekla sam mu bez seksa, pa nisam mogla prekršiti vlastitu odredbu. Vjerojatno sam trebala odjenuti donje rublje prije no što sam legla s njim, jer mi se košulja podignula do iznad struka. Takve su košulje kada spavate u njima. Bio je pravi džentlmen, nije me dirao, ali to je vjerojatno bilo jer me boljela ruka. Pretpostavljala sam da će se to promijeniti, jer je njemu vjerojatno naporno biti džentlmen. Nije da su mu maniri bili loši, ali nagoni su mu bili nasilni i natjecateljski. Zbog toga je bio tako dobar sportaš. Osim fizičke sposobnosti, imao je onu nemilosrdnu želju da bude najbolji. Pitala sam se koliko će dugo imati razumijevanja na račun moje ruke.

Zaspala sam s tom mišlju, a odgovor sam dobila oko šest ujutro kada me lagano okrenuo na leđa i smjestio mi se između nogu. Bila sam jedva budna kada je počeo, ali sasvim budna kada je završio. Pazio mi je na ruku, ali bio je nemilosrdan u napadu na moj vrat.

Kada me konačno pustio da se dignem, uletjela sam u kupaonicu. "To nije bilo fer!" Odlično, ali ne fer. "To je bio podao napad!"

Smijao se kada sam zalupila vratima. Tek toliko da budem sigurna, zaključala sam ih. Mogao je otići u jednu od drugih kupaonica.

Definitivno sam se bolje osjećala, nisam bila tako potresena, a bol u ruci je sada bila tupa. Pogledala sam se u ogledalo i utvrdila da nisam čak ni bila blijeda. Kako sam i mogla biti, nakon onoga što mi je Wyatt upravo napravio. Obrazi su mi bili crveni, a to nije bilo zbog groznice.

Oprala sam se, zatim jednom rukom pretražila torbu koja je još uvijek stajala na sredini poda u kupaonici. Pronašla sam čisto donje rublje i izvukla ga, a zatim oprala zube i počesljala se. Ipak, to je bilo sve što sam mogla sama napraviti. Čista odjeća mi je bila zgužvana i trebala je tretman u sušilici, ali čak i da je bila svježije izglačana, ne bih se mogla sama odjenuti. Nisam si mogla staviti grudnjak. Sada sam mogla malo više pomaknuti ruku, ali ne dovoljno za odijevanje.

Otključala sam vrata i izletjela van. Nije ga bilo na vidiku. Kako se mislio brinuti o meni kada me nije mogao vidjeti ni čuti?

Bijesna, sakupila sam svoju čistu odjeću u desnu ruku i sišla niz stepenice. Došla sam do velike prostorije s visokim stropom, kožnim namještajem i televizorom velikog ekrana. Nigdje nije bilo niti jedna biljke.

Zbog mirisa kave okrenula sam se lijevo, te sam kroz blagovaonicu stigla do kuhinje. Wyatt je, bos i gol iznad struka, bio zaposlen kuhanjem kave.

Pogledala sam ta mišićava leđa i jake ruke, duboku brazdu njegove kralježnice i dvije male udubine sa svake njene strane, točno iznad njegovog struka, i srce mi je opet poskočilo. Bila sam u nevolji i to ne samo zato što me proganjao neki idiotski ubojica.

"Gdje ti je praonica za rublje?" pitala sam.

Pokazao je na mala vrata koja su bila u kratkom hodniku koji je vodio do garaže. "Trebaš pomoć?"

"Mogu sama. Trebam samo zagladiti nabore s odjeće." Ušla sam u tu prostoriju i stavila odjeću u sušilicu, te ju uključila. Zatim sam se vratila u kuhinju i nastavila s bitkom. Pa, najprije sam si ulila kavu u šalicu koju mi je Wyatt pripremio. Žena mora biti spremna kada ima posla s muškarcem lukavim poput Wyatta Bloodswortha.

"Moraš prestati s time."

"S čime?" pitao je dok je prevrtao palačinku.

"Napadima. Rekla sam ne."

"Nisi mi rekla ne dok sam to radio. Rekla si neke zanimljive stvari, ali ne nije bilo među njima." Obrazi su mi gorjeli, ali pustila sam sve odmahnuvši rukom. "Ono što govorim tijekom seksa nije važno. To je vezano za kemiju i ne bi to trebao iskorištavati."

"Zašto ne?" Okrenuo se na stranu i podignuo svoju šalicu s kavom. Smiješio se.

"Jer je to skoro kao silovanje."

Prolio je kavu po čitavom podu. Hvala nebesima što nije okrenut prema palačinkama. Bijesan, piljio je u mene. "Niti ne pokušavaj ići tim putem jer to nije smiješno. Silovanje, ma nemoj. Imamo dogovor, i ti to znaš. Samo trebaš reći ne i prestat ću. Do sada, nisi rekla ne."

"Rekla sam jasno ne prije."

"Pravila nisu takva. Ne možeš me zaustaviti prije nego počnem. Moraš to reći nakon početka, da dokažeš da me stvarno ne želiš." Još se mrštio, ali okrenuo se prema palačinki da ne zagori. Uzeo je papirnati ručnik i obrisao kavu. Zatim se mirno vratio do posude koju je koristio i iz nje izlio još jednu palačinku.

"U tome je stvar! Stalno mi radiš kratke spojeve u mozgu i to nije pošteno. Ja to tvom mozgu ne mogu napraviti."

"Hoćeš se kladiti?"

"Zašto onda ti pobjeđuješ, a ja gubim?" kukala sam. "Jer me želiš i samo se ponašaš tvrdoglavo."

"Ha. Ha! Ako koristimo tu logiku, tvoj bi mozak morao biti jednako spržen kao moj da smo na istoj razini, a u tom slučaju ti ne bi uvijek pobjeđivao. Ali pobjeđuješ, pa to znači da ti mene ne želiš." Dobro, znala sam da u tom argumentu ima rupa, ali samo sam se toga mogla sjetiti. Naherio je glavu. "Čekaj malo. Želiš li reći da te jebem zato jer te ne želim?"

Vjerujte mi da on uvijek vidi sve rupe i prođe kroz njih rušeći argument. Nisam znala što bih s tim, pa sam se povukla. "Stvar je u tome da ne želim više seks, bez obzira na sve. Trebao bi to poštovati."

"Hoću. Kada kažeš ne."

"Sada govorim ne."

"Sada se ne računa. Moraš čekati dok te ne dotaknem."

"Tko je smislio ta glupa pravila?" rekla sam frustrirana preko svih granica.

Nacerio se. "Ja."

"Pa, neću igrati po njima, razumiješ? Okreni palačinku."

Pogledao je na tavu i okrenuo palačinku. "Ne možeš promijeniti pravila samo zato jer gubiš."

"Da, mogu. Mogu otići kući i nikada te više ne vidjeti."

"Ne možeš ići kući jer te netko pokušava ubiti."

Prišao mi je s lopaticom u ruci i sagnuo se da me lagano poljubi u usta. "Još se bojiš, zar ne? O tome se ovdje radi."

Samo čekaj da opet vidim tatu. Reći ću mu nešto o davanju informacija neprijatelju. "Da. Ne. Nije važno. Ipak imam dobar razlog."

Protresao mi je kosu, a zatim se vratio palačinkama.

Vidjela sam da svađa s njim nema uspjeha. Nekako ću morati biti dovoljno svjesna da mu kažem ne kada počne, ali kako ću u tome uspjeti kada me iznenađuje u snu? Kada se dovoljno razbudim, već je prekasno jer tada više ne želim reći ne.

Izvadio je slaninu iz mikrovalne, podijelio nam je na tanjure, a zatim na njih stavio i palačinke. Prije no što je sjeo, napunio nam je šalice s kavom, a menije dao i čašu vode, te antibiotike i tabletu protiv boli.

Popila sam obje tablete. Iako mi je ruka bila bolje, željela sam biti ispred boli. "Što ću raditi danas?" pitala sam kada sam počela jesti. "Ostati ovdje dok ti ideš raditi?"

"Ne. Ne dok ne budeš mogla koristiti tu ruku. Vodim te mojoj majci. Već sam je nazvao."

"Odlično." Sviđala mi se njegova majka i uistinu sam željela pogledati unutrašnjost one velike viktorijanske kuće u kojoj je živjela. "Pretpostavljam da mogu razgovarati sa svojom obitelji kadgod poželim?"

"Ne vidim zašto ne bi mogla. Samo ih ne možeš ići posjetiti i ne želim da oni tebe posjećuju, jer bi to moglo dovesti tog tipa ravno do tebe."

"Ne znam zašto vam treba toliko dugo da ga uhvatite. Morao joj je biti dečko."

"Ne govori mi kako da radim svoj posao," upozorio je. "Nije imala ozbiljnu vezu. Provjerili smo tipove s kojima je izlazila i svi su čisti. Istražujemo neke druge mogućnosti."

"Nije bila droga ili nešto takvo." Ignorirala sam njegov nepristojan komentar o tome da mu ne govorim kako da radi.

Pogledao je u mene. "Kako znaš?"

"Bila je učlanjena u 'Super tijela', sjećaš se? Nije pokazivala nikakve znakove i bila je u dobroj formi. Ne odličnoj; ne bi mogla napraviti most ni da joj život o tome ovisi, ali nije ni bila narkička. Mora biti dečko. Nabacivala se svim muškarcima, pa pretpostavljam da se radi o ljubomori. Mogu razgovarati sa svojim zaposlenicima, vidjeti jesu li što primijetili"

"Ne. Ne miješaj se u to. To je naredba. Već smo razgovarali sa svim tvojim zaposlenicima."

Uvrijeđena što je odbacivao moje gledanje na stvar, završila sam jesti u tišini. Tipično muški, ni to mu se nije sviđalo.

"Prestani se duriti."

"Ne durim se. Shvaćanje da nema smisla govoriti nije isto što i durenje."

Sušilica je zazvonila i otišla sam po odjeću dok je on raspremao stol. "Otiđi gore," rekao je. "Doći ću za minutu i pomoći ti da se odjeneš."

Došao je gore dok sam prala zube koji su mi zbog palačinki bili ljepljivi. Stao je pored mene i napravio isto to iznad drugog umivaonika. Osjećala sam se čudno jer smo zajedno prali zube.

To je bilo nešto što rade vjenčani ljudi. Pitala sam se hoću li jednoga dana uvijek prati zube tu, u ovoj kupaonici, ili će neka druga žena stajati na mom mjestu.

Sagnuo se i pridržao mi kapri hlače, a ravnotežu sam održavala držeći se jednom rukom za njegovo rame. Zakopčao mi ih je, zatim mi skinuo svoju košulju i namjestio mi grudnjak, te ga zakopčao.

Bluza mi je bila bez rukava, što je bilo dobro, ali zavoj je bio tako velik da je rupa bila jedva dovoljno velika. Vukao je tkaninu preko zavoja, pa sam se

zaledila i u glavi zahvalila dr. MacDuffu na lijeku. Zakopčao mi je sitne gumbe, a zatim sam sjela na krevet i ugurala stopala u sandale. Ostala sam sjediti tamo i promatrala ga kako se odijeva. Odijelo, bijelo odijelo, kravata. Držać za pištolj oko ramena. Značka. Lisice uhvaćene otraga za njegov remen. Mobitel zakačen ispred za remen. O, čovječe. Srce mi je ludo poskakivalo, samo zbog gledanja.

"Jesi li spremna?"

"Ne. Nisi mi još namjestio kosu." Mogla sam je pustiti raspuštenu, budući da danas neću vježbati, ali još sam bila ljuta na njega.

"Dobro." Uzeo je četku i okrenula sam se tako da mi je mogao uhvatiti svu kosu i podignuti je konjski rep. Kada ju je držao u jednoj ruci, rekao je, "Što stavim okolo?"

"Debelu gumicu."

"Što?"

"Debelu gumicu. Nemoj mi reći da nemaš debelu gumicu."

"Ne znam ni što je to."

"To je ono čime se uhvati konjski rep."

"Nisam nosio konjski rep u zadnje vrijeme," rekao je suho. "Može li poslužiti obična gumica?"

"Ne! Ona lomi kosu. Mora biti debela gumica."

"Odakle mi?"

"Pogledaj u moju torbu."

Bio je jako miran iza mene. Nakon nekoliko sekundi, bez ijedne riječi, ispustio mi je kosu i otišao u kupaonicu. Sada kada me nije mogao vidjeti, nasmiješila sam se sama sebi.

"Prokletstvo," rekao je nakon otprilike pola minute, "kako to izgleda?"

"Kao velika gumica presvučena tkaninom." Još malo tišine. Konačno je izašao iz kupaonice s bijelom gumicom u ruci.

"Je li ovo to?" Kimnula sam.

Ponovno je počeo sakupljati mi kosu.

"Stavi gumicu oko zgloba," uputila sam ga. "Zatim je samo stavi oko repa."

Njegov debeo zglob je raširio moju gumicu gotovo do kraja, ali odmah je shvatio teoriju i svezao mi kosu u konjski rep bez daljnjeg duljenja. Otišla sam u kupaonicu i pogledala rezultat.

"Dobro je. Mislim da danas mogu ići bez naušnica, ako je to u redu s tobom."

Okrenuo je oči prema stropu. "Hvala ti, Bože."

"Ne budi sarkastičan. Ovo je bila tvoja zamisao, sjećaš se?"

Dok smo silazili niz stepenice, čula sam kako iza mene mrmlja, "Malo sranje", i nasmiješila sam se sebi ponovno. Bilo je dobro da zna da ću mu se osvećivati, jer u čemu bi inače bio smisao?

14.

Sviđala mi se kuća gospođe Bloodsworth. Bila je bijela, istaknuti dijelovi su bili boje lavande, a prednja vrata bila su plava. Morate poštivati, i možda se bojati, svake žena koja ima hrabrosti tako obojiti kuću. Trijem, koji se prostirao s dvije strane kuće, bio je širok, pun paprati i palmi, a na stropu su bili postavljeni ventilatori, za ono vrijeme kada u prirodi nije bilo povjetarca. Ruže različitih vrsta pružile su eksploziju boja. Tamnozeleni grmovi petunije, teški od velikih, mirisnih, bijelih cvjetova, stajali su sa svake strane stepenica koje su vodile na trijem.

Ipak, Wyatt nije parkirao tako da uđemo na prednja vrata; produžio je dalje niz prilaz i parkirao iza kuće. Otpratio me do stražnjih vrata koja su vodila u malo predvorje, a zatim u kuhinju, koja je bila modernizirana bez žrtvovanja stila. Njegova nas je majka tamo čekala.

Roberta Bloodsworth nije bila vrsta žene koja je majčinski tip. Bila je visoka i vitka, s kratkom, šik frizurou. Wyatt je naslijedio svoje oštroomne zelene oči i tamnu kosu od nje. Ipak, njena kosa više nije bila tamna; umjesto da joj kosa postane sijeda, postala je plava. Iako je bilo jako rano, još nije bilo osam sati, već je nosila šminku i naušnice. Ipak, nije bila super odjevena; nosila je hlače za hodanje i majicu kratkih rukava, te japanke. Nokti na nožnim prstima bili su joj nalakirani u vatreno crvenu, a na lijevom stopalu imala je i prsten.

Bila je žena po mojoj mjeri.

"Blair, dušo, nisam mogla vjerovati kada je Wyatt rekao da si ustrijeljena," rekla je, pažljivo me grleći. "Kako se osjećaš? Želiš li kavu ili vruć čaj?"

Samo to i bila sam raspoložena za majčinsku brigu. Budući da mi je moja majka bila zabranjena, Wyattova mama je stala na njeno mjesto. "Čaj zvuči odlično," rekla sam iskreno i ona se odmah okrenula prema sudoperu i napunila starinski čajnik vodom, te ga stavila na štednjak.

Wyatt se namrštio. "Ja bih ti bio napravio čaj da si rekla da ga želiš. Mislio sam da voliš kavu."

"Volim kavu, ali volim i čaj. A kavu sam već pila."

"Čaj ti daje osjećaj kojeg kava nema," rekla je gđa Bloodsworth. "Ti samo sjedni za stol Blair i ništa ne radi. Sigurno si još malo potresena."

"Puno sam bolje nego jučer," rekla sam dok sam sjedala za stol. "Danas se zapravo osjećam normalno. Prošla noć je bila..." "Napravila sam valovit pokret rukom.

"Mogu zamisliti. Wyatt, ti odi na posao. Moraš uloviti tog ljigavca, a to ne možeš napraviti dok stojiš u mojoj kuhinji. Blair će biti dobro."

Činilo se da oklijeva. "Ako trebaš negdje ići, ona bi vjerojatno trebala oстати ovdje," rekao je majci. "Ne želim da je sada netko vidi u javnosti."

"Znam; već si mi rekao."

"Ne smije raditi ništa naporno, nakon što je jučer izgubila toliko krvi."

"Znam; već si mi rekao."

"Vjerojatno će te pokušati nagovoriti na..."

"Wyatt! Znam!" rekla je ogorčeno. "Sve smo to prošli preko telefona. Misliš li da sam postala senilna?"

Bio je dovoljno pametan da kaže, "Naravno da ne. Samo..."

"Samo si previše zaštitnički nastrojen. Ja ću sve srediti. Bliar i ja bit ćemo dobro i koristit ću svoj, Bogom dan, zdrav razum, te se neću s njom šetati gradom, dobro?"

"Dobro." Nasmiješio se i poljubio je u obraz, a zatim je prišao meni i prošao mi rukom niz leđa, prije no što je čučnuo pokraj mene. "Potrudi se ne upasti u nevolje dok me nema," rekao je.

"Oprosti, ali kako sam točno ja kriva za ovo?"

"Nisi, ali uistinu si talentirana za neočekivane stvari." usmjerio je ruku u drugom smjeru, te mi je palcem pogladio vrat, a zatim se nasmijao na moj prestrašen izraz. "Budi dobra, hoćeš li? Provjerit ću tijekom dana kako si i doći ću po tebe kasno poslijepodne."

Poljubio me, povukao za konjski rep i izašao na stražnja vrata. Zastao je kod vrata s rukom na kvaki i ponovno pogledao u majku, a ovoga mu je puta policijski izraz bio na licu. "Jako dobro pazi na nju, jer je ona majka tvojih budućih unuka."

"Nisam!" viknula sam nakon što sam djelić sekunde bila samo šokirana.

"I mislila sam," rekla je njegova majka u isto vrijeme.

Bio je vani do vremena kada sam stigla do vrata. Otvorila sam ih i viknula ua njim, "Nisam! To je tako podmuklo i ti znaš da lažeš!"

Stao je pred otvorenim vratima automobila. "Jesmo li ili nismo sinoć razgovarali o tome da ćemo imati djecu?"

"Da, ali ne jedno s drugim!"

"Ne zavaravaj se, draga," savjetovao je, a zatim ušao u automobil i odvezao se.

Bila sam toliko bijesna da sam izvela Cvilidretin ples, skačući gore-dolje i vičući "Sranje!", ali naravno, od skakanja me boljela ruka, pa je to zvučalo više ovako nekako, "Sranje! Au! Sranje! Sranje! Au! Sranje! Au!"

Onda sam shvatila da sam to radila pred njegovom majkom i prestravljeno sam se okrenula prema njoj. "O, moj Bože, tako mi je žao..."

Ali ona se naslanjala na sudoper i smijala se na sav glas. "Trebala si se vidjeti! 'Sranje! Au! Sranje! Au!' Voljela bih da sam imala kameru."

Osjećala sam kako mi lice gori. "Tako mi je žao..." ponovno sam počela.

"Zbog čega? Misliš da ja nikada prije nisam rekla 'sranje' ili nešto puno gore? Osim toga, lijepo mi je vidjeti da se neka žena ne baca pod Wyatta, ako znaš na što mislim. Nije u skladu s prirodnim poretkom svijeta da muškarac uvijek dobiva što želi, a Wyatt je uvijek dobivao."

Držeći se za ruku, vratila sam se do stola. "Pa, nije baš. Supruga se razvela od njega."

"A on je otišao bez da pogleda za sobom. Bilo je ili po njegovom ili nikako, bez kompromisa. Ona - zvala se Megan, usput, ali ne znam kako se preziva jer se preudala nakon manje od jedne godine - nikad mu se nije suprotstavljala. Pretpostavljam da je imala zvijezde u očima jer je on bio ta velika sportska zvijezda, a to je, naravno, glamurozan posao. Nije razumjela i nije dobro podnijela kada je odustao bez da s njom uopće ozbiljno razgovara o tome, kada je odustao od svega što je ona željela od života. Ono što je ona željela njemu nije bilo važno. Uvijek je bilo tako; nikada nije trebao raditi da dobije neku ženu i to me izluđivalo. Pa je lijepo vidjeti da mu se netko suprotstavlja."

"Kao da ima kakve koristi od toga," rekla sam smrknuto. "Čini se da pobjeđuje u svakoj bitci."

"Ali barem postoji bitka, i on je svjestan da postoji otpor. Zašto si se toliko naljutila zbog onoga što je rekao?"

"Jer me želi prevariti i nagovoriti i nisam sigurna da li sve to uopće nešto znači. Rekla sam mu 'ne' - kao da je to imalo rezultata - a on je toliko kompetitivan da je to kao da mašete crvenom zastavom ispred bika. Dakle, je li to rekao jer me voli, ili jer ne može podnijeti da izgubi? Ja glasam za broj dva, jer me ne poznaje dovoljno dobro da bi me mogao voljeti, i rekla sam mu to ne znam koliko puta."

"Dobro za tebe." Voda za čaj počela je ključati, a čajnik je počeo zviždati. Ugasila je štednjak, te je stavila po jednu vrećicu čaja u dvije šalice, a zatim je izlila vrelu vodu preko njih. "Kako piješ čaj?"

"S dvije kocke šećera."

Menije stavila šećer, a sebi šećer i vrhnje, te je donijela obje šalice na stol. Zahvalila sam joj dok je stavljala šalicu pred mene. Sjela je suprotno od mene. Zamišljenog izraza na licu, miješala si je čaj. "Mislim da postupaš s njim baš kako treba. Neka on radi za tebe. Tako će te puno više cijiniti."

"Kao što sam rekla, uvijek on pobijedi." Pijucnula sam svoj vrući čaj.

"Dušo, pitaj ga bi li radije igrao licem u lice, ili otvoreno. Obožavao je utakmice u kojima je bilo neizvjesno do samoga kraja, i obožavao je zaustavljati napade. Da mu olakšavaš stvari, bilo bi mu dosadno nakon manje od deset dana."

"Svejedno uvijek pobjeđuje. Nije pošteno. I ja želim svako toliko pobijediti."

"Ako je on lukav, ti moraš biti lukavija."

"To je kao da kažete da moram biti veći Hun od Atile." Ali odjednom sam se osjećala veselije, jer sam to mogla napraviti.

Možda nisam mogla pobijediti u bitkama s vratom, ali mogla sam u onima u kojima smo bili ravnopravni.

"Imam povjerenja u tebe," rekla je gđa Bloodsworth. "Pametna si mlada žena; moraš biti s obzirom na uspjeh 'Super tijela' u tvojim godinama. I seksi si. Umire da ti se uvuče pod suknju, da tako kažem, ali poslušaj moj savjet i ne dozvoli mu."

Uspjela sam se ne zadaviti čajem. Nije bilo šanse da ću njegovoj majci reći da mi je već bio pod suknjom. Sigurna sam da su moji roditelji to već shvatili, budući da je Wyatt inzistirao uzeti me kući prošle noći, ali nisam to mogla priznati njegovoj majci.

Zbog krivnje, usmjerila sam razgovor dalje od Wyatta i moje suknje i pitala bi li me provela po kući. Bio je to dobar izbor. Ozarila se i skočila, te smo krenule.

Moja najbolja procjena bila je da kuća ima najmanje dvadeset soba. Salon je bio u veselim žuto-bijelim nijansama, u blagovaonici su bili tapete na krem i zelene pruge, a stol i stolice bili su od tamnog drveta. Svaka je prostorije bila u određenim bojama, i morala sam se diviti njenoj kreativnosti, jer napokon, postoji samo određen broj boja koje se mogu izabrati. Cijela je kuća pokazivala ljubav koju je ulila u nju, trud.

"Ako se tijekom dana umoriš i želiš odspavati, odi u ovu sobu," rekla je uvodeći me u spavaću sobu s ulaštenim podom, svijetlo ljubičastim zidovima i velikim krevetom s madracom koji je bio poput oblaka. "Ima vlastitu kupaonicu."

Baš je tada primijetila način na koji sam držala ruku, koja mi je još pulsirala od skakanja. "Kladim se da će ti ruka biti bolje ako je staviš u povez. Imam pravu stvar za to."

Otišla je u svoju spavaonicu - u nijansama bijele - i vratila se s prekrasnim plavim šalom. Složila ga je i napravila jako udoban povez, zbog kojeg mi je stvarno bilo malo lakše.

Bila sam sigurna da sam joj smetala, upala sam joj u dnevnu rutinu, ali činila se sretna u mom društvu i veselo je čavrljala.

Malo smo gledale televiziju, malo smo čitale. Nazvala sam mamu i razgovarala s njom, te sam joj rekla što je tata napravio. Sad će ga ona srediti. Nakon ručka sam bila umorna, pa sam otišla gore malo odrijetati.

"Wyatt je nazvao provjeriti kako si," rekla je gđa Bloodsworth kada sam se nakon jednog sata probudila i sišla. "Zabrinuo se kada sam mu rekla da si išla leći. Rekao je da si sinoć imala groznicu."

"To je normalno, a i nije bila strašna, samo mi je bilo neudobno."

"Mrzim to, a ti? Osjećaj je tako jadan. Ali sada nemaš groznicu ili temperaturu?"

"Ne, samo sam bila umorna."

Dok sam drijemala razmišljala sam o Nicole i o tome kako je Wyatt otpilio moje ideje o njenom ubojstvu. Po čemu je mislio da zna više o njoj nego ja, samo zato što je bio policajac i mogao je istražiti ljude? Bio je u krivu i znala sam to.

Nazvala sam svoju pomoćnicu, Lynn Hill, i dobila sam je kod kuće. Kada mi je čula glas, uzdahnula je. "O, moj Bože, čula sam da su te upucali! Je li to istina?!"

"Otprilike. Malo mi je okrznuta ruka. Dobro sam; nisam čak ni morala ostate u bolnici preko noći. Ali moram se uglavnom skrivati dok ne uhvate onoga tko je ubio Nicole. Ako se 'Super tijela' otvore sutra ujutro, hoćeš li ti moći sve voditi?"

"Svakako, nema problema. Mogu sve osim isplatiti plaće."

"Ja ću to srediti i dostaviti ti čekove. Slušaj - ti si znala razgovarati s Nicole."

"Kada sam morala," rekla je suho.

Potpuno sam je razumjela. "Je li rekla bilo što o nekom posebnom dečku?"

"Uvijek je nešto tajanstveno davala naslutiti. Ja bih rekla da se zabavljala s oženjenim muškarcem. Uvijek je željela zeznuti neku drugu ženu. Ne bi je zanimalo neki samac, osim za privremeno rasplamsavanje njenog ega. Ne bi se smjelo loše govoriti o mrtvima, ali ona je bila nešto drugo."

"Oženjeni muškarci. To je savršeno logično," rekla sam. Lynn je skužila Nicole.

Pozdravila sam je i nazvala Wyatta na mobitel. Odmah se javio, bez pozdrava. "Nešto nije u redu?"

"Misliš osim toga što sam ranjena i što me netko želi ubiti? Mislim da nije ništa drugo." Kako sam mogla odoljeti toj rečenici? "U svakom slučaju, provjerila sam nešto i šuška se da se Nicole viđala s oženjenim muškarcem."

Zastao je. "Mislio sam da sam ti rekao da se kloniš policijskog posla." U glasu mu se osjetila trunka ljutnje.

"Malo mi je teško, u ovoj situaciji. Hoćeš li biti toliko tvrdoglav da to nećeš ni provjeriti?"

"Nisi izašla iz kuće, zar ne?" Nije mi odgovorio na pitanje, već mi je i sam postavio jedno. "Ne, naravno da nisam. Još uvijek sam skrivena na sigurnom."

"Dobro. Ostani tamo. I, da, provjerit ću to."

"To nije nešto što će tip priznati - mislim da šara okolo. Želiš li da pokušam otkriti... "

"Ne! Ne. Želim da ništa ne radiš, razumiješ? Pusti nas da se pobrinemo za istragu. Već su jednom pucali na tebe, nije li ti to dovoljno?" Prekinuo je.

Nije baš graciozno odbio moju pomoć. Dobro, brinuo se da opet ne nastradam, a ni ja se nisam željela ugrožavati bez veze. Ali mogla sam zvati ljude, zar ne? Koristila sam mobitel, pa nisam mogla odati svoju lokaciju. Obični ljudi nisu mogli pratiti mobitele, zar ne?

A ako ne možeš pobijediti u jednoj bitci, onda pronađi jednu u kojoj možeš pobijediti.

15.

Odjednom mi je palo na pamet da su detektivi već ispitali moje zaposlenike, pa im je Lynn već trebala reći o svojoj teoriji o oženjenom muškarcu. U tom slučaju, je li Wyatt htio poštediti moje osjećaje kada mi je rekao da će dati to istražiti? O, to je bilo podlo.

Ponovno sam nazvala Lynn. "Ono što si mi rekla o Nicole i oženjenom tipu, jesi li to rekla i policiji?"

"Pa, ne," priznala je. "Kao prvo, ne znam ništa; samo kažem da je ona takav tip. Zapravo, detektiv me pitao znam li s kim se viđa, u romantičnom smislu, i rekla sam ne, jer ne znam. Nije čavrljao i pitao je li bila sklona ovome ili onome, znaš? Ali kasnije sam razmišljala o tome, i tada mi je palo na pamet da je u teretani uvijek flertala s oženjenim muškarcima. Iako se nabacivala svakom muškom stvorenju, bilo je nečega posebnog u načinu na koji se nabacivala oženjenima. Vidjela si je u akciji; znaš o čemu govorim."

Točno sam znala. Nicole je uvijek dodirivala - bilo da se radilo o namještanju ovratnika ili tapšanju po ruci ili stavljanju ruke oko struka nekog tipa u prolazu - uvijek ih je dodirivala. Muškarci nisu glupi; točno su znali što im je nudila. Oni pametni su možda bili polaskani, ali nisu nasjeli. Oni koji nisu bili tako pametni, ili koji su bili ljigavci, su reagirali, pa ste jednostavno znali da su u kontaktu i izvan 'Super tijela'. Međutim, jednom kada bi dobila tipa, Nicole je bila spremna preći na drugoga.

"Jesi li primijetila da joj neki određen tip pridaje više pažnje od ostalih?" pitala sam Lynn jer sam u teretani ja često bila zauzeta poslom u uredu, pa ju je ona više viđala. "Bilo bi super i da znaš koje boje auto on vozi."

"Daj da razmislim. Nitko nedavno, jer su nam to bili redoviti, a oni su znali za nju. Prije nekoliko mjeseci sam primijetila da Nicole izlazi iz muške kupaonice, a nakon nekoliko minuta izašao je jedan tip, pa sam bila prilično sigurna da su sve obavili tamo."

"Zašto mi nisi rekla?" viknula sam. "Odmah bih je bila izbacila!"

"Mogla si to napraviti? Jer su to obavljali u zahodu?"

"Bila je u muškom zahodu. Čudim se što ih nisu ulovili."

"Sumnjam da bi je bilo briga. Vjerojatno se palila na to. Možda mu je pušila, ali to nije bilo u njenom stilu. Ja bih se kladila da je ona sve uzimala, a da nije ništa davala."

"Sjećaš li se tko je bio tip?"

"Ne napamet. Nije dolazio često i mislim da uopće nije došao otada. Nije bio jedan od redovitih; platio je za jedan mjesec i došao je par puta, a zatim je odustao. Imaš li poseban dosje o onima koji nisu obnavljali članarinu?"

"Ne među papirima. Morao bi biti u računalu. Imaš li planova za ostatak dana? Nazvat ću murjake"- bolje rečeno mog murjaka- "i oni bi se mogli sastati s tobom kod 'Super tijela' da prođete po dosjeima u računalu."

"Ne, bit ću ovdje negdje. Ako ipak izađem, možeš me dobiti na mobitel."

"Dobro. Javit ću ti se ponovno."

"To je zvučalo zanimljivo," rekla je gđa Bloodsworth, a zelene su joj oči sjale od zanimanja. Nije se trudila pretvarati da nije slušala. Napokon, sjedile smo u istoj prostoriji.

"Nadam se. Sada, kad mi Wyatt ne bi ponovno prekinuo poziv..."

"Prekinuo te?" Sada su zelene oči bile vatrene. "Učila sam ga boljim manirima od toga. Daj da mu samo nešto kažem..."

"O, ne, nemojte. Kada bolje razmislim, mislim da bi bilo bolje da ne zovem njega ponovno. Jednostavno ću nazvati detektiva MacInnesa." Pronašla sam detektivovu vizitku i birala broj s nje.

Kada se javio, veselo sam rekla, "Halo, ovdje Blair Mallory"

"O, samo malo gospođice Mallory, zvat ću poručnika..."

"Nema potrebe. Razgovarat ću s vama. Stvar je u tome da sam baš razgovarala sa svojom pomoćnicom, Lynn Hill, o tome da ona preuzme posao kada se teretana otvori sutra - otvorit će se, zar ne? Skinuli ste sve one ružne žute trake?"

"Ovaj, dajte da vam se javim vezano za to..."

"Nema veze. Saznat ću to kasnije. U svakom slučaju, Lynn je spomenula da se Nicole bacala na oženjene muškarce. Znaite - izazov, uzimanje nečega drugoj ženi. Lynn je rekla da ništa nije rekla detektivu koji ju je ispitivao jer tada nije mislila o tome, ali kasnije je vrtjela film u glavi i misli da je to vrlo vjerojatno zbog načina na koji se Nicole ponašala."

"Uh..." pokušao me ponovno prekinuti, ali ja sam samo nastavila.

"Lynn i ja samo razgovarale o mogućnostima i rekla je da je prije nekoliko mjeseci uhvatila Nicole i jednog tipa kako se, pa troše, u muškoj kupaonici. Ne sjeća se imena tog tipa, jer je došao u teretanu samo nekoliko puta, ali sigurna je da bi se sjetila imena kada ga vidi. Ako želite, može se naći s vama kod 'Super tijela' i proći kroz dosjee u računalu. Slijedite li me?"

"Aha," rekao je i zvučao je puno zainteresiranije.

"Dobro. I to je neki početak. Možda taj određeni tip nije onaj kojeg tražimo, ali spoznaja da je voljela oženjene stavlja sve u drugi položaj, zar ne?"

"Sigurno." Sada je zvučao gotovo veselo.

"U slučaju da nemate Lynnin broj pri ruci, evo vam ga." Izdiktirala sam mu broj. "Čeka da joj se javite. A ako nije kod kuće, evo vam i broj mobitela." Izdiktirala sam još jedan broj. Zatim sam ga pozdravila s, "Želim vam ugodan dan detektive," i prekinula sam poziv nakon što mi je automatski uzvratio pozdrav.

"Impresionirana sam," rekla je gđa Bloodsworth smiješeći se od uha do uha. "Dobro imitiraš blesavu plavušu, ali toliko si brzo govorila činjenice da ih vjerojatno nije stigao sve ni zapisati."

"Onda će me ponovno nazvati," rekla sam mirno. "Ili netko drugi."

Netko je naravno nazvao, naravno, unutar otprilike pet minuta. I bio je svjetski bijesan. "Ako imaš informacije o slušaju, zovi mene, ne nekoga od mojih ljudi," rekao je odrješito.

"Jesi li ti isti onaj čovjek koji mi je već dva puta prekinuo poziv? Mislim da te više nikada neću nazvati, ni zbog čega."

Tišina duboka poput kanjona pala je među nas. Onda je promrmljao, "O, sranje," tonom čovjeka koji je upravo shvatio da će se morati ispričati, jer je, bez sumnje, bio bezobrazan. Ne samo to, nego je i znao da sam s njegovom majkom koja ga je odgojila bolje od toga. Ovo je bila samo jedna sićušna bitka, ali bio je nadmudren i ja sam bila jako zadovoljna zbog toga.

Konačno je uzdahnuo. "Žao mi je. Nikada ti više neću spustiti slušalicu. Obećavam."

"Isprika prihvaćena," rekla sam brzo. "A sada, hoće li Lynn sutra moći otvoriti 'Super tijela'?" Nema smisla tući ga do smrti, zar ne? Pobijedila sam, pa sam se ponašala odraslo i otišla dalje.

"Devedeset posto sam siguran da hoće."

"Dobro. Je li mi auto još tamo?"

"Ne. Uzeo sam ti ključeve iz torbe i dao da ga odvedu do tvog stana jutros. Dobro je."

"Kada si mi uzeo ključeve?" pitala sam znatiželjno, jer nisam vidjela da to radi.

"Sinoć. Ti si već čvrsto spavala."

"Pretpostavljam da mi je u kući sve dobro, nema razbijenih prozora?"

"Policajac je provjerio, rekao da je sve zaključano, i da nema rupa od metaka koliko je on mogao vidjeti."

"Je li se popeo preko ograde i provjerio velika staklena vrata otraga?"

"Rekao je da je provjerio sva vrata. Čekaj da ga nazovem i provjerim." Ostavio je telefon i vratio se za minutu. "Simmons je rekao da se nije morao popeti preko ograde; jednostavno je otvorio vrata od ograde i ušao."

Trnci su mi jurnuli niz kralježnicu. "Uvijek držim ta vrata zaključana." Prsti su mi se stegnuli oko telefona. "Znam da su bila zaključana."

"Sranje. Odmah ću poslati nekoga tamo. Ti miruj."

"Kao da bih mogla nešto drugo," rekla sam ozlojeđeno. Oboje smo se jako pristojno pozdravili, pa se nismo mogli optužiti za spuštanje slušalice; onda sam ispričala gđi Bloodsvrorth o posljednjim događajima.

Tada sam se sjetila Siane. Trebala je otići danas u moj stan i spakirati mi odjeću. Što ako je slučajno bila u mojoj kući kada je onaj tko je otključao moja vrata u ogradi - koja su se mogla otključati samo iznutra - bio tamo? Siana je bila plavuša. Bila je malo viša od mene, ali Nicolin ubojica to nije znao. Imala je svoj snop ključeva, za slučaj da ja izgubim svoje.

Mogla je u bilo koje vrijeme otići po moju odjeću; odmah ujutro, za vrijeme ručka, ili će možda pričekati dok ne završi s poslom - ali mislila sam da neće tako dugo čekati, jer se negdje morala naći s Wyattom da mu da torbu, a ponekad je radila do osam-devet navečer.

"Što je bilo?" pitala je gđa Bloodsworth, gledajući mi lice.

"Moja sestra," rekla sam dalekim glasom. "Trebala mi je ići u stan po stvari danas, i dati ih Wyattu. Nije to spomenuo, pa je mogla biti..." Mogao ju je zamijeniti za mene. O, dragi Bože.

Moleći se jače no što sam se ikada u životu molila, ponovno sam nazvala Wyatta. Zvučao je umorno kada se javio. "Siana je trebala ići u moju kuću po stvari," rekla sam brzo. "Jesi li se čuo s njom danas?"

"Smiri se," rekao je, a ton mu je postao blaži. "Ona je dobro Donijela je stvari odmah ujutro."

"Hvala Bogu. O, hvala Bogu." Suze su mi pekle oči. "Upravo sam shvatila ... Plavuša je, otprilike je moje visine, ubojica nas ne bi razlikovao." Bila sam zgrožena da se toga nisam sjetila ranije, a sudeći prema promrmljanoj psovki koju sam čula, naša sličnost nije ni Wyattu pala na pamet, barem ne u tom kontekstu. Ljudi koji nas poznaju nikada nas ne bi zamijenili, jer si ne nalikujemo tako strašno, ali na površini, ležernom promatraču.

Budući da je Wyatt bio murjak, pitao je, "Je li Siana mogla otključati vrata u ogradi?" Obrisala sam suze. "Nazvat ću i pitati je, ali ne vidim zašto bi to učinila."

"Ja ću nazvati. Moram joj postaviti još neka pitanja. Imam i pitanje za tebe: je li ti alarm namješten?"

Otvorila sam usta da automatski kažem "Da, naravno", ali brzo sam ih zatvorila dok sam se prisjeća posljednjeg puta kada sam bila kući. Bilo je to u petak, kada sam čekala da me pokupi netko iz tvrtke za unajmljivanje automobila. Čekala sam kod vrata, čovjek je došao, ja sam istrčala. Sjećala sam se da sam zaključala vrata, ali ne i da sam namjestila alarm. "Nije bio," na koncu sam rekla. "Osim ako ga Siana nije jutros namjestila. Ima šifru."

"U redu. Riješit ću to. Budi mirna i uz malo sreće, pokupit ću te za koji sat. Dobro?"

"Dobro." Bila sam zahvalna što mi nije držao prodiku o namještanju alarma. Na što sam za Boga miloga mislila? O, da: na plažu. Žurilo mi se pobjeći.

Ubojica je mogao ući u bilo koje vrijeme tijekom vikenda, te se udobno smjestiti i čekati me. Ali, nije. Možda mi je pregledao stan i, kada mi nije vidio auto, zaključio da sam otišla negdje. Ali ako se vratio do 'Super tijela', vidio bi moj auto i zaključio da bi bilo najbolje da me tamo čeka, jer je znao da ću se sigurno vratiti po njega.

Plan je upalio; samo sam slučajno još bila živa. Što bi sljedeće mogao napraviti? Ne, čekaj - možda je mislio da je jučerašnji plan uspio, jer sam pala na tlo, a on očito nije čekao i provjerio stvari. Morao je misliti da me ubio, sve dok na vijestima u deset nije čuo drugačije - a možda ih nije slušao. Bolnica jučer nije dala izjavu. Policija je čuvala svoje karte, sve dok me Wyatt ne sakrije negdje gdje ću biti na sigurnom - kao da je njegov krevet bio siguran. Međutim, u jutarnjim vijestima je vjerojatno bilo rečeno da sam bila u bolnici i da sam puštena kući.

Pa, što će mu biti sljedeći potez? Možda mi je sada bio u kući i čekao me. Možda je samo htio provjeriti stvari, potražiti način kako da uđe. Staklena vrata su bila najbolji izbor, a ograda bi ga zaštitila od pogleda dok provaljuje.

Ipak, to bi bilo glupo od njega. Znak sigurnosne kompanije bio je jasno vidljiv na mom prozoru. Nije mogao znati je li ili nije alarm uključen, pa nije mogao riskirati - ne, ako je imao imalo mozga u glavi.

Odbacila sam te misli kada mi je gđa Bloodsworth konačno uspjela privući pažnju, pitajući je li Siana dobro. "Dobro je," rekla sam i obrisala

posljednju suzu. "Jutros rano mi je bila po odjeću i dala torbu Wyattu. On će je nazvati da vidi je li uključila alarm."

Izgledi su bili da jest. Siana ne bi svoju kuću ostavila nezaštićenu, čak i da alarm nije bio uključen kada je ona stigla. Pa, budući da se alarm nije oglasio, u moj dom nije bilo provaljeno. Ubojica nije tamo čekao. Možda je preskočio preko ograde i pokušao pogledati kroz staklena vrata, ali navukla sam zastore preko njih, pa ne bi mogao ništa vidjeti. Sve je bilo u redu.

Udahnula sam osjećajući ogromno olakšanje.

"Nema šanse da pogodimo kada će Wyatt doći," rekla je gđa Bloodsworth. "Počet ću nam pripremati večeru. Ako ne stigne na vrijeme, ostavit ću mu sve na toplome."

"Mogu li ja kako pomoći?" pitala sam nadajući se da mogu, jer sam se osjećala nekako staro dok sam samo sjedila i puštala da me drugi poslužuju.

"Jednom rukom?" pitala je i nasmijala se. "Osim postavljanja stola, ničega se ne mogu sjetiti. Samo dođi u kuhinju i pravi mi društvo. Sada ne kuham baš često, kada živim sama. Nema smisla, zar ne? Navečer pojedem sendvič i nekada si zimi otvorim limenku juhe, ali hrana je prilično dosadna bez društva."

Slijedila sam je u kuhinju i sjela za stol. Naravno, postojala je formalna blagovaonica, ali moglo se vidjeti da je obitelj uglavnom jela u kuhinji. "Zvuči kao da se pomalo dosađujete. Jeste li razmišljali o ponovnom učlanjenju u 'Super tijela'? imamo odlične nove programe."

"Razmišljala sam o tome, ali znaš kako je. Razmišljati o nečemu i napraviti to - to su dvije različite stvari. Nakon nezgode s biciklom, bojim se da sam se malo ulijenila."

"Tko se brinuo o vama dok ste bili ozlijeđeni?"

"Moja kći Lisa. To je bilo grozno. Slomljena ključna kost je već bila dovoljno grozna, ali rebra - to je bila agonija. Nisam se mogla ni pomaknuti da me ne zaboli i nisam se mogla udobno namjestiti, pa sam se stalno micala. Lijeva ruka mi je još slaba, ali vježbala sam i gotovo sam se vratila u normalu. Šest mjeseci! Glupo je tako dugo se oporavljati, ali pretpostavljam da je to normalno za moje godine."

Puhnula sam. Nije to bio elegantan zvuk, ali prenio je poruku. "I ja sam slomila ključnu kost, kada sam bila navijačica u srednjoj školi. Morala sam se jako truditi da se vratim u formu do sljedeće godine. Dobro je što nismo radile piramide i točke s letenjem na košarkaškim utakmicama, jer to ne bih

više mogla. Šest mjeseci meni zvuči kao odlično vrijeme oporavka." Nasmiješila se. "Ali ne radim stoj na rukama, zar ne? Ti jesi."

"Ne tada. Nisam mogla; rame mi se jednostavno nije držalo."

"Možeš li još uvijek napraviti stoj?"

"Naravno. I most i špagu. Pokušavam raditi na gimnastičkim vještinama barem dvaput tjedno."

"Bi li me mogla naučiti kako da radim stoj?"

"Ne vidim zašto ne. Radi se o ravnoteži i snazi, i vježbi. Ipak, morali biste malo dizati utege da ojačate ruku i rame prije no što počnete. Posljednje što trebate je da padnete i slomite nešto drugo."

"Slažem se," rekla je brzo.

"Ja mogu napraviti stoj na jednoj ruci," rekla sam, pomalo se hvaleći.

"Možeš?" Okrenula se od štednjaka i pogledala u moju ozlijeđenu ruku, u plavom povezu. "Sada ne možeš."

"Vjerojatno mogu jer sam dešnjakinja. Uvijek stavim lijevu ruku iza leđa, da mi ne maše okolo i ne remeti mi ravnotežu."

Rezultat tog razgovora je bio da smo obje umirale saznati mogu li napraviti stoj na jednoj ruci do vremena kada su šnicle, grah i pire bili gotovi. Gđa Bloodsworth je stalno ponavljala ne, ne bih smjela riskirati i ponovno se ozlijediti, budući da su mi šavovi novi i da sam izgubila puno krvi, i takve stvari, ali ja sam isticala da krv dođe u glavu kada se radi stoj, pa da se neću onesvijestiti.

"Ali još si slaba."

"Ne osjećam se slabom. Sinoć sam bila potresena, jutros još samo malo, ali sada se osjećam odlično." Da to dokažem, naravno, morala sam napraviti stoj.

Skakutala je oko mene kao da me želi zaustaviti, ali ne zna kako, ali vidjela sam da je u isto vrijeme sve to zanima. Skinule smo povez s moje ruke i iako sam je danas mogla malo pomicati, nisam je mogla savinuti, pa mi ju je ona stavila iza leđa. Onda je uzela šal i svezala ga oko mojih kukova, te mi tako pričvrstila ruku.

Otišla sam do druge strane stola, dalje od štednjaka, na ulaz u blagovaonicu, gdje je bilo dovoljno mjesta. Sagnula sam se, stavila ruku na pod, s laktom uz desno koljeno, te sam polako, polako počela podizati noge s poda.

I to je Wyatt vidio kada je ušao na stražnja vrata. Bile smo toliko zaokupljene da nismo čule kako dolazi automobil.

"Prokletstvo!" rekao je, a riječi su izletjele iz njega, pa smo i njegova majka i ja skočile.

To nije bilo dobro jer mi je pokvarilo ravnotežu. Počela sam padati, gđa Bloodsworth me počela hvatati, Wyatt je prevrnuo stol. Nekako mi je uhvatio noge, te spriječio da se prevrnem, rukom me obuhvatio oko struka i nježno me uspravio.

Međutim, u njegovim riječima nije bilo ničeg nježnog. "Što to, k vragu, radiš?" zarežao je na mene, lica tamnog od bijesa, a zatim se okrenuo prema majci. "Majko, trebala si je spriječiti u tome da radi nešto glupo, ne pomoći joj u tome."

"Samo sam pokazivala..." počela sam.

"Vidio sam što si 'samo' radila" za ime Božje, Blair, pucali su u tebe prije manje od dvadeset i četiri sata! Izgubila si puno krvi! Reci mi kako je, pod tim okolnostima, stoj na rukama imalo razumno raditi?"

"Budući da sam ga napravila, rekla bih da je to bilo unutar mojih sposobnosti. Da me nisi prestrašio, bila bih sasvim dobro." Ton mi je bio neobično blag, jer smo ga prestrašile. Razumjela sam. Potapšala sam ga po ruci. "Sve je u redu. Zašto ne sjedneš i ne popiješ nešto? Ledeni čaj? Mlijeko?"

"Bit ćeš dobro," rekla je njegova majka umirujući ga. "Znam da si se prestrašio, ali zaista, sve je bilo pod kontrolom."

"Pod kontrolom? Ona - ti..." Prestao je mucati i zavrtio glavom. "Nije ništa sigurnija ovdje no što bi bila kod kuće. Slomljen vrat je može ubiti jednako kao i metak. To je to. Morat ću je lisicama vezati za ormar u kupaonici, i ostaviti je u mojoj kući cijeli dan."

16.

Nepotrebno je reći da večera nije bila baš najveseliji događaj. Mi smo bile ljute na Wyatta, a on je bio ljut na nas. To nije smetalo mom teku; morala sam obnoviti zalihu krvi, znate.

Raspoloženje mu se nije popravilo kada je, dok smo odlazili nakon što je pomogao majci pospremiti kuhinju, ona došla do mene i zagrlila me, te zadala posljednji udarac, govoreći mi, "Poslušaj moja savjet, dušo, i nemoj spavati s njim."

"Pa, majko, hvala" rekao je sarkastično.

"Potpuno se slažem s vama," rekla sam joj.

"Hoćeš li se vratiti sutra?" pitala me.

"Ne," kiselo je odgovorio, iako nije pitala njega. "Loše utječete jedna na drugu. Vezat ću je u kupaonici baš kako sam rekao."

"Ne želim ići s tobom," rekla sam mršteći se. "Želim ostati s njom."

"Teško. Ideš sa mnom i to je to." Snažno me uhvatio oko desnog zapešća i odvukao me u auto.

Vožnja do njegove kuće protekla je u tišini, dok sam razmišljala o čemu se radi u ovoj posljednjoj provali njegovog bijesa. Znala sam što je bilo s nama dvjema, pa nije bilo smisla u razmišljanju o tome.

Prestrašila sam ga. Ne samo trenutačno, kao što sam isprva mislila, na način na koji je netko prestrašen zbog nečeg neočekivanog, već potpuno. Bio je pokošen strahom.

To je bilo to. Jednostavno. Vidio je kako sam pogođena točno pred njim; zatim me sljedećeg dana smjestio na najsigurnije mjesto po njegovom mišljenju, u kuću svoje majke, a nakon radnog dana punog stresa ušao je i našao me kako pokušavam, po njegovom viđenju, slomiti vrat ili si barem pokidati šavove.

Po mom mišljenju, jedna odrasla isprika, zaslužuje drugu. Ako je on to mogao napraviti, mogu i ja.

"Žao mi je ," rekla sam. "Nisam te željela prestrašiti i nismo se smjele urotiti protiv tebe." Pogledao me, ali nije odgovorio. Dobro, pa on nije bio toliko graciozan pri primanju isprika kao što sam bila ja. Pustila sam to, jer je njegovo durenje značilo da mu je bilo stalo do mene. Nije ga gonila samo seksualna privlačnost i ona njegova natjecateljska crta. Je li mu bilo stalo do

mene dovoljno da izgradimo nešto na tome - to je još bilo otvoreno - ali barem nisam sama u ovome.

Baš prije no što smo stigli do njegove kuće, promrmljao je, "Nemoj više nikada to raditi."

"Što?" pitala sam zapanjeno. "Uplašiti te ili se urotiti protiv tebe? Ne možeš misliti na stoj na rukama jer, kao što znaš, ja to radim zbog posla kojim se bavim, zar ne? Svaki tjedan vježbam gimnastiku. Članovi 'Super tijela' me gledaju i drago im je da vide da znam što radim. To je dobro za posao."

"Mogla bi se ubiti," zagundao je i šokirano sam shvatila da se drži za ono za što je mislio da je uzrokovalo njegov strah.

"Wyatt, ti si policajac i želiš meni držati prodike o tome koliko je moj posao opasan?"

"Ja sam poručnik, nisam na ulicama. Ne uručujem naloge, ne zaustavljam promet i ne razotkrivam dilanje drogom. Momci na ulici su u opasnosti."

"Možda to ne radiš sada, ali radio si. Nisi iz akademije postavljen za poručnika." Zastala sam. "I da si još uvijek policajac na terenu i da se ja bunim o tome, što bi napravio?"

Ništa nije rekao dok je skrenuo na prilaz i ulazio u garažu. Dok su se vrata iza nas spuštala, rekao je mrzovoljno, "Rekao bih ti da je to moj posao i da ga radim najbolje što mogu. Što nema ama baš ništa zajedničko s tvojim stojem u kuhinji moje majke dan nakon što su te upucali."

"To je istina," složila sam se. "Drago mi je da to shvaćaš. Samo ostani usredotočen na ono zbog čega se ljutiš, da ne odlutamo na temu o mom poslu i kako ga radim."

Došao je do moje strane i otvorio mi vrata, te mi pomogao da izađem, a zatim je uzeo torbu s mojom odjećom koju mi je Siana spakirala i uveo me u kuću. Pustio je torbu na pod, stavio mi ruku oko struka i privukao me, te me poljubio dugim, snažnim poljupcem.

Uzvrćala sam mu željno kada su mi se upalili signali za opasnost. Bez daha, uspjela sam se povući. "Možeš me ljubiti, ali nema seksa. Evo. Rekla sam to nakon što si počeo, pa se računa."

"Možda sam te i planirao samo ljubiti," promrmljao je i ponovno me poljubio.

Aha, a Napoleonov napad na Rusiju je bio samo izlet. A-a. Zar je stvarno mislio da ću progutati to?

Ljubio me dok mi koljena nisu postala mekana, a zatim me pustio lukavog izraza na licu. Nije mogao sakriti uzbuđenost u hlačama, pa sam se osjećala prilično zadovoljna sobom.

"Je li Lynn pronašla ime onog čovjeka u dosjeima?" pitala sam. Možda sam to trebala pitati puno ranije, ali stoj na glavi nas je na neko vrijeme bacio u tišinu. Prošli smo to, pa sam željela znati.

"Ne još. MacInnes će me nazvati čim nađu ime i nešto je već istražio. Lynn je imala nekakvih problema s računalom."

"Kakvih problema? Zašto nije nazvala? Zna kako se koriste programi, pa što onda ne valja?"

"Srušio se program."

"O, ne. To je posljednje što se smjelo dogoditi. Trebali bismo otvoriti sutra. Otvaramo se sutra, zar ne?"

Kimnuo je. "Završili smo s procesuiranjem mjesta zločina i uklonili smo svu onu ružnu, žutu traku." Napravio je verbalne navodnike oko 'ružne žute trake', i znala sam da mu je MacInnes odvrtio čitav naš razgovor - njemu i čitavom odjelu.

Mahnula sam. "Računalo," rekla sam hitno.

"Poslao sam jednog našeg računalnog stručnjaka da vidi što može učiniti. To je bilo točno prije no što sam otišao kući, i još mi ništa nisu javili."

Izvukla sam mobitel i nazvala na Lynnin. Kada se javila, zvučala je pomalo odsutna. "Blair, moramo nabaviti drugo računalo. Ovo je poludjelo."

"Kako misliš 'poludjelo'?"

"Radi čudne stvari. Govori na različitim jezicima. Sranje. Nije čak ni na engleski."

"Što kaže policijski stručnjak?"

"Dat ću ti ga."

Nakon trenutka, muškarac je rekao, "Velik raspad, ali mogu spasiti većinu, ako ne i sve vaše dokumente. Deinstalirat ću vaše programe i ponovno ih instalirati; onda ćemo vidjeti što imamo. Imate li zamjenu?"

"Ne, ali dostavit ću vam je večeras ako vam treba. Što je uzrokovalo raspad?"

"Računala to rade," rekao je veselo. "Upravo sada, umjesto zbrke na ekranu, potpuno je zaleđeno. Miš ne radi, tipkovnica ne radi, ništa ne radi. Ipak, ne brinite; ponovno će se pokrenuti - ovo je treći put da je stalo - i iskopat ćemo dokumente."

"A novo računalo večeras?"

"Neće škoditi," rekao je.

Nakon što smo poklopili, objasnila sam Wyattu situaciju. Zatim sam nazvala jednu od velikih kompanija s uredskim materijalom, rekla im što želim, dala im broj svoje kreditne kartice i rekla da sve pripreme jer će policajac doći po to. Wyatt je već bio na telefonu i to sređivao. Zatim sam ponovno nazvala Lynn i rekla joj da je novo računalo na putu. Nakon toga više nismo mogli učiniti ništa, osim da policijski računalni guru obavi svoju čaroliju."

"To je nekoliko tisuća dolara koje nisam namjeravala potrošiti," zagundala sam. "Barem će mi odbiti poreze."

Pogledala sam gore i vidjela da se Wyatt ceri. "Što je tako smiješno?"

"Ti. Prava si curica; smiješno je čuti bilo što poslovno kako izlazi iz tvojih usta."

Bila sam toliko zapanjena i iznenađena da su mi se sigurno i usta otvorila. "Prava curica?"

"Curica," rekao je mirno. "Imaš ružičasti čekić. Ako to nije za curice, ne znam što je."

"Ja nisam prava curica! Vlasnica sam uspješnog biznisa i dobro radim svoj posao! Curice to ne rade; curice puštaju da se drugi ljudi brinu o njima." Osjećala sam dolazak prave svađe, jer mrzim kada me se omalovažava, a kada me netko nazove curicom, definitivno se osjećam omalovažavano.

Uhvatio mi je struk objema rukama, još uvijek se cereći. "Srce, sve vezano za tebe je curičasto, od tvoje frizure do japanki sa školjkicama. Uvijek nosiš lančić oko gležnja, nokti na nožnim prstima su ti ružičasto nalakirani, a grudnjaci su ti u skladu s gaćicama. Izgledaš poput sladoleda i baš bih te mogao čitavu polizati."

Hej, i ja sam čovjek; priznajem da me malo izbacio iz takta onaj dio o lizanju. Kada sam uspjela vratiti misli na svađu - barem sam seja svađala, dok se on očito zabavljao - ponovno me ljubio i prije no što sam shvatila, lizao mi je i grickao vrat i snaga moje volje se urušila. Ponovno. Točno tamo u kuhinji ostala sam bez gaćica i bez samokontrole. Mrzim kada se to dogodi. Još gore, kasnije mi je morao pomoći da navučem gaćice.

"Počinjem drugi popis," rekla sam bijesno njegovim leđima kada je zbrisao po stepenicama nakon seksa, noseći moju torbu. "I taj ću pokazati tvojoj majci!"

Stao je i pogledao me preko ramena, a oprezan izraz mu se pojavio u očima. "Zar razgovaraš s mojom majkom o našem seksualnom životu?"

"Razgovaram s njom o tome kako si pravi prepredeni manipulator!"

Nacerio se i zavrtio glavom, pa rekao, "Curica," i nastavio se uspinjati po stepenicama. "Ne samo to," vikala sam za njim, "nego u kući nemaš nijednu biljku i depresivno mi je biti ovdje!"

"Sutra ću ti kupiti grm," uzvratio mi je preko ramena.

"Ako si imalo dobar policajac, sutra neću morati biti ovdje!" Evo ti. Neka bude bolji od toga, ako može.

Kada se vratio dolje, nije više bio u odijelu nego u trapericama i bijeloj majici kratkih rukava.

Do tada sam pronašla komad papira i smjestila sam se u kožnom naslonjaču u dnevnoj sobi, s daljinskim od televizora u svom povezu. Upalila sam televizor.

Pogledao je u televizor i trgnuo se. Onda je pogledao u mene. "Sjediš u mom naslonjaču."

"Svjetiljka je ovdje. Treba mi svjetlo."

"Već smo to prošli. To je moj naslonjač." Znakovito je krenuo prema meni.

"Ako mi povrijediš ruku, ja ću..." počela sam i uzviknula kada me podignuo u naručje, a zatim je sjeo u svoj naslonjač, sa mnom u krilu.

"Evo," rekao je mazeći mi stražnju stranu vrata. "Sada smo oboje u naslonjaču. Gdje je daljinski?"

Još uvijek u mom povezu, zahvaljujući Božjoj milosti, i tamo će ostati. Držala sam papir i olovku u desnoj ruci dok sam pokušavala ignorirati ono što mi je radio s vratom. Barem sam sada bila prilično sigurna, jer sam sumnjala da mu se može opet dignuti tako brzo nakon onoga u kuhinji. "Bio je ovdje," rekla sam iskreno, gledajući uokolo. "Je li pao iza jastuka?"

Morao je provjeriti, naravno, pa me maknuo sa svog krila i ustao, da pogleda iza jastuka.

Pogledao je svuda oko naslonjača; zatim ga je preokrenuo da vidi je li daljinski negdje zavukao. Okrenuo se i ispitivački me pogledao. "Blair. Gdje mi je daljinski?"

"Bio je točno tu!" rekla sam. "Stvarno!" Ponovno, nisam lagala. Bio je točno tamo dok me nije pomaknuo.

Nažalost, bio je policajac i znao je sve o skrivanju. Pogled mu je pao na moj povez. "Daj ga ovamo, ti mala lukavice."

"Lukavica?" Počela sam se povlačiti. "Mislila sam da sam samo mala bezopasna curica."

"Nikada nisam rekao da si bezopasna." Zakoračio je prema meni i ja sam potrčala.

Dobra sam trkačica, ali on ima duže noge i moje sandale nisu baš bile pogodne, pa to nije dugo trajalo. Hihotala sam se kada me uhvatio jednom rukom, a drugom vadio daljinski iz skrovišta.

Želio je gledati baseball utakmicu, naravno. Mene ne zanima baseball. Koliko sam znala, u baseballu nije bilo navijačica, pa nikada nisam naučila ništa o tom sportu. Poznavala sam ragbi i košarku, ali baseball je vjerojatno sport za uobražene, pa nisam htjela znati ništa o njemu. Ali oboje smo sjedili u njegovom naslonjaču - ja sam radila na svom popisu, a on je gledao utakmicu. Osim kada je povremeno gundao kada bi vidio nešto s čim se nije slagao na mom popisu, on je radio svoje, a ja svoje.

Nakon što sam završila popis, bilo mi je dosadno - koliko uopće traju te glupe utakmice? - pa mi se počelo spavati. Rame mu je bilo tamo, njegova mi je ruka pridržavala leđa, pa sam se naslonila i zaspala.

Probudila sam se dok me je nosio gore. Svjetla su dolje bila ugašena, pa sam pretpostavila da je vrijeme za spavanje. "Danas se mogu istuširati," rekla sam zijevajući. "I treba mi nov zavoj."

"Znam. Sve ću pripremiti prije nego odemo pod tuš."

Pripremio je gazu i sterilne komprese, a zatim pažljivo razrezao i odmotao debele slojeve gaze, sve dok nije došao do komprese koja je bila stavljena iznad šavova i mislim zalijepljena. Nakon pažljivog povlačenja, odlučila sam ući pod tuš i pustiti da voda oslobodi gazu sa šavova.

Otvorio je vodu da se zagrije, pa je skinuo mene i sebe. Uzimajući u obzir moju odluku o zabrani seksa s njime - da, kao da ga je to uopće usporavalo - vjerojatno nisam trebala biti gola s njime, ali istina je bila da mi se to sviđalo. Jako. Voljela sam ga gledati dok je gol i sviđalo mi se kako je on mene gledao dok sam je gola. Voljela sam kako me dira, kao da si ne može pomoći, kako me hvata za dojke i prstima mi prelazi preko bradavica. Nije mojim grudima posvećivao puno pažnje otkako je otkrio ono s vratom, ali znala sam da to s vratom radi zbog mene, a da ovo s mojim grudima radi zbog sebe. Volio ih je i pokazivao je to.

Kada smo ušli pod tuš i kada su nam tijela postala mokra i skliska, i dok smo stajali blizu jedno drugoga, nekako smo se našli pritisnuti, polako se pomičući kao da plešemo. Otkrila sam da je prošlo dovoljno vremena da mu se ponovno digne, pa sam brzo rekla, "Nema seksa!" Nasmijao se, kao da to nije važno, i počeo me prati. I shvatila sam zašto je mislio da to nije važno.

Pa, pokušala sam. Stvarno jesam. Jednostavno nisam bila spremna za način na koji me prao, i koliko se gdje zadržavao.

"Ne duri se," rekao je kasnije, dok sam sjedila na stolici i dok mi je stavljao zavoj na ruku.

"Sviđa mi se što mi ne možeš odoljeti."

"Ipak, radim na tome," promrmljala sam. "Jednom ću uspjeti."

Raspustio mi je kosu iz repa i počesljao ju, iako sam to mogla i sama. Uspjela sam si oprati zube, nisam li? Ali želio je, pa sam ga pustila. Prošla sam rutinu njegovanja kože, a zatim ga pitala za hlače i majicu u kojima sam željela spavati. Otpuhnuo je. "Kao da ti trebaju," rekao je, podižući me i noseći me u krevet onakvu kakva sam bila - голу.

Jadan detektiv MacInnes, zaboravila sam na njega, koji radi prekovremeno dok je Wyatt kod kuće sa mnom. Telefon je zazvonio baš kada je Wyatt ulazio u krevet pored mene; imao je slušalicu u ruci prije no što je jednom odzvonio. "Bloodsworth. Imaš ga?" Pogledao me i rekao, "Dwayne Bailey. Zvuči li ti poznato?"

Slika mi se pojavila u mislima, slika čovjeka visokog oko metar i osamdeset pet, s jako dlakavim tijelom. "Sjećam ga se," rekla sam. "Trebala mu je depilacija."

"Je li on mogao biti čovjek kojega si vidjela?"

Imam vrlo dobre vještine za smještanje stvari u prostor i mogla sam u glavi smjestiti Dwaynea Baileya pored Nicole, uspoređujući ga s čovjekom kojega sam vidjela. "Nema šanse da mu prepoznam lice, ali otprilike je prave veličine. Oko metar osamdeset i pet, malo teži. Držao se nekako ozbiljno, kao da je uvijek lošeg raspoloženja." Toga sam se sjećala jer se jednom posvađao s drugim članom, našim redovitim vježbačem, oko korištenja neke sprave. Očito mu se žurilo i nije volio čekati da drugi muškarac završi svoju seriju vježbi. "Dovoljno dobro. Otići ćemo ga posjeti sutra," rekao je Wyatt. "MacInnes, odspavaj koliko god možeš."

"Zašto ne pokupite Baileva večeras?" pitala sam, pomalo razočarana. Mogli su uhvatiti tipa koji je ubio Nicole i ranio mene, a neće ga odmah pokupiti?

"Ne možemo ga samo uhititi," objasnio je Wyatt dok je gasio svjetlo i uvlačio se pod pokrivač. "Nemamo opravdanu sumnju, i niti jedan sudac u gradu neće potpisati nalog. Intervjuirat ćemo ga, vidjeti gdje je klimavo. Tako istražujemo, draga - razgovorom s ljudima."

"A u međuvremenu on trči okolo i puca u nevine curice. Nešto ne valja na toj slici."

Zahihotao se i protresao kosu, a zatim me privukao uza sebe. "Nikada nisam rekao ni da si nevina."

Uštipnula sam ga. "Zamisli samo," rekla sam uz lažno očekivanje. "Sutra u ovo doba mogla bih biti u svom krevetu."

"Ali nećeš biti."

"Zašto ne?"

Ponovno se zahihotao. "Jer se mala curica ne može sama odjenuti."

17.

Sljedećeg sam jutra mogla malo više pomicati ruku, iako jako oprezno. Dok je Wyatt dolje kuhao doručak, oprala sam zube i očetkala kosu, i samo da mu pokažem, djelomično sam se odjenula. Pronašla sam odjeću koja je visjela u ormaru pored njegove, zbog čega su mi se pojavili leptiri u želucu. Morao mi je rasprijeti stvari kada mi je jučer odnio torbu gore, jer ja sigurno nisam to napravila. Potražila sam svoje rublje i pronašla ga u ladici, lijepo i uredno složeno kao što sam ga ja spremala, umjesto da bude razbacano kao što bih očekivala od njega. Čovjek je imao dubinu.

Pregledala sam druge ladice da vidim kako je postupao sa svojim stvarima. Majice kratkih rukava bile su složene, kao i bokserice, a čarape su bile spojene. Nije bilo neobičnog rublja, samo obično muško rublje. Sviđalo mi se to jer se veza između dvoje taštih ljudi uglavnom brzo raspadne. Jedno mora biti normalno.

Priznajem da sam tašta. Malo. Nisam loša kao što sam nekada bila, kada sam bila tinejdžerica, jer sam postajala samouvjerenija što sam bila starija. Čudno, zar ne? Kada sam imala šesnaest godina, što je vjerojatno vrhunac tjelesne ljepote, provodila sam sate i sate namještajući kosu i nanoseći šminku, isprobavajući odjeću, jer nisam bila sigurna izgledam li dobro. Sada kada imam trideset godina, puno sam si ugodnija, iako znam da ne izgledam jednako dobro kao sa šesnaest. Sada koža poput rose zahtijeva mnogo truda. Moram vježbati k'o luda da bih zadržala težinu pod kontrolom. Kada izlazim na važan spoj ili neki velik događaj, mogu još uvijek puno postići pravom frizurom i šminkom, ali uglavnom se ne trudim toliko oko toga. Malo maškare, sjajilo za usne, i to je otprilike to.

Još uvijek sam voljela odjeću i bila sam savršeno sposobna isprobati baš sve što sam imala dok ne bih pronašla pravu kombinaciju. A i bilo je dana kada nisam mogla odlučiti koju boju donjeg rublja da odjenem. Je li to bio dan za plavo ili ružičasto rublje? Ili crveno? Ili crno?

Možda bijelo?

Danas je bio jedan od tih dana. Prvo sam morala odlučiti što da odjenem, jer to određuje boju donjeg rublja. Ne mogu se nositi tamne gaćice ispod bijelih hlača, zar ne? Bila sam raspoložena za boje, pa sam izabrala par plavih hlača i ružičasti top. Moji topovi, usput, imaju široke trake preko ramena, jer

ne mogu podnijeti da ispod viri traka od grudnjaka. Mislim da je to neukusno. U svakom slučaju, zbog ružičastog topa nisam ispod mogla odjenuti ništa tamno, a time su mi na raspolaganju ostale pastelne boje. Ružičasta bi bila očit izbor, ali možda previše očit.

Wyatt se pojavio na vratima sobe. "Što radiš tako dugo? Doručak je gotov."

"Odlučujem koju boju donjeg rublja danas želim."

"Isuse," rekao je i otišao.

Žuta! To je ta! Možda ćete pomisliti da žuta neće izgledati dobro ispod ružičaste, ali komplet je bio blijedožut i izgledao je odlično ispod ružičastog topa. Nije da će to vidjeti netko osim mene - pa, Wyatt će vidjeti jer još uvijek nisam mogla sama odjenuti grudnjak - ali zbog toga sam se osjećala poput sladoleda kojeg je jučer spomenuo. Možda će mu opet lizanje pasti na pamet.

Hrana me je zvala, pa sam pažljivo navukla gaćice i hlače, ali sam iz ormara uzela jednu Wyattovu košulju dok mi on ne pomogne s gornjim dijelom. Ugurala sam stopala u japanke i sišla sam.

Pogledao me dok sam ulazila u kuhinju. "Trebalo ti je pola sata da se odlučiš za japanke i jednu od mojih košulja?"

"Nosim i hlače." Podignula sam košulju da mu pokažem. "S ostatkom ćeš mi morati pomoći." Sjela sam za stol, pa je pred mene stavio tanjur s jajima, kobasicom i tostom. Mala čaša narančinog soka i šalica kave dopunile su moju gozbu. "Mogla bih se naviknuti na ovo," rekla sam dok sam počinjala jesti.

"Kuhaš li ti uopće?"

"Pa, naravno. Samo me nitko ne poslužuje. I uglavnom jedem putem, jer se 'Super tijela' otvaraju rano."

"Ti i otvaraš i zatvaraš?" Uzeo je svoj tanjur i sjeo preko puta mene. "To je dug radni dan."

"Od šest ujutro do devet navečer. Ali ne radim i ujutro i popodne svakoga dana. Lynn i ja se mijenjamo; ako ja trebam ostati do kasno, ona otvara, i obrnuto. Jednom tjedno, ponedjeljkom, ja radim obje smjene da Lynn može imati dvodnevan vikend. Svi moji zaposlenici imaju po dva dana tjedno slobodna. Zato nemamo satove joge svakoga dana."

"Zašto ponedjeljkom? Zašto ne subotom, ako želi imati dvodnevan vikend?"

"Jer subotom imamo najviše posla, a ponedjeljkom najmanje. Ne znam zašto, ali tako je i u kozmetičkim salonima. Većina je zatvorena ponedjeljkom."

Izgledao je kao da ne zna što bi s tom informacijom. Budući da je policajac, pomislili biste da mu takve stvari mogle biti važne.

Što ako jednoga dana bude morao uhititi poludjelog frizera? Mogao bi uštedjeti vrijeme ne odlazeći u salon ako je ponedjeljak.

"Dakle," rekla sam mijenjajući temu, "zašto sam se uopće trudila odjenuti danas ako ćeš me vezati u kupaonici? Nadam se da si razmislio o tome, jer osim očite koristi od toga što ću biti tamo, kako ću točno moći nešto pojesti?"

"Napravit ću ti nekoliko sendviča i staviti ti ih tamo." Oči su mu sjale od smijeha.

"Samo da znaš, ja ne jedem u kupaonici. Fuj. Samo pomisli na sve bakterije iz kupaonice koje samo čekaju da uskoče u tebe."

"Ostavit ću ti dovoljno dug lanac, da možeš stajati točno ispred kupaonice."

"Baš si srce. Ipak, jedno upozorenje: kada mi je dosadno, uglavnom upadnem u nevolju."

"Pa, u kakvu bi nevolju mogla upasti u kupaonici?"

Odmah sam se mogla sjetiti nekoliko stvari, ali nisam ih podijelila s njim. Ipak, morao je pročitati nešto na mom licu, jer je zavrteo glavom. "Iako je primamljivo, nema šanse da te ostavim samu čitav dan."

"Znači, vraćam se tvojoj majci?"

"Bojim se da je tako. Već sam je nazvao."

"I ispričao se što si bio tupoglavac, nadam se?"

"Da, i ispričao se," rekao je umorno. "Mislim da bih mogao i snimiti svoju ispriku i dati ti je, da si je pustiš kad god misliš da je to potrebno."

Mislila sam da to u potpunosti nedostaje duh isprike i rekla sam mu to. "U tome je fora," odgovorio je i vidio da mi to nije toliko smiješno koliko je mislio da će biti.

Ovoga sam mu puta pomogla očistiti kuhinju. Bila sam jako pažljiva dok sam pomicala ruku, ali bilo je vrijeme da je počnem micati i lagano vježbati. Zatim smo se otišli gore srediti i opet sam primijetila onaj intiman osjećaj, kao da to radimo već godinama. Sviđao mu se žuti grudnjak i inzistirao je da mi otkopča i skine hlače da vidi odgovarajuće gaćice. To mu je bila isprika. Ruka koju mi je gurnuo pod gaćice odala mu je pravu namjeru. Opsovala sam - tip je bio krvopija.

Brzo sam rekla, "Ne!"; uz lagano dražkanje prsta kojim me iskušavao, povukao je ruku.

O, proklet bio. Srce mi je jako tuklo i osjećala sam crvenilo na licu. Sada sam se cijeli dan u kući njegove majke morala nositi s uzbuđenjem.

Osvetila sam mu se. Sagnula sam se i ljubila ga sve do patenta. Trgnuo se i zario mi ruku u kosu. "Samo pomisli," preo je, "kako bi bilo da mi ove hlače ne smetaju." Jače me stisnuo rukom i zadrhtao je.

Uspravila sam se i rekla sam, "Ali tu su i moraš krenuti na posao."

"To je bilo prljavo," zarežao je, vrućeg pogleda. "To je osveta. Ja ću biti uspaljena cijeli dan, pa budi i ti."

"Bit će zanimljivo večeras," rekao je dok mi je popravljao odjeću.

"Možda neće. Postajem sve bolja u tome da te natjeram da izgubiš glavu," rekla sam zadovoljno.

"Onda ću ti se samo morati brže baciti na vrat."

Provela sam još jedan dan bez događaja u kući gđe Bloodsworth. Razgovarala sam s Lynn i obavijestila me o novostima s računalom, te o tome koliko je članova došlo sada kad smo opet bili otvoreni. Bila sam zadovoljna kada mi je rekla, jer sam mislila da ćemo nekoliko tjedana imati malo posla. Ipak, prostorija s utezima bila je puna, kardio sprave su bila zauzete i gotovo su svi pitali jesam li u redu. Komentari o ubojstvu Nicole varirali su od 'Nije me zanimala, ali nije to zaslužila' do 'Ne čudi me to'. Jedna osoba je pitala za produljenje članstva jer joj naše prostorije nisu bile dostupne tri dana. Rekla sam Lynn da joj da produljenje od četiri dana. U svakoj gomili postoji jedan šupak. Kada mi je rekla o kome se radi, nisam se iznenadila. Bio je to jedan od gradskih tipova koji su mislili da su privilegirani. Tolerirali smo ga. Jedva.

Nazvala sam mamu i obavijestila je o svemu. Nisam joj rekla ime Dwaynea Baileva, u slučaju da je nedužan. Rekla sam joj o problemu s računalom, a ona me obavijestila o svome. Mama se bavi nekretninama i drži sve podatke u računalu u svojoj maloj radnoj sobu kod kuće. Elektronika je očito bila i protiv nje. U manje od deset dana, riknuo joj je pisač, kopirka je trebala ići na servis, a računalo je doživjelo dva mala raspada sistema. Bila je usred pripremanja obračuna poreza i bila je jako frustrirana. Ja nisam pomagala time što sam bila upucana. Umirila sam je i obećala da ću je obavještavati o svemu. Pitala je za Wyatta, i mislim da je to normalno, budući da je inzistirao da odvede njenu kćer svojoj kući. Sviđao joj se. Rekla je kako misli da je seksi. Pomislila sam na njega golog i složila se s njom.

Nakon što sam se pobrinula za biznis i javila se doma, sjela sam s gđom Bloodsworth. Neko je vrijeme radila u svom cvjetnjaku, a da budemo sigurne, ja nisam bila vani s njom. Sumnjala sam da bi se Nicolin ubojica vozio pored kuće gđe Bloodsworth i primijetio me kako čupam korov, ali dok Wyatt ne objavi da je zrak čist, neću riskirati. Imala sam jako bolnu ruku koja me podsjećala koliko je taj tip opasan.

Čitala sam. Gledala sam televiziju. Gledala sam sat. Nisam zvala Wyatta, iako sam bila u iskušenju. Znala sam da će nazvati kada nešto sazna, pa nije imalo smisla gnjaviti ga.

Malo sam vježbala jogu, da održim mišiće čvrstima. Gđa Bloodsworth je ušla dok sam to radila i bila je zainteresirana.

Preodjenula se u udobniju odjeću, te je sjela na pod pored mene. Pokazala sam joj neke osnovne položaje za jogu i istezale smo mišiće i zabavljale se sve do ručka.

Oko dva je nazvao Wyatt. "MacInnes i Forester su jutros razgovarali s Dwayneom Baileyem, u prisutnosti njegove supruge. Očito je ona sumnjala da je vara i scena je postala napeta. Bailey se slomio i odmah priznao; njegova priča je da je gđica Goodwin prijetila da će sve reći njegovoj ženi ako joj ne da novac koji joj je trebao, pa ju je upucao. Uhićenje."

Oslabila sam od olakšanja i pala na sofu. "Hvala nebesima! Ne sviđa mi se ovo skrivanje.

Dakle, mogu ići kući? I natrag u 'Super tijela'? gotovo je?"

"Čini se."

"Je li on otvorio moja dvorišna vrata?"

"To niječe. Također niječe da je pucao u tebe, što je pametno s njegove strane. Dobar odvjetnik može prilično ublažiti kaznu za ubojstvo Nicole, ali pucanje u tebe bilo bi promišljeno i automatski bi nosilo dulju kaznu."

"Ali, možeš to dokazati, zar ne? Balističari i forenzičari, mislim."

"Zapravo, ne. Korištena su dva različita oružja. Našli smo oružje koje je koristio za ubiti Nicole, ali nijedno koje je onog kalibra kojim si ti pogođena. To znači da je bacio drugo oružje, a bez njega ne možemo ništa dokazati."

Nije mi se to svidjelo, jer sam valjda željela pravnu osvetu ili tako nešto. Ako ne bude optužen za moje ranjavanje, osjećat ću se gotovo kao da se izvukao. Željela sam da dobije dulju kaznu.

"Hoće li izaći uz jamčevinu?"

"Vjerojatno. Ali sada kad je otkriven, nema smisla ubiti svjedoka."

Bio je u pravu, ali još mi je bilo nelagodno jer će on slobodno šetati okolo. Mogao bi puknuti i odlučiti da treba završiti posao.

"Ako pomaže," rekao je Wyatt, "nije neki ubojiti manijak. Očajno je želio spriječiti da mu žena sazna za preljub; znači i da je očajno želio da ne bude optužen za ubojstvo. Obje su se te stvari već dogodile, pa više nije očajan. Suraduje."

Dobro, razumjela sam to. Čovjek se boji samo onoga što se još nije dogodilo. Kada se dogodi, može se samo nositi s time.

"Je li u redu da kažem mami i tati?"

"Naravno. Ionako će biti na televiziji večeras i u novinama sutra."

"To su odlične vijesti," rekla je gđa Bloodworth kada sam joj ispričala za Dwaynea Baileva. "Ali nedostajat će mi tvoje društvo tijekom dana. Mislim da ću se ponovno učlaniti u 'Super tijela'; bilo mi je dosadno od nesreće, a nisam ni sama shvaćala koliko."

Nazvala sam mamu i rekla joj dobru vijest, a zatim Sianu i Lynn. Rekla sam joj da se vraćam na posao sutra, ali sam je zamolila da ipak ona otvori ujutro. Dok ne budem mogla koristiti ruku, raditi bilo što užurbano neće biti unutar mojih mogućnosti.

Mislila sam da će me Wyatt odvesti kod mame, što je bilo logično. Ona bi me mogla razmaziti na nekoliko dana dok se ne budem mogla sama odijevati, a tada će se stvari vratiti u normalu. Bila sam spremna za normalu. Gotovo cijeli tjedan život mi je bio preokrenut naglavce i željela sam da se sve smiri. Očito sam imala ljubavnika, iako sam ga željela držati pod kontrolom, a on će sigurno zakomplicirati stvari. Ali sada kada više nije bilo ove prijetećnosti, mogli smo se vratiti u svakodnevnu rutinu i otkriti ima li čega trajnog među nama, ili će kemija nestati. Stvari su izgledale bolje. Jedva sam čekala početi s tom novom situacijom među nama s rutinom.

18.

Osjećala sam se kao ptica puštena iz kaveza. Iako sam bila zarobljena manje od četrdeset i osam sati, činilo mi se da je prošlo mnogo dulje. Još uvijek nisam mogla sve sama raditi, ali barem mi kretanje nije bilo ograničeno. Mogla sam otići negdje ako sam željela; nisam morala ostajati u kući, nisam se trebala šuljati.

"Slobodna sam, slobodna sam, slobodna sam!" pjevala sam dok sam plesala do Wyattovog auta kada je došao po mene. Bilo je kasnije nego prethodnoga dana; bilo je iza osam, pa je sunce već gotovo zašlo.

"Ne baš," rekao je Wyatt dok me vezivao pojasom.

"Kako misli 'ne baš'?" viknula sam na njega. Viknula sam jer je zaobilazio auto, pa me u suprotnom ne bi čuo.

"Još uvijek mi djeluješ pomalo nesposobno," rekao je dok je sjedao iza upravljača. "Ne možeš se sama odjenuti, ne možeš si oprati kosu i ne možeš voziti s obje ruke na volanu."

"Ti ne voziš s obje ruke na volanu," istaknula sam. "Ne moram jer sam ja glavni. Ti nisi."

Puhnula sam, ali sam pustila da ta provokacija prođe nekažnjeno. "Što se tiče svega toga, jedini razlog zbog kojega nisam odmah otišla mami jest taj što si rekao da bi me Dwayne Bailev mogao tražiti tamo, te da bih mogla ugroziti i mamu i tatu, osim sebe. Pa, Dwayne Bailev je uhićen i nema više razloga da me traži. Dakle, mogu ići mami."

"Ne večeras," rekao je.

"Voljela bih znati zašto."

"Jer te neću odvesti tamo."

"Imaš li nešto za obaviti večeras? Ona me može pokupiti."

"Prestani s tim namjernim suprotstavljanjem. Neću to progutati. Imam te baš tamo gdje te želim i zadržat ću te tu."

Počela sam kipjeti. "Ja ti neću biti neka seksi igračka s kojom se možeš igrati kad god poželiš. Imam život kojem se želim vratiti. Sutra moram ići na posao."

"Možeš ići na posao sutra. Ali ja ću te odvesti, a ne tvoje majka."

"To uopće nema smisla. Što ako se nešto dogodi i ti moraš otići na posao? U pravu sam kada pretpostavljam da te mogu pozvati u bilo koje doba, zar ne?"

"Moguće je, ali ne zovu me često da dođem na mjesto zločina. Za to imam detektive."

"Ionako me ne treba voziti na posao. Moj auto ima automatski mjenjač i mogu si zakopčati pojas jednom rukom. Sasvim sam sposobna voziti i ne počinji opet s onim o dvije ruke na volanu." Sada sam bila toliko odlučna otići, koliko je on bio odlučan zadržati me. Prije nisam bila, ali on je mirno pretpostavio da mi može govoriti što da radim, a ja sam to trebala prihvatiti, ne?

Šutio je na trenutak; a zatim me potpuno potukao tihim, "Zar ne želiš biti sa mnom?"

Buljila sam u njega s otvorenim ustima. "Naravno da želim," izlajala sam se prije no što sam se uhvatila; zatim se razum vratio pa sam dodala, "Ne mogu vjerovati da si tako podmukao i lukav. To je bio ženski argument, a ti si ga iskoristio protiv mene!"

"Nema veze. Priznala si." Pobjedonosno me pogledao i trepnuo. "Što je ženski argument?"

"Znaš, igrati na emocije."

"Kvrugu, da sam znao da tako dobro djeluje, igrao bih na njega puno prije." Posegnuo je i stisnuo mi koljeno. "Hvala na savjetu."

Namignuo je i nisam se mogla ne nasmijati. Odgurnula sam mu ruku. "Shvaćam da su se uplele okolnosti, ali nisi ispunio svoj dio pogodbe. Uopće me nisi zavodio. I zato želim ići doma."

"Čini mi se da smo već vodili ovaj razgovor. Tvoja i moja ideja zavodjenja nisu iste."

"Želim izlaziti na spojeve. Želim ići u kino, na večeru, na ples - plešeš, zar ne?"

"Uz jako protestiranje."

"O, joj." Pogledala sam ga koristeći VTO pogled - velike tužne oči. VTO pogled dolazi točno prije navale suza. "Obožavam plesati."

Bacio je uznemiren pogled na mene, a zatim promrmljao, "Sranje. Dobro. Odvest ću te na ples." Izgovorio je to uz puno muke.

"Ne želim da to učiniš ako ne želiš." Ako to nije bilo savršeno mjesto za klasičan ženski niski udarac, ne znam što je. Da me uzeo na riječ, znao bi da me razočarao, ali ako me odvede na ples, morat će se pretvarati da uživa.

Ovo je jedan od načina na koji se žene osvećuju muškarcima zbog toga što oni nemaju mjesečnice, znate.

"Ali - nakon spoja, radimo ono što ja želim."

Dva pokušaja da pogodite što je to. Šokirano sam ga pogledala. "Želiš da spoj platim seksom?"

"Meni odgovara," rekao je i ponovno mi stisnuo koljeno.

"Nema šanse."

"Dobro. Onda ne moram ići plesati."

U glavi sam dodala Ne surađuje i ne želi raditi stvari za mene na popis njegovih prijestupa. Na način kako taj popis napreduje, dobit ću više svezaka no što ima opća enciklopedija.

"Nema odgovora?" izazivao je.

"Baš sam razmišljala o stvarima koje moram dodati na popis."

"Hoćeš li zaboraviti taj prokleti popis! Kako bi ti se sviđalo da ja sastavim popis svih tvojih grešaka?"

"Pročitala bih ga i pokušala poraditi na njima," rekla sam pravedno. Pa, barem bih ga pročitala. Ono što on smatra problemom i ono što ja smatram problemom moglo bi biti prilično različito.

"To je prijevara. Mislim da ti aktivno radiš na uzgoju svojih problematičnih područja."

"Kao na primjer?" Glas mi je bio jako sladak. "Tvoja usta, za početak."

Poslala sam mu pusu. "Sviđala su ti se moja usta jutros kada sam te ljubila niz trbuh, do hlača."

To ga je podsjetilo i vidljivo je zadrhtao na tu pomisao. "Imaš pravo," rekao je promuklo. "Jako su mi se sviđala."

Znala sam na što misli. I ja sam cijeli dan žudjela. Željela sam zaboraviti sve ovo prepucavanje dok smo se borili za bolji položaj i jednom ga samo uzeti, uživati u njemu, upijati seks i zadovoljstvo. Možda kada dođemo kući - ipak, do tada nema smisla dati mu do znanja da je pobijedio.

"I sviđala ti se moja frizura, iako si je ismijavao."

"Nisam je ismijavao. I, da, sviđala mi se. Sviđa mi se sve vezano za tebe, čak i kada si gnjavež. Ti si hodajući moker san, znaš."

Sumnjičavo sam ga pogledala. "Ne znam je li to dobro ili nije." Slika u mojoj glavi bila je ljepljiva.

"S mog stajališta je dobro. Osobno govoreći, ne profesionalno. Grozna si za moju koncentraciju na poslu. Razmišljam samo o tome kako ću te skinuti."

To će se vjerojatno smiriti kada budemo u braku godinu ili dvije, ali sada je prilično intenzivno."

"Nisam rekla da ću se udati za tebe," rekla sam automatski, ali srce mi je skakalo i moja je koncentracija željela preskočiti ovaj razgovor i fokusirati se na njegovu golotinju.

"To će se dogoditi i oboje to znamo. Još moramo srediti neke detalje, poput te stvari s povjerenjem koja te brine, ali mislim da ću za par mjeseci imati to pod kontrolom, pa ćemo možda imati božićno vjenčanje."

"Definitivno se neće dogoditi. Čak i da sam rekla da, a nisam, imaš li ikakvog pojma koliko traju pripreme za vjenčanje? Ovaj Božić bio bi nemoguć. Sljedeći Božić, možda - mislim, bilo bi moguće isplanirati vjenčanje u tom roku, što ne znači da se želim udati sljedećeg Božića. Čak i da se želim udati, to neće biti za Božić jer bi nam se godišnjica braka izgubila u svim tim blagdanima, a to bih mrzila. Godišnjice bi trebale biti posebne."

Nacerio mi se. "Rekla si naša godišnjica. To je gotovo pristajanje."

"Samo ako ne razumiješ kojim jezikom pričam. Rekla sam 'ako', ne 'kada'."

"Freud je to prešao. To je gotova stvar."

"Nije još. Ako i dok ne kažem te dvije slatke riječi, nisam pristala ni na što."

Zamišljeno me pogledao, kao da do sada nije primijetio da niti jedno od nas nije reklo 'Volim te'. Mislim da muškarci ne pridaju toliko važnosti koliko žene izgovaranju 'Volim te'. Za njih, tu se radi više o stvaranju nego o govorenju, ali iako možda ne shvaćaju zastoje to važno, barem shvaćaju da jest važno. Činjenica da mu to nisam rekla privukla mu je pažnju, te je shvatio da stvari među nama nisu tako jasne i bistre kako je on mislio.

"Doći ćemo do toga," konačno je rekao i odahnula sam jer nije rekao 'Volim te' kao što muškarci znaju reći, samo da nas potaknu da im uzvratimo, jer bih u tom slučaju znala da ne misli ozbiljno. Bože, ove muško-ženske stvari su bile komplicirane. Bilo je to poput igre šaha, kao da smo ravnopravni igrači. Znala sam što želim: potpuno uvjerenje da on ovo misli ozbiljno i dugoročno. Nadala sam se da je tako, ali dok to ne budem znala, malo ću se držati povučeno. Zabavljao se, pomislila sam; ja sam se zabavljala, čak i kada smo se svađali. U jednom trenutku, partija šaha će biti gotova i tada ćemo znati na čemu smo.

Uzeo mi je ruku. Bila mi je to lijeva ruka, naravno, jer je vozio, pa je nisam mogla puno pomaknuti. Nježno je gurnuo svoju ruku pod moju i prsti su nam se isprepleli. Nema sumnje, strategija mu je bila prokleta dobra.

Ta je noć bila puno drugačija od prve dvije. Oprao je rublje, i moje i svoje, i impresionirao me jer nije zabrljao. Pokosio je travu, iako je već bio mrak kada je počeo. Kosilica mu je imala svjetla, a i upalio je vanjska svjetla. To je bio Wyatt - kućni čovjek u akciji. Po dvorištu sam mogla vidjeti da je redovito održavao travnjak i da se nije samo pravio važan zbog mene. Bilo je deset sati kada je ušao, bez košulje i prljav, sjajan od znoja jer je vani još bilo vruće, iako je pao mrak. Otišao je ravno do sudopera i popio veliku čašu vode. Željela sam mu skočiti na leđa i baciti ga na pod, ali moja ranjena ruka nije bila spremna za takvu akciju.

Stavio je čašu u sudoper i okrenuo se prema meni. "Jesi spremna za tuširanje?"

Možda je to bila taktička pogreška, ali te se večeri nisam osjećala neosvojivom - pa, nije da sam njemu ikada bila neosvojiva. Ipak, dajte mi bodove za pokušaje. Tada nisam čak ni željela pokušavati. "Možeš li mi večeras i oprati kosu?"

"Naravno."

"Sušenje neće dugo trajati."

"Nije važno." Nasmiješio se. "Uživat ću u sceni dok to budem radio."

Ne treba biti genije da se shvati kako je protekao sljedeći sat. Oboje smo bili mokri i skliski i uspaljeni i poslala sam svoju samokontrolu k vragu samo ovaj put - te sam se predala vođenju ljubavi. Počelo je pod tušem - onda smo imali pauzu dok mi je sušio kosu - a završilo je u krevetu.

Otkotrljao se s mene uz uzdah i ležao je na leđima, s jednom rukom prebačenom preko očiju, dok je duboko i teško hvatao zrak. I ja sam disala ubrzano i teško, i bila sam gotovo omamljena zbog mješavine zadovoljstva i iscrpljenosti. Gotovo. Pronašla sam dovoljno energije da se dignem na njega i ispružim se dok mu ljubim čeljust, usta, vrat i druga mjesta koja sam mogla doseći.

"Joj," rekao je slabo.

"Predaješ se prije no što uopće pitaš što želim?"

"Štogod to bilo, ne mogu. Uglavnom sam mrtav." Ruka mu se smjestila na mojoj guzici, a zatim lagano kliznula na krevet. "Malo maženja poslije užitka."

"Uspjet ću se maziti." Usne su mu se razvukle u osmijeh. "Možda."

"Možeš samo ležati, a ja ću sve raditi."

"Zašto nisi to rekla prije deset minuta?"

"Zar ti izgledam glupa?" Smjestila sam glavu ispod njegovog ramena i uzdahnula od zadovoljstva.

"Ne, rekao sam ti, izgledaš baš kao sladoled."

I polizao me kao da sam sladoled. Zadrhtala sam se kada sam se sjetila. Da sam stajala, koljena bi mi popustila. I njegova bi koljena popustila, pomislila sam zadovoljno. Nije samo on mogao igrati na tu kartu.

Nasmiješila sam se, pomišljajući da opet to napravim. Ne odmah, naravno. Nakon nekog vremena. Zijevnula sam i svjetla su se ugasila usred maženja.

Mama je zvala dok smo doručkovali sljedećeg jutra. Međutim, ja nisam znala da je ona. Wyatt se javio, rekao "Da, gospođo" dva puta, zatim "Sedam" i još jednom "Da, gospođo" prije no što je poklopio.

"Tvoja majka?" pitala sam se dok se vraćao za stol.

"Ne, tvoja."

"Moja mama? Što je htjela? Zašto mi nisi dao da razgovaram s njom?"

"Nije rekla da želi razgovarati s tobom. Pozvala nas je na večeru danas u sedam. Rekao sam da ćemo biti tamo."

"Hoćemo? Što ako budeš trebao raditi do kasno?"

"Da te citiram, zar ti izgledam glup? Bit ću tamo. Baš kao i ti, pa makar te trebao izvući za kosu iz 'Super tijela'. Dogovori se s Lynn da ona ostane do zatvaranja."

Okrenula sam očima zbog čega je on pitao "Što?" pomalo ljutitim tonom.

"Prije no što počneš izdavati naredbe, poručnice, mogao bi pitati kakve sam dogovore već napravila."

"Dobro, kakve si dogovore već napravila?"

Bio je takav pametnjaković. "Lynn će otvoriti, onda otići kući kada ja dođem, pa ću ja raditi sredinom dana. Ona će se vratiti u pet i raditi do zatvaranja. Dakle, radit će tri sata ujutro i četiri sata navečer. Samo dok mi ruka ne bude bolje, jer se ujutro i navečer trebaju napraviti neke stvari koje bi mi bile teške za obaviti samo s jednom rukom. Dakle, tvoje naredbe nisu bile potrebne."

"Dobar dogovor." Namignuo mi je.

Bilo je lako shvatiti zašto nas je mama pozvala. Polovično jer se htjela malo brinuti o svojoj ranjenoj prvorođenoj kćeri, a druga polovica je bila da provjeri Wyatta. Mora biti gotovo luda od znatiželje, a to što me on sakrio

činilo je sve još gorim. Mama se sasvim dobro nosi s frustracijama - do određene točke. Iza te točke, počinje stvarati tsunamije. Bila sam puna iščekivanja zbog dana koji je bio preda mnom. Dobit ću svoj auto - konačno! i ići ću na posao, a nakon posla se vraćam svojoj kući. Spakirala sam torbe i Wyatt se nije bunio, iako nije izgledao zadovoljno. To sam se jutro uspjela odjenuti, čak i grudnjak. Još nisam mogla okrenuti ruku da ga zakačim na leđima, ali sam ga okrenula tako da je kopča bila ispred, zakopčala i okrenula, te navukla naramenice. Ta metoda nije izgledala seksi kao ona druga, ali je upalila.

"Polako danas," uputio me dok me vozio kući da mogu uzeti svoj auto. "Možda bismo trebali stati u trgovini s medicinskim pomagalicama i kupiti ti povez, da se sjetiš da ne smiješ puno micati ruku."

"Sjetit ću se," odgovorila sam. "Vjeruj mi." Kada bih pokušala izvesti brzu kretnju, sašiven me mišić žurno upozoravao.

Nakon nekoliko minuta, rekao je, "Ne sviđa mi se što ćeš biti daleko od mene."

"Ali znao si da će moj boravak u tvojoj kući biti samo privremen."

"Ne mora biti privremen. Mogla bi se useliti kod mene."

"A-a," rekla sam oklijevajući. "To ne bi bila dobra zamisao."

"Zašto ne?"

"Zato."

"Pa, to me prosvijetlilo," rekao je sarkastično. "Zato jer?"

"Iz puno razloga. To bi bilo prebrzo ulijetanje. Mislim da se trebamo odmaknuti i dati si prostora za disanje."

"Šališ se. Nakon proteklih pet dana, misliš da bi useljavanje kod mene bilo prebrzo ulijetanje?"

"Pa, pogledaj što se sve dogodilo. Ništa nije bilo normalno, niti jedna jedina minuta od četvrtka navečer nije bila dio rutine. Bili smo u hitnoj situaciji, ali to je sada prošlo. Sada dolaze naši stvarni životi i moramo vidjeti kako se stvari razvijaju u tim uvjetima."

To mu se uopće nije sviđalo. Ni ja nisam bila luda za tim, ali znala sam da bi bila velika greška useliti se kod njega. Osobno mislim da žena nikada ne bi trebala živjeti s muškarcem ako nisu vjenčani. Pretpostavlja da ima tipova koji ne bi iskoristili prednost što imaju u kući besplatnu kuharicu i čistačicu, ali možete pretpostaviti kako to uglavnom završava. Ne, hvala. To nije za mene.

Odgojila me žena koja zna svoju vrijednost i njene kćeri čvrsto vjeruju da je ženin život puno bolji kada se muškarac stvarno mora pomučiti da je dobije. U ljudskoj je prirodi bolje se brinuti o nečemu za što se više trudimo, bilo da se radilo o automobilu ili ženi. Po mom mišljenju, Wyatt se još nije za mene ni približno dovoljno pomučio da bi nadoknadio ono od prije dvije godine. Da, još sam se ljutila na njega zbog toga. Počinjala sam prelaziti preko toga, ali ne dovoljno da bih se uselila kod njega, čak i da nisam općenito mislila da to za žene nije dobro.

Došli smo do moje kuće i tamo me čekao moj slatki, mali kabriolet, parkiran ispod trijema, gdje mu je i bilo mjesto. Wyatt je stao iza njega, pa zatim izvadio obje moje torbe sa stražnjeg sjedala. Još uvijek je bio namrgođen, ali nije se svađao. Barem se nije točno tada svađao. Znala sam da nisam čula sve o tome, ali tada se povukao. Vjerojatno je bio zaposlen planirajući neki lukavi napad.

Otključala sam postranična vrata i ušla; zvuk bipkanja dokazao je da je Siana stvarno namjestila alarm kada je došla po moju odjeću. Isključila sam ga, a zatim stala u kuhinji, okružena svojim stvarima, koje su mi užasno nedostajale. Stvari su važne u ženinom životu. Rekla sam Wyattu koja spavaonica gore je moja, u slučaju da nije mogao samo proviriti kroz vrata i sam shvatiti. Bio je u mojoj kući, ali nikada nije bio na katu. Naša strastvena scena odvijala se na kauču, kojeg sam otada presvukla u drugu tkaninu, ne zbog mrlja, jer strastvena scena nije otišla tako daleko, već zato jer je to bila moja verzija ispiranja tog muškarca iz mog života. Također sam promijenila okolni namještaj i obojila zidove u drugu boju. Ništa u mojoj dnevnoj sobi nije bilo onakvo kakvo je bilo kada je on bio ovdje.

Svjetlo je gorjelo na mojoj automatskoj sekretarici. Otišla sam do nje i vidjela da imam dvadeset i sedam poruka, što nije puno kada se uzme u obzir koliko me nije bilo i da su me novinari pokušavali dobiti. Pritisnula sam gumb i počela brisati poruke čim bih se uvjerala da su od novinara. Bilo je nekoliko osobnih poruka, zaposlenici koji su željeli znati kada će se 'Super tijela' otvoriti, ali Siana je nazvala sve u petak navečer, a osim toga, to je sada bilo riješeno. Onda je iz stroja izašao poznat glas i slušala sam ne vjerujući.

"Blair ... Jason ovdje. Javi se ako si tamo." Zavladala je tišina, a onda je nastavio. "Bilo je na vijestima jutros, da si ranjena. Draga, to je strašno, iako je novinar rekao da si stabilna i puštena kući, pa pretpostavljam da nije ništa teško. U svakom slučaju, zabrinuo sam se za tebe i samo sam htio provjeriti kako si. Nazovi me."

Iza mene, Wyatt je rekao, "Draga?" opasnim tonom.

"Draga?" ponovila sam poput jeke, ali ton mi je bio potpuno zapanjen. "Mislio sam da si rekla da ga nisi vidjela od razvoda."

"Nisam." Okrenula sam se i zbunjeno ga pogledala. "Osim ako želiš računati prigodu kada sam ga vidjela sa ženom u trgovini, ali budući da nismo razgovarali, mislim da se to ne računa."

"Zašto bi te zvao draga? Pokušava li opet pokrenuti nešto između vas?"

"Ne znam. Čuo si istu poruku koju sam ja čula. Što se tiče toga, tako me zvao kada smo bili u braku, pa je to možda samo nešto nesvjesno."

Ispustio je zvuk nevjerice. "Da, baš. Nakon pet godina?"

"Ne znam o čemu se radi. Zna da mu se nikada neću vratiti, pa nemam pojma zašto je nazvao. Osim - poznavajući Jasona, vjerojatno je radio nešto za svoj politički životopis kao ono: 'Kandidat je ostao u prijateljskim odnosima sa svojom bivšom ženom, te ju je nazvao nakon incidenta u kojem je bila ranjena. Takve stvari. Ako to tako prikaže, da me novinar pita nešto, rekla bih da, nazvao me. On radi takve stvari, uvijek misli na kampanju.'" Pritisnula sam gumb za brisanje i izbrisala njegov ljigav glas sa sekretarice.

Stavio mi je ruke na struk i privukao me k sebi. "Da se nisi usudila nazvati ga. Gad." Zelene su mu oči bile uske, a na licu mu je bio onaj tvrd izraz kojeg imaju muškarci kada brane svoj teritorij.

"Nisam namjeravala." Sada je bilo vrijeme za nježnosti, ne za izazivanje, jer bih znala kako bih se ja osjećala kada bi se njemu javila njegova bivša žena i ostavila takvu poruku. Stavila sam ruke oko njega i naslonila glavu ispod njegovog ramena. "Ne zanima me ništa što bi mi on mogao reći, što bi mogao osjećati i kada umre, neću mu otići na pogreb. Neću čak ni poslati cvijeće. Gad."

Protrljao je bradu uz moju sljepoočnicu. "Ako te ponovno nazove, ja ću nazvati njega."

"Da," rekla sam. "Gad."

Zahihotao se. "U redu je, možeš se okaniti gada. Shvatio sam." Poljubio me i potapšao me po guzici.

"Dobro," rekla sam veselo. "Mogu li sada ići na posao?"

Oboje smo izašli i ušli svatko u svoj auto - sjetila sam se namjestiti alarm - i Wyatt je izašao s mog prilaza na ulicu, odlazeći dovoljno daleko da mi da mjesta da izađem ispred njega. Pitala sam se namjerava li me slijediti sve do 'Super tijela', možda da bi se uvjerio da nema bivšeg muža koji vreba, želeći razgovarati sa mnom.

Izašla sam s prilaza i prebacila u brzinu za vožnju. Motor je počeo presti kada sam stisnula gas i Wyatt je počeo voziti za mnom.

Oko stotinjak metara niz ulicu bio je znak Stop, na prilazu cesti s četiri trake. Počela sam kočiti, a papučica je propala sve do poda. Proletjela sam pored znaka i uletjela na cestu s četiri trake.

19.

Život mi nije prošao pred očima. Bila sam previše zaposlena boreći se s upravljačem i vikanjem "Sranje".

Potrošila sam nekoliko dragocjenih sekundi pokušavajući očajnički pumpati papučicu kočnice, moleći se da nekim čudom proradi. Nije. Točno prije no što sam prošla pored znaka Stop, kao posljednji pokušaj, podignula sam ručnu kočnicu i auto se jako okrenuo, gume su vrištale i dimile se, kada sam uletjela na cestu. Sigurnosni pojas me jako stegnuo, zalijepivši me za sjedalo. Pokušala sam kontrolirati vrtnju, ali nadolazeći auto, čije su gume također cviljele dok je pokušavao zakočiti, okrznuo mi je stražnji desni branik i dodao snagu vrtnji. Bilo je kao na jako brzom vrtuljku. U djeliću sekunde bila sam suočena s prometom, vidjela sam kako crveni kamionet ide na mene; zatim je došlo do jakog udara kada mi je auto udario u betonski branik i poskočio preko njega, unatrag, prije no što je kliznuo postrance preko trave, na druge dvije trake prometa. Udarena užasom, bacila sam pogled udesno i kroz suvozačev prozor sam vidjela ženino skamenjeno lice i činilo se kao da se i samo vrijeme sledilo, u trenutku prije strašnog udara. Ogroman val šoka udario me poput fizičkog udara i svijet se zacrnio.

Tama je trajala samo nekoliko sekundi. Otvorila sam oči i trepnula, i svjesna i iznenađena što sam još živa, ali činilo se da se ne bih mogla pomaknuti, a čak i da sam mogla, bila bih previše prestrašena provjeriti štetu koju sam zadobila. Ništa nisam čula; kao da sam bila sama na svijetu. Vid mi je bio maglovit i lice mi je bilo nekako utrnuto, ali me istovremeno boljelo. "Joj," rekla sam glasno u neobičnoj tišini i s tim zvukom se sve vratilo.

Dobra vijest je bila da se zračni jastuk otvorio. Loša vijest je bila što je to bilo potrebno. Pogledala sam oko sebe u svoj auto i gotovo zajecala. Moj je prekrasan mali auto nalikovao smotanoj hrpi starog željeza. Ja sam bila živa, ali moj auto nije.

O, moj Bože, Wyatt. Bio je točno iza mene; sve je vidio. Sigurno je mislio da sam mrtva. Pokušala sam desnom rukom otkopčati pojas i uspjela sam, ali tada nisam mogla otvoriti vrata, a nisam se mogla svom težinom baciti na njih jer mi je lijeva ruka bila s te strane. Tada sam primijetila da je vjetroman pao, pa sam se izvila s mjesta iza upravljača i nekako ispuzala kroz otvor na

kojem je nekada stajao vjetrobran, pazeći na razbijeno staklo, i izašla sam na haubu baš kada je Wyatt stigao do mene.

"Blair," rekao je promuklo i posegnuo za mnom, ali sledio se s ispruženim rukama, kao da ga je strah dotaknuti me. Lice mu je bilo bijelo poput papira. "Jesi li dobro? Je ti nešto slomljeno?"

"Mislim da nije." Glas mi je bio slab i drhtav, a iz nosa mi je cijedilo. Posramljena, pobrisala sam ga i vidjela crvenu mrlju na ruci i još kapljica iz nosa. "O. Krvarim. Opet."

"Znam." Nježno me podignuo s haube i odnio me do trave, probijajući se kroz automobile. Promet iz oba smjera je potpuno stao. Para se podignula iz zgužvanog automobila koji je udario u mene, a drugi su vozači pomagali ženi u njemu. S druge strane, na druge dvije trake, dva-tri automobila stajala su pod čudnim kutom na cesti, ali činilo se da je šteta tamo manja.

Wyatt me spustio na travu i utisnuo mi rupčić u ruku. "Ako si ti dobro, idem provjeriti drugog vozača." Kimnula sam i mahnula rukom, pokazujući mu da ode. "Jesi li sigurna?" pitao je i ponovno sam kimnula. Kratko mi je dotaknuo ruku, a zatim otišao, govoreći u svoj mobitel, a ja sam legla na travu s rupčićem pritisnutim na nos, da zaustavi krvarenje. Sjećala sam se da sam snažno udarena u lice; to je moralo biti zbog otvaranja zračnog jastuka. Moj je život bio vrijedan krvavog nosa.

Muškarac u odijelu mi je prišao i čučnuo pored mene, namještajući se tako da blokira sunce. "Jeste li dobro?" ljubazno je pitao.

"Mislim da jesam," rekla sam kroz začepljeni nos.

"Ležite tu i ne pokušavajte se podignuti, u slučaju da ste ozlijeđeni teže no što shvaćate, a da to još ne osjećate. Je li vam nos slomljen?"

"Mislim da nije." Bolio me; čitavo me lice boljelo. Ali nos me nije bolio ništa jače, pa sam mislila da je zaista samo krvario.

Dobri Samaritanci su dolazili odasvud, nudeći pomoć u različitim oblicima: boce vode i dječje rupčice, čak i nekoliko alkoholnih rupčica iz nečijeg pribora za prvu pomoć, da pomognu očistiti posjekotine i obrisati krv da se vidi koliko ja rana zapravo ozbiljna; bilo je leda, flastera i gaza, mobitela i suosjećanja. Bilo je sedmero ozlijeđenih koji su hodali jer su bili lakše ozlijeđeni, uključujući mene, ali vozačica automobila koja se zabila u mene bila je ozlijeđena dovoljno teško da je nisu izvukli iz auta. Čula sam Wyatta kako govori, mirnog i autoritativnog glasa, ali nisam razabirala što govori.

Reakcija me zgrabila i počela sam drhtati. Polako sam sjela i pogledala kaos, krvave ljude koji su sjedili na travi, i željela sam plakati. Ja sam to napravila? Bila je to nesreća, znala sam to, ali ipak... ja sam bila uzrok. Moj auto. Ja. Krivnja me izjedala. Dobro sam održavala auto, ali jesam li što previdjela? Možda nisam obraćala pažnju na neki znak upozorenja da bi mi kočnice mogle otkazati?

Sirene su vrištale u daljini i shvatila sam da je prošlo tek nekoliko minuta. Vrijeme mi je prolazilo tako sporo, pa mi se činilo da sam ležala na travi najmanje pola sata. Zatvorila sam oči i molila se da žena koja se zabila u mene bude dobro. Budući da sam bila slaba i da mi se vrtjelo, ponovno sam legla na travu i gledala u plavo nebo.

Odjednom me obuzeo jak osjećaj 'već viđenog', i shvatila sam koliko je ova scena bila slična onoj koja se odigravale u nedjelju poslijepodne, samo što sam tada ležala na toplom pločniku, a ne na mirisnoj zelenoj travi. Ali sirene su odjekivale i policajci su hodali uokolo, baš kao i sada. Možda je prošlo više vremena no što sam mislila; kada su policajci stigli?

Bolničar je kleknuo na jedno koljeno pored mene. Nisam ga poznavala. Željela sam Keishu, koja mi je dala kekse. "Da vidimo što to ovdje imamo," rekao je, ali posezao mi je za lijevom rukom. Sigurno je mislio da mi zavoj pokriva novu ranu.

"Dobro sam," rekla sam. "To su šavovi od manje operacije."

"Odakle dolazi sva ova krv?" Provjeravao mi je puls, a zatim mi sićušnom svjetiljkom provjerio oba oka.

"Iz nosa. Zračni jastuk mi je raskrvavio nos."

"Ako uzmemo u obzir što se sve moglo dogoditi, hvala Bogu na zračnim jastucima," rekao je. "Jeste li bili vezani?"

Kimnula sam, pa me pregledao tražeći ozljede od pojasa, te mi je izmjerio tlak na desnoj ruci. Pogađate? Bio je povišen. Budući da sam u biti bila dobro, prešao je na nekoga drugoga.

Dok su drugi bolničari radili na ženi u automobilu, stabilizirajući je, Wyatt se vratio i čučnuo pored mene. "Što se dogodilo?" pitao je tiho. "Bio sam točno iza tebe i nisam vidio ništa neobično, a ti si se odjednom počela okretati." Još uvijek je izgledao blijedo i zabrinuto, ali sunce mi je tuklo u oči, pa nisam bila sigurna.

"Zakočila sam na znaku stop i papučica je propala do poda. Ništa se nije događalo. Pa sam povukla ručnu i tada sam se počela okretati."

Bacio je pogled na moj auto, koji je stajao na udaljenijoj traci s prednjim kotačima na pločniku. Slijedila sam njegov pogled, trenutak buljila u zgužvani metal, i zadrhtala. Bila sam udarena tako jako da suvozačeva strana nije postojala. Nikakvo čudo da je vjetrobran iskočio. Da nisam bila vezana, vjerojatno bih i ja ispala van.

"Jesi li u posljednje vrijeme imala problema s kočnicama?"

Zavrtjela sam glavom. "Ne. I redovito sam ga servisirala."

"Policajac koji ga je odvezao do tvog stana nije prijavio ništa neobično. Otiđi u bolnicu da te pregledaju."

"Dobro sam. Stvarno. Vitalni znakovi su mi dobri i mislim da mi nije ništa, osim što me zračni jastuk udario u lice."

Prošao mi je palcem preko jagodične kosti, jako nježno. "U redu. Da nazovem tvoju majku da dođe po tebe? Više bih volio da sljedećih nekoliko sati ne budeš sama."

"Kada odvedu automobile. Ne želim da vidi moj auto; imala bi noćne more. Znam da ti treba moja polica osiguranja i prometna," rekla sam mirno, još uvijek gledajući hrpu metala. "U pretincu su, ako budeš mogao pronaći pretinac. I torbica mi je tamo negdje."

Lagano mi je dotaknuo rame, a zatim ustao i otišao do mog auta. Pogledao je kroz prozor, zaobišao auto i otišao do njegove druge strane, pa natrag, a onda je napravio nešto čudno: spustio se na pločnik, na leđa, i gurnuo glavu i ramena pod auto, točno iza prednjih kotača. Trgnula sam se, misleći na svo staklo koja je sigurno na cesti i nadajući se da se neće porezati. Što je tražio?

Izvukao se, ali nije se vratio do mene. Umjesto toga je prišao jednom policajcu u uniformi i nešto mu rekao, pa je ovaj otišao do mog auta i ugurao se pod njega, kao i Wyatt maloprije. Vidjela sam da Wyatt ponovno razgovara na mobitel.

Mali konvoj vozila vučne službe počeo je stizati, da odvuče oštećena vozila. Stigla je hitna pomoć i bolničari su počeli polako izvlačiti ženu iz njenog auta. Jedan od njih je držao vrećicu s infuzijom iznad nje. Lice joj je bilo natopljeno krvlju, i stavili su joj ovratnik. Ponovno sam prošaptala molitvu.

Barikade su postavljene s obje strane ceste i policajci su usmjeravali promet na drugi put. Vozila vučne službe su stajala, ali nijedan automobil nije bio pomaknut. Stiglo je još policijskih automobila, koji su vozili po travnjaku da bi stigli do mjesta nesreće. To su bili neoznačeni automobili i na

svoje iznenađenje, vidjela sam svoje stare prijatelje MacInnesa i Forestera. Što su detektivi radili na mjestu nesreće?

Razgovarali su s Wyattom i policajcem koji je također zavirio pod moj auto. I sam je MacInnes legao na leđa i uvukao se ispod. O čemu se tu radilo? Zašto su svi gledali pod moj auto? Izvukao se i rekao nešto Wyattu; Wyatt je nešto rekao policajcu u uniformi i on je došao do mene, pomogao mi da ustanem i odveo me do policijskog vozila.

Dragi Bože, uhitit će me.

Ali stavio me na prednje sjedalo; motor je radio i klima je bila uključena, pa sam okrenula ventilator tako da mi puše izravno u lice. Nisam namjestila retrovizor da si pogledam lice. Čitavo bi mi lice moglo biti plavo i crno, ali nisam to željela znati.

U početku je puhanje bilo ugodno, ali za minutu sam se naježila. Zatvorila sam ventilator, ali to nije puno pomoglo. Obgrlila sam se.

Nisam znala koliko sam dugo tamo sjedila, smrzavajući se. Inače bih namjestila klimu, ali nekako nisam željela dirati policijski automobil. Da je to bio Wyattov auto, da, ali ovo je bio označen auto. Ili sam možda samo bila previše lijena da bih bilo što poduzimala. Nakon nekog vremena, došao je Wyatt i otvorio vrata. "Kako se osjećaš?"

"Dobro." Osim što sam se osjećala ukočeno i općeg osjećaja kao da me netko istukao.

"Hladno mi je."

Skinuo je sako i nagnuo se unutra, stavljajući ga oko mene. Tkanina je bila topla od njegovog tijela i jako je godila mojoj hladnoj koži. Privukla sam je i buljila u njega. "Jesam li uhićena?"

"Naravno da nisi," rekao je, hvatajući mi lice i prelazeći palcem po mojim usnama. Dodirivao me, kao da se želi uvjeriti da sam u jednom komadu. "Jesi li spremna za odlazak u postaju i za davanje izjave?"

"Jesi li siguran da nisam uhićena?" pitala sam zabrinuto.

"Sasvim."

"Zašto onda trebam ići u postaju? Je li ona žena mrtva? Hoće li me optužiti za ubojstvo u prometu?" Rastući strah me obuhvaćao i osjetila sam kako se tresem.

"Ne, draga, smiri se. Žena će biti dobro. Pri svijesti je i razgovara s bolničarima. Postoji mogućnost da je ozlijedila vrat, pa su morali paziti kada su je pomicali."

"Za sve sam ja kriva," rekla sam očajno, boreći se sa suzama.

Odmahnuo je glavom. "Ne, osim ako si sama nisi prerezala crijevo od kočnica," rekao je ozbiljno.

Dwayne Bailey je ponovno bio ispitan. Ja nisam smjela sudjelovati na ispitivanju, što je dobro jer sam do tada već bila u groznom stanju. Prerezana su mi crijeva koja vode do kočnica. Mogla sam poginuti; drugi koji nisu imali ništa s Nicolininim ubojstvom mogli su poginuti. Bila sam bijesna. Wyatt me nije pustio nigdje u blizinu Dwaynea Baileya.

Sada sam znala zastoje Wyatt poslao policajca da me odvede u auto: da bi me zaštitio. Bila sam u potpunosti izložena, sjedeći tamo na travi, u slučaju da me netko - Dwayne Bailey - pokuša još jednom napasti. Nisam mogla shvatiti zašto bi to učinio, ni zašto bi mi sabotirao automobil, budući da je već priznao i da nije bilo potrebe da me ubije - iako je nikada i nije bilo, ali on to nije znao. Pa, možda sada jest, iako sam sumnjala da su policajci rekli da ga ja ne bih mogla identificirati.

Oprala sam se u ženskom zahodu, koristeći papirnate ručnike da skinem sasušenu krv s lica i iz kose, najbolje što sam mogla. Nisam imala pojma kako mi je krv iz nosa dospjela u kosu, ali bila je tamo. Imala sam krvi u ušima, iza ušiju, na vratu, rukama - još jedan grudnjak je bio uništen, kvragu! Imala sam krvi čak i na stopalima.

Na nosu mi je bila mala posjekotina, a oba obraza bila su mi crvena i natečena. Vjerovala sam da ću ujutro imati šljive na oba oka. Također sam vjerovala da će me sve toliko boljeti da me neće biti briga za crno oko, ili oči.

Wyatt nije pronašao moju torbicu, pa nisam imala mobitel. Torbica je morala biti u autu... negdje... a auto je bio na policijskom parkiralištu, siguran iza zaključane ograde. Ekipe forenzičara je pretražila automobil odmah na mjestu nesreće, barem izvana, tako da ga vučna služba može odvući bez da uništi dokaze. Dat će sve od sebe i da ga pregledaju iznutra, pa je Wyatt rekao da će tada pronaći moju torbu. Mogla sam bez svega što je bilo u njoj, osim bez novčanika i čekovne knjižice. Bit će zamorno mijenjati sve kreditne kartice, vozačku, iskaznice osiguranja, pa sam se nadala da će je pronaći.

Nisam još nazvala mamu, jer je bilo puno gore reći joj da me netko pokušao ubiti ponovno nego da sam bila u nesreći.

Policajci su mi neprekidno nosili nešto za jesti ili piti. Pretpostavljam da su mislili da mi nešto treba, nakon što su čuli nedjeljnu priču o keksima. Jedna žena, koja je izgledala jako ozbiljno u plavoj uniformi i s čvrsto svezanom kosom, donijela mi je vrećicu kokica iz mikrovalne i ispričala se što nema ništa slatko za ponuditi mi. Pila sam kavu. Pila sam dijetalnu kolu.

Nudili su mi žvakaće i krekere od sira. Čips. Kikiriki. Jela sam kikiriki i kokice, i odbila sve drugo jer bih eksplodirala. Međutim, nisu mi ponudili jednu stvar koju sam čekala. Oprostite, ali gdje su krafne??? Ovo je bila policijska postaja, za Boga miloga. Svi znaju da murjaci jedu krafne. Naravno, ako se uzme u obzir da je bilo vrijeme ručka, krafne su već vjerojatno nestale. Policajac, Adams, koji je bio prvi istražitelj nesreće, prešao je po slijedu događaja sa mnom. Dao mi je da crtam dijagrame. On je crtao dijagrame. Dosadilo mi je, pa sam počela crtati i nasmiješena lica.

Naravno, držali su me zaposlenom. Zнала sam to. Vjerojatno je to bilo po Wyattovom naređenju, tako da se ne pokušam umiješati u ispitivanje Dwayne Baileva. Koliko je god to teško povjerovati, ja znam kada se ne trebam miješati. Wyatt je, međutim, očito sumnjao u to.

Oko dva, Wyatt me došao pokupiti. "Vodim te tvojoj kući da se središ i presvučeš; onda te za sada vodim kod tvojih roditelja. Dobro je što su ti torbe još spakirane, jer se poslije toga vraćaš mojoj kući."

"Zašto?" pitala sam dok sam ustajala. Sjedila sam na njegovom naslonjaču, za njegovim stolom, pišući popis svega što trebam napraviti. Wyatt se malo namrštio kada je vidio popis i okrenuo ga da može pročitati što piše. Razvedrio se kada je shvatio da se ne radi o njemu.

"Bailey se kune da nije dirao tvoj auto," rekao je. "Kaže da čak ni ne zna gdje živiš i da ima alibi od četvrtka navečer na dalje.

MacInnes i Forester istražuju to, ali tek toliko da budemo sigurni, vraćamo se na plan A, a to je da te držimo skrivenu."

"Bailey je ovdje, zar ne? Je li uhićen?"

Wyatt je zavrtio glavom. "Držimo ga u pritvoru, ali nije uhićen. Možemo ga držati neko vrijeme bez da službeno podignemo optužnicu protiv njega."

"Pa, ako je on ovdje, od koga se skrivam?"

Gledao me ozbiljno. "Baileyje najočitija osoba - ako je sabotirao auto prije jučerašnjeg dana i nije nam rekao za to jer bismo tada shvatili da je on pucao u nedjelju i da je ovo s autom još jedan pokušaj da te ubije. S druge strane, ako mu alibi stoji, onda moramo uzeti u obzir mogućnost da te netko drugi pokušava ubiti i koristi ovu priliku, kada netko drugi ima motiv za to. Znam da smo razgovarali o ovome one noći kada je Nicole ubijena, ali moramo ponovno - jesi li se svađala s kime?"

"S tobom," rekla sam, ističući ono što je bilo očito.

"Osim mene."

"Ne. Vjerovao ti ili ne, ne svađam se puno. Ti si iznimka."

"Baš sam sretnik," promrmljao je.

"Hej. S koliko si se ljudi ti posvađao protekloga mjeseca, osim mene?" pitala sam, uvrijeđeno. Protrljao si je lice.

"Dobar argument. U redu, krenimo. Usput, intervjuiram i tvog bivšeg muža."

"Jasona? Zašto?"

"Začudilo me malo što te onako nazvao, nakon pet godina bez kontakta. Ne vjerujem u slučajnosti."

"Ali zašto bi me Jason pokušao ubiti? Nije da će dobiti nešto od mog životnog osiguranja ili da znam nešto što ne želi..." Stala sam, jer sam znala nešto o Jasonu što bi naškodilo njegovoj političkoj karijeri - i imam fotografiju koja to dokazuje. On nije znao da imam fotografiju, a ja nisam bila jedina koja je znala da je preljubnik i gad.

Wyattove oči su imale onaj čvrst, probijajući policijski pogled. "Što?" pitao je. "Što znaš?"

"Ne može se raditi o tome što znam da me varao," rekla sam. "To nema smisla. Kao prvo, ništa nisam rekla pet godina, pa zašto bi se sada odjednom počeo brinuti o tome? I ja nisam jedina osoba koja zna, pa time što ubije mene ne bi ništa postigao."

"Tko još zna?"

"Mama. Siana i Jenni. Tata zna da je Jason varao; mama mu je na koncu rekla, ali ne zna detalje. Žene s kojima me varao sigurno znaju. Vjerojatno i njegova obitelj. A osim toga, saznanje da je varao prvu ženu prije više od pet godina s nekom koja mu nije sadašnja žena, ne bi uništilo njegovu političku karijeru. Odrazilo bi se na nju, ali ne bi bio uništen." Ipak, da je bilo opće poznato da se nabacivao mojoj sedamnaestogodišnjoj sestri, to bi mu uništilo karijeru, jer ga je to svrstavalo u kategoriju perverznojaka.

"Dobro, dopustit ću to. Još nešto?"

"Ništa čega se mogu sjetiti." Kao što sam rekla, Jason nije znao da imam kopije one fotografije, pa sam s te strane bila sigurna. "Osim toga, Jason nije nasilan."

"Mislio sam da si rekla kako je prijetio da će ti razbiti auto. Meni to definitivno smrdi na nasilno ponašanje."

"Ali to je bilo prije pet godina. I prijetio je da će mi razbiti auto ako izađem u javnost s pričom o varanju. Kandidirao se baš u to vrijeme, pa bi mu to škodilo. A da budem iskrena, to je napravio tek nakon što sam ja

zaprijetila da ću izaći u javnost ako mi ne da u razvodu sve što budem tražila."

Wyatt je nagnuo glavu i proučavao strop. "Zašto me to ne čudi?"

"Jer si ti pametan čovjek," rekla sam i potapšala ga po guzici.

"Dobro, ako ne misliš da je to tvoj bivši muž - svejedno ću ga provjeriti - imaš li drugih ideja?"

Zavrtjela sam glavom. "Dwayne Bailev jedini ima razlog za ubiti me."

"Daj, Blair. Razmisli."

"Razmišljam!" rekla sam razdražljivo.

I on je postajao razdražen. Stavio si je ruke na bokove i pogledao me. "Onda razmisli bolje. Ti si navijačica; mora biti na stotine osoba koje bi te željele ubiti."

20.

Moj uzvik koji je slijedio zaustavio je žamor glasova koji je dopirao s druge strane vrata njegovog ureda. "Da si to povukao."

"U redu, u redu. Ohladi se," promrmljao je. "Sranje. Povlačim sve."

"Ne, ne povlačiš. Misliš to." Osnovno pravilo je da muškarcu nikada ne dozvoliš da nešto povuče iz prvog pokušaja. Ako muškarac želi biti seronja, mora platiti za to.

"Nisam to mislio. Samo sam frustriran." Posegnuo je prema meni.

Povukla sam se prije no što me dotaknuo, otvorila vrata i izletjela van. Baš kao što sam mislila: svi u velikoj, užurbanoj prostoriji buljili su u nas, neki otvoreno, a neki su se pravili da nešto rade. Tiho sam odšetala do dizala i mogu vam reći da su se pojavile različite boli i neugode, zapravo sve me boljelo. Bolje bi bilo da sam puzila, ali jednostavno se ne može puziti dostojanstveno. Osjećaji su mi bili povrijeđeni i željela sam da on to shvati.

Vrata dizala su se otvorila i dvije uniforme su izašle van. Pa, u uniformama su bili muškarci, ali znate na što sam mislila. Wyatt i ja smo tiho ušli u dizalo i on je pritisnuo gumb.

"Nisam to mislio," rekao je čim su se vrata dizala zatvorila. Pogledala sam ga bijesno, ali ništa nisam rekla.

"Vidio sam kako si dva puta gotovo poginula u četiri dana," rekao je suho. "Ako Bailey to nije učinio, onda negdje imaš neprijatelja. Mora postojati razlog. Znaš nešto, ali možda ne shvaćaš da to znaš. Pokušavam iskopati neku informaciju koja će me usmjeriti na prvi put."

Rekla sam, "Ne misliš li da bi prvo trebao ispitati Bailejev alibi, prije no što pretpostaviš da postoje 'stotine' ljudi koji me žele ubiti?"

"To je možda bilo preuveličano."

Možda? Preuveličano? "O? A koliko me točno ljudi po tvom mišljenju želi ubiti?" Pogledao me sjajnim očima.

"I ja sam te poželio zadaviti jednom ili dvaput."

Dizalo se zaustavilo, vrata su se otvorila i izašli smo. Nisam odgovorila na njegovu posljednju opasku jer sam mislila da me samo želi razbjesniti dovoljno da kažem nešto prenagljeno, na primjer da ga optužim da je on prtljao po mojim kočnicama budući da je priznao da me želio ubiti, a tada bih

se ja trebala ispričati jer on to, naravno, nije mislio i ja sam to znala. Umjesto da se predam, igrala sam prljavo i držala jezik za zubima.

Kada smo izašli na parkiralište, Wyatt me uhvatio oko struka i okrenuo me prema sebi. "Stvarno mi je žao," rekao je lagano me poljubivši u čelo. "Prošla si svašta u nekoliko posljednjih dana, pogotovo danas, i nisam te trebao zezati, bez obzira koliko frustriran bio." Ponovno me poljubio, a glas mu je postao dublji. "Kada si projurila kroz križanje i kada te onaj prvi auto udario, mislio sam da će mi srce stati."

Pa, nije imalo smisla duriti se zbog sitnica, zar ne? Naslonila sam glavu na njega i pokušala ne razmišljati o stravi koju sam osjećala jutros. Ako je bilo tako strašno za mene, kako je onda tek bilo za njega? Znam kako bih seja osjećala da sam vozila iza njega i gledala kako pogiba, a sigurna sam da je on mislio da mi se upravo to događa.

"Tvoje jadno malo lice," promrmljao je, gladeći mi kosu dok me proučavao.

Nisam čitav dan sjedila u policijskoj postaji i čekala da mi lice poplavi i otekne i da mi se oči zatvore. Jedan od policajaca mi je dao plastičnu vrećicu koju sam napunila ledom i u intervalima držala na licu, pa koliko god da sam loše izgledala, moglo je biti puno gore. Stavila sam i flaster preko posjekotine na nosu. Mislila sam da sam nalik na boksača koji je upravo završio meč.

"J. W." netko je rekao i oboje smo se okrenuli, dok nam je prilazio sjedokos čovjek u sivom odijelu. S obzirom na kosu, mislila sam da bi trebao nositi odijela drugih boja, ili barem plavu košulju, da ne izgleda tako blijedo. Pitala sam se zar mu supruga nema smisla za modu. Bio je nizak i punašan, nalik na biznismena, ali kada nam je prišao bliže vidjela sam da ima oštar pogled.

"Šefe," rekao je Wyatt, pa sam shvatila da je ovo šef policije, Wyattov šef. Ako sam ga vidjela ikada prije, nisam ga se sjećala; zapravo, u tom trenutku se nisam mogla sjetiti niti njegovog imena.

"Je li ovo mlada dama o kojoj priča cijela postaja?" pitao je šef, proučavajući me znatiželjno.

"Bojim se da jest," rekao je Wyatt. "Šefe, ovo je moja zaručnica Blair Mallory. Blair, ovo je William Gray, šef policije."

Othrvala sam se potrebi da ga udarim - Wyatta, ne šefa - te sam se rukovala sa šefom. Pa, htjela sam se rukovati, ali umjesto toga šef Gray je samo nekako nježno uhvatio moju ruku, kao da se boji da će me povrijediti. Ja sam se bojala da sada izgledam puno gore nego posljednji put kada sam se

pogledala u ogledalo, što zbog Wyattove rečenice o 'mom jednom licu', tako i zbog toga što me šef tretirao kao da sam lomljiva poput kristala. "Ono što se dogodilo jutros je strašno," rekao je šef ozbiljno. "Nemamo puno ubojstava u ovome gradu i želimo da tako bude i dalje. Riješit ćemo mi ovo, gospođice Mallory; obećavam vam."

"Hvala vam," rekla sam. Što sam drugo mogla reći? Požurite? Detektivi su znali što rade i vjerovala sam da su dobri u tome - baš kao što sam je bila dobro u određenim stvarima. Rekla sam, "Kosa vam je stvarno prekrasne boje. Kladam se da izgleda odlično kada nosite plavu košulju, zar ne?"

Izgledao je prestrašeno i Wyatt me neprimjetno štipnuo za struk. Ignorirala sam ga. "Pa, ne bih znao," rekao je šef Gray smijući se onako kako se muškarci smiju kada su polaskani, ali kada im je istovremeno pomalo neugodno.

"Sigurna sam," uvjerala sam ga. "Kraljevsko plava. Vjerojatno imate desetak košulja te boje, zar ne, budući da vam tako dobro pristaju?"

"Kraljevsko plava?" promrmljao je. "Ne znam..."

"Znam." Nasmijala sam se. "Muškarcu je svaka plava boja plava. I ne žele da ih se gnjavi sa svim tim imenima. Točno?"

"Točno," složio se. Pročistio je grlo i napravio korak unatrag. "J. W., obavještavaj me o napretku istrage. Gradonačelnik se raspituje o tome."

"Hoću," rekao je Wyatt i brzo me okrenuo prema autu dok je šef krenuo prema zgradi. Wyatt je prosiktao, "Jesi li to stvarno davala šefu policije modne savjete?"

"Netko je trebao," rekla sam u samoobrani. "Jadan čovjek."

"Čekaj da se vijest o ovome proširi," rekao je ispod glasa dok je otvarao vrata suvozača i pomagao mi da uđem. Svake minute tijelo mi je postajalo sve bolnije.

"Zašto?"

Zavrtio je glavom. "Ti si praktički jedina tema o kojoj svi u postaji razgovaraju od četvrtka navečer. Ili misle da sam dobio što zaslužujem, ili da sam najhrabriji čovjek na planetu." Pa. Nisam znala što bih mislila o tome.

Zatvorila sam oči kada smo došli do križanja na kojem se dogodila nesreća. Nisam znala hoću li ikada moći stati na tom mjestu bez da se sjetim svega. Wyatt je skrenuo u ulicu koja je vodila do moje kuće i rekao, "Sada možeš otvoriti oči."

Otarasila sam se sjećanja na škripu guma i otvorila sam oči. S križanjem iza nas, sve se činilo normalnim i poznatim i sigurnim. Moja je zgrada bila s

desne strane i Wyatt je stao ispod trijema. Pogledala sam uokolo, sjećajući se da su mi vrata ograde bila otključana kada je policajac dovezao moj auto. Je li tada onaj tko mi je prerezao kočnice - još uvijek sam smatrala da je Dwayne Biale glavni osumnjičeni - virio odnekud? Je li vidio da mi je auto dovezen i odlučio da će me srediti na drugi način, kada nije uspio iz prvog pokušaja?

"Mislim da ću se odseliti," rekla sam. "Ovdje se više ne osjećam sigurno."

Wyatt je izašao i došao s moje strane, da mi otvori vrata i pomogne mi. "To je dobra ideja," rekao je. "Dok se oporavljaš, dat ćemo tvoje stvari spakirati i donijeti u moju kuću. Što želiš napraviti sa svojim namještajem?"

Pogledala sam ga kao da je vanzemaljac. "Kako misliš, što želim napraviti sa svojim namještajem? Treba mi namještaj gdje god da se odselim."

"Ja već imam namještaj u svojoj kući. Ne treba nam više."

A. Malo sam sporo shvaćala, jer sam tek sada shvatila što on to govori. "Nisam se mislila odseliti k tebi. Samo sam mislila... odseliti. Prodati kuću i kupiti drugu. Mislim da nisam spremna za veliku kuću, jer nemam vremena brinuti se o velikom prostoru i cvjetnjacima i takvim stvarima."

"Zašto se seliti dva puta kada možeš samo jednom?"

Sada kad sam znala na kojem je on putu, mogla sam mu se pridružiti. "Samo ako si rekao šefu Grayu da sam ti zaručnica ne znači da jesam. Ne samo da imaš kočiju ispred konja, već si i zaboravio izvesti jedno stvorenje iz štale. Još nismo izašli ni na jedan spoj, sjećaš se?"

"Jedva da smo bili razdvojeni pet dana. Preskočili smo stvar s izlascima."

"Samo se ti nadaš." Stala sam ispred prednjih vrata i u tom sam trenutku shvatila da ne mogu ući u svoju kuću. Nisam imala svoju torbu, nisam imala ključeve, nisam imala kontrolu nad svojim životom. Pogledala sam ga zapanjeno, a zatim sjela na stepenicu i briznula u plač.

"Blair... draga," rekao je, ali nije pitao što nije u redu. Mislim da bih ga bila udarila da jest. Umjesto toga je sjeo kraj mene i zagrlio me, privlačeći me uza sebe.

"Ne mogu ući," jecala sam. "Nemam ključeve."

"Siana ih ima, zar ne? Nazvat ću je."

"Želim svoje ključeve. Želim svoju torbu." Nakon svega što se dogodilo toga dana, nedostatak moje torbe je bila kap koja je prelila čašu, udarac koji me bacio s litice. Očito je shvatio da nisam sposobna biti razumna, pa me jednostavno držao, njihao me, dok sam ja plakala.

Dok me njihao, izvadio je mobitel i nazvao Sianu. Zbog istrage nikome iz moje obitelji još nije bilo rečeno što se dogodilo toga jutra i Wyatt je dao samo

kratko objašnjenje: doživjela sam prometnu nesreću, zračni jastuk se otvorio i nisam ozlijeđena, nisam čak ni išla u bolnicu, ali torbica mi još nije izvađena iz auta i nisam mogla ući u kuću. Bi li mogla doći i otvoriti mi vrata? Ako ne može, Wyatt je rekao da može poslati policajca po ključeve.

Čula sam Sianin glas, ton zabrinutosti, ali nisam mogla odrediti što točno govori. Wyattovi mirni odgovori su je umirili i kada je prekinuo, rekao je, "Bit će ovdje za dvadesetak minuta. Želiš li se vratiti u auto, da uključimo klimu?"

Željela sam. Obrisala sam lice i pitala ga ima li rupčić. Nije imao. Muškarci su tako nespremni. "Međutim, imam rolu toalet papira u prtljažniku. Mislim da može poslužiti."

Dobro, nisam željela znati zašto ima toalet papir u autu, ali predomislila sam se o onome da je nespreman. Stala sam pored njega dok je otvarao prtljažnik, da vidim što još ima u njemu.

U prvom planu je bila velika kartonska kutija, u kojoj je bio toalet papir, prilično dobro opskrbljena kutija prve pomoći, kutija plastičnih rukavica, nekoliko rola ljepljive trake, složeni komadi plastične folije, povećalo, metar, papirnate vrećice, plastične torbe, škare, pinceta i hrpa drugih stvari. Bile su tu i lopata, kramp i pila. "Zašto pinceta?" pitala sam. "Držiš je za slučaj da netko treba čupanje obrva?"

"Za skupljanje dokaza," rekao je dok je vadio toalet papir i pružao mi ga. "Morao sam je imati kada sam bio detektiv."

"Ali sada nisi detektiv," istaknula sam. Složila sam komad toalet papira, a zatim obrisala oči i ispuhala nos.

"Starih se navika teško riješiti. Uvijek mislim da bi mi nešto od toga moglo zatrebati."

"A lopata?"

"Nikada ne znaš kada ćeš morati iskopati rupu."

"A-ha." To sam shvaćala. "Ja uvijek imam ciglu u autu," povjerala sam mu se, a zatim sam se trgnula kada sam se sjetila u kakvom mi je stanju auto.

Zatvorio je prtljažnik i namrštio se. "Ciglu? Što će ti cigla?"

"Za slučaj da trebam razbiti prozor."

Zastao je, a zatim rekao sebi u bradu, "Ne želim znati."

Sjedili smo u auto dok nije stigla Siana u svom autu. Izašla je, zgodna i seksi u odijelu i crvenom čipkastom topu ispod njega. Nosila je cipele visoke potpetice. Zlatna joj je kosa bila ošišana do ramena, i odlično je uokvirivala njeno srololiko lice. Unatoč rupicama u obrazima, Sianin je izgled govorio

'Bojite se. Jako me se bojite'. Između sebe, moje sestre i ja imale smo sve. Ja sam bila dovoljno lijepa, ali uglavnom sam sportašica i usredotočena na posao. Siana je možda imala manje simetrične crte, ali joj je na licu doslovno sjala inteligencija, a osim toga je imala super sise. Jenni je bila viša od nas dvije, s tamnijom kosom, i bila je jednostavno prekrasna. Nije se mogla odlučiti za karijeru, ali dobro je zarađivala na lokalnim uređenjima. Mogla je otići u New York i iskušati sreću tamo, ali to je nije dovoljno zanimalo.

Wyatt i ja smo izašli iz auta. Siana me pogledala i briznula u plač dok je trčala prema meni. Izgledala je kao da me želi jako zagrliti, ali je stala i potapšala me, a zatim povukla ruku. Suze su joj kapale niz obraze.

Pogledala sam Wyatta. "Zar izgledam tako strašno?" pitala sam nesigurno.

"Da," bio je njegov odgovor, koji me smirio nekako perverzno, jer da sam stvarno bila grozno, sigurno bi me tetošio.

"Ali nisam strašno." Počela sam umirivati Sianu, tapšajući je.

"Što se dogodilo?" pitala je, brišući oči.

"Kočnice su mi zakazale." Potpuno objašnjenje je moglo čekati. "U što si udarila? Stup od struje?"

"Drugi auto me udario. Sa suvozačeve strane."

"Gdje ti je auto? Može li se popraviti?"

"Ne," rekao je Wyatt. "Totalka."

Siana je opet izgledala prestravljeno.

Stala sam pored nje i rekla, "Mama nas je pozvala na večeru danas i moram se srediti prije no što odemo tamo."

Kimnula je. "To sigurno. Izgubit će glavu ako te vidi takvu, s krvavom odjećom. Nadam se i da imaš dobar korektor. Sličiš na rakuna."

"Zračni jastuk," objasnila sam.

Ključevi moje kuće bili su pomiješani s njenima. Izdvojila je ključ od vrata, otključala ih i zatim se pomaknula, pa sam ja ušla prva i isključila alarm. Slijedila je Wyatta i mene unutra. "Mama je pozvala i mene večeras. Mislila sam da bih trebala krenuti odmah da se poslije ovoga vratim u ured, pa se neću vraćati. Trebaš li me radi nečega?"

"Ne, mislim da je sve pod kontrolom."

"Pružila ti osiguravajuća kuća najam automobila dok se sve ne sredi?"

"Da, hvala nebesima. Agentica mi je rekla da će mi srediti to sutra."

Siana je bila odvjatnica; um joj je već jurio. "Imaš li kojeg mehaničara u planu, nekoga tko će obaviti 'obdukciju'? Trebat ćeš stručnu izjavu..."

"Ne," rekao je Wyatt. "Nije bio mehanički kvar."

"Blair je rekla da su joj zakazale kočnice."

"Jesu, ali netko im je pomogao. Crijeva su bila prerezana."

Trepnula je; onda je problijedila. Piljila je u mene. "Netko te pokušao ubiti," rekla je. "Ponovno."

Uzdahnula sam. "Znam. Wyatt kaže zbog toga što sam navijačica." Pogledala sam u stilu 'jesam te' i krenula uza stepenice, smiješeći se dok sam slušala Sianu kako me brani. Osmijeh je nestao kako sam se penjala stepenicama. Dva pokušaja ubojstva bila su dovoljna. Cijela mi je ova situacija išla na živce. Bilo bi dobro da MacInnes i Forester pronađu rupe u alibiju Dwaynea Baileva, a i lijepi otisci prstiju na mom jadnom automobilu dobro bi došli.

Izvukla sam se iz svoje krvave odjeće i pustila je da padne na pod. Ionako je sve bilo uništeno. Čudila sam se kako je obično krvarenje iz nosa moglo napraviti takav nered. Konačno sam ušla u kupaonicu i dobro se pogledala u ogledalu. Masnice su mi se definitivno počele formirati na obrazima, preko nosa, te na oba koljena, ramenima, unutrašnjoj strani desne ruke i na desnom boku. Svi mišići su me boljeli; čak su me i stopala boljela. Gledajući dolje, vidjela sam veliku masnicu na vrhu desnog stopala.

Wyatt je ušao u kupaonicu dok sam stajala tamo i pregledavala štetu. Bez riječi me pogledao od glave do pete, zatim me lagano uhvatio rukama i neko me vrijeme nježno njihao. Prvi put nije bilo ničeg seksualnog u njegovom zagrljaju, ali trebao bi biti stvarno bolestan da ga uzbude ovakve masnice. "Trebaš vrećice leda," rekao je. "Puno."

"Ono što trebam," odgovorila sam, "je krafna. Otprilike dvadesetak krafni. Moram kuhati."

"Što?"

"Krafne. Moram stati u trgovini i kupiti barem dvadesetak krafni."

"Zar keks ne bi bio dovoljan?"

Odmaknula sam se od njega i otvorila vodu u tuš kabini. "Svi su danas bili tako ljubazni sa mnom; napraviti ću im puding s keksima i odnijeti im sutra. Imam recept u kojeg idu krafne umjesto keksa."

Stajao je kao zamrznut, dok je zamišljao okus toga. "Možda bismo trebali kupiti oko četrdeset krafni, da napraviš dvostruku dozu. Onda jedna može ostati nama doma."

"Oprosti. Ne mogu sada vježbati, pa moram paziti što jedem. Iskušenje bi bilo preveliko da me puding gleda u lice i zove me."

"Ja sam policajac. Mogu te štiti od njega. Ja ću ga prisvojiti."

"Ne da mi se raditi dva," rekla sam dok sam ulazila pod tuš. Podignuo je glas da ga mogu čuti uz vodu. "Ja ću ti pomoći."

Ponovno sam se nasmiješila zbog molbe u njegovom glasu. Nije mi trebao otkriti da tako voli slatko; sada sam ga imala u šaci. Pomislila sam da ga mučim ne dajući mu da kuša puding sve do policijske postaje sutra, kada će ga kušati i svi drugi, i to mi je držalo misli dalje od problema i nekoga tko me pokušava ubiti. To je samo mentalni ples, ali na mene djeluje.

Čula sam da mu zvoni mobitel dok sam ispirala šampon iz kose. To je išlo sporo budući da nisam mogla koristiti lijevu ruku, ali uspijevala sam. Slušala sam ga kako priča, iako nisam razumjela što govori. Kada sam završila, zatvorila sam vodu i uzela ručnik s vješalica, a zatim sam se počela brisati najbolje što sam mogla. "Izađi i ja ću to obaviti do kraja," rekao je, pa sam izašla. Prvo što sam primijetila bio je njegov namrgođen izraz na licu.

"Što je bilo?"

"Zvao je MacInnes," rekao je, uzimajući ručnik od mene i nježno me brišući. "Baileev alibi stoji. Svaki i najmanji dio. Ili je bio kod kuće sa ženom, ili na poslu, s tek dovoljno vremena za vožnju od jednog do drugog mjesta. Prema MacInnesu, Baileeva žena je zatražila razvod, pa nije sklona lagati za njega. Još će provjeriti, ali čini se da je on čist. Netko drugi te pokušava ubiti."

21.

Ranije smo stigli mami i tati iako smo stali po krafne i mlijeko koje sam trebala za puding. Wyatt je sve ostalo imao u kući, uključujući i zdjele koje su mi trebale. Da, zdjele. Množina. Kupili smo četrdeset krafni. Zbog njihovog mirisa curile su mi sline, ali bila sam jaka i nisam čak ni otvorila kutiju.

Tata je otvorio vrata i stao dok mi je proučavao lice, a zatim jako tihim glasom pitao, "Što se dogodilo?"

"Imala sam totalnu s autom," rekla sam približavajući mu se da ga zagrlim. Zatim sam otišla u kuhinju suočiti se s mamom. Iza sebe čula sam tatu i Wyatta kako tiho razgovaraju i pretpostavila sam da Wyatt priča tati kratku verziju.

Na kraju se nisam ni potrudila sakriti masnice. Pa, zapravo sam imala duge hlače, na bijele i ružičaste pruge, te bijelu majicu kratkih rukava svezanu u čvor na struku. Da sam nosila kratke hlače vidjele bi se i masnice na mojim nogama, netko bi mogao čak i pomisliti da me Wyatt tuče, a nisam bila raspoložena za braniti njegovu čast. Ali nisam stavila korektor na masnice na licu, jer sam mislila da će se sve šminka unerediti kada mama napravi štogod će napraviti s mojim licem.

Stajala je pred otvorenim vratima hladnjaka i gledala unutra. "Mislila sam napraviti pečenje" rekla je, bez da me pogledala kada je čula da sam ušla. Nisam bila sigurna da je znala da sam to ja, a ne tata, ali nije me bilo briga. "Ali tako sam se dugo borila s onim prokletim računalom, da sada nemam vremena. Što misliš o mesu?" Pogledala je gore i vidjela me, a oči su joj se zakolutale. "Blair Mallory," rekla je optužujućim tonom, kao da sam si sama to napravila. "Prometna nesreća," rekla sam sjedajući na jednu visoku stolicu uz šank. "Moj jadan mali auto je totalno uništen. Netko mi je presjekao kočnice i prošla sam kroz znak stop, te uletjela u promet na križanju točno pred svojom kućom."

"To mora prestati," rekla je, a glas joj je bio ukočen i ljutit kada je zatvorila vrata hladnjaka i otvorila ona zamrzivača. "Mislila sam da je policija uhvatila tipa koji je ubio Nicole."

"Je. On to nije napravio. Nije ni pucao u mene; nakon što je ubio Nicole, nije napuštao kuću, osim da ode na posao. Žena mu je dala alibi, a budući da

je otkrila da je vara, zatražila je razvod, pa se sigurno ne radi o tome da ga štiti."

Mama je više rastvorila vrata zamrzivača. Stravično je djelotvorna, pa mi je to muvanje uokolo govorilo koliko je uznemirena. Ovoga je puta izvadila vrećicu zamrznutog graška, te ju umotala u čistu krpu. "Stavi ovo na masnice," rekla je, pružajući mi grašak. "Kakvu si još štetu pretrpjela?"

"Samo masnice. I bole me svi mišići. Auto je izravno udario u moj sa suvozačeve strane, pa sam samo potresena. Zračni jastuk me udario u lice i raskrvario mi nos."

"Budi sretna što ne nosiš naočale. Sally..." Sally Arledge je jedna od maminih najboljih prijateljica "...je autom udarila u kuću, a kada ju je udario zračni jastuk, razbio joj je naočale i raskrvavio nos."

Nisam se mogla sjetiti da se Sally autom zabila u kuću, a bila sam sigurna da bi mi mama rekla. Moje sestre i ja zvale smo je 'teta Sally' kada smo bile male i često smo se družile - mama i nas tri, te Sally i njenih petoro djece. To je bilo pravo društvo kada smo zajedno odlazili negdje. Sally je imala četiri dječaka, pa zatim kćer. Svoj četvorici dječaka je dala imena evanđelista, ali za curicu nije mogla pronaći nijedno biblijsko ime koje joj se sviđalo, pa su se zvali Metthew, Mark, Luke, John i Tammy. Tammy se uvijek osjećala nekako izdvojenom jer nije imala biblijsko ime, pa smo je neko vrijeme zvali Rizpah, ali ni to joj se nije sviđalo. Ja sam osobno mislila da je Rizpah Arledge posebno ime, ali Tammy je odlučila držati se svoga imena i nije čak ni trebala ići na terapiju.

"Kada se Sally zabila u kuću? Nisi mi rekla za to."

"Stavi grašak na lice," rekla je i ja sam poslušno nagnula glavu unatrag i stavila vrećicu zamrznutog graška na lice. Bila je dovoljno velika da mi prekrije oči, obraze i nos, i bila je stvarno hladna. "Što se tiče toga zašto ti nisam rekla, to se dogodilo u subotu kada si bila na plaži, a otada nije bilo prilike."

A, plaža. Sjećala sam je se uz žudnju. Bilo je to prije tek nekoliko dana, ali tada mi je jedini problem bio Wyatt. Nitko me nije pokušavao ubiti dok sam bila na plaži. Možda bih se trebala vratiti. Tiffany bi to voljela. I ja isto, ako me nitko ne bi pokušao upucati ili mi pokvariti kočnice dok sam tamo."

"Je li stisnula papučicu gasa umjesto kočnice?" pitala sam.

"Ne, napravila je to namjerno. Bila je bijesna na Jazza." Sally muž se zvao Jasper, što je također biblijsko ime, ali ga nitko ne zove tako; oduvijek je bio Jazz.

"Pa se zabila u kuću? To mi ne zvuči štedljivo."

"Ciljala je u Jazza, ali se on izmaknuo."

Maknula sam vrećicu graška s lica i zapanjeno buljila u mamu. "Sally je pokušala ubiti Jazza?"

"Ne, samo ga je htjela malo prestrašiti."

"Onda je trebala koristiti kosilicu ili tako nešto, ne auto."

"Prilično sam sigurna da je mogao pobjeći kosilici," rekla je mama zamišljeno. "Iako se malo udebljao. Ne, sigurna sam da bi mogao, jer je bio dovoljno brz da se izmakne kada se zaletjela u njega autom. Kosilica ne bi koristila."

"Što je napravio?" zamislila sam kako ga je Sally uhvatila na djelu s nekom drugom ženom, koja joj je možda najgori neprijatelj, pa bi izdaja bila dvostruko gora.

"Znaš one programe na televiziji kada jedan od supružnika pozove dekoratere da uredi jednu prostoriju stana kao iznenađenje za ono drugo? To je napravio dok je Sally bila u posjetu majci prošloga tjedna."

"O. Moj. Bože." Mama i ja smo se prestravljeno pogledale. Pomisao da netko drugi dođe u naše kuće koje smo mi uredile i da preuredi bez da ima pojma što mi volimo i ne volimo, bila je strašna. Zadrhtala sam. "Doveo je dekoratera s televizije?"

"Čak niti to. Unajmio je Monicu Stevens."

O tome se nije moglo više ništa reći. Bila sam bez riječi zbog te nevolje. Monica Stevens je voljela staklo i čelik, što je bilo dobro ako živite u laboratoriju, i obožava crno. Puno crnoga. Nažalost, Sally naginje više k udobnim kolibicama po svom ukusu.

Ipak, znala sam kako je Jazz odabrao Monicu: imala je najveći oglas u telefonskom imeniku, pa je jadni Jazz vjerojatno mislio da je jako uspješna i popularna kada si može priuštiti takav oglas. Upravo tako Jazz razmišlja. A nije imao pojma ni o ženinim granicama, iako je bio u braku trideset i pet godina. Da je samo prije pitao tatu je li preuređivanje dobra ideja, čitav se taj problem mogao izbjeći, jer je tata odličan u tome - ne samo da ima pojma, već ima razrađenu čitavu znanost o tome. Moj tata je pametan čovjek.

"Koju prostoriju je preuredio?" pitala sam.

"Stavi grašak natrag na lice." Poslušala sam, a mama je rekla, "Spavaću sobu."

Jauknula sam. Sally se jako namučila dok je pronašla prave komade namještaja za spavaću sobu - odlazila je na sajmove i u antikvarijate, da

pronađe starinski namještaj. Neki dijelovi su bili stvarno kvalitetni. "Što je Jazz napravio sa Sallynim namještajem?" Tehnički gledano, pretpostavljala sam da je to i njegov namještaj, ali Sally je emotivno ulagala u njega.

"To je bilo najgore. Monica ga je nagovorila da ga izloži u njenoj trgovini, i naravno, odmah je rasprodan."

"Što?" Grašak mi je ispao i otvorenih sam usta buljila u mamu. Nisam mogla vjerovati onome što sam upravo čula. Jadna Šally nije čak ni mogla ponovno vratiti spavaću sobu u normalu.

"Zaboravi auto, ja bih unajmila buldožer i išla za njim! Zašto se nije vratila unatrag i pokušala još jednom?"

"Pa, bila je ozlijeđena. Rekla sam ti da je slomila nos. I naočale, pa nije dobro vidjela. Ne znam što će biti s njima. Ne znam kako bi mu ikada mogla oprostiti - Bok, Wyatt. Nisam vidjela da stojiš tamo. Blair, nisam imala vremena staviti pečenje, pa ću samo ispeći hamburgere." Pogledala sam u hodnik gdje su dvojica muškaraca stajala i slušala. Izraz na Wyattovom licu je bio neprocjenjiv. Tata se složio.

"Meni odgovara," rekao je tata. "Idem po ugljen i napraviti dobru vatru." Prošao je kroz kuhinju i izašao u stražnje dvorište gdje mu je bio divovski roštilj.

Wyatt je bio policajac. Upravo je čuo o pokušaju ubojstva, iako sam znala da je prije namjeravala slomiti Jazzu noge, nego ubiti ga. Izgledao je i kao da je upravo ušao u drugi svemir. "Ona ne može oprostiti njemu?" pitao je zapanjeno. "Ona ga je pokušala ubiti!"

"Pa, da," rekla sam.

Mama je rekla, "Preuredio joj je spavaću sobu." Zar smo mu trebale nacrtati?

"Idem ja van," rekao je ogorčeno i otišao za tatom. Zapravo, nekako je izgledalo kao da bježi. Ne znam što je očekivao. Možda je očekivao da ćemo razgovarati o mojoj situaciji, ali znate ono moje plesanje uokolo i ne razmišljanje o problemu? Naslijedila sam to od mame. Nama je bilo puno bolje razgovarati o tome kako je Sally pokušala pregaziti Jazza, nego o tome da me netko pokušava ubiti.

Ipak, ta je tema bila nalik na gorilu od dvjesto kila; mogle smo je staviti u kut, ali nismo je mogle zaboraviti.

Siana je stigla, nakon što se kod kuće presvukla u kratke hlače i majicu kratkih rukava. Jenni je uletjela, vesela u svijetlo žutoj haljini koja se odlično slagala s bojom njezine kože, i trebalo ju je obavijestiti o prometnoj nesreći.

To je bila tema razgovora za stolom, dok smo jeli sočne hamburgere. Zapravo, sjedili smo za stolom vani.

"Sutra ću razgovarati s Blairinim bivšim mužem," rekao je Wyatt kada je mama pitala kakav je plan akcije. "Blair kaže da nije on, ali statistike kažu da je bolje da razgovaram s njime."

Slegnula sam ramenima. "Samo izvoli. Kao što sam rekla, nisam ga vidjela, ni razgovarala s njim od razvoda."

"Ali nazvao je i ostavio poruku na sekretarici nakon što je na vijestima čuo da si bila ranjena," rekao je Wyatt mojoj jako zainteresiranoj obitelji.

Siana se naslonila i zamišljeno mi rekla, "Nije izvan svake sumnje da ti se on želi vratiti. Možda ima problema s drugom ženom."

"Što je još jedan razlog više da popričam s njim," rekao je Wyatt, vrlo odriješito.

"Ne mogu zamisliti Jasona da radi bilo što nasilno," rekla je mama. "Bio bi previše zabrinut za to kako bi to izgledalo. Napravio bi bilo što da zaštiti svoju političku karijeru."

"Bi li ubio da je zaštiti?" pitao je Wyatt. Jenni se igrala s priborom za jelo i nije gledala ni ujedno od nas.

"Ali ja ne ugrožavam njegovu političku karijeru," istaknula sam. "Štoga znam o Jasonu znam svo ovo vrijeme; nema ništa novo. Zašto bi onda odjednom odlučio, nakon pet godina, da me treba ubiti?"

"Možda se nije situacija s tobom promijenila; možda se radi o njemu. Možda planira ići na nešto važnije od lokalne službe, postati guverner ili kongresmen."

"Pa misli da može nekoga ubiti i izvući se s tim? Koliko je to vjerojatno?"

"Ovisi. Je li on čovjek koji je pametan ili samo čovjek koji misli da je pametan?"

Svi smo se pogledali. Problem je bio što Jason nije bio glup, ali nije ni bio onoliko oštrouman koliko je on mislio da jest. "Priznat ću ti to," rekla sam. "Ali ja još uvijek ne vidim motiv."

"Ti ne vidiš nikakav motiv i točka, ni za koga, pa to baš i ne znači puno."

"Shvaćam. Budući da te ne mogu uputiti na neku određenu sobu, moraš uzeti sve u obzir."

"Ali u međuvremenu, Wyatt, dok ne uhvatite tu osobu," rekla je mama, "kako ćeš držati Blair na sigurnom? Ne može odlaziti na posao; ne može ostanu u svojoj kući. Čudim se što si joj uopće dozvolio da dođe ovamo."

"Razmišljao sam i o tome da ne dođemo," priznao je. "Ali morao sam to staviti u ravnotežu s drugim potrebama. Ja je mogu štiti od i do automobila, i mogu se uvjeriti da nas nitko ne slijedi kada odemo. Osim ako ne zna da smo Blair i ja u vezi, s te strane smo slobodni. Je li netko od vas rekao nekome?"

"Nisam rekla čak ni Sally," rekla je mama. "Sada nije u stanju slušati."

"Nisam nikome rekla," dodala je Siana. "Razgovarali smo o tome kako je Blair ranjena, ali nismo ulazili u osobne stvari."

Jenni je zatresla glavom. "Isto tako."

"Onda smo čisti," tata je rekao. "Nikada mi nije padalo na pamet razgovarati o njenom privatnom životu."

"Dobro. Neka tako i ostane. Znam i da moja majka nije nikome ništa rekla. Blair, jesi li ti rekla nekome?"

"Ne, čak ni Lynn. Imamo druge stvari za pretresati, znaš?"

"Dakle, vraćamo se na prethodni aranžman. Bit će kod mene, neće ići na posao i nakon ove večeri nećete je više vidjeti dok ne uhvatimo tog tipa. Razgovarajte na telefon koliko god želite, ali ništa osobno. Dobro?"

Svi su kimnuli. Izgledao je zadovoljno. "Detektivi pretražuju Blairinu četvrt, razgovaraju sa svima, čak i s malom djecom. Možda je netko vidio nekoga uz tvoj auto, ali nije mislio ništa posebno o tome."

Nisam baš polagala nadu u to. Budući da nisam parkirala na pločniku ispred svoje zgrade, moj auto nije bio dobro vidljiv, ne koliko drugi automobili. Netko je mogao prići odostraga ne - primijećen, osim ako neki susjed nije baš tada gledao kroz stražnji prozor. Mogao se i zavući pod moj auto, bez da ga itko s ulice vidi.

Nije mi se to sviđalo, ali ja sam se bila kladila na Dwayne'a Bailey'a kao negativca. On je bio jedina osoba koju sam poznavala, a koja je imala motiv, a zapravo ga i nije imao; nije mogao znati da ga ja ne mogu identificirati kao svjedok. Kada sam otkrila da je imao potvrđeni alibi, ostala sam 'lebdjeti', jer se nisam mogla sjetiti niti jednog drugog razloga zašto bi me netko želio ubiti. Nisam se petljala s muškarcima drugih žena, nisam nikoga prevarila i ako nisam bila isprovocirana, trudila sam se biti ljubazna sa svima.

"Ako nije osobno," rekla sam, razmišljajući na glas, "onda je vezano za posao, je 1' da? Novac. Što još može biti? Ali nisam nikoga prevarila i nisam nikome otela posao kada sam otvorila 'Super tijela'. Haloranova dvorana je već bila zatvorena kada sam kupila zgradu i počela renovirati. Ima li netko kakvih ideja?"

Oko stola, svi su vrtjeli glavama. "Ovo je pravi misterij," rekla je Siana.

"Koji su uobičajeni motivi?" pitao je tata i počeo iz nabrajati na prste. "Ljubomora, osveta, pohlepa. Što još? Odbacujem politiku i religiju, jer koliko ja znam Blair nije upletena u politiku, a nije ni vjerski fanatik. Ovo nije slučaj da je netko poludio i djelovao bez razmišljanja, točno Wyatt?"

Wyatt je potvrdio. "Oba pokušaja su bila s predumišljajem. Ako igramo na postotke, oba su pokušaja djelo muškarca"

"Kako to znaš?" pitala je Siana, zaintrigirana kao i uvijek intelektualnim razgovorom, čak i ako se u njemu radilo o nekome tko me pokušava ubiti.

"Nije korišten pištolj, ne s te udaljenosti. Znamo gdje je ubojica stajao, jer smo pronašli čahuru. Bila je to puška kalibra dvadeset i dva koja je strašno česta u ovim krajevima. Nema veliku moć zaustavljanja, ali ako je hitac precizan, ubija. Blair se sagnula i zato je pogođena u ruku, a ne u nešto važnije. Žene mogu koristiti pištolje, ali rijetko koriste puške, koja zahtijevaju praksu i vještinu za pucanje iz daljine, a žene uglavnom nisu zainteresirane za to."

"Što je s kočnicama?" pitala je mama.

"Ovdje sjede četiri žene. Zna li koja od vas gdje je crijevo od kočnica?"

Mama, Siana i Jenni izgledale su smeteno. "Ispod auta," rekla sam. "Vidjela sam kad si gledao."

"Ali jesi li znala prije toga?"

"Ne, naravno da ne."

"Ispod auta je nekoliko kabela i crijeva. Kako bi znala što trebaš presjeći?"

"Pretpostavljam da bih pitala nekoga. Ili što je još vjerojatnije, presjekla bih sve."

"Što dokazuje moju tvrdnju. Žene uglavnom ne znaju dovoljno o automobilima da bi presjekle kočnice."

"Ili bih nabavila knjigu koja bi mi pokazala gdje je crijevo od kočnica," rekla sam. "Da stvarno želim presjeći kočnice, našla bih načina."

"Dobro, daj da te pitam nešto drugo. Da želiš nekoga ubiti, je li to metoda koje bi se sjetila? Kako bi to napravila?"

"Da želim ubiti nekoga," razmišljala sam. "Prvo bih trebala biti jako, jako ljuta ili stvarno, stvarno uplašena, kao da trebam zaštititi sebe ili nekoga koga volim. Onda bih iskoristila bilo koje oružje koje bih imala, bilo da je to nekakav alat, kamen ili gole ruke."

"Takva je većina žena i tu ono o predumišljaju propada. Rekao sam većina žena, ne sve, ali statistički gledano, tražimo muškarca. Slažemo se?"

Svi su kimnuli.

"Sada, da sam samo ljuta na nekoga, to bi bilo drugačije," rekla sam.

Wyatt je na licu imao izraz koji je govorio da zna da ne smije pitati, ali je svejedno to napravio. "Kako to?"

"Pa, to bi zahtijevalo planove. Možda bih potkupila njenog frizera da joj napravi nešto grozno s kosom. Takve stvari."

Oslonio je bradu na dlan i piljio u mene, smiješeći se. "Ti si strašna, zla žena," rekao je. Tata je roktao od smijeha i lupio ga po ramenu.

"Da," rekla sam. "I nemoj slučajno to zaboraviti."

22.

Mama mi nije dala da odem dok nije poradila na mojim masnicama. Siana i Jenni su pomogle, prekrivši me hladnim vrećicama, kremom, kriškama krastavca i vrećicama čaja namočenim u ledenu vodu. Osim kreme, činilo se da je sve drugo samo varijacija hladnih vrećica, ali radeći sve to osjećala su se korisno i bolje. Tata i Wyatt bili su dovoljno pametni da se maknu s puta dok je to trajalo, te su se zabavili s nekom utakmicom.

"Jednom sam imala prometnu," rekla je mama. "Kada sam imala petnaest godina. Kamionet je vukao prikolicu sa sijenom, a ja sam se vozila na sijenu. Paul Harrison je vozio; imao je šesnaest godina i bio je jedan od malobrojnih školaraca koji je imao što voziti. Jedini problem je bio što je Carolyn Deale bila pored njega u kamionetu. Ne znam što je sve radila, ali Paul je zaboravio obraćati pažnju na cestu i skrenuo je u jarak i prevrnuo prikolicu. Nisam uopće bila ozlijeđena, barem sam tako mislila, ali sljedećeg jutra sam bila toliko ukočena i sve me toliko boljelo da sam se jedva micala."

"Menije već tako," rekla sam žalosno. "A čak se nisam ni vozila na sijenu."

"Štogođ radila, nemoj uzimati aspirin, jer će od njega masnice biti još gore. Uzmi ibrupofen," rekla je Siana. "Masaža. Namakanje u kadi. Takve stvari su dobre."

"I vježbe istezanja," rekla je Jenni. Pažljivo mi je masirala ramena dok smo razgovarale. Jednom je odlazila na tečaj masaže - rekla je da to radi iz zabave - pa je bila naša djevojka kojoj se odlazilo s bolnim mišićima. Inače je Jenni bila brbljavica, ali te je večeri bila neobično tiha.

Nije se durila ili tako nešto, samo je bila nekako zamišljena i povučena. Zapravo sam se čudila što je ostala i masirala me, jer je inače išla na sastanke s prijateljima, ili na spojeve, ili na neki parti.

Voljela sam biti sa svojom obitelji; bila sam toliko zaposlena u 'Super tijelima' da sam rijetko imala šanse za to. Mama nam je ispričala sve o svojim problemima s računalom, te je koristila puno netehničkih termina poput 'mala stvar' i 'ono tamo'. Mama je s računalima bila sasvim u redu, ali ne vidi potrebu za naučiti termine koje smatra blesavima ili glupima, te za koje se mogu koristiti riječi iz svakodnevnog jezika, u čemu se potpuno slažem s njom. Tehnička podrška nije bilo onakva kakvu je očekivala, jer su joj očito

rekli da sve deinstalira i onda opet instalira, a to nije riješilo niti jedan problem. Mamine riječi bile su da su joj rekli da sve skine, pa onda vrati.

No, na koncu smo morali otići. Wyatt je došao do vrata, ništa nije rekao, samo me pogledao onim pogledom kojeg muškarci imaju kada žele otići, onim nestrpljivim 'Jesi li konačno spremna?' pogledom.

Siana ga je pogledala i rekla, "Zgodni je ovdje."

"Znam," rekla sam i ustala.

"Zgodni?" Wyatt je bacio pogled iza ramena, kao da očekuje da netko stoji iza njega.

Mi smo sve četiri odmah to imitirale. Promrmljao je nešto, okrenuo se i vratio tati. Čule smo ih kako razgovaraju. Mislim da je tata Wyattu davao neke savjete o životu u kući s četiri žene. Wyatt je bio pametan muškarac; Jason je mislio da već zna sve što treba znati.

Ali Wyatt je bio u pravu i stvarno smo morali otići. Željela sam napraviti puding, jer sam znala da ću se ujutro osjećati još gore.

Što je dovelo do teme o tome što će sutra napraviti sa mnom, jer sam ja imala svoju ideju. "Ne želim ići kod tvoje majke," rekla sam kada smo ušli u auto. "Nije da mi se ne sviđa - mislim da je super - ali mislim da će me sve toliko boljeti da bih radije ostala u tvojoj kući i ležala u krevetu cijeli dan ako budem željela."

Uz slaba svjetla vidjela sam da me zabrinuto pogledao. "Ne sviđa mi se zamisao da budeš sama."

"Da ne misliš da ću biti sigurna u tvojoj kući, ne bi me vodio tamo."

"Ne radi se o tome. Radi se o tvom fizičkom stanju."

"Znam kako se brinuti za bolne mišiće. To mi se već događalo. Kako si se obično osjećao nakon vježbe ful kontakta?"

"Kao da me netko prebio bejzbol palicom."

"Vježbanje navijačica je isto. Nakon prvog puta, naučila sam ostajati u formi cijele godine, pa nikada više nije bilo tako grozno, iako prvi tjedan vježbanja nikada nije bio zabavan." Onda sam se sjetila nečega i uzdahnula. "Prekriži ono da ću ostati u kući cijeli dan i ležati u krevetu. Osiguravatelj bi mi trebao srediti najam automobila i moram ga pokupiti."

"Daj mi broj tvog agenta i njegovo ime, pa ću se pobrinuti za to."

"Kako?"

"Dovest će auto meni. Ja ću ga dovesti doma, a zatim zvati tvog tatu da dođe po mene i vrati me u grad po moj auto. Ne želim da ideš u grad dok ne nađem tog gada."

Stvarno loša misao pala mi je na pamet. "Je li moja obitelj u opasnosti? Bi li ih taj tip mogao iskoristiti da dođe do mene?"

"Ne traži nevolje. Do sada je sve ovo bilo usmjereno na tebe. Netko misli da si mu napravila nešto nažao i želi osvetu. Ovo mi liči na to, draga: na osvetu. Radi li se o nečem poslovnom ili osobnom, želi osvetu."

Stvarno se nisam mogla ničega sjetiti, a na neki način mi je ne znati zašto me netko želi ubiti bilo jednako loše kao sami pokušaji. Dobro, pa nije bilo jednako loše; nije bilo čak ni blizu. Ipak bih željela znati. Da sam znala zašto, znala bih i tko je to.

Nije mogao biti posao. Jednostavno nije. Bila sam poštena jer sam mislila da će me poreznici zatvoriti ako ne budem. Poreznici su mi bili najgora moguća čudovišta. Uvijek sam jako pazila i sve prijavljivala, za svaki slučaj.

Nikada nisam nikoga otpustila. Nekoliko je ljudi dalo otkaz, otišlo na druge poslove, ali pazila sam koga zapošljava, umjesto da samo uzmem bilo koga da popunim prazninu. Zapošljava sam dobre ljude i dobro sam ih tretirala. Niti jedan od zaposlenika me ne bi ubio, jer bi ostali bez odlične plaće.

Dakle, ostajalo je nešto osobno. I došla sam na kraj puta. "Isključujem sve što se dogodilo u srednjoj školi," rekla sam Wyattu.

Nakašljao se. "To je vjerojatno sigurno, iako ponekad te tinejdžerske stvari znaju biti naporne. Jesi li imala posebno društvo?"

Wyatt i ja išli smo u različite škole, a on je i bio nekoliko godina stariji, pa nije znao ništa o mojim školskim godinama. "Valjda," rekla sam. "Bila sam navijačica. Družila sam se s drugim navijačicama, iako sam imala jednu prijateljicu koja nije bila navijačica i koja čak nije ni dolazila na utakmice."

"Tko je to bio?"

"Zvala se Cleo Cleland. Izgovori to tri puta jako brzo. Roditelji su joj morali biti napušeni kada su joj dali ime. Bili su iz Kalifornije, pa se nije baš dobro uklapala kada su se preselili ovdje. Majka joj je bila jedna od prirodno lijepih žena, s primjesama feminizma, pa je zabranjivala Cleo da nosi šminku. Zato bismo nas dvije odlazile u školu jako rano i ja bih uzela svoju šminku. Išle bismo u ženski zahod i ja bih sredila Cleo za taj dan, da joj se nitko ne ruga. Nije imala pojma o šminku kada je došla ovamo. To je bilo grozno."

"Mogu zamisliti," promrmljao je.

"Stvari su se zakomplicirale kada je počela izlaziti, jer je morala smisliti kako da se našminka, a da joj majka to ne primijeti. Do tada je naučila kako se

treba šminkati, pa je ja više nisam trebala sređivati. Ali nije mogla čekati da izađe van s pratiocem, jer nije on vidio bez šminke i to bi bila katastrofa."

"Nisam siguran u to. Ti si slatka bez šminke."

"Ali sada niti nemam šesnaest godina. Kada sam imala šesnaest godina, radije bih bila umrla nego dozvolila da me netko vidi bez šminke. Uvjeriš se da dobro izgledaš zbog šminke, znaš. Pa, znam neke cure koje su vjerovala u to. Ja nikada nisam, jer sam imala mamu. Sve tri nas je naučila kako da se šminkamo još dok smo bile prilično mlade, pa nama to nije bilo ništa neobično. Vidiš, šminka nije kamuflaža, nego oružje."

"Želim li to znati?" pitao je.

"Vjerojatno ne. Većina muškaraca to ne shvaća. Ali sa šesnaest godina sam prolazila kroz doba nesigurnosti, jer sam se morala jako truditi da održim kilažu."

Pogledao me s nevjericom. "Bila si bucka?"

Lupila sam ga po ruci. "Naravno da nisam. Bila sam navijačica, pa sam vježbala, ali bila sam i letačica."

"Letačica?"

"Znaš. Jedna od onih koje druge navijačice bacaju u zrak. Koja stoji na vrhu piramide. Ja sam prilično visoka za letačicu. Većina ih je niža, i teške su oko četrdeset i pet kilograma, tako da ih je lakše bacati. Ja sam mogla biti tako mršava, ali bih imala oko pet-šest kila više jer sam viša. Morala sam jako paziti."

"Moj Bože, sigurno si bila čačkalica." Ponovno me pogledao. Sada imam oko pedeset i sedam kila, ali sam jaka i mišićava, što znači da izgledam kao da sam pet-šest kila lakša.

"Ali morala sam biti i jaka," istaknula sam. "Morala sam imati mišiće. Ne možeš imati mišiće i biti čačkalica. Stalno sam balansirala težinu."

"Je li stvarno bilo vrijedno toga? Skakati okolo i mahati pompomima za vrijeme utakmice?" Vidite, nije znao baš ništa o navijačicama. Pogledala sam ga. "Išla sam u koledž sa stipendijom navijačice, pa bih rekla da, vrijedilo je."

"Daju stipendije za to?"

"Daju stipendije tipovima koji uokolo nose komad svinjske kože (bejzbol lopte), pa zašto ne?" Bio je mudar i skrenuo na drugu temu. "Da se vratimo na tvoje srednjoškolske dane. Nisi nekome ukrala dečka?"

Ispustila sam preziran zvuk. "Imala sam svoje dečke, hvala."

"Druge momke nisi privlačila?"

"Pa što ako jesam? Imala sam stalnog dečka i nisam obraćala pažnju na druge."

"Tko ti je bio stalan? Jason?"

"Ne, Jason mi je bio dečko na koledžu. U srednjoj je to bio Patrick Haley. Poginuo je u prometnoj nesreći kada je imao otprilike dvadeset godina. Nismo bili u kontaktu nakon što smo prekinuli, pa ne znam je li hodao s nekim posebnim ili ne."

"Prekriži Patricka. Gdje je Cleo Cleland sada?"

"U Raleigh-Durhamu. Industrijska kemičarka je. Otprilike jednom godišnje se nađemo na ručku ili tako nešto. Udana je ima četverogodišnje dijete."

Trebao bi prekrižiti i Cleo. Ne zato što je bila mrtva, već zato što mi je ona bila frendica. Osim toga, ona je bila žena, a on je rekao da me vjerojatno pokušava ubiti muškarac.

"Mora postojati netko," rekao je. "Netko o kome možda nisi godinama razmišljala."

Bio je u pravu. Ovo je bilo osobno, pa je morao biti netko koga poznajem. A ja jednostavno nisam imala nikoga na pameti.

Onda me udarila inspiracija.

"Znam!" uzviknula sam.

Trgnuo se, odmah pažljiv. "Tko?"

"Mora biti neka od tvojih djevojaka!"

23.

Auto se zanio. Wyatt ga je ispravio i pogledao u mene. "Odakle ti takva ideja?"

"Pa, ako se ne radi o meni, onda se mora raditi o tebi. Ja sam dobra osoba i nemarna neprijatelja za koje znam. Međutim, kada se dogodio prvi pokušaj? Odmah nakon što smo se vratili s plaže. Koliko ljudi zna da si me slijedio tamo? Nakon onoga kako si se ponašao u četvrtak navečer kada je Nicole ubijena"

"Kako sam se ja ponašao?" ponovio je izvan sebe od zapanjenosti.

"Rekao si svojim ljudima da smo u vezi, točno? Iako nismo bili. Vidjela sam kako su me gledali i niti jedan od otprilike pedeset murjaka nije mi došao pomoći kada si loše postupao sa mnom. Pa sam pomislila da si im lagao i rekao im da izlazimo."

Zubi su mu se stisnuli. "Nisam loše postupao s tobom."

"Prestani se hvatati za nevažne detalje. I jesi. Ali jesam li do sada u pravu? Rekao si im da smo u vezi, zar ne?"

"Da. Jer jesmo."

"To je diskutabilno."

"Živimo zajedno. Spavamo zajedno. Kako je, kvragu, diskutabilno jesmo li ili nismo u vezi?"

"Jer još nismo počeli izlaziti i ovo je privremeno. Hoćeš li me prestati prekidati? Želim reći, s kim si se viđao i koga si pustio da kreneš u potjeru za mnom?"

Nekoliko je sekundi škripao zubima. Znam jer sam čula. A tada je rekao, "Zbog čega misliš da sam se viđao s nekim?"

Zakolotala sam očima. "Ma, molim te. Znaš da si muškarac za umrijeti. Vjerojatno imaš cijeli red žena koje te žele."

"Nemam red žena. Misliš da sam za umrijeti, a?"

Sada je zvučao zadovoljno. Željela sam lupati glavom u nešto, ali bi me boljelo, a već me dosta svega boljelo. "Wyatt!" viknula sam. "S kim si izlazio?"

"Ni s kim posebnim."

"Ne mora biti nitko poseban; samo treba biti netko. Znaš, neke žena imaju nerealistična očekivanja. Nakon jednog spoja kupuju vjenčanicu. Dakle, tko je bila posljednja osoba s kojom si izlazio i koja je možda mislila da

je to ozbiljno, a onda je poludjela kada si me slijedio na plažu? Jesi li bio na spoju u četvrtak navečer kada je Nicole bila ubijena?" Primjećujete kako sam to ubacila jer sam se pitala o tome?

Do tada smo već stigli do njegove kuće i on je usporio i skrenuo na prilaz. "Ne, te večeri sam održavao tečaj ženama u grupi za samoobranu," rekao je odsutno, na moje olakšanje. "Mislim da tvoja teorija ne drži vodu jer je prošlo... Bože, gotovo dva mjeseca otkako sam izašao s nekime. Moj društveni život nije uzbudljiv kao što ti očito misliš."

"Ta posljednja osoba s kojom si bio. Jeste li izašli više odjednom?"

"Par puta, da." Uveo je auto u garažu. "Jesi li spavao s njom?"

Nestrpljivo me pogledao. "Vidim kamo vodi ovo malo ispitivanje. Ne, nisam spavao s njom. I, vjeruj mi, nismo se slagali."

"Ti nisi, ali možda ona jest."

"Ne," ponovio je. "Nije. Umjesto da kopaš po mojoj prošlosti, trebala bi misliti na svoju. Ti si koketa i neki je muškarac mogao pomisliti da si ozbiljna."

"Ja nisam koketa! Prestani pokušavati ovo prebaciti natrag na mene."

Zaobišao je auto i otvorio mi vrata, te se nagnuo i podignuo me da moji bolni mišići ne moraju prolaziti kroz mučenje izlaženja iz automobila, a onda me nježno spustio na pod. "Ti si koketa," rekao je mrko. "Ne možeš si pomoći. U genima ti je."

Imao je mnogo sličnih riječi za opisati me i postajalo mi je dosta toga. Da, koketiram povremeno, ali zbog toga nisam koketa. Niti sam drolja. Ne smatram se lakom osobom, a Wyatt me prikazivao kao najpovršniju djevojčicu na svijetu.

"A sada se duriš," rekao je, prelazeći mi palcem po donjoj usni, koja je možda samo malo počela drhtati. Onda se sagnuo i poljubio me, polaganim, toplim poljupcem zbog kojega sam se, iz nekog razloga, počela topiti, možda zato jer sam znala da neće voditi ni do čega i jer je i on to znao, pa je to značilo da me ljubi samo zato da me ljubi, ne da me odvede u krevet. "Čemu to?" pitala sam mrvicu ljuto, samo da sakrijem činjenicu da sam se rastopila.

"Jer ti ja dan bio grozan," rekao je i ponovio poljubac. Uzdahnula sam i naslonila na njega, jer sam stvarno imala grozan dan. Ovaj put me, nakon poljupca, malo držao uza sebe, dok mu je obraz počivao na vrhu moje glave. "Ostavi nama policijski posao," rekao je. "Osim ako se iznenada sjetiš smrtnog neprijatelja koji je prijetio da će te ubiti, jer u tom slučaju želim znati sve o tome."

Odmaknula sam se i namrštila. "Želiš reći da sam glupa plavuša koje se toga ne bi odmah sjetila?"

Uzdahnua je. "Nisam to rekao. Ne bih to rekao jer nisi glupa. Puno si stvari, ali glupa nisi."

"A, da? A koje su to točno stvari?" Osjećala sam se svadljivo jer sam bila povrijeđena i uplašena i morala sam se iskaliti na nekome, nisam li? Wyatt je bio veliki dečko; mogao se nositi s tim.

"Frustrirana si," rekao je i skoro sam ga udarila. "Živciraš. Tvrdoglava si. Lukava, jer koristiš klišeje o glupim plavušama kada misliš da ćeš zbog toga dobiti što želiš, a mislim da ti to uglavnom pali. Tvoji procesi razmišljanja me plaše nasmrt. Nemirna si. Zabavna. Seksi. Neodoljiva." Dotaknuo mi je obraz, jako nježno. "Definitivno neodoljiva. I ovo nije privremeno."

Čovječe, nisam bila jedina lukava ovdje, zar ne? Bila sam na rubu bijesnog ispada, a onda me zasuo posljednjim trima stvarima. Dakle, bila sam mu neodoljiva, a? To je dobro znati, pa sam odlučila ignorirati onaj dio o tome da ovo nije privremeno. Sagnuo se i ponovno me poljubio, a zatim dodao, "Za umrijeti."

Trepnula sam u njega. "To cure govore. Dečki ne bi to trebali govoriti."

Uspravio se. "Zašto ne?"

"Previše je ženskasto. Ti bi trebao reći nešto mačo, kao 'bacio bih se pred metak za tebe'. Vidiš razliku?"

Borio se protiv osmijeha. "Shvatio sam. Idemo unutra."

Uzdahnula sam. Morala sam napraviti dva pudinga, a uopće mi se nije dalo, ali obećanje je obećanje. Ne, ljudi u postaji nisu znali da ću ga raditi, ali u glavi sam im to obećala, i to je to.

Wyatt je uzeo krafne i mlijeko sa stražnjeg sjedala, a zatim je otvorio prtljažnik i izvadio platnenu vreću. Zatvorio je prtljažnik, mršteći se na vreću.

"Što je to?" pitala sam.

"Rekao sam ti da ću ti kupiti grm i kupio sam ga."

Buljila sam u jednu, prilično zgnječenu biljku. "Što ću napraviti s njim?"

"Rekla si da u kući nema niti jedne biljke, kao da je zbog toga nemoguće živjeti u njoj. Pa, evo ti biljka."

"To nije kućna biljka. To je biljka za živicu. Kupio si mi živicu?"

"Biljka je biljka. Stavi je u kuću i bit će kućna biljka."

"Nemaš pojma," prasnula sam, posežući da uzmem jedno stvorenje od njega. "Cijeli dan ti je bila u prtljažniku automobila po ovoj vrućini? Skuhao

si je. Možda neće preživjeti. Ipak, možda je uspijem oživjeti. Otvori vrata, hoćeš li? Kupio si joj nekakvu hranu, zar ne?"

Otključao je vrata prije no što je odgovorio s opreznim, "Biljke jedu?"

Pogledala sam ga s nevjericom u očima. "Naravno da biljke jedu. Ako je nešto živo, mora jesti." Zatim sam pogledala biljku koju sam držala i zavrtjela glavom. "Ipak, ovo jadno stvorenje možda više nikada neće jesti."

Moja je ozlijeđena ruka protestirala zbog držanja težine biljke, iako sam koristila desnu ruku za većinu držanja, te sam lijevom samo održavala ravnotežu. Mogla sam je dati Wyattu, ali nisam mu vjerovala kada se radilo o njoj. Već se pokazao sposobnima za veliku brutalnost prema biljkama.

Dok je on unosio moje torbe, stavila sam biljku u sudoper i lagano je prskala vodom, pokušavajući je oživjeti. "Trebam mi kanta," rekla sam mu. "Nešto što ti neće nedostajati, jer ću izbušiti rupe u dnu."

Bio je u procesu uzimanja plave plastične kante iz spremišta, ali je stao kada je čuo ovo posljednje. "Zašto ćeš uništiti savršeno dobru kantu?"

"Jer si ti zlostavljao ovu biljku do točke da možda neće preživjeti. Treba joj voda, ali korijenje ne smije biti u vodi. Pa - treba odvod. Ako nemaš lonac za cvijeće s rupama u njemu, kojeg sigurno nemaš jer nemaš biljaka, morat ću izbušiti rupe u kanti."

"Vidiš, zato muškarci nemaju biljke. Zahtijevaju previše brige i previše su komplicirane."

"Uljepšavaju dom i održavaju zrak svježim. Mislim da nikada ne bih mogla živjeti u kući bez biljaka."

Uzdahnuo je. "Dobro, dobro. Izbušit ću rupe u kanti."

Moj junak.

Koristio je dugačak odvijač za probijanje plastike i uskoro je zlostavljana biljka bila u kanti u sudoperu u spremištu. Nadala sam se da će se do jutra malo oporaviti. Zatim sam se usredotočila na kuhanje i počela sam pripremati sve što će mi trebati za pudinge.

Uhvatio me za ramena i lagano me gurnuo na stolicu. "Sjedni," rekao je, što je bilo potpuno nepotrebno, budući da se već pobrinuo da sjednem. "Ja ću raditi puding. Samo mi govori kako."

"Zašto? Nikada ne slušaš." Pa, zar sam ikako mogla odoljeti iskušenju da to kažem?

"Potrudit ću se," rekao je suho. "Ovoga puta."

Super od njega, ne? Najmanje što je mogao učiniti nakon dana koji je bio iza mene bilo je da svečano obeća da će otada na dalje obraćati pažnju na ono što govorim.

I tako sam nadgledala kuhanje pudinga, koje je bilo stvarno jednostavno, i dok je Wyatt kidao krafne na komadiće, rekao je, "Objasni mi nešto. Oni ljudi o kojima je tvoja majka govorila: muškarac je htio napraviti nešto lijepo za svoju ženu, a ona ga je pokušala ubiti, pa zašto ste svi bili na njenoj strani?"

"Nešto lijepo?" ponovila sam prestravljeno.

"Dao je profesionalno preurediti njihovu spavaću sobu kao dar za nju. Čak i da joj se nije sviđao stil, zašto mu nije zahvalila na ideji?"

"Misliš da je lijepo, čak i nakon što su u braku trideset i pet godina, da joj poklanja tako malo pažnje da nije znao koliko je dugo i pažljivo radila na uređenju spavaće sobe da bude točno onakva kakvu je željela? Neki od antiknih komada koje je imala bili su odlične kvalitete, a rasprodani su prije no što ih je mogla vratiti, pa ih više ne može nadomjestiti."

"Bez obzira koliko ih je voljela, to je bio samo namještaj. On joj je muž; zar ne misliš da je zaslužio bolje od toga da ga pokuša udariti autom?"

"Ona je njemu žena," uzvratila sam. "Zar ne misliš da zaslužuje bolje od toga da joj uništi nešto što obožava i zamijeni to nečim što uistinu mrzi. Nakon trideset i pet godina, ne misliš li da je barem mogao reći dekorateru da Sally ne voli metal i staklo?"

Izraz na njegovom licu govorio je da ni on nije volio ultramoderan izgled, iako to ne bi tako izrazio. "Dakle, ljuta je jer nije opazio kakav stil joj se sviđa?"

"Ne, povrijeđena je jer je shvatila da joj uopće ne posvećuje pravu pozornost. Ljuta je jer je prodao njene stvari."

"Zar to nisu bile i njegove stvari?"

"Je li on proveo mjesec tražeći svaki komad? Je li svakoga ručno restaurirao? Rekla bih da su bile njene."

"Dobro. Ali to svejedno ne opravdava činjenicu da ga je pokušala ubiti."

"Pa, vidiš, nije ga pokušavala ubiti. Samo je želje da on bude povrijeđen barem upola od onoga koliko je ona bila povrijeđena."

"Onda je, kao što si ti rekla, trebala koristiti kosilicu umjesto auta. Bez obzira koliko je bila povrijeđena, da ga je ubila ja bih je uhitio zbog ubojstva."

Razmislila sam o tome, pa rekla, "Za neke stvari vrijedi biti uhićen." Osobno, ja ne bih otišla tako daleko kao Sally, ali nema šanse da to kažem

Wyattu. Žene se moraju držati zajedno i mislila sam da će mu ovo biti dobra lekcija: ne petlja se po ženinim stvarima. Kada bi se samo mogao osloboditi sklonosti da sve kategorizira prema tome koliko je zakona prekršeno, sigurna sam da bi shvatio. "Ženama su njihove stvari važne, kao što su muškarcima važne njihove igračke. Postoji li nešto što ti je uistinu drago, na primjer nešto što je pripadalo tvome ocu, ili možda auto..." Palo mi je na pamet! Buljila sam u njega, osupnuta. "Ti nemaš auto!" Jedini auto u garaži bio je Crown Vic, a on je bio u vlasništvu grada i gotovo vikao: Policajac!

"Naravno da imam auto," rekao je blago, gledajući u dvije zdjele u koje je podijelio krafne, nakidane na male komade. "Što sada?"

"Istući jaja. Ne govorim o gradskom autu," rekla sam. "Što ti se dogodilo s Tahoeom?" Kada sam izlazila s njime prije dvije godine, vozio je velik, crni Tahoe.

"Zamijenio sam ga." Brzo je tukao dva jaja, a zatim razbio druga dva u drugu zdjelu i istukao njih.

"Za što? U garaži nema ničega."

"Za Avalanche. Nabavio sam ga prije tri mjeseca. Isto je crn."

"Ali gdje je?"

"Moja sestra, Lisa, posudila ga je prije dva tjedna kada je njen išao na popravak." Namrštio se. "Očekivao sam da će mi ga do sada već vratiti." Uzeo je bežični telefon, birao broj, pa ga stavio između brade i ramena. "Hej, Lisa. Sad sam se sjetio da imaš moj kamionet. Zar je tvoj auto još na popravku? Čemu zasto?" Trenutak je slušao. "Dobro, nema problema. Kao što sam rekao, samo sam se sjetio." Zastao je i čula sam ženski glas, ali nisam čula što je govorila. "Napravila je to, a? Može biti." Onda se nasmijao. "Da, istina je. Obavijestit ću te o detaljima kad ih sredim. Dobro. Da. Vidimo se."

Prekinuo je razgovor i vratio telefon na stol, a zatim proučio što je napravio do tada. "Što slijedi?"

"Po jedno mlijeko za svaku zdjelu." Buljila sam u njega sumnjičavo. "Što je 'istina'?"

"Samo problem na kojem radim."

Slutila sam da sam ja problem na kojem je radio, ali morala sam biti na istom mjestu na kojem je i on da bih dobila bitku, pa sam pustila sve to. "Kada će joj auto biti gotov?"

"Nada se do petka. Ipak, mislim da joj se sviđa voziti moj auto. Ima sve pogodnosti." Namignuo mi je. "Budući da i ti voliš voziti kamionete, sviđat će ti se moj auto. Bit ćeš slatka do boli u njemu."

Ako ne budem, morat ću ozbiljno poraditi na svom imidžu. Budući da sam brzo postajala pospana, izdiktirala sam mu ostale sastojke: sol, cimet, još mlijeka, i malo arome od vanilije. Sve je promiješao, a zatim izlio u kalupe. Pećnica je već bila zagrijana, pa je stavio u nju oba kalupa i namjestio alarm da zvoni za trideset minuta. "To je to?" pitao je, izgledajući iznenađen jer je bilo tako lako.

"To je to. Ako nemaš ništa protiv, idem oprati zube i u krevet. Kada se oglasi alarm, izvadi kalupe, stavi foliju na njih i stavi ih u hladnjak. Napraviti ću preljev od maslaca ujutro." Umorno sam ustala. Bila sam gotovo na izmaku snage.

Izraz mu se smekšao i bez riječi me podignuo u naručje.

Naslonila sam glavu na njegovo rame. "Previše radiš ovo," rekla sam dok me nosio uza stepenice. "Mislim na to što me nosiš."

"Zadovoljstvo mi je. Samo bih volio da nije pod ovim okolnostima." Nježan izraz nestao je s njegovog lica, koje je postalo tmurno. "Slabo mi je jer si povrijeđena. Želim ubiti kurvinog sina koji ti je ovo napravio."

"A-ha! Sada znaš kako se Sally osjeća," rekla sam pobjedonosno. Bilo što da dobijem bod, iako općenito ne preporučam ranjavanje i prometne nesreće. S druge strane, budući da su se te stvari dogodile, zašto da ih ne iskoristim? Glupo je baciti dobru kartu, bez obzira na način na koji vam je dospjela u ruku.

Oprala sam zube; onda mi je pomogao skinuti se i zapravo me ušuškao u krevet. Zaspala sam prije no što je izašao iz sobe.

Spavala sam cijelu noć; nisam se probudila ni kada je on došao u krevet. Probudila sam se kada je podignuo ruku s mene i posegnuo prema budilici, da je ugasi. "Kako se osjećaš jutros?" pitao je okrećući se na leđa i gledajući me.

"Ne onako loše kao što sam očekivala. Bolje nego prošle noći. Naravno, još nisam pokušala izaći iz kreveta. Jesu li mi oči crne?" Zadržala sam dah očekujući odgovor.

"Ne baš," rekao je proučavajući me. "Masnice nisu ništa gore no što su bile sinoć. Sve ono čaranje koje ste radile jučer u kuhinji sigurno je pomoglo."

Hvala Bogu. Ponovit ću ono s ledom danas, tek toliko da budem sigurna. Nije mi se baš sviđalo nalikovati rakunu.

Nije se odmah ustao, a nisam ni ja. Protegnuo se i zijevnuo, a zatim se opet pospano smirio. Zanimljiv se šator pojavio točno ispod njegovog struka i željela sam ga pogledati, ali se to činilo zlobnim ako se uzme u obzir moja

izjava da ne želim voditi ljubav s njim. Ne, to nije bilo točno; nije da nisam željela, već spoznaja da ne bismo smjeli dok ne sredimo puno stvari među sobom. Ipak, stvarno, stvarno sam željela.

Prije no što podlegnem iskušenju – ponovno – natjerala sam se da usredotočim na nešto drugo i polako sam sjela. Sjedenje je boljelo. Jako. Zagrizla sam usnu i spustila noge na pod, ustala i zakoračila. Još jednom. Pogrbljena i iskrivljena poput starice, došla sam do kupaonice.

Loša vijest je bila da su me mišići boljeli jače nego prošle noći, ali to se moglo i očekivati. Dobra vijest je bila da sam znala kako se nositi s time. Sutra ću se osjećati puno bolje. Topla kupka dok je Wyatt pripremao doručak je pomogla. Kao i nekoliko brufena, nekoliko laganih pokreta istezanja i prva šalica kave. Kava je više pomogla mojim osjećajima, nego mojim mišićima, ali i osjećaji su važni, zar ne?

Nakon doručka napravila sam preljev od maslaca. Bio je gotov brzo i lako, samo sam rastopila maslac i šećer u prahu s malo ruma. Slatko je trebalo biti prekríženo, ali sline su mi curile dok sam samo razmišljala o prvom zalogaju. Wyatt nije odolio iskušenju; preljev od maslaca još se nije ni ohladio kada je izvadio veliku žlicu na tanjurić i navalio. Napola je zatvorio oči i zadovoljno preo. "Čovječe, ovo je dobro. Možda zadržim obje zdjele za sebe."

"Ako ih zadržiš, izdat ću te."

Uzdahnuo je. "Dobro, dobro. Ali možeš mi ovo raditi za rođendan svake godine?"

"Ali i sam znaš kako se radi," rekla sam, širom otvorenih očiju, ali srce mi je zaplesalo od pomisli na to da bih mogla biti s njim za svaki njegov rođendan, godinu za godinom. "A kada ti je točno rođendan?"

"Trećeg studenog. A tebi?"

"Petnaestog kolovoza." O, joj. Nije da vjerujem u astrologiju ili tako nešto, ali škorpion i lav mogu biti prilično eksplozivna kombinacija. Oboje su tvrdoglavi i snažnih karaktera, iako sam ja tu slabija jer nisam tako snažnog karaktera kao on. Ipak, tvrdoglavost priznajem.

"Čemu mrgođenje?" pitao je, lagano me trljajući između obrva.

"Ti si škorpion."

"Da, pa što s tim?" Stavio mi je ruku na struk i privukao me k sebi, saginjući se da me poljubi ispod desnog uha. "Oćeš mi vidjeti žalac?"

"Ne želiš znati što je loše u tome što si škorpion? Nije da vjerujem u astrologiju."

"Ako ne vjeruješ, zašto bi me bilo briga što je u tome loše?"

Mrzim kada razmišlja logično. "Da bi znao što ne valja s tobom."

"Znam što ne valja sa mnom." Obuhvatio mi je dojku i grickao mi vrat. "Jedna plavuša s lajavim jezikom i okruglom guzicom koja poskakuje i izluđuje me."

"Moja guzica ne poskakuje," rekla sam, odmah ogorčena. Puno sam radila na tome da bi mi guzica bila čvrsta. Morala sam raditi i na tome da ostanem ogorčena, zbog onoga što mi je radio s vratom.

"Nisi je vidjela odostraga dok hodaš."

"Pa, naravno."

Osjetila sam da mi se smiješi uz obraz. Glava mi je nekako pala unatrag i naslanjala se na njegova ramena, te sam zaboravila koliko me boljelo kretati se. "Pokreće se gore-dolje poput dvije lopte koje poskakuju. Nikad se nisi okrenula i primijetila kako muškarci brišu sline za tobom?"

"Pa, jesam, ali mislila sam da je to evolucijski problem."

Zahihotao se. "Može biti. Kvragu, volio bih da nisi ozlijeđena i ranjena."

"Zakasnit ćeš na posao." Nisam se trudila protestirati govoreći da neću voditi ljubav s njim, jer sam dokazala da imam prilično bijednu samokontrolu kada se radilo o njemu. Mogla sam pokušati, ali...

"Da i svi bi znali što sam radio, jer bih imao velik osmijeh na licu."

"Onda je dobro što sam ozlijeđena i što me sve boli, jer stvarno ne volim kada se kasni na posao." I ako moja samokontrola ne bude djelovala na njega, mogla bih igrati na ozljede dok god mogu. Da, to je mrvicu manipulativno, ali ovo je bio rat a on je pobjeđivao.

Opet mi je grickao vrat, tek toliko da pokaže što propuštam u slučaju da me trebao podsjetiti. Nije trebalo. "Što ćeš raditi danas dok me nema?"

"Spavati. Možda malo joge, da protegnem i opustim mišiće. Šuljati ti se po kući i sve pregledati. A onda, ako budem imala vremena, možda ti složim po abecedi sve konzerve, preselim ti stvari u ormarima i reprogramiram ti televiziju kako meni odgovara." Nisam znala hoće li biti moguće, ali prijatna je zvučala dobro.

"Dragi Bože." Ton mu je bio pun čistog horora. "Odjeni se. Ideš sa mnom u postaju."

"Ne možeš to odgađati unedogled. Ako inzistiraš da ostanem ovdje, moraš trpjeti posljedice."

"Sada vidim kako to ide." Podignuo je glavu i pogledao me suženih očiju. "U redu, daj sve od sebe. Osvetit ću ti se večeras."

"Ozlijeđena sam, sjećaš se?"

"Ako možeš napraviti sve to, u boljem si stanju nego što izgledaš. Čini se da ću to otkriti večeras, a?" Lagano mi je pomazio guzicu. "Radujem se tome."

O, bio je tako pun sebe. Slijedila sam ga gore i promatrala dok se tuširao i brijao, a zatim sam sjela na krevet dok se odijevao. Današnji izbor bilo je tamnoplavo odijelo, bijela košulja i žuta kravata s uskim tamno - plavim i crvenim prugama. Znao se dobro odjenuti i to mi se sviđalo na muškarcima; kada je završio odijevanje držačem pištolja i značkom na remenu, gotovo sam potpuno izgubila samokontrolu. Sav taj autoritet i moć uspaljivali su me, što nije jako feminističko od mene, ali baš me briga. Uspaljuje vas ono što vas uspaljuje, a mene je uspaljivao Wyatt, bez obzira što je nosio.

"Nosim tvoje pudinge dečkima i curama - zbog čega će biti jako sretni - a zatim ću se sastati s tvojim bivšim," rekao je dok je odijevao sako.

"To je gubitak vremena."

"Možda, ali želim se sam uvjeriti."

"Zašto MacInnes i Forester ne razgovaraju s njim? Kako im se sviđa što im ti ulijećeš u slučaj?"

"Pošteđujem ih dijela posla, a osim toga, znaju da je osobno, pa mi dio opraštaju i popuštaju mi."

"Jesu li drugi bili jako ljuti kada si promaknut prije njih?"

"Naravno da jesu. Pakao, ne bi bili ljudi da nisu. Pokušavao sam im ne gaziti po prstima, ali istovremeno sam im šef i znam to."

I nije ga brinulo ako im je morao gaziti po prstima. Nije to rekao, ali nije ni morao. Wyatt ne bi prihvaćao sranja od njih.

Otpratila sam ga do garaže i poljubio me za rastanak kod vrata. "Nemoj ništa baciti dok budeš pregledavala, dobro?"

"Dobro. Osim ako se bude radilo o pismima od stare djevojke ili tako nečemu; tada bi ih mogla slučajno zapaliti. Znaš kako se takve stvari događaju." Trebao bi; razgovarat će s Jasonom zbog sumnje za pokušaj ubojstva uglavnom zato jer je čuo poruku koju je ovaj ostavio na mojoj sekretarici.

Nacerio se. "Nemam pisama," rekao je dok je ulazio u auto.

Pogledala sam, naravno. Dan se mirno prostirao preda mnom. Nisam imala gdje ići, nisam imala ništa za napraviti, ni razgovarati s bilo kime. S toliko slobodnog vremena u rukama, morala sam pogledati. Nisam mu uredila ormar, ni ormariće s konzervama jer bi to zahtijevalo podizanje i pomicanje.

Umjesto toga sam se cijeli dan tetošila. Gledala sam televiziju, drijemala sam, oprala sam rublje i preselila djelomično oporavljen grm uz prozor gdje je mogao dobiti malo sunca. To je također zahtijevalo podizanje i pomicanje, koje je boljelo, ali svejedno sam to napravila jer je grmu trebala sva pomoć koju je mogao dobiti. Također sam nazvala Wyatta na mobitel i javila mi se sekretarica. Ostavila sam mu poruku da kupi hranu za biljku.

Nazvao je u vrijeme ručka. "Kako se osjećaš?"

"Još me boli, ali inače sam dobro."

"Bila si u pravu što se tiče Jasona."

"Rekla sam ti."

"Ima odličan alibi: šefa Graya. Tvoj bivši i šef su igrali golf u klubu u nedjelju poslijepodne, pa nije bilo šanse da te je mogao upucati. Pretpostavljam da se nisi sjetila nikoga drugoga tko bi te volio ubiti?"

"Nemam pojma." Razmišljala sam o tome, ali nisam nigdje stigla s razmišljanjem. Došla sam do zaključka da me netko pokušava ubiti iz razloga koji je meni nepoznat, a to uopće nije dobro.

24.

Kada je Wyatt stigao kući kasno tog poslijepodneva, slijedio ga je zeleni Taurus. Izašla sam u garažu, očekujući da će tata izaći iz unajmljenog auta, ali umjesto njega, pojavila se Jenni. "Hej," rekla sam iznenađeno. "Mislila sam da će tata dovesti auto."

"Ja sam se javila," rekla je Jenni, stavljaajući svoju dugu kosu iza uha. Stajala je dok me Wyatt poljubio. Usta su mu bila topla, a dodir nježan dok me držao uza sebe.

"Kako ti je prošao dan?" pitao je, obuhvaćajući mi rukama lice.

"Bez događaja, baš kako sam željela." Mir je bio divan. Nije se dogodilo ništa zbog čega bih pomislila da ću umrijeti, što je bila lijepa promjena. Nasmiješila sam se Jenni. "Uđi i popij nešto hladno. Nisam znala koliko je vruće dok nisam izašla."

Wyatt je stao sa strane da Jenni prođe. Pogledala je uokolo, iskreno znatiželjna. "Kuća je super," rekla je. "Izgleda i staro i moderno u isto vrijeme. Koliko ima spavaćih soba?"

"Četiri," odgovorio je, skidajući sako i stavljaajući ga preko jedne od stolica. Olabavio je kravatu i otkopčao prvi gumb košulje. "Sveukupno devet prostorija, te tri i pol kupaonice. Hoćeš kratko razgledavanje?"

"Samo prizemlja," rekla je, smiješeći se. "Tako ću moći iskreno reći da ne znam kada me mama pita kako spavate."

Mama nije bila čistunka - daleko od toga - ali naučila je kćeri da pametna žena ne spava s muškarcem dok nije u ozbiljnoj vezi, a pod 'ozbiljnom vezom' je mislila barem na zaručnički prsten na prstu. Bila je mišljenja da muškarci, kao jednostavna bića kakva jesu, najviše cijene ono za što se moraju najviše potruditi. Slažem se s tim principom, iako ga u potpunosti ne provodim. Mislim na svoju trenutnu situaciju. Wyatt se uopće nije morao potruditi oko mene; morao mi je samo poljubit vrat i proklinjem dan kada je otkrio tu moju slabost. Ipak, da budem iskrena prema sebi, on je bio jedini muškarac koji je tako lako mogao uništiti moju samokontrolu.

Jenni je spustila ključeve unajmljenog auta na kuhinjski stol i slijedila je Wyatta dok ju je vodio u kratak obilazak prizemlja koje se sastojalo od kuhinje, blagovaonice (koja je bila prazna), dnevne sobe i obiteljske prostorije. Odmah uz kuhinju imao je malu radnu sobu, kako sam otkrila

toga dana, ali nije se potrudio oko nje; bila je stvarno jako mala, pogodnija za ostavu ili tako nešto, ali u njoj je imao sve: radni stol, ormarić, računalo, pisač, telefon. U ormariću nije bilo ničeg zanimljivog. Igrala sam igrice na računalu, ali nisam mu prčkala po dokumentima. Imam nekakve granice.

Nisam ih slijedila, ali sam čula da su stali u obiteljskoj sobi i da je uključio televizor - provjerio je jesam li petljala po daljinskom, a? Nacerila sam se. Pomislila sam da izvadim baterije, ali ostavila sam to za neku od sljedećih svađa. Ne, vjerojatno ima ogromnu zalihu baterija za svaki slučaj. Umjesto toga, bilo bi pametnije da idem u šoping... i da mi daljinski slučajno upadne u torbicu prije no što odem. O takvim stvarima treba razmisliti prije, da se u pravo vrijeme ne bude u nedoumici. Onaj koji se nađe u nedoumici, biva ulovljen.

Čaše s ledenim čajem bile su na stolu kada su se vratili. Wyatt je uzeo jednu i ispio do pola bez uzimanja daha. Koliko god da je bio ljubazan prema Jenni, vidjela sam tragove frustracije na njegovom licu. Očito policija nije nigdje došla s istragom o onome tko me pokušava ubiti, čak ne znaju ni motiv.

Kada je konačno spustio čašu, pogledao me i nasmiješio se. "Tvoj puding je bio hit. Zdjela je bila prazna za manje od pola sata i svi su bili u šećernoj groznici."

"Zar si radila puding od krafni?" pitala je Jenni, a zatim zagundala. "I ništa nije ostalo?"

Wyatt se nacerio. "Zapravo, dogodilo se da su napravljene dvije porcije i jedna je u hladnjaku. Hoćeš?"

Jenni je prihvatila s oduševljenjem gladnog vuka i Wyatt je izvadio zdjelu iz hladnjaka. Ja sam se okrenula i iz ormarića izvadila dva tanjurića i dvije žličice. "Ti nećeš?" pitala je Jenni lagano se mršteći.

"Ne. Ne mogu vježbati, pa moram paziti što jedem." I nije mi uopće bilo zabavno; puno bih radije vježbala sat ili dva svakoga dana nego brojala kalorije. Željela sam malo tog pudinga, ali nije da ga neću više nikada jesti - neću ga jesti samo sad.

Svi smo sjedili za stolom dok su Wyatt i Jenni jeli. Pitala sam Wyatta imaju li kakvih tragova, a on je uzdahnuo.

"Ekipa forenzičara je pronašla otisak stopala u prašini iza tvoje kuće i analizirali smo ga. Radi se o ženskoj tenisici... "

"Onda je vjerojatno moja," rekla sam, ali on je zavrtio glavom.

"Ne ako ne nosiš broj četrdeset ijedan, a ja jako dobro znam da ne nosiš."

Bio je u pravu. Nosila sam trideset i osam. Niti jedna žena iz moje obitelji nije nosila taj broj; mama je nosila trideset i šest, a Jenni i Siana trideset i devet. Pokušala sam se sjetiti neke svoje prijateljice koje je mogla nositi taj broj, ali nitko mi nije pao na pamet.

"Mislila sam da si rekao kako me vjerojatno žena ne pokušava ubiti," rekla sam optužujućim tonom.

"Još uvijek tako mislim. Snajper i rezanje kočnica nisu baš načini kojima su žene sklone."

"Pa otisak onda nije baš važan?"

"Vjerojatno nije, ali bih volio da je." Protrljao si je oči.

"Ne mogu se zauvijek skrivati." Nisam to rekla optužujućim tonom, samo sam konstatirala činjenicu. Imala sam život i ako ga ne mogu živjeti, onda me taj gad u neku ruku i ubio, iako nije uspio ubiti moje tijelo.

"Možda nećeš morati," rekla je Jenni oklijevajući, buljeći u svoju žličicu kao da je smisao života ispisan na njoj. "Ono što želim reći je - volontirala sam da dovezem tvoj unajmljeni auto jer sam razmišljala i smislila sam plan. Mogla bih nositi plavu periku i pretvarati se da sam ti, te biti mamac u zamci tako da Wyatt može uhvatiti tog ljigavca, pa ćeš ti opet biti sigurna," završila je tako brzo da su joj sve riječi bile povezane.

Vilica mi je toliko propala da je gotovo ispala na pod. "Što?" uzviknula sam. Nikada u stotinu godina ne bih očekivala da će Jenni predložiti tako nešto. Jenni je bila dobra u zaštiti njoj važnih ljudi, ali nisam željela da to budem ja. "Ja mogu biti svoj mamac i ne bih ni trebala nositi periku!"

"Daj da to napravim za tebe," molila je i na moje iznenađenje, suze su joj se nakupile u očima. "Daj da ti se odužim za ono što sam ti napravila. Znam da mi nikada nisi oprostila i ne krivim te; bila sam sebična kuja i tada nisam mislila na to koliko ću te povrijediti, ali odrasla sam, stvarno jesam, i želim da budemo bliske kao što ste bliske ti i Siana."

Bila sam tako zapanjena da nisam mogla smisliti ništa što bih rekla, a to mi se ne događa svakodnevno. Otvorila sam usta, a zatim ih opet zatvorila kada mi mozak nije poslao ništa u njih.

"Bila sam ljubomorna na tebe," nastavila je, još uvijek govoreći brzo, kao da mora sve reći prije no što ostane bez hrabrosti. "Uvijek si bila tako popularna i čak su i moji prijatelji mislili da si najzanimljivija osoba koju poznaju; sve su cure pokušavale imati kosu kao ti i kupovati nijansu ruža kojeg si ti nosila. Bilo mi je grozno."

Evo, to je bila Jenni koju ja poznajem. Osjećala sam se mirnije, znajući da vanzemaljci nisu preuzeli tijelo moje najmanje sestrice. Wyatt je sjedio u tišini, upijajući svaku riječ, oštrog pogleda. Voljela bih da je otišao u drugu sobu, ali mislila sam da su veće šanse da će mi narasti krila i da ću poletjeti.

"Bila si najbolja navijačica, bila si slatka, bila si sportašica, bila si predsjednica razreda, išla si na koledž sa stipendijom navijačice, imala si super ocjene i diplomirala, i udala si se za najzgodnijeg tipa kojeg sam ikada vidjela," jadikovala je. "Jednoga će dana biti guverner, možda i senator ili predsjednik, a pao je u tvoje ruke kao zrela kruška! Bila sam tako ljubomorna, jer sam mislila da nikada neću napraviti što i ti, bez obzira koliko sam lijepa, i mislila sam da te mama i tata vole više. Čak te i Siana voli više! I zato sam prihvatila kada je Jason želio nešto sa mnom; jer, ako me gledao, znači da ti ipak nisi tako super, a ja jesam."

"Što se dogodilo?" prekinuo je Wyatt tiho.

"Blair je uhvatila mene i Jasona kako se ljubimo," priznala je pokunjeno. "To je sve što se dogodilo, i to je bilo prvi put, ali sve je odmah eksplodiralo i razveli su se. Za sve sam ja kriva i želim joj se odužiti."

"Morat ćeš pronaći drugi način," rekao je i to je bila njegova konačna odluka. "Nema teorije da ću postaviti tebe ili Blair kao mamac. Da uopće koristimo taj plan, jedna od naših policajki bi bila zamaskirana kao Blair. Nikada ne bismo riskirali s civilom."

Jenni je izgledala tako razočarano što je njen plan odbačen, ne samo s moje strane, već i s Wyattove. Na koncu, njegovo se odobravanje računalo, jer je on imao autoritet pokrenuti plan. Ali odbio ga je .

"Mora postojati nešto što ja mogu napraviti," rekla je i suza joj je kliznula niz obraz. Molećivo me pogledala.

"Pa, da vidimo." Do tada mi se vratio glas. Tapkala sam prstom po donjoj usni dok sam razmišljala. "Možeš mi prati auto svake subote cijelu sljedeću godinu - nakon što nabavim auto, mislim. Ili mi možeš oribati kupaonicu, jer to stvarno mrzim."

Treptala je kao da baš ne shvaća što joj govorim. Onda se zahihotala. Usred hihotanja je ispustila jecaj i to je bila vrlo čudna kombinacija zvukova. Potaknula me na hihotanje - koja sam se trudila spriječiti. Ja sam plavuša; stvarno se ne bih smjela hihotati.

Bilo kako bilo, završila smo u zagrljaju, smijući se i ona se ispričala oko šest-sedam puta, a ja sam joj rekla da je ona obitelj i da bih je izabrala umjesto

Jasona Carsona u svako doba, jer je on bio običan gad koji se nabacivao svojoj sedamnaestogodišnjoj šurjakinji i jer mi je bilo bolje bez njega.

Uh. Obiteljske drame me uvijek iscrpe.

Wyatt je morao odvesti Jenni doma. Pitali su me da idem s njima, ali sam izabrala ostati jer sam trebala neko vrijeme biti sama, da si sredim osjećaje. Pokušala sam oprostiti Jenni i do određene točke jesam, jer je ogroman dio krivnje pao na Jasona; on je bio odrasla osoba, i oženjen, a tinejdžeri nisu najbolji u donošenju racionalnih odluka. Ipak, uvijekje tu negdje bio osjećaj da me vlastita sestra izdala. Pokušavala sam se normalno ponašati prema njoj, ali pretpostavljam da je ona vidjela razliku između Prije i Poslije. Ono što me najviše iznenadilo bilo je što je njoj bilo stalo. Ne, najviše me iznenadilo to što je bila ljubomorna na mene; Jenni je prekrasna i oduvijek je bila prekrasna, od dana kada je rođena. Ja sam pametna, ali ne toliko pametna kao Siana. Ja sam lijepa, ali ne toliko lijepa kao Jenni. Ja sam nekako uvijek u sredini. Zašto bi bila ljubomorna?

Počela sam okretati Sianin broj da s njom pretresem sve ovo, ali sam odlučila zadržati ovo između sebe i Jenni. Ako je ozbiljno mislila popraviti našu vezu, stvarno je popraviti, onda neću to sabotirati tako da izbrbljam nekome nešto zbog čega bi njoj moglo biti neugodno. Wyatt se vratio za otprilike jedan sat. Tamne su mu obrve bile skupljene kada je ušao. "Zašto mi, pobogu, nisi rekla da si ucjenjivala bivšeg time da ti da sve što želiš u razvodu? Ne misliš li da bi tako nešto moglo biti motiv?"

"Osim što Jason nije pucao u mene," istaknula sam. "I misli da je dobio negativ." Pogledao me zelenim laserskim pogledom.

"Misli?"

Treptala sam prema njemu i osmijehnula se nevino. "Mislim, zna da je dobio negative."

"A-a. Zna li da je dobio sve primjerke?"

"Hmm... misli da je, a to je važno, zar ne?"

"Znači, ucjenjivala si ga, a zatim ga prevarila."

"Gledam na to više kao na osiguranje. U svakom slučaju, nikada nisam morala iskoristiti sliku, a on ne zna da ona još postoji. Nisam s njim kontaktirala od razvoda, a to je bilo prije pet godina. Zbog toga sam znala da me Jason ne pokušava ubiti; jer ne bi imao razloga."

"Osim što ima razloga."

"Pa, imao bi kada bi znao, ali ne zna."

Uštipnuo se za korijen nosa, kao da je dobivao glavobolju. "Gdje su kopije?"

"U mom sefu u banci. Nema teorije da ih je netko slučajno vidio, pa nitko drugi ne zna ni da ih imam, čak ni moja obitelj."

"Dobro. Stvarno ti savjetujem da nakon svega ovoga odeš po njih i uništiš ih."

"Mogu to napraviti." rekla sam.

"Znam da možeš. Pitanje je: Hoćeš li? Obećaj mi."

Namrštila sam se. "Rekla sam da hoću."

"Ne, rekla si da možeš. Postoji razlika. Obećaj."

"O, dobro. Obećavam da ću uništiti slike."

"I da nećeš napraviti druge kopije."

Pa, nije bio tip s najvećim povjerenjem na svijetu. Ljutilo me što je mislio i na to. Ili mu je tata opet davao savjete, ili je prirodno bio sumnjičav.

"I da nećeš napraviti druge kopije," ponovio je.

"Dobro!" prasnula sam i isplanirala da bi mi njegov daljinski slučajno mogao pasti u zahodsku školjku.

"Dobro." Prekrižio je ruke na prsima. "A sada, ima li još nekih malih tajni o kojima mi nisi rekla, možda si još nekoga ucjenjivala, ili se nekome osvećivala; nešto što si zaboravila spomenuti jer si mislila da nije važno?"

"Ne, jedino sam Jasona ucjenjivala, a on je to zaslužio."

"Zaslužio je i nešto puno gore od toga. Netko ga je trebao prebiti na mrtvo ime."

Pomalo popustljiva zbog njegovih osjećaja, slegnula sam ramenima. "Tata bi to napravio, pa mu zato nismo rekle zašto smo se Jason i ja razveli. To je bilo da zaštitimo tatu, ne Jasona." Prebijanje Jasona nikako nije bilo vrijedno tate u zatvoru zbog napada, što bi se dogodilo, jer je Jason takav tip i podignuo bi optužnicu.

"Slažem se." Wyatt me malo promatrao, a zatim kratko odmahnuo glavom i privukao me u naručje. Smirena, stavila sam ruke oko njegovog struka i položila mu glavu na rame, a on je prislonio obraz uz vrh moje glave. "Sada razumijem zašto ti treba toliko uvjeravanja," promrmljao je. "Primila si velik udarac kada si uhvatila muža kako ti ljubi sestru."

Ako nešto mrzim, onda su to ljudi koji me sažaljevaju. U ovom slučaju, nije čak ni bilo potrebe. Krenula sam dalje i ostavila Jasona da guta prašinu iza mene. Ali ne mogu reći, "O, pa to mi i nije baš smetalo" jer bi to bila velika laž, a on bi to znao i mislio bi da mi to još uvijek smeta toliko da si ne mogu

ni sama priznati, pa sam promrmljala, "Preboljela sam to. I dobila sam Mercedes." Osim što sada nisam imala svoj Mercedes, jer je bio samo hrpa starog željeza.

"Možda si preboljela bol, ali nisi preboljela iskustvo. Postala si ogorčena."

Sada me prikazivao kao neku jadnu ranjenu pticu. Odmaknula sam se i namršetno ga pogledala. "Nisam ogorčena; pametna sam. Postoji razlika. Želim biti sigurna da između nas postoji nešto čvrsto prije no što ću spavati s tobom."

"Prekasno," rekao je i nacerio se.

Uzdahnula sam. "Znam," rekla sam i ponovno naslonila glavu na njega. "Džentlmen ne likuje."

"Što ti to govori?"

Govorilo mi je da je bio previše samouvjeren i da trebam zaoštriti obranu. Ipak, postojao je velik problem; željela sam je do kraja srušiti. Zdrav razum je govorio da sam mogla i odustati od odluke da ne spavam s njim, budući da sam trošila dah. S druge strane, nisam mu željela dozvoliti da dobije sve što želi.

"Govori mi da bih vjerojatno trebala ići u motel u drugi grad," rekla sam, tek toliko da mu izbrišem osmijeh s lica. Upalilo je.

"Što?" prasnuo je. "Odakle ti takva biserna ideja?"

"Bila bih savršeno sigurna u drugome gradu, zar ne? Mogla bih se prijaviti pod lažnim imenom".

"Zaboravi," rekao je. "Nema šanse da ću te pustiti da pobjegneš." Onda je shvatio da sada imam svoj auto i da ne može kontrolirati ono što radim tijekom dana kada je on na poslu. A nije je imao ni inače, jer da sam željela otići, sve što sam trebala učiniti bilo je podignuti slušalicu i nazvati nekoga iz svoje obitelji tko bi došao po mene. Kad smo već kod toga, vjerojatno bi i njegova majka to napravila. "O, sranje," završio je.

Bio je tako rječit.

25.

Te sam noći imala noćnu moru, što nije iznenađujuće ako se uzme u obzir sve što se dogodilo. Do tada sam vjerojatno trebala imati već nekoliko noćnih mora, ali moja je podsvijest jednako dobra u ignoriranju stvari kao i moja svijest. Nemam često noćne more; snovi su mi uglavnom o svakodnevnim stvarima, čudnim malim detaljima, jer tomu snovi i služe, zar ne? Kao bila bih u 'Super tijelima' s određenom količinom papirologije za srediti, a članovi bi me neprekidno ometali jer je polovica željela raditi na spravama gola, a druga je polovica smatrala da bi to bilo potpuno neukusno, što bi i bilo. Takve stvari.

Nisam sanjala o tome kako sam ranjena. U tome nije bilo ničega što bih mogla sanjati, osim zvuka i zatim osjećaja peckanja u ruci, a na tome se ne može puno toga izgraditi, ali prometna nesreća je imala čitavo bogatstvo detalja koje je moja podsvijest mogla razrađivati. Nisam sanjala da ponovno prolazim kroz znak zaustavljanja; umjesto toga, bila sam u svom crvenom Mercedesu, onom kojeg sam dobila kada smo se Jason i ja razveli i kojeg sam zamijenila za bijeli, i vozila sam preko visokog mosta kada se iznenada auto izmaknuo kontroli i počeo se okretati. Auto za autom me udarao, a svaki me udarac sve više približavao rubu mosta i tada sam znala da će me sljedeći udarac baciti preko. Vidjela sam kako mi prilazi posljednji auto, usporeno; zatim sam se užasno trgnula i moj je crveni Mercedes udario u ogradu i pao preko. Probudila sam se poskočivši, dok mi je srce udaralo i sva sam se tresla. Osjećala sam kako mi srce nabijala toliko snažno da me gotovo boljelo. A Wyatt se naginjao iznad mene, velika zaštitnička sjena u tami sobe.

Mazio mi je trbuh, a zatim me uhvatio za struk i zagrlio me. "Ružan san?"

"Auto mi je izguran s mosta," promrmljala sam, još u polu-snu. "Loše."

"Da, vidim zbog čega bi bilo." Imao je tu svoju tehniku rješenja, koja je uključivala mene pod njim. Ovila sam mu noge oko struka i privukla ga bliže.

"Osjećaš li se dovoljno dobro za to?" promrmljao je, ali mrvicu je zakasnio s pitanjem jer je već ulazio u mene.

"Da," svejedno sam odgovorila.

Pazio je, ili je bar pokušavao. Oslanjao je težinu na ruke i bio je spor i ravnomjeren do samoga kraja, kada nije bilo ničega sporoga ni

ravnomjernoga u njegovim pokretima. Ali nije me ozlijedio, ili ako jest, ja sam bila previše uspaljena da bih primijetila.

Sljedeći mi je dan bio nekako ponavljanje prethodnoga, osim što sam se više rastezala i vježbala jogu, te sam se osjećala puno bolje. Lijeva ruka me još boljela kada sam pokušavala podignuti nešto i napeti mišić, ali uglavnom je koristila, ako su mi pokreti bili spori i nisu zahtijevali trzanje.

Grm kojega mi je Wyatt kupio će preživjeti, pomislila sam, iako će mu trebati čitav tjedan posebne njege prije no što će moći preživjeti šok presađivanja van u vrt. Wyatt možda nije shvaćao koncept kućnih biljaka, ali kupio mi ga je i ja sam obožavala to jedno stvorenje. Počela sam ludjeti zbog nametnute mi neaktivnosti, pa sam šetala vani i izabrala mjesto na koje ću posaditi grm. Zbog starosti kuće, krajolik oko nje je bio bujan i velik, ali bilo je samo grmova, bez cvijeća, pa će mu dobro doći malo boje. Sada je bilo prekasno za sadnju cvijeća. Ipak, sljedeće godine...

Vrućina i sunce prijali su mojoj koži. Bilo mi je dosadno što sam invalid i žudjela sam za dobrom vježbom. Toliko sam željela ići na posao da me boljela ljutnja što ne mogu.

San od prethodne noći me stalno mučio. Ne onaj dio o padanju preko mosta, već činjenica da se radi o crvenom Mercedesu, kojeg sam zamijenila prije više od dvije godine. Ako vjerujete u proročansku snagu snova, to je vjerojatno značilo nešto, ali nisam imala pojma što. Da žalim što nisam nabavila drugi crveni auto, možda? Da sam mislila da je bijeli previše dosadan? Nisam, a osim toga bijela je boja na jugu bila praktičnija zbog vrućine.

Ako govorimo o ostavljanju dojma, stavila bih crvenu na treće mjesto, bijelu na drugo, a crnu na prvo. Jednostavno je bilo nekakvog dojma moći u crnim automobilima. Crvena je bila sportska, bijela je bila seksi i elegantna, a crna je bila moćna. Možda će mi novi auto biti crn, ako mi se ikada pruži prilika da ga kupim.

Budući da mi je bilo dosadno, razmjestila sam namještaj nogama i desnom rukom, te sam iz zabave pomaknula Wyattov naslonjač s njegovog počasnog mjesta ispred televizora. Sve je bilo u redu s njegovim razmještajem i nije mi smetalo što je njegov naslonjač na najboljem mjestu, ali, kao što sam rekla, bilo mi je dosadno.

Otkako sam otvorila 'Super tijela', rijetko sam imala dovoljno vremena za gledanje televizije, osim možda vijesti u jedanaest sati navečer, pa nisam imala tu naviku. Ipak, Wyatt to nije znao.

Mogla bi mi se pružiti prilika da kukam kako sam propustila neke omiljene emisije, koje bi naravno bile na programima koje on ne gleda. Loš dio toga je bio da bih, ako bih pobijedila i dobila daljinski, morala i pogledati te emisije. Uvijek postoji kvaka.

Otišla sam na cestu i uzela novine iz kutije, pa sam sjela u kuhinju i pročitala baš sve članke. Trebale su mi knjige. Trebala sam ići u šoping i kupiti si nešto šminke ili cipele. Nove cipele i šminka uvijek mi podižu raspoloženje. Morala sam saznati što Britnev radi ovih dana, jer je život te djevojke takav nered da je ranjavanje za nju sitnica.

Wyatt čak nije imao ni nekakvu aromatičnu kavu. Sve u svemu, njegova je kuća bila loše opremljena za mene.

Do vremena kada se te večeri vratio kući, bila sam se spremna penjati po zidovima. Iz čiste frustracije započela sam pisati još jedan popis njegovih prijestupa, a natuknica broj jedan bila je da nema moju omiljenu kavu. Bit ću tamo određeno vrijeme, pa sam željela da mi bude udobno. I trebala mi je više odjeće, i omiljen gel za tuširanje, i moj mirisni šampon, i još svakakve stvari.

Poljubio me na pozdrav, a zatim rekao da se ide gore presvući. Da dođe do stepenica, mora proći kroz obiteljsku sobu. Ostala sam u kuhinji i slušala kao su mu se koraci ukopali kada je primijetio promjenu u okolini.

Podignuo je glas i rekao, "Što je ovo s namještajem?"

"Bilo mi je dosadno," uzvratila sam.

Promrmljao je nešto što nisam razumjela, a zatim sam ga čula kako nastavlja svoj put prema katu.

Nisam grozna dekoraterka. Također sam pregledala sadržaj njegovog zamrzivača i pronašla sam meso za hamburgere. Pripremila sam meso i skuhala umak za špagete. Budući da nikada nije dolazio kući u isto vrijeme, nisam skuhala špagete, pa sam to sada išla napraviti.

Nije imao peciva, ali je imao kruh, pa sam dvije kriška namazala maslacem i posula češnjakom u prahu i sirom. Nije imao ni nešto za salatu. Ovo nije bio zdrav obrok po mom mišljenju, ali sudeći po sadržaju njegovog hladnjaka i smočnice, bilo je ili to, ili grah iz limenke.

Vratio se dolje samo u trapericama i usta su mi se navlažila kada sam ga vidjela, s tim mišićima i čvrstim, dlakavim prsima. Da ne počnem sliniti i da se osramotim, okrenula sam se i provjerila kruh u pećnici. Kada bude lijepo smeđ, špageti će već biti kuhani.

"Fino miriše," rekao je dok je sjedao za stol.

"Hvala. Ali ako ne odemo u šoping, nećemo imati više što kuhati. Što inače jedeš za večeru?"

"Uglavnom jedem vani. Doručak ovdje, večera vani. Tako je lakše jer sam pred kraj dana umoran i ne da mi se kuhati."

"Ja ne mogu jesti vani," rekla sam tmurno.

"Pa, mogla bi da odemo u drugi grad. Idemo sutra? To bi se računalo za spoj, a?"

"Ne, ne bi." Mislila sam da smo to raspravili još na plaži. "Svejedno jedemo. Spoj bi bio da radimo nešto što inače ne radimo, kao na primjer da odemo u kazalište ili na ples ili tako nešto."

"A na utakmicu?" pitao je.

"Sada nema ničega osim bejzbola, a on je glup. Nema navijačica. Kada bude sezona ragbija, razgovarat ćemo."

Prešutio je moju uvredu bejzbola i umjesto toga nam je napunio čaše ledom, a zatim ulio čaj u njih. "Forenzičari su danas nešto pronašli," iznenada je rekao.

Ugasila sam vatru ispod špageta. Zvučao je zbunjeno, kao da ne zna što da misli o tome što su pronašli. "Što?"

"Nekoliko vlasi, uhvaćenih ispod tvog auta. Čudo je da su još tamo, s obzirom na izgled tvog auta."

"Što ti nekoliko vlasi može reći?" pitala sam. "Da imaš sumnjivca, mogao bi usporediti DNK, pa bi bile korisne, ali ovako?"

"Tamne su, pa nam govore da je osoba tamnokosa. I otprilike su dvadesetak centimetara dugačke, pa to čini mogućnost da ipak tražimo ženu puno većom. Ne sigurno, jer mnogi muškarci imaju dugu kosu, ali testiraju vlasi na lak i gel za kosu, te stvari. To bi trebalo pomoći, jer ne koriste mnogi muškarci takve stvari."

"Jason koristi," istaknula sam.

"Jason je ženskasti gad s više taštine nego mozga," izrazio je svoje mišljenje. Čovječe, nije mu se sviđao Jason. To mi je nekako grijalo srce.

"Znaš li neku ženu tamne kose koja bi te željela ubiti?" pitao je.

"Znam puno žena tamne kose. Ovaj drugi dio mi ne ide." Slegnula sam bespomoćno ramenima. "Čak nisam imala ni incidenata na parkiralištu posljednjih godina."

"Razlog možda nije nešto novijeg datuma," rekao je Wyatt. "Kada je Nicole Goodwin ubijena i ti si navedena kao svjedok, netko je vjerojatno

vidio priliku da te ubije i optuži za to Nicolinog ubojicu. Ali Dwayne Bailey je priznao ubojstvo, pa te nema razloga ubiti."

"Zašto onda ta osoba nije stala kad je on uhićen? Sada je očito da se ne može njega optužiti."

"Možda, budući da nije ulovljena, misli da svejedno to može obaviti i izvući se."

"Jesi li razmišljao o svojim djevojkama u posljednjih par godina?" pitala sam. "Je li bilo brineta?"

"Da, svakako, ali uvjeravam te da nije bilo ničeg ozbiljnog."

"Pokupi ih sve u postaju i svejedno ih ispitaj," rekla sam očajno. Ovo je moralo biti osobno, jer nisam znala ni za kakve druge stvari koje bi mogle poslužiti kao motiv za ubojstvo.

"A što je s tipovima s kojima si ti izlazila? Možda je netko od njih imao bivšu koja je luda za njim - 'luda' je ključna riječ - pa te stvarno zamrzila kada je on počeo izlaziti s tobom?"

"Pretpostavljam da je to moguće." Razmislila sam o tome. "Ipak, ne sjećam se da je netko spomenuo ludu bivšu curu. Nitko nije rekao da ga progone, a ta bi osoba bila sklona progonjenju, zar ne?"

"Možda, možda ne. Sada moramo gledati i paziti na sve, pa će mi trebati popis svih s kojima si izlazila u posljednjih par godina."

"Dobro. Počnimo s tobom." Slatko sam mu se nasmiješila. "Provjerimo tvoje cure."

Možete vidjeti da nas ta tema nije vodila nikuda, pa smo je napustili dok smo jeli i kasnije prali suđe. Tada je Wyatt pogurao svoj naslonjač natrag pred televiziju i smjestio se u nj s novinama, savršeno sretan. Stajala sam pred njim i čekala, dok konačno nije spustio novine i rekao, "Što?"

"Dosadno mi je. Nisam izašla iz ove kuće dva dana."

"Zato jer si pametna. Netko te pokušava ubiti, pa bi trebala ostati negdje gdje te nitko ne može vidjeti."

Zar je mislio da će me to umiriti? "Danas sam mogla otići nekamo, u neki drugi grad, ali mislila sam da ćeš se brinuti ako izađem sama."

Kratko je kimnuo. "Imala si pravo."

"Sada si ovdje."

Uzdahnuo je. "U redu. Što želiš raditi?"

"Ne znam. Nešto."

"To sužava izbor. Što kažeš na film? Stignemo na prikazivanje u devet u Hendersonu. To će se računati za spoj, točno?"

"Točno." Henderson je bio grad udaljen oko četrdeset kilometara. Sada je bilo gotovo sedam, pa sam se otišla gore spremiti. Masnica na licu mi je već postajala žuta, zahvaljujući mami, a obilnim slojem korektora sam prekrila ostatak. Onda sam odjenula duge hlače i bluzu kratkih rukava, te krajeve zavezala na struku. Počešljala sam se, stavila naušnice i bila sam spremna. Wyatt je, naravno, još uvijek čitao novine. I još uvijek je bio do pola gol.

"Spremna sam," objavila sam.

Bacio je pogled na svoj sat. "Imamo dovoljno vremena." Vratio se čitanju.

Pronašla sam svoj popis i dodala nepažljiv. Pomislili biste da je želio ostaviti bolji dojam na našem prvom spoju nakon dvije godine. Vidite, znala sam da će spavanje s njim tako brzo biti jako pogrešno. Već me uzimao zdravo za gotovo.

"Mislim da ću se preseliti u jednu od drugih kupaonica," razmišljala sam na glas.

"Isuse. Dobro. Idemo." Ispustio je novine na pod i uspeo se stepenicama.

Podignula sam novine i sjela na njegov naslonjač. Već sam ih pročitala, naravno, ali nisam imala pojma koji se filmovi momentalno prikazuju. Izbor je bio za naš grad, ali pretpostavila sam da je Henderson imao iste.

Bila sam raspoložena za smijeh i baš se prikazivala romantična komedija koja je izgledala i seksi i zabavno. Wyatt je sišao niz stepenice, kopčajući bijelu košulju. Stao je i otkopčao hlače, te ugurao košulju u njih, a zatim ponovno zakopčao hlače. "Što želiš gledati?"

"Komediju. Čini se zanimljivom."

Zagundao je. "Neću ići gledati film za ženske."

"Onaj o mafiji koja progoni nekog tipa izgleda dobro."

"Kraj puta?"

"Da, to je to."

"Onda je dogovoreno." Wyattovje izbor bio tipičan, s junakom koji se bori za svoj život u planinama, a naravno postojala i prekrasna polugola žena koju je morao spasiti, iako mi nikada nije bilo jasno zašto se uopće trudi, kada ona uglavnom ispadne prvoklasna glupača. Ali, ako se Wyattu to sviđa, onda nek' mu bude. Ušli smo u Taurusa i odahnula sam zbog promjene okoline. Sunce je bilo jako nisko, pa je Wyatt neko vrijeme kružio ulicama.

Henderson je imao oko petnaest tisuća stanovnika, pa je bio točno dovoljno velik da ima jedno kino s četiri dvorane. Ipak, bilo je to lijepo kino, renovirano prije nekoliko godina. Budući da je tipičan muškarac, Wyatt je mrzio čekati film, pa smo ušli u kino pet minuta prije početka prikazivanja.

"Ja častim," rekla sam, vadeći novac i zakoračivši prema blagajni. "Jednu za Predbračni ugovor i jednu za Kraj puta." Gurnula sam novac.

"Što?" čula sam Wyatta kako govori bijesnim tonom iza mene, ali ignorirala sam ga. Čovjek koji je prodavao karte je otkinuo oba kupona i vratio mi ostatak.

Okrenula sam se i dala mu njegovu kartu. "Ovako oboje možemo gledati što želimo," rekla sam razumno i krenula unutra. Nasreću, oba su filma počinjala otprilike u isto vrijeme.

Izgledao je jako ljutit, ali otišao je pogledati svoj film i ja sam sama sjedila u mraku i dobro se zabavljala, gledajući blesave zaplete i ne brinući o tome je li mu dosadno ili ne. I scene seksa su bile lijepe i uzbudljive, baš kako sam voljela. Radi njih sam pomislila zaskočiti Wyatta na putu kući; nisam se mazila u autu otkako sam bila tinejdžerica, a Taurus je imao pristojno stražnje sjedalo. Ne odlično, ali pristojno. I napetost je bila super.

Kada je film završio, išetala sam van, smiješeci se, nakon što sam uživala jedan sat i pedeset minuta. Morala sam malo čekati da završi Wyattov film, ali provela sam vrijeme gledajući postere.

Film mu uopće nije popravio raspoloženje; još se mrštio kada je izašao nakon otprilike deset minuta. Bez riječi me uhvatio za ruku i odmarširao sa mnom do auta.

"O čemu se, k vragu, tamo radilo?" zarežao je kada smo bili u autu i kada nas nitko nije mogao čuti. "Mislio sam da ćemo gledati isti film."

"Ne, ti nisi bio zainteresiran za moj film, a ja nisam željela gledati onaj koji se tebi sviđao. Oboje smo odrasli; možemo sami ići u kino."

"Zamisao je bila da provedemo vrijeme zajedno, da izađemo na spoj," rekao je kroz stisnute zube. "Ako nisi željela gledati film sa mnom, mogli smo ostati doma."

"Ali ja sam željela pogledati Predbračni ugovor."

"Mogla si ga gledati kasnije; za nekoliko mjeseci će biti na televiziji."

"Isto vrijedi za Kraj puta. Nisi morao sjediti tamo ako nisi želio; mogao si gledati drugi film sa mnom."

"I dosađivati se gledajući ženski film?"

Njegovo mi je ponašanje počelo dosađivati. Prekrižila sam ruke i buljila u njega. "Ako ti ne želiš gledati ženski film sa mnom, daj mi jedan dobar razlog zašto bih ja trebala gledati muški film s tobom. Osim ako ga i sama ne želim gledati."

"I sve mora biti po tvome, a?"

"E, čekaj malo. Bila sam savršeno sretna dok sam gledala film; nisam insistirala da ideš sa mnom. Ako itko insistira da stvari idu kako želi, onda si to ti."

Zaškripao je zubima. "Znao sam da će biti ovako. Znao sam. Tako si prokleta zahtjevna."

"Nisam!" vrisnula sam, odjednom tako bijesna na njega da sam ga mogla ošamariti, ali sam miroljubiva osoba. Uglavnom.

"Draga, ako potražiš riječ 'zahtjevna' u rječniku, naći ćeš svoju sliku pored nje. Znaš zašto sam otišao prije dvije godine? Jer sam znao da će biti ovako i mislio sam da si mogu uštedjeti puno truda ako brzo odem."

Bio je toliko ljut da je gotovo pljuvao riječi iz usta. Moja usta su se otvorila. "Odbacio si nas jer sam zahtjevna?" vrisnula sam. Mislila sam da je imao neki dubok, jako važan razlog, možda da je išao na tajan zadatak i morao je prekinuti sa mnom u slučaju da pogine, ili tako nešto. Ali nogirao me jer je mislio da sam zahtjevna?

Zgrabila sam pojas i počela ga stezati što sam jače mogla, da se spriječim i da to ne napravim njegovom vratu, ili barem da ne pokušam. Budući da je puno jači on mene, nisam znala kako bi to završilo. Pa, zapravo sam znala, i zbog toga sam davila svoj pojas, a ne njega.

"Ako sam zahtjevna, ne moraš se brinuti oko toga!" viknula sam na njega. "Jer ne ovisim ni o kome i sama se brinem za svoje zahtjeve! Maknut ću ti se s puta i možeš se vratiti svom mirnom malom životu."

"Zajebi to," rekao je divlje i poljubio me. Bila sam tako ljuta da sam ga pokušala ugristi. Trgnuo se unatrag, nasmijao se i ponovno me poljubio. Zario mi je prste u kosu i izložio moj vrat.

"Da se nisi usudio!" Pokušala sam mu se izmaknuti, popuštajući stisak na pojas da ga odgurnem.

Naravno, usudio se.

"Ne želim miran mali život," rekao mi je uz vrat nakon nekoliko minuta. "Prava si nevolja, ali volim te i to je to."

Onda me smjestio u moje sjedalo, pokrenuo auto i otišao s parkirališta prije no što privučemo nečiju pažnju i dođe policajac. Još sam se durila i bila sam na rubu suza, i ne znam koliko smo se dugo vozili kada je stao uz cestu i parkirao iza nekih velikih stabala, gdje nas s ceste nitko neće vidjeti.

O, Taurus je bio baš uzbudljiv.

26.

Mislili biste da sam bila sretna k'o Nova godina jer mi je rekao da me voli, ali učinio je to tako da je zvučalo kao sam neki lijek odurnog okusa koji je morao popiti ili umrijeti. Nema veze što je vodio ljubav sa mnom na stražnjem sjedalu kao da me se ne može zasititi; osjećaji su mi bili povrijeđeni. Ne samo to, nego sam bila i jako uznemirena zbog stanja stražnjeg sjedala. Mislim, auto je unajmljen; nije se moglo reći što je sve stražnje sjedalo prošlo, a sada je na taj popis dodana i moja gola guzica.

Cijelim putem do doma nisam razgovarala s njim i čim smo ušli otrčala sam pod tuš, za slučaj da sam pokupila neke bakterije sa sjedala. Pa, požurila sam po stepenicama, nisam baš trčala. I zaključala sam vrata od kupaonice da mi se ne može pridružiti pod tušem, jer sam znala kako bi to završilo, a mrzim se gurati.

Trebala sam planirati unaprijed i uzeti čistu odjeću u kupaonicu, ali nisam, pa sam morala odjenuti ono što sam tek skinula. Nema šanse da izađem omotana samo u ručnik. Poznavala sam Wyatta Bloodswortha, a njegov je moto bio: iskoristi priliku.

Naravno, čekao me kada sam izašla iz kupaonice, naslonjen na zid strpljivo kao da nema ničeg drugog na svijetu što bi mogao raditi. Nije bježao od svađe, to sam primijetila.

"Ovo neće ići," rekla sam. "Ne možemo čak ni otići u kino bez da se ne posvađamo, što ti onda, naravno, pokušavaš riješiti seksom."

Podignuo je obrve. "Postoji bolji način?"

"To je tipično muški. Žene se ne vole seksati kada su ljute."

Obrve su mu se još više podignule. "Mogla si me prevariti," prevalio je preko usta, a to nije bilo najpametnije što je mogao reći.

Donja usna mi je zadrhtala. "Ne bi mi smio to dobaciti. Nisam ja kriva što znaš što kod mene pali, ali kada znaš da ti ne mogu odoljeti, stvarno je podlo od tebe da to iskorištavaš tako kako iskorištavaš."

Lagani je osmijeh izvio kutove njegovih usana i uspravio se. "Imaš li ti pojma koliko uzbuđuje kada priznaš da mi ne možeš odoljeti?" Brzo poput zmije ovio je jednu ruku oko moga struka i držao me na mjestu. "Znaš li o čemu razmišljam preko dana?"

"O seksu," rekla sam, buljeći pred sebe, u njegova prsa.

"Pa, da. Određen dio vremena. Velik dio vremena. Ali i tome kako me nasmijavaš i kako je dobro probuditi se pored tebe ujutro i doći kući k tebi, navečer. Volim te i zamijeniti tebe za najblažu, najmanje kompliciranu, najmanje zahtjevnu ženu na svijetu ne bi me učinilo sretnim jer ne bi bilo iskre."

"A-ha," rekla sam sarkastično, "zato si me nogirao i držao se podalje dvije godine."

"Prestrašio sam se." Slegnuo je ramenima. "Priznajem. Nakon samo dva spoja znao sam da s tobom nikada neću imati ni minutu mira, pa sam odlučio presjeći veze dok ne bude prekasno. Pri brzini kojom smo išli, pretpostavio sam da bismo bili u krevetu unutar tjedan dana, i vjenčani prije no što bih shvatio što se događa."

"Pa što je ovoga puta drugačije? Ja nisam."

"Hvala Bogu. Volim te baš takvu kakva si. Valjda sam shvatio da si mi, bez obzira na sve nevolje, vrijedna toga. Zato sam išao za tobom kada si otišla na plažu, zato nisam izašao iz kina iako sam bio tako ljut da se ne sjećam baš ničega o filmu i zato sam spreman premjestiti nebo i zemlju da ti budeš na sigurnom."

Nisam bila spremna prestati se ljutiti, ali osjećala sam da mi ljutnja popušta. Pokušala sam je zadržati i mrštila sam mu se u košulju, da ne shvati kako je njegovo laskanje upalilo.

"Svaki dan naučim nešto novo o tebi," promrmljao je, privlačeći me bliže. Podignula sam ramena da ga spriječim da mi dođe do vrata i nasmijao se zbog toga. "I svaki dan se još malo više zaljubim. I opustila si malo napetost u postaji, jer sada tipovi koji me prije nisu baš voljeli suosjećaju sa mnom."

Jače sam se namrštila, ali ovaj put je bilo zapravo. Trebao je suosjećanje jer me volio? "Nisam tako strašna."

"Ti si hodajući pakao, draga, i pretpostavljaju da ću ostatak života provesti gaseći požare koje ostavljaš iza sebe. I imaju pravo," poljubio me u čelo. "Ali nikada mi neće biti dosadno i natjerat ću tvog tatu da mi da bolje savjete kako preživjeti usred tornada. 'Ajde," nagovarao me, govoreći mi u uho. "Ja sam prvi zagrizao metak. Možeš i ti to izgovoriti: voliš me. Znam to."

Oklijevala sam, ali ruke su mu bile tople i koža mu je mirisala, te mi se vrtjelo u glavi od želje. Konačno sam uzdahnula. "U redu," rekla sam mrzovoljno. "Volim te. Ali nemoj ni pomisliti da ću zato postati super ženica."

"Kao da postoji šansa da se to ikada dogodi," rekao je suho. "Ali možeš se kladiti u što god želiš da ćeš mi biti žena. To sam mislio ozbiljno od početka... bolje rečeno, drugog početka. Pomisao da bi mogla poginuti stvarno mi je otvorila oči."

"Koji put?" pitala sam, gledajući ga. "Bila su tri puta."

Stisnuo me. "Prvi put. Proteklog sam se tjedna prestrašio dovoljno za cijeli život."

"A, da? Zamisli kako je meni bilo!" Odustala sam i naslonila glavu na njegova prsa. Srce mi je izvodilo onaj ples kojeg je izvodilo radi njega, ali ovaj put stereo. Zbunjena, usredotočila sam se i odjednom sam shvatila da sam slušala njegove otkucaje srca, dok sam osjećala svoje - i njegovi su bili ubrzani.

Zadovoljstvo mi se razlilo tijelom, ispunilo me kao što voda ispunjava balon dok on ne nabrekne od nje. To nije baš najbolji opis, ali uklapa se, jer sam se osjećala kao da mi je koža pretijesna za tijelo. Nagnula sam glavu i široko mu se osmjehnula. "Voliš me!" rekla sam pobjedonosno.

Izgledao je pomalo ogorčeno. "Znam. Rekao sam to, zar ne?"

"Da, ali stvarno me voliš!"

"Mislila si da lažem?"

"Ne, ali čuti i osjetiti su dvije različite stvari."

"A ti osjećaš ..." Pustio je da mu se riječi izgube i da ja nastavim.

"Tvoje srce." Potapšala sam mu prsa. "Skače okolo kao moje."

Izraz mu se smekšao, postao nježniji. "Radi to uvijek kad sam s tobom. Prvo sam mislio da mi se razvija aritmija, ali tada sam shvatio da se to događa samo kad si ti u blizini. Skoro sam išao na pretrage."

Preuveličavao je, ali nije mi bilo važno. Volio me. Toliko sam žudjela, nadala se, sanjala o tome gotovo od trenutka kada sam ga upoznala, i uništio me kada me ostavio na onaj način.

O, bila bih uništena i da me ostavio na bilo koji drugi način, ali to je stvarno bilo strašno jer mi nije rekao zašto. Otežavala sam mu stvari posljednjeg tjedna jer je to zaslužio zbog načina na koji me prije tretirao, i nije mi bilo ni najmanje žao zbog toga. Samo sam žalila što mu nisam napravila stvari još gorima i što sam se pružala pod njim svaki put kada me dodirnuo, ali k vragu sa svim; ponekad se jednostavno trebate prepustiti strujama.

"Želiš da se vjenčamo što prije ili želiš planirati nekakvu raskoš?" pitao je.

Nije bilo sumnje u ono što je njemu bilo draže. Nagnula sam glavi i malo razmišljala. Imala sam veliko crkveno vjenčanje i uživala sam u svakoj

minuti, ali takva vjenčanja su naporna i puno koštaju - i zahtijevaju vrijeme za planiranje. Bilo mi je drago što sam jednom to prošla, iako sam brak nije uspio, ali nisam osjećala potrebu za svom tom pompom i ceremonijama još jednom. S druge strane, željela sam više od vjenčanja na brzaka.

"Raskoš," rekla sam i uspio je suzdržati prigovor. Potapšala sam ga po ruci. "Ali ne veliku. Moramo misliti na naše obitelji i smisliti nešto, ali ne moramo imati ništa veliko sa skulpturama od leda i fontanom od šampanjca. Nešto maleno, ne više od trideset ljudi - ako i toliko - možda u vrtu tvoje majke. Bi li joj se to sviđalo ili bi se bojala da ćemo joj pogaziti cvijeće?"

"Voljela bi to. Voli se hvaliti tom kućom."

"Dobro. Čekaj, što ako ne uspiješ otkriti tko me ranio i pokvario mi auto? Što ako se budem morala skrivati do Božića? Tada neće biti cvijeća i bit će prehladno za vjenčanje u vrtu. Ne možemo čak ni odrediti datum!" kukala sam. "Ne možemo ništa planirati dok se ovo ne riješi."

"Ako budemo trebali, odvest ćemo cijelu obitelj u Gatlinburg i vjenčati se u jednoj od onih malih kapela."

"Želiš da sve spremam u hotelu?" pitala sam, a moj ton mu je dao do znanja da nisam luda za tom idejom.

"Ne vidim zašto ne. Ne namjeravaš nositi jednu od onih stvari s velikom suknjom, zar ne?"

Ne, ali... željela sam svoje stvari oko sebe dok se spremam. Što ako mi nešto zatreba, a zaboravila sam ponijeti. Takve stvari mogu pokvariti ženine uspomene na vjenčanje. "Moram nazvati mamu," rekla sam odmičući se od njega i odlazeći prema telefonu.

"Blair ... prošla je ponoć."

"Znam. Ali bit će povrijeđena ako joj ne kažem odmah."

"Kako će znati? Nazovi je ujutro i reci joj da smo odlučili za doručkom."

"Odmah će nas prozrijeti. Nitko ne odlučuje da će se vjenčati uz doručak; za vjenčanje se odlučuje nakon vrućeg spoja ili maženja i takvih stvari."

"Da, baš mi se sviđa onaj dio o 'stvarima'," rekao je, prisjećajući se. "Prošlo je osamnaest - devetnaest godina otkako sam to napravio na stražnjem sjedalu automobila. Zaboravio sam kako je to jebeno neudobno."

Počela sam okretati.

"Želiš li da ti mama zna za dio o 'stvarima'?"

Pogledala sam ga pogledom koji je govorio 'šališ se'. "Kao da ona to već ne zna."

Mama se javila nakon prve zvonjave i zvučala je uznemireno. "Blair? Zar se nešto dogodilo?" Identifikacija pozivatelja je super stvar. Štedjela je toliko vremena i nije bilo potrebe za predstavljanjem.

"Ne, samo sam ti htjela reći da smo se Wyatt i ja odlučili vjenčati."

"I kakvo je to iznenađenje? Rekao nam je kada smo ga prvi put upoznali u bolnici, kada si bila ranjena, da ćete se vas dvoje vjenčati."

Glava mi se trgnula i okrenula prema njemu. "Rekao je, a? Smiješno, meni to nije spomenuo do večeras."

Wyatt je slegnuo ramenima i nije izgledao nimalo pokajnički. Znala sam da ću imati pune ruke posla s njime tijekom godina. Bio je stvarno previše samouvjeren.

"Pa, pitala sam se zašto ništa ne govoriš," rekla je mama. "Počinjala sam se osjećati povrijeđeno."

"Platit će on za to," rekla sam mrko.

"O, sranje," rekao je Wyatt, znajući jako dobro da sam pričala o njemu, iako nije točno znao o kojem se prijestupu radi. Vjerojatno je mogao naslutiti jer je znao o čemu razgovaramo, ali još nije shvaćao što znači povrijediti mamine osjećaje.

"Postoje dvije škole kod takvih situacija," rekla je mama, misleći da je ona vidjela sve mogućnosti. "Jedna je da se jako obrušiš na njega, tako da nauči kako treba postupati i da ne napravi ponovno istu grešku. Druga je da mu popustiš jer je nov u tome."

"Popustim'? Što to znači?"

"To je moja curica," rekla je odobravajući.

"Zašto si još budna? Javila si se na telefon tako brzo da si sigurno spavala s njim." Bila sam malčice znatiželjna, jer je mama uvijek spavala s telefonom kada bi se brinula za neku od nas. To je navika koju je razvila kada sam ja počela izlaziti s trinaest godina.

"Nisam spavala s telefonom otkako je Jenni maturirala. Ne, još radim na ovim prokletim obračunima, a ovo mi se glupo računalo smrzava, a onda gubi dijelove unutar sebe. Sada ispisuje gluposti. Voljela bih poslati obračune poreza šifrirane, budući da su pravila poreznika tako jasna da čak ni oni ne znaju o čemu se u njima radi. Što misliš kako bi to ispalo?"

"Nikako. Poreznici nemaju smisao za humor."

"Znam," rekla je smrknuto. "Mogla sam ovo napraviti ručno puno brže da sam znala da će ovaj glupi stroj poludjeti, ali svi su mi dokumenti u njemu. Od sada ću raditi papirnate kopije svega."

"Zar nemaš backup disk?"

"Pa, naravno da imam. Pitaj me da 1' radi?"

"Mislim da imaš velik problem."

"Znam da imam, i već mi je puna kapa svega. Ali sada se radi o pitanju časti i ne mogu dozvoliti da ovo poremećeno čudovište pobijedi."

Što je značilo da će se boriti puno dulje no što bi to drugi izdržali, tek toliko da pokaže da je ona jača.

Tada mi je nešto palo na pamet i pogledala sam Wyatta. "Je li u redu da kažem mami za kosu koju ste našli?"

Kratko je razmislio o tome, pa kimnuo. "Kakvu kosu?"

"Forenzičari su pronašli tamne vlasi, dugačke oko dvadeset centimetara, zalijepljene ispod mog auta. Možeš li se sjetiti nekoga takve kose tko bi me želio ubiti?"

"Hmmm." To je bio zvuk maminog razmišljanja. "Je li kosa crna, ili samo tamna?"

Prenijela sam pitanje Wyattu. Imao je izraz kao da želi pitati u čemu je razlika, ali tada je razmislio i primijetio razliku. "Rekao bih da je crna," rekao je.

"Crna," prenijela sam. "Prirodna ili bojana?"

Mama se zanišla. Pitala sam ga, "Prirodna ili bojana?"

"Ne znamo još. Dokazi se analiziraju."

"Porota još vijeća o tome," rekla sam mami. "Jesi li se sjetila koga?"

"Pa, tu je Melinda Connors."

"To je bilo prije trinaest godina, kada sam je pobijedila u osvajanju naslova kraljice. Sigurno je to već preboljela."

"Ne znam za to; uvijek mi se činila osvetoljubivom."

"Ali previše je nestrpljiva. Ne bi mogla čekati ovako dugo."

"To je istina. Hmmm. Mora biti netko tko je ljubomoran na tebe zbog nečega. Pitaj Wyatta s kim je izlazio prije no što ste vi počeli."

"Već sam pomislila na to. Kaže da nema kandidata."

"Jedino ako živi kao redovnik nema kandidata."

"Znam, ali neće mi čak ni dati njihova imena da ih ja provjerim."

Došao je, sjeo pored mene na krevet i izgledao je zabrinuto. "O čemu pričate?"

"O tebi i tvojim ženama," rekla sam okrećući rame prema njemu i odmićući se da može slušati.

"Nemam nikakve žene," rekao je očajno.

"Jesi li čula to?" pitala sam mamu.

"Čula sam i jednostavno ne vjerujem u to. Pitaj ga koliko je dugo bio u celibatu prije tebe." Primjećujete kako moja mama pretpostavlja da više nije u celibatu. Činjenica što je toliko opuštena u vezi s mojim sadašnjim ljubavnim životom govorila mi je da ga potpuno odobrava, što je velika stvar. Mamino odobravanje je jako važno za sreću naše obitelji.

Pogledala sam ga preko ramena. "Mama želi znati koliko je prošlo otkada si posljednji put dobio, prije no što smo mi počeli."

Izgledao je jako uznemireno. "Ne želi. Nije to rekla."

"Je. Evo ti. Sama će ti reći."

Pružila sam mu telefon i umorno ga je uzeo. "Halo," rekao je, a zatim slušao. Gledala sam kako mu dvije crvene mrlje počinju peći obraze. Stavio je ruku na oči kao da se žali zaštititi od pitanja. "Ovaj... šest tjedana?" rekao je plaho. "Možda. Možda malo duže. Evo vam Blair." Nije mi mogao vratiti telefon dovoljno brzo.

Uzela sam ga i pitala, "Što misliš?"

"Šest tjedana je dugo vremena za čekati ako si tako opčinjen nekim," rekla je mama. "Vjerojatno je čist. A što je s tobom? Jesi li imala neke bivše polu-dečke koji su se nakon toga spetljali s nekom luđakinjom koja je možda mogla postati ljubomorna na njegove prethodne veze?"

Polu-dečki znače nekoliko spojeva, ali ništa ozbiljno. Od Wyatta, imala sam nekoliko takvih, a sada nisam bila sigurna da bih im se mogla svima sjetiti imena.

"Nisam u kontaktu s njima, ali valjda mogu otkriti," rekla sam. Da im se mogu sjetiti imena. "To je jedina druga mogućnost koje se mogu sjetiti," rekla je mama. "Reci Wyattu da mu je bolje da to brzo sredi, jer će skoro bakiin rođendan, a ne možemo slaviti ako se još budeš skrivala."

Nakon spuštanja slušalice, prenijela sam mu tu poruku i kimuo je glavom kao da shvaća, ali mislim da još nije imao pojma o baki. Ne zna kakva će nam nevolja pasti na vrat ako se ona osjeti imalo zapostavljenom. Govorila je da u svojim godinama nema još mnogo rođendana, pa da ih moramo što bolje iskoristiti ako nam je stalo do nje. Baka je mamina mama, ako još niste pretpostavili. Imat će sedamdeset i četiri godine, pa nije čak ni tako stara, ali igra na svoje godine da bi dobila što želi.

Huh. Genetika je strašna stvar, zar ne? Pogledala sam ga. "I? Tko je ona?"

Točno je znao na koga mislim. "Znao sam," rekao je odmahujući glavom. "Znao sam da ćeš se uhvatiti za to kao pijavica. To nije bilo ništa. Naletio sam na staru poznanicu na seminaru i - to nije bilo ništa."

"Osim što si spavao s njom," rekla sam optužujući.

"Ima crvenu kosu," rekao je. "I detektivka je u - ne, ne, neću reći gdje radi. Znam bolje od toga. Sutra bi bila na telefonu s njom, ili je optužujući za pokušaj ubojstva ili uspoređujući bilješke s njom."

"Ako je policajka, zna pucati."

"Blair, vjeruj mi oko ovoga. Molim te. Da mislim da postoji i najmanja mogućnost da bi ona napravila nešto takvo, misliš li da bi oklijevao makar sekundu prije no što bih je doveo u postaju?"

Uzdahnula sam. Stvarno je znao oblikovati stvari tako da bih mu vjerovala.

"Ali to je netko tko je ljubomoran na mene," rekla sam. "Mama ima pravo. Ja imam pravo. Osobno je."

"Slažem se." Ustao je i počeo se svlačiti. "Ali prošla je ponoć, ja sam umoran, ti si umorna, i možemo razgovarati o tome nakon analize vlasi. Tada ćemo znati imamo li posla s prirodnom brinetom ili s nekim tko je možda obojio kosu da se zamaskira prije djelovanja."

Bio je u pravu s onim o umoru, pa sam pretpostavila da ima pravo i s ovim drugim. Svukla sam odjeću i zavukla se gola pod pokrivač. Namjestio je klimu na drugi stupanj pothlađenosti, a zatim se zavukao pod pokrivač, kraj mene, i tada sam otkrila da je lagao o onome da je on umoran.

27.

Te sam noći opet sanjala o crvenom Mercedesu. U tom snu nije bilo mosta, samo žena koja je stajala ispred moga auta s pištoljem uperenim u mene. Ali nije imala crnu kosu. Kosa joj je bila svijetlosmeđa, gotovo plava. Čudna stvar bila je što sam bila parkirana na pločniku ispred stana u kojem smo Jason i ja živjeli kada smo se tek vjenčali. Nismo tamo živjeli dugo, možda jednu godinu, prije no što smo kupili kuću. Kada smo se razveli, bila sam sretna što ostavljam Jasonu tu kuću i ostatak otplate, u zamjenu za kapital kojim sam započela sa 'Super tijelima'. Iako je žena držala pištolj uperen u mene, u snu se nisam jako bojala. Bila sam više ljuta na nju jer je bila tako glupa, nego što sam bila prestrašena. Na koncu sam samo izašla iz auta i otišla, što pokazuje koliko su snovi smiješni, jer nikada ne bih ostavila svoj Mercedes. Probudila sam se zbunjena, što je čudan osjećaj nakon buđenja. Još sam bila u krevetu očito pa mi se nije dogodilo ništa što bi me zbunjivalo.

Soba je bila tako hladna da sam se bojala da ću dobiti ozeblina ako ustanem. Ne znam zastoje Wyatt volio uključiti klimu na tu temperaturu tijekom noći - možda je djelomično bio Eskim. Podignula sam glavu da pogledam na sat: pet i pet. Budilica se neće oglasiti još dvadeset i pet minuta, ali ja sam bila budna. Gurnula sam ga.

"Uh. Auč," rekao je pospano i okrenuo se. Velika mu je ruka prešla po mom truhu. "Jesi li dobro? Još jedan ružan san?"

"Ne. Sanjala sam, ali nije bila noćna mora. Budna sam, a u sobi je kao u hladnjači. Strah me je otkriti se."

Ispustio je čudan zvuk, kao da zijeva i škrguće zubima istovremeno, a zatim je pogledao na sat. "Još nije vrijeme za ustajanje," rekao je i bacio se natrag na jastuk.

Opet sam ga gurnula. "Da, je. Moram razmisliti o nečemu."

"Ne možeš razmišljati dok ja spavam?"

"Mogla bih da ne insistiraš na sloju mraza svake noći i da imam šalicu kave. Mislim da bi trebao uključiti grijanje, da se počnem topiti, a kad se već dignoš, možeš mi dodati i jednu od svojih košulja da odjenem."

Zagundao je i okrenuo se na leđa. "Dobro, dobro." Mrmljajući si nešto u zube, izvukao se iz kreveta i otišao u hodnik, gdje je bio termostat za gornji

kat. Za par sekundi prestalo je puhanje. Zrak je još bio hladan, ali barem se nije kretao. Onda se vratio u sobu i posegnuo duboko u svoj ormar, te je izvukao nešto tamno i dugačko. Bacio je to preko kreveta, a zatim se opet uvukao pod pokrivač. "Vidimo se za dvadeset minuta," promrmljao je i ponovno zaspao.

Uzela sam veliku, tamnu stvar i odjenula je. Bio je to ogrtač, lijep i debeo. Kada sam izašla iz kreveta i ustala, tkanina mi je pala do gležnjeva. Sakupila sam je oko sebe dok sam se šuljala van iz sobe - nisam mu željela smetati - i upalila sam svjetlo na stepeništu da ne slomim vrat dok silazim.

Aparat za kavu bio je namješten da se automatski pali u pet i dvadeset, ali nisam namjeravala toliko čekati. Pritisnula sam gumb, upalila se mala crvena lampica, i počelo se pušiti i grgljati.

Uzela sam šalicu iz ormarića i stajala sam tamo, čekajući. Pod je bio hladan pod mojim bosim nogama. Kada budemo imali djecu, pomislila sam, Wyatt će se morati riješiti navike da uključuje klimu na ovako nisku temperaturu preko noći.

Želudac mi je propao, baš kao kada prođete prvi pad na vlaku smrti, i osjećaj nerealnosti me uhvatio. Osjećala sam se kao da se odjednom nalazim u dva svemira: u stvarnom svijetu i u svijetu snova. Moj san je bio Wyatt, bio je to od trenutka kada sam ga upoznala, ali prihvatila sam činjenicu da sam izgubila šansu. Sada se to odjednom promijenilo, i svijet snova je postao stvaran svijet, i bilo mi je teško shvatiti sve to.

U malo više od tjedan dana, sve se preokrenulo. Rekao je da me voli. Rekao je da ćemo se vjenčati. Vjerovala sam mu i jedno i drugo, jer je isto to rekao mojim roditeljima, i svojoj majci, i čitavoj policijskoj postaji. Ne samo to. Ako su njegovi osjećaji bili snažni kao moji, mogla sam razumjeti što se u početku prestrašio, jer kako se nositi s nečim ovakvim?

Žene mogu lakše podnijeti takve stvari od muškaraca, jer smo jače. Napokon, većina nas odraste očekujući da ćemo se udati i zatrudnjeti, a ako razmislite što to točno znači za žensko tijelo; čudo je da žene dozvoljavaju muškarcima da im se približe na manje od deset metara.

Muškarci osjećaju da su u lošijem položaju jer se svaki dan moraju brijati. Dajte da vas nešto pitam: u usporedbi s onim što žene prolaze, nije li to jadno ili što?

Wyatt je potratio dvije godine jer je mislio da sam zahtjevna. Ja nisam zahtjevna. Baka je zahtjevna. Naravno, ona ima puno prakse. Nadam se da ću biti ista takva kada budem u njenim godinama. Sada sam samo razumna,

logična, odrasla žena koja vodi svoj posao i vjeruje u pedeset-pedeset vezu. Znam da će biti vremena kada ću ja imati obje polovice, kao kada sam bila upucana ili kada budem trudna. Ali to su posebne prigode, zar ne?

Skuhalo se dovoljno kave za mene. Hvala nebesima za automatsko zaustavljanje današnjih aparata za kavu. Izvukla sam lonac i samo je jedna kap pala na vreću ploču. Nakon što sam si nalila kavu, vratila sam lonac na mjesto i naslonila se na ormarić, dok sam počela razmišljati o onome što me mučilo u snu.

Stopala su mi se smrzavala, pa sam otišla u obiteljsku sobu i uzela blok u kojeg sam ispisivala Wyattove prijestupe, a zatim sam se sklupčala na njegov naslonjač i pokrila stopala ogrtačem. Ono što je mama rekla sinoć - točnije, prije nekoliko sati - potaknulo me na razmišljanje.

Problem je bio što karike još nisu povezane. Dakle, još nije bilo lanca, jer su karike trebale biti povezane da stvore lanac, ali pojedini su komadi ležali uokolo i čekali da ih netko spoji.

Stvar je bila u tome da je ona rekla ono o čemu sam ja već uglavnom razmišljala, samo se malo drugačije izrazila. I vratila se daleko unatrag, sve do moje zadnje godine srednje škole kada je Malinda Coonors napravila gadnu scenu jer sam ja bila izabrana za kraljicu iako sam već bila glavna navijačica i ona je mislila da nije pošteno da sam oboje. Nije da bi Malinda i tada bila proglašena kraljicom, jer je bila jednostavno previše umišljena i mislila da sam joj ja samo još jedna prepreka na putu.

Međutim, nije me pokušala ubiti. Malinda se udala za neku budalu i odselila se u Minneapolis. Negdje postoji pjesma o tome.

Ali mama me potaknula na razmišljanje da bi korijeni svega ovoga mogli sezati priličnu duboko u prošlost. Ja sam se pokušavala sjetiti nečega nedavnog, kao što je Wyattova posljednja cura, ili moj posljednji dečko, što nije imalo smisla jer je Wyatt bio posljednji koji je bio važan, a on mi tehnički i nije bio dečko, jer se tako brzo ustrtario.

Počela sam ispisivati stvari u blok. Još su to bile pojedine karike, ali prije ili kasnije nabasat ću na nešto što će sve povezati i pretvoriti karike u lanac.

Čula sam gore vodu i znala da je Wyatt ustao. Upalila sam televizor da pogledam prognozu - bit će vruće, zamislite samo - a zatim sam buljila u blok dok sam razmišljala o onome što ću raditi toga dana. Bilo mi je dosta sjedenja u kući. Prvi dan je bio super; jučer nije bilo tako super. Ako ponovno budem morala ostati ovdje čitav dan, mogla bih se uvaliti u svakakve nevolje iz čiste dosade.

Osim toga, dobro sam se osjećala. Šavovi na mojoj lijevoj ruci bili su tu već sedam dana i mišić mi je lijepo zacjeljivao. Mogla sam se čak i sama odjenuti. Boli iz prometne nesreće uglavnom su nestale, zahvaljujući jogi, ledu i općim iskustvom s bolnim mišićima.

Nakon otprilike petnaest minuta Wyatt se spustio niz stepenice i vidio da sjedim pred televizorom. "Radiš na još jednom popisu?" pitao je ogorčeno kada mi je prišao.

"Da, ali nije o tebi."

"Radiš i popise prijestupa drugih ljudi?" Zvučao je pomalo uvrijeđeno, kao da je mislio da je on jedini koji zaslužuje popis.

"Ne. Sastavljam popis dokaza."

Nagnuo se i poljubio me za dobro jutro, a onda pogledao popis. "Zašto je tvoj crveni Mercedes na popisu?"

"Jer sam ga sanjala dva puta. To mora nešto značiti."

"Možda to da je bijeli totalno uništen i da bi voljela ponovno imati crveni?" Opet me poljubio. "Što bi željela za doručak danas? Palačinke? Tost? Jaja i kobasicu?"

"Dosta mi je muške hrane," rekla sam, ustala i slijedila ga u kuhinju. "Zašto nemaš ženske hrane? Treba mi ženska hrana."

Sledio se s loncem kave u ruci. "Žene ne jedu istu hranu kao muškarci?" pitao je oprezno.

Stvarno, bio je tako zbunjen. "Jesi li siguran da si bio oženjen? Znaš li bilo što?"

Ulio si je kavu u šalicu i vratio lonac na vruću ploču. "Tada nisam obraćao toliko pažnje. Ti sijela isto što i ja."

"Samo iz pristojnosti, jer si se toliko trudio da me nahraniš."

Razmišljao je malo o tome, pa je onda rekao, "Daj da popijem kavu, pa ćemo nastaviti o ovome. U međuvremenu ću napraviti doručak i jest ćeš ga jer je to jedino što imam i neću ti dozvoliti da se izgladnjuješ."

Čovječe, on se naljuti i oko najmanje sitnice.

"Voće," rekla sam pomažući mu. "Breskve. Grejp. Integralni kruh za tost. I jogurt. Ponekad zobene pahuljice. To je ženska hrana."

"Imam pahuljice," rekao je.

"Zdrave pahuljice." Njegove su bile diskutabilne.

"Zašto se brinuti za zdravu hranu? Ako možeš pojesti jogurt i ostati živa, možeš jesti bilo što. To je odurno. Gotovo je grozan koliko i svježi sir."

Složila sam se s njim oko svježeg sira, pa ga nisam branila. Umjesto toga sam rekla, "Ne moraš ti to jesti; samo moraš imati žensku hranu da je ja jedem. Ako želiš da ostanem, mislim."

"U svakom slučaju ostaješ." Posegnuo je u džep traperica i izvadio nešto, što mi je onda bacio. "Evo."

Bila je to mala baršunasta kutija. Okrenula sam je u ruci, ali je nisam otvorila. Ako je to ono što sam mislila daje - bacila sam mu kutiju natrag. Uhvatio ju je jednom rukom i namrštio se. "Zar ga ne želiš?"

"Što?"

"Zaručnički prsten."

"O, zar je to u kutijici? Bacio si mi zaručnički prsten?" Stvarno, ovo je toliko velik prijestup da ću ga morati napisati velikim slovima preko cijele jedne stranice i pokazati je djeci kada odrastu, kao primjer kako nešto ne napraviti.

Nagnuo je glavu dok je kratko razmišljao o tome, a zatim me pogledao kako stojim tamo bosa, izgubljena u njegovom ogrtaču, čekajući suženih očiju da vidim što će on sad napraviti. Kratko se nacerio i došao do mene, uhvatio mi desnu ruku i prinio je svojim ustima. Onda se dostojanstveno spustio na jedno koljeno i ponovno mi poljubio ruku. "Volim te," rekao je ozbiljno. "Hoćeš li se udati za mene?"

"Da, hoću," odgovorila sam jednako ozbiljno. "I ja tebe volim." Onda sam se bacila na njega, zbog čega je, naravno, izgubio ravnotežu i raširili smo se na kuhinjskom podu, ali on je bio na dnu, pa sam ja bila dobro. Neko smo se vrijeme ljubili; onda sam je nekako izgubila ogrtač i dogodilo se ono što pretpostavljate da se dogodilo.

Nakon toga je uzeo baršunastu kutijicu s poda, gdje je završila kada smo je ispustili, i otvorio ju je. Izvadio je jednostavan, prekrasan dijamantni prsten, uzeo mi je lijevu ruku i lagano mi stavio prsten na prstenjak.

Gledala sam u dijamant i suze su mi se sakupile u očima. "Hej, nemoj plakati," molio je, podižući mi bradu i ljubeći me. "Zašto plačeš?"

"Jer te volim i prsten je krasan," rekla sam i progutala suze. Nekada bi napravio nešto baš kako treba i to mi je bilo gotovo više no što sam mogla podnijeti. "Kada si ga kupio? Ne znam kada si mogao imati vremena."

Puhnuo je. "Prošli petak. Nosim ga uokolo već čitav tjedan."

Prošli petak? Dan nakon Nicolinog ubojstva? Prije no što me slijedio na plažu? Usta su mi se otvorila.

Stavio mi je prst pod bradu i podignuo je, zatvarajući mi usta. "Bio sam siguran već tada. Bio sam siguran čim sam te vidio u četvrtak navečer, kako sjediš u svom uredu s kosom sakupljenom u konjski rep i odjevena u ružičasti top zbog kojeg su se svim muškarcima jezici vukli po podu. Osjetio sam takvo olakšanje kada sam shvatio da nisi ti bila ubijena da su mi se koljena tresla, i tada sam znao da sam dvije godine samo izbjegavao neizbježno. Odmah sam odlučio zavesti te što prije i kupio sam prsten sljedećeg dana."

Pokušala sam to upiti. Dok sam ja bila zaposlena šticećenjem same sebe dok on ne odluči da me voli na način na koji sam znala da me može voljeti ako si dozvoli, on je već bio odlučio i pokušavao je uvjeriti mene. Stvarnost se još jednom promijenila. Ovim tempom, do kraja dana ću možda čak i znati što je stvarnost, a što nije.

Muškarci i žene možda pripadaju istoj vrsti, ali ovo mi je bio dovoljan dokaz da nismo slični. Ipak, to zapravo i nije važno, jer se trudio. Kupio mi je grm, zar ne? I prekrasan prsten.

"Što ćeš raditi danas?" pitao me uz doručak koji se sastojao od kajgane, tosta i kobasice. Pojela sam otprilike trećinu od onoga što mi je dao.

"Ne znam." Ovila sam stopala oko nogu stolice. "Dosadno mi je. Radit ću nešto."

Trgnuo se. "Toga sam se i bojao. Spremi se i ideš sa mnom na posao. Tako ću barem znati da si na sigurnom."

"Bez uvrede, ali sjediti u tvom uredu je još dosadnije od sjedenja ovdje."

"Čvrsta si ti," rekao je bez suosjećanja. "Možeš to podnijeti."

Nije prihvaćao 'ne' kao odgovor; do sada je to gotovo uvijek bilo tako. I tako sam odlučila da me zbog valjanja po podu boljela ruka, pa mi je morao pomoći da se odjenem i da korektorom prekrijem masnice; zatim me kosa jednostavno nije slušala i rekla sam mu da će je on morati ukrotiti. Nakon dva pokušaja, zagundao je nešto opsceno i rekao, "U redu, to je to. Dovoljno si me kaznila. Moramo krenuti jer ću inače zakasniti."

"Već bi i mogao naučiti kako da mi radiš frizuru," rekla sam mu širom otvorenih očiju. "Jednostavno znam da će naša mala curica jednom nositi takvu frizuru i željet će da joj tatica plete pletenice."

Gotovo se rastopio pod napadom velikih očiju i pri spomenu na malu djevojčicu; onda se uhvatio. Bio je iskovan iz nekog tvrdog materijala kada se uspio othrvati dvostrukom napadu.

"Imat ćemo sve dečke," rekao je dok me povlačio na noge. "Bez curica. Trebat ću svo pojačanje koje ću moći dobiti i bez da ti dovedeš sebi neko."

Zgrabila sam blok prije no što me izgurao van u garažu i praktički me ugurao u Crown Vic. Ako već moram sjediti u policijskoj postaji, mogu i raditi na svojim dokazima.

Kada smo došli do gradske vijećnice i kada me ugurao u policijsku postaju, prva osoba koju sam vidjela bio je policajac Wskosigh. Bio je u civilu, pa sam pretpostavila da je baš završio sa smjenom. Stao je i lagano mi salutirao. "Uživao sam u desertu kojeg ste nam poslali, gospođice Mallory," rekao je. "Da nisam kasnio sa završetkom smjene, ne bih dobio ništa. Ponekad se loše stvari i dobro završe."

"Drago mi je da vam se svidjelo," rekla sam, smiješeći se. "Ako vam ne smeta što vas pitam, gdje trenirate? Vidim da trenirate."

Izgledao je malo preplašeno, a zatim ponosno. "Idem u YMCA."

"Kada ovo završi i kada se opet vratim na posao, voljela bih vas provesti po svojoj teretani. Imamo programe koji YMCA ne nudi, sprave su prvoklasne."

"Razgledao sam prošli tjedan," rekao je, kimajući glavom. "Impresioniralo me ono što sam vidio."

Wyatt me nježnu gurao prema naprijed svojim tijelom i dok smo zalazili za ugao prema dizalu, pogledala sam pored njega i rekla, "Doviđenja za sada," policajcu Wskosighu.

"Hoćeš li prestati koketirati?" gundao je Wyatt.

"Nisam koketirala. Reklamirala sam biznis." Vrata dizala su se otvorila i ušli smo unutra. Pritisnuo je gumb za svoj kat.

"To je bilo koketiranje. I zato prestani s tim."

Šef Gray je razgovarao sa skupinom detektiva u kojoj su bili i MacInnes i Forester i pogledao je gore dok me Wyatt usmjeravao prema svom uredu. Šef je nosio tamno odijelo i kraljevsko plavu košulju. Široko sam mu se osmjehnula i podigla palce, a on se samouvjereno pogladio po kravati.

"Možda ovo i nije bila tako dobra zamisao," promrmljao je Wyatt dok me smještao u svoj naslonjač. "Ali sada je prekasno da se predomislim, pa zato samo sjedi tu i piši svoje popise, dobro? Ima dečki s visokim kolesterolom, pa se potrudi ne smiješiti se njima da ne dobiju srčani udar. Ne koketiraj ni s kim tko ima preko četrdeset godina, ili tko je pretio, ili oženjen, ili ispod četrdeset godina, ili neoženjen. Dobro?"

"Nisam koketa," rekla sam braneći se i izvlačeći blok.

"Dokazi kažu drugačije. Otkako si mu rekla da izgleda dobro u plavome, šef Gray svaki dan nosi plavu košulju. Možda bi mu trebala savjetovati i neke druge boje."

"O, kako slatko," rekla sam sve ozarena. "Sigurno je išao u šoping još toga dana." Wyatt je na trenutak proučavao strop, a zatim rekao, "Želiš li kavu? Ili dijetalnu kolu?"

"Ne, sada ne bih ništa. Hvala. Gdje ćeš ti biti, ako sam ja dobila tvoj stol?"

"Okolo," rekao je neodređeno i otišao.

Nisam imala vremena za dosađivati se. Nekoliko je ljudi svratilo u ured zahvaliti mi na pudingu i pitati recept. Žene su pitale recept, bolje rečeno; mislim da to muškarcima nikada ne bi palo na pamet. Između prekida, črkala sam po svom bloku i zapisivala sve što je moglo, ali i nije moralo biti važno, ali nisam naletjela na onaj čaroban komadić koji bi sve povezao.

U vrijeme ručka, Wyatt se vratio s bijelom vrećicom u kojoj su bila dva sendviča, dok je u ruci nosio piće. Preselio me iz svog naslonjača - na znam što je to s njim i njegovim naslonjačima da ih ne može dijeliti - i prešao po mom popisu tragova dok smo jeli. Nije bio impresioniran mojim napretkom. Ipak, sviđalo mu se njegovo ime koje sam okružila srcem i strijelom.

Međutim, namrštio se kada je našao drugi popis svojih prijestupa.

Nakon što smo pojeli, rekao je, "Dečki iz laboratorija utvrdili su da je crna vlas prava, ne obojena. I da je azijskog porijekla, što je velik korak naprijed. Koliko Azijaca poznaješ?"

Sada sam tek bila zbunjena. U ovom dijelu zemlje nema mnogo Azijaca i iako sam na koledžu imala nekoliko prijatelja Azijaca, nismo ostali u kontaktu. "Niti jednog od koledža."

"Pazi, jer su Indijanci azijskog porijekla."

To je bacalo sasvim drugačije svjetlo na stvari, jer ovako blizu Cherokee rezervata mora biti puno Indijanaca. Poznavala sam puno ljudi indijanskog porijekla, ali nisam se mogla sjetiti nekoga tko bi me poželio ubiti.

"Morat ću razmisliti o tome," rekla sam. "Napravit ću popis."

Nakon što je otišao, stvarno sam napravila popis svih Indijanaca koje poznajem, ali još dok sam ispisivala imena znala sam da je to gubitak vremena. Niti jedan od njih nije me imao razloga ubiti.

Vratila sam se svojim tragovima i zapisala sam azijska kosa. Zar se ona nije koristila za prvoklasne perike? Bila je teška i ravna i sjajna; od nje se moglo sve napraviti, po pitanju boja i frizure. Zapisala sam perika, a zatim zaokružila riječ.

Ako je osoba koja me pokušavala ubiti bila dovoljno pametna da nosi periku, ne bismo trebali obraćati pažnju na boju kose. Ovime se broj osumnjičenika opet naglo uvećao. Divlja ideja me pogodila i zapisala sam ime s upitnikom pored. To je bilo rastezanje ljubomore do ekstrema, ali željela sam još malo razmisliti o toj osobi.

Oko dva sata, Wyatt je gurnuo glavu kroz vrata. "Ostani ovdje," rekao je brzo. "Imamo poziv o ubojstvu/samoubojstvu. Uključi mobitel i nazvat ću te kad stignem."

Ako je mobitel bio uz mene, uvijek je bio uključen. Veliko je pitanje bilo kada će se on vratiti? Vidjela sam koliko dugo može trajati obrada mjesta zločina; možda ne dođe po mene do ponoći. Nema ničega dobrog u tome kada ste bez vlastitih kotača.

Konstantna buka u velikoj prostoriji ispred Wyattovog ureda se zamjetno umanjila; kada sam otišla do vrata vidjela sam da su gotovo svi otišli. Svi su vjerojatno otišli na mjesto zločina. Da sam mogla birati, i ja bih bila otišla.

S moje desne strane oglasilo se dizalo, označavajući nečiji dolazak. Pogledala sam baš kada je osoba izlazila i sledila sam se od šoka kada sam vidjela Jasona; od svih ljudi baš je on dolazio. Pa, ne od šoka; to je prejaka reakcija. Više od iznenađenja. I nisam se sledila, ako ćemo biti precizni.

Pomislila sam na skrivanje u Wyattovom uredu, ali Jason me već vidio. Širok mu je osmijeh ozario lice i dugačkim je koracima krenuo prema meni. "Blair. Jesi li dobila moju poruku?"

"Bok," rekla sam s puno manje entuzijazma i nisam se potrudila odgovoriti mu na pitanje. "Što radiš ovdje?"

"Tražim šefa Graya. Isto mogu i ja tebe pitati."

"Morala sam razjasniti nekoliko detalja," rekla sam neodređeno. Ovo je bio prvi put u pet godina da razgovaram s njim i osjećala sam se nalegodno. Bio je toliko izvan mog života da sam se jedva sjećala bilo čega iz vremena koje smo proveli zajedno.

Još je bio zgodan, ali njegov me izgled uopće nije privlačio. Državna vlast nije zasjedala, ali sada je, kao čovjek na toj funkciji, igrao golf sa šefom policije, a čak i kada se ležerno odijevao, kao sada, ciljao je na višu modu nego nekada. Iako je nosio traperice i majicu - bez čarapa, naravno - imao je i sako. Neke tkanine se ne gužvaju grozno, on nije bio dovoljno pametan da nađe sako od neke takve. Sako mu je izgledao kao da je čitav tjedan spavao u njemu, iako ga je odjenuo vjerojatno tek toga jutro.

"Nisam vidjela šefa od jutros," rekla sam koraknuvši unatrag tako da mogu završiti razgovor zatvaranjem uredskih vrata. "Sretno."

Umjesto da ode svojim putem, stao je na prag ureda. "Ima li ovdje nekakva kantina gdje je mogao otići na kavu?"

"On je šef," rekla sam suho. "Vjerojatno ima svoj aparat za kavu. I nekoga da mu je kuha."

"Zašto ne bi prošetala malo sa mnom dok ga tražim? Mogli bismo nadoknaditi izgubljeno vrijeme."

"Ne, hvala. Imam neke papire za srediti." Pokazala sam na Wyattov stol na kojem su svi papiri osim mog bloka bili njegovi, ali naravno da sam opet prošla kroz sve njegove papire, pa su na neki način bili i moji.

"O, idemo, idemo" rekao je Jason. Posegnuo je u sako i izvukao pištolj. "Šeći sa mnom. Moramo razgovarati o toliko toga."

28.

Očito je da nikada ne bih otišla s njim da mi nije gurnuo taj pištolj pod rebra, ali jest, pa sam krenula. Bila sam nekako u šoku, pokušavajući shvatiti što se događa. Razmišljati o nečem drugom dok mi podsvijest ne bude spremna razmišljati o ovome, ovoga puta očito neće upaliti. Do vremena kada sam shvatila da me ne bi ubio pred svjedocima - a u postaji je još bilo par ljudi - bilo je prekasno; već sam bila u automobilu s njim.

Natjerao me da vozim, dok je on držao pištolj uperen u mene. Razmišljala sam da se zabijem u telefonski stup ili tako nešto, ali nije mi se sviđala pomisao o još jednoj prometnoj nesreći. Moje se jadno tijelo tek bilo oporavilo od prethodne. Nisam željela ni da me zračni jastuk ponovno udari u lice. Da, znam, masnica je privremena, a metak je zauvijek, pa možda nisam najbolje odabrala. Samo za slučaj da se trebam zabiti u telefonski stup, kao posljednju šansu, bacila sam pogled na upravljač da vidim ima li zračnog jastuka. Automobil je bio noviji Chevroletov model, pa je imao zračni jastuk.

Čudno je bilo to što sam bila nekako alarmirana, ali ne i prestravljena. Vidite, glavna stvar koju morate znati o Jasonu jest da će on učiniti sve da zaštiti sliku koju je stvarao o sebi. Čitav mu je život izgrađen oko političke karijere, izbora i ambicija. Kako je mislio da će se izvući s ubojstvom kada me najmanje dvoje ljudi vidjelo da odlazim s njim, nisam znala.

Slijedila sam njegova upute dok sam čekala da to shvati, ali nekako se činilo kao da je on u nekoj svojoj stvarnosti. Nisam znala gdje me vodi; zapravo, činilo se da se besciljno vozimo po gradu dok on pokušava smisliti gdje da odemo. Stalno si je povlačio donju usnu, a to je bila navika, sjetila sam se, koju je imao kada ga je nešto mučilo.

"Nosio si crnu periku, točno?" ležerno sam pitala, "onda kada si mi pokvario kočnice." Nervozno me pogledao. "Kako znaš?"

"Nekoliko vlasi se uhvatilo pod auto. Forenzičari su ih pronašli."

Izgledao je blago iznenađen, a onda je kimnuo. "O, da, sjećam se da mi se perika nekako zakačila za nešto. Nisam mislio na počupane vlasi jer ništa nisam osjetio."

"Sada provjeravaju popis ljudi koji su kupili perike," lagala sam. Još jednom me nervozno pogledao. Zapravo, to i nije bila neka laž. Kad Wyatt pronađe moj blok sa zaokruženom riječju perika, definitivno će to ispitati.

"Ljudi su me vidjeli kako odlazim s tobom," istaknula sam. "Ako me ubiješ, kako ćeš to objasniti?"

"Smislit ću nešto," promrmljao je.

"Što? Kako ćeš se riješiti moga tijela? Osim toga, zakačit će te za detektor laži tako brzo da se nećeš ni snaći. Čak i ako ne pronađu dovoljno dokaza da te odvedu na sud, pričanje u javnosti će ti uništiti karijeru." Vidite, ja sam poznavala Jasona; ima noćne more o tome da mu nešto naškodi karijeri. I iako je prerezao moje kočnice, jednostavno nisam mogla vjerovati da će me osobno ubiti.

"Mogao bi me jednostavno i pustiti," nastavila sam. "Ne znam zašto me pokušavaš ubiti, čekaj malo! Ti si mi mogao presjeći crijevo od kočnica, ali definitivno me nisi mogao upucati prošle nedjelje. Što se ovdje događa?" Trgnula sam se da ga pogledam i auto se zanio. Opsovao je i ja sam brzo ispravila upravljač.

"Ne znam o čemu pričaš," rekao je buljeći ravno naprijed i zaboravljajući me držati na nišanu. Vidite? Jason jednostavno nije određen za kriminal.

"Netko drugi me pogodio." Mozak mi je radio sto na sat i sve su se male pojedinačne karike počinjale slagati. "Tvoja žena! Tvoje supruga me pokušala ubiti, zar ne?"

"Ludo je ljubomorna," izletjelo mu je. "Ne mogu je spriječiti; ne mogu je razuvjeriti. Ovo će me uništiti ako je ulove, a hoće, jer ne zna što radi."

Sada ih je već bilo dvoje koji ne znaju što rade.

"Pa si pomislio da ćeš me ti ubiti da ona ne mora? Pobijediti je?"

"Tako nešto." Živčan, rukom je prošao kroz svoju plavu kosu. "Ako budeš mrtva, neće više biti opsjednuta tobom."

"Zašto bi, pobogu, bila opsjednuta mnome? Nemam nikakve veze s tvojim životom; ovo je prvi put da razgovaram s tobom od razvoda."

Promrmljao je nešto i pogleda sam prema njemu. "Što? Govori glasnije." Mrmlja kada se osjeća krivim radi nečega.

"Za to bih mogao ja biti kriv," promrmljao je, malo glasnije.

"O! Kako to?" pokušala sam zvučati poticajno, a zapravo sam mu htjela glavom tući o pločnik ili nešto.

"Kada bismo se svađali, možda sam govorio nešto o tebi," priznao je i sada je buljio kroz prozor sa svoje strane auta. Stvarno. Pomislila sam da se nagnem i jednostavno mu uzmem pištolj, ali je imao prst na okidaču, što je užasno glupo ako osoba nije stručnjak, a Jason nije bio, da je bio, promatrao bi me poput sokola umjesto da gleda kroz prozor.

"Jasone, ti glupane," gundala sam. "Zašto bi napravio nešto tako idiotski?"

"Uvijek me željela učiniti ljubomornim," rekao je defenzivno. "Volim Debru, stvarno, ali ona nije kao ti. Ona je ovisna i nesamostalna i nesigurna, i dosadilo mi je što me želi učiniti ljubomornim, pa sam uzvratio udarac. Znao sam da je ljuta zbog toga, ali nisam znao da će poludjeti. Prošlu nedjelju navečer, kada sam se vratio s golfa i otkrio da je uistinu pucala u tebe, strašno smo se posvađali i zaklela se da će te ubiti makar joj to bila posljednja stvar u životu. Mislim da ti je motrila na kuću ili tako nešto, pokušavajući saznati ima li čega između nas. Ništa što sam govorio nije joj bilo važno. Ludo je ljubomorna, a ako te ubije, ja vjerojatno nikada više neću biti ponovno izabran za predstavnika države. Mogu poljubiti ambiciju o guverneru u guzicu."

Razmišljala sam malo o svemu tome.

"Jason, mrzim što ti moram ovo reći, ali oženio si se budalom. Ipak, to je pošteno," dodala sam.

Pogledao me, "Zašto?"

"I ona se udala za budalu."

Zbog toga se durio nekoliko minuta, ali na koncu je zagundao i rekao, "Ne znam što da radim. Ne želim te ubiti, ali ako te ne ubijem, Debra će nastaviti pokušavati i uništiti će mi karijeru."

"Imam ideju. A da je pošalješ u duševnu bolnicu," predložila sam sarkastično. I mislila sam to što sam rekla. Ona je bila opasnost za druge - poglavito mene - pa je ostvarivala uvjete. Ili kriterije. Štogaod.

"Ne mogu to napraviti! Volim je."

"Gledaj. Čini mi se da imaš izbor: ako me ubije, uništiti će ti karijeru; ali ako me ti ubiješ, posljedica će biti puno ozbiljnija jer si već pokušao, a to dokazuj e da se radi o ubojstvu s predumišljajem, zbog kojega ćeš jako duboko potonuti. Ne samo to, nego sam ja zaručena za murjaka i on će te ubiti." Maknula sam lijevu ruku s upravljača i pokazala mu prsten.

"Opa, to je kamen," rekao je zadivljeno. "Nisam mislio da murjaci imaju toliko love. Tko je on?"

"Wyatt Bloodsworth. Ispitivao te neki dan, sjećaš se?"

"A zato je bio tako gadan. Sada kužim. On je bio sportaš, zar ne? Pretpostavljam da ima dovoljno love."

"Snalazi se," rekla sam. "Ali ako se meni nešto dogodi, ne samo da će te ubiti - a drugi murjaci bi gledali na drugu stranu jer im se sviđam - nego će ti

i spaliti selo i posipati sol po njivama." Ubacila sam malo biblijskih prijetnji tek toliko da ga impresioniram i podsjetim na ozbiljnost okolnosti.

"Nemam njive," rekao je. "Ni selo."

Ponekad je Jason znao biti zaglupljujuće doslovan. "Znam to," rekla sam strpljivo. "To je bila metafora. Ono što sam mislila je da će te potpuno uništiti."

Kimnuo je glavom. "Da, shvaćam to. Izgledaš seksi ovih dana." Naslonio je glavu na sjedalo. "Što da radim? Ne mogu se sjetiti ničega što bi upalilo. Dojavio sam o ubojstvu/samoubojstvu da izvučem murjake iz zgrade, ali nisu svi otišli. Imala si pravo; bilo je svjedoka. Ako te ubijem, morat ću ubiti i njih, a mislim da to ne bi upalilo jer su do sada murjaci već vjerojatno otkrili da je poziv bio lažan i vratili se u postaju."

Kao da je to bio znak, zazvonio mi je mobitel. Jason je skočio pola metra u zrak. Počela sam kopati po torbici tražeći telefon, ali Jason je rekao, "Nemoj se javiti!" i izvukla sam ruku.

"To je vjerojatno Wyatt," rekla sam. "Poludjet će kada sazna da sam otišla s tobom." To nije bilo iz Biblije, ali bilo je točno.

Znoj se pojavio na Jasonovom čelu. "Možeš mu reći da smo samo razgovarali, zar ne?"

"Jason, daj shvati. Pokušavao si me ubiti. Moramo ovo srediti jer ću inače reći Wyattu da si mi se nabacivao, pa će te slomiti na molekule."

"Znam," gundžao je. "Idemo k meni doma, da porazgovaramo i smislimo plan."

"Je li Debra tamo?"

"Ne. Nadzire kuću tvojih staraca jer misli da ćeš se pojaviti tamo prije ili kasnije." Uhodila mi je roditelje? Skalpirat ću kuju zbog toga. Nalet bijesa jurnuo mi je tijelom, ali kontrolirala sam ga, jer sam trebala zadržati bistru glavu. Odgovorila sam Jasona, ali poznavala sam ga i nisam ga se ni najmanje bojala. Očito je njegova žena bila totalni luđak u obitelji i nisam znala što bismo mogli napraviti vezano za nju.

Vozila sam do Jasonove kuće, a to je, naravno, ona koju smo zajedno kupili i koju sam mu ostavila u razvodu. Nije se puno promijenila u pet godina; biljke u vrtu su bile veće, ali to je otprilike bilo sve. Kuća je bila od crvenih opeka, na dva kata, s bijelim prozorima. Bila je moderna, sa zanimljivim arhitektonskim detaljima, ali ni po čemu se nije izdvajala od drugih kuća u susjedstvu. Garažna vrata su bila spuštena, pa Debre nije bilo.

Kada sam skrenula na prilaz, rekla sam zamišljeno, "Znaš, moglo je biti pametnije odseliti se, nego očekivati da Debra živi ovdje."

"Zašto?"

Kao što sam rekla: nije imao pojma. "Jer smo ovdje mi živjeli kada smo bili u braku," rekla sam strpljivo. "Vjerojatno se osjeća kao da je ovo moja kuća, a ne njena. Mora imati svoju kuću." Čudno, ali po prvi put sam osjetila suosjećanje prema njoj.

"Ovoj kući ništa ne nedostaje," protestirao je. "Lijepa je, moderna i dobra."

"Jason. Kupi ženi njenu kuću!" viknula sam. Ponekad se samo tako može privući njegova pažnja.

"Dobro, dobro. Ne trebaš urlati," rekao je dureći se.

Da sam imala neki zid točno tamo, lupala bih glavom o njega.

Ušli smo i zakolutala sam očima kada sam vidjela da još uvijek ima isti namještaj. Tip je bio bistar kao blatna lokva. On je trebao biti onaj koga je Debra trebala ubiti.

Dakle, znala sam da je konjica na putu; prvo mjesto koje će Wyatt i njegovi momci provjeriti bit će Jasonova kuća, zar ne? Znali su da me Jason nije upucaao, ali Wyatt će vidjeti moje bilješke i zbrojiti dva i dva baš kao što sam to ja učinila. Osoba koja je bila ljubomorna na mene bila je nova supruga mog bivšeg muža, iako nije bila baš tako nova, budući da su bili u braku četiri godine? Koliko je još očitije moglo biti? Jason me nije upucaao, ali ostavio je zabrinutu poruku sljedećeg jutra - nakon pet godina bez ikakvog kontakta. Wyatt možda ne shvati odmah da mi je Jason pokvario kočnice, ali to nije bilo važno. Važno je bilo da sam mogla očekivati prvo patrolno vozilo za otprilike pet minuta.

"Dakle," rekao je Jason, gledajući me kao da ja imam odgovore, "što možemo učiniti s Debrom?"

"Kako to misliš, što možete učiniti sa mnom?"

Zbog uzvika sam skočila otprilike metar u zrak, ne samo jer ga nisam očekivala, već i zato jer je to značilo da je Debra ipak kod kuće. Na popisu loših stvari, taje bila na vrhu.

I Jason je skočio i ispustio pištolj, koji nije opalio - hvala Bogu jer bi mi srce vjerojatno stalo samo zbog toga. Svejedno mi je skoro stalo kada sam se okrenula i suočila s Debrom Schmale, sada gospođom Jasona Carsona, koja je očito bila smrtno ozbiljna kada se radilo o njenom statusu. Držala je pušku. Kundak joj je bio na ramenu, a obraz uz njega, i izgledala je kao da zna što radi.

Progutala sam slinu i ubacila jezik u brzinu, iako mi je mozak još bio pod ručnom. "Mislio je kako te možemo uvjeriti da nemaš razloga da budeš ljubomorna na mene. Ovo je prvi put da razgovaram s Jasonom nakon razvoda. Samo ti se osvećivao jer si ga željela učiniti ljubomornim i to tako da je upleo mene da bi ti bila ljubomorna. I zapravo bi trebala ubiti njega, a ne mene, jer mislim da je to zaista bilo grozno od njega, zar ne?"

Pod danim okolnostima, mislim da je to bio odličan govor, ako smijem sama tako reći, ali ona nije ni trepnula. Držala je pušku usmjerenu ravno u moja prsa.

"Mrzim te iz dna duše," rekla je tihim, zlobnim glasom. "Samo to čujem - 'Blair, Blair, Blair'. Blair ovo i Blair ono, sve dok mi se ne počne povraćati."

"A ja bih željela istaknuti da ja nisam kriva za to. Nisam imala pojma da to radi. Kažem ti, ubij njega umjesto mene."

Činilo se da je po prvi put Jason shvatio što sam govorila. "Hej!" rekao je ogorčeno.

"Nemoj ti 'Hej' meni," prasnula sam. "Ti si ovo prouzročio. Trebao bi se spustiti na koljena i ispričati nam se objema. Ovu si jadnu ženu gotovo izludio, a ja sam gotovo poginula. Za sve si ti kriv."

"Ja nisam jadna žena," prasnula je Debra. "Lijepa sam i pametna i on bi me trebao cijeniti, ali umjesto toga, on je toliko zaljubljen u tebe da ni ne razmišlja jasno."

"Ne, nisam," rekao je Jason istog trena, koraknuvši prema njoj. "Volim tebe. Blair nisam volio godinama, prestao sam je voljeti prije no što smo se razveli."

"To je istina," rekla sam. "Je li ti ikad rekao da me varao? Meni to ne zvuči kao da me volio, a tebi?"

"Voli tebe," ponovila je. Očito nije željela slušati glas razuma. "Inzistirao je da živimo u ovoj kući..."

"Rekla sam ti," rekla sam Jasonu.

"Prestani razgovarati s njim. Ne želim da ikada više razgovaraš s njim. Ne želim da ikada više udahneš." Bijesno je prišla bliže, toliko blizu da mi je cijev od puške gotovo doticala nos. Malo sam se povukla, jer su mi masnice od zračnog jastuka prolazile i nisam željela nove. "Ti si imala sve," zajecala je. "O, znala sam da je zadržao kuću, ali ne može podnijeti da se preuredi, pa je to kao da je ti još uvijek imaš. Dobila si Mercedes. Vozikaš se gradom sa spuštenim krovom kao da si neka seksi frajerica, a ja moram voziti Taurusa jer on kaže da je dobro za njegov imidž da vozimo američke automobile."

"Taurus je stvarno dobar," rekla sam, pokušavajući je omesti. Vidite? Moja je podsvijest nekako znala da je auto bio važan.

"Baš me briga je li dobar!"

Mislila sam da sam čula nešto ispred, ali nisam se usuđivala okrenuti glavu i pogledati. Osim očitih ulaza - prednjih i stražnjih vrata i prozora - u blagovaonicu se moglo ući kroz velika staklena vrata. S mjesta na kojem sam stajala, mogla sam vidjeti dio staklenih vrata i učinilo mi se da sam tamo vidjela pokret, ali nisam ih mogla izravno pogledati jer bi i ona shvatila da se nešto događa.

Jason, koji mi je bio s desne strane nije imao istu perspektivu i nije mogao vidjeti ništa osim stepenica. Debra je vidjela kroz prozor dnevne sobe, ali pogled joj je bio ograničen zbog kuta na kući i zastora koji su bili djelomično navučeni, tako da je ulazila svjetlost, ali je u kući bilo i privatnosti. Ja sam jedina znala da je pomoć tu.

Ali što ako upadnu na način na koji murjaci to rade i prestraše Debru, pa ona povuče okidač?

Ja sam mrtva, toliko o tome 'što ako'.

"Kako si se naučila koristiti puškom?" pitala sam, ne zato jer me zanimalo, već zato da nastavi pričati, da se usredotoči na nešto osim ubiti mene.

"Odlazila sam u lov s ocem. Vrlo sam precizna." Bacila je pogled na zavoj na mojoj lijevoj ruci. "da se nisi sagnula onda kada si se sagnula, vidjela bi koliko sam precizna. Ne, čekaj - ne bi. Jer bi bila mrtva."

"Voljela bih da se okaniš tih stvari vezanih za smrt. Dosadne su. Ne samo to, nego se nećeš izvući s njima."

"Naravno da hoću. Jason neće nikome reći jer ne voli loš publicitet."

"Neće morati reći, dvojica policajaca vidjela su kako me oteo."

"Oteo?" Zakolutala je očima.

"I pokušao me ubiti," rekla sam. "Da tebe ne uhvate. Vidiš, ipak te voli, jer ja to ne bih učinila ni za koga."

Bacila je pogled na njega. "Je li to istina?" pitala je oklijevajući.

"Prerezao sam joj kočnice," priznao je.

Trenutak je stajala jako mirno, a zatim su joj se suze počele skupljati u očima. "Stvarno me voliš," konačno je rekla. "Stvarno voliš mene."

"Naravno da te volim. Lud sam za tobom," uvjeravao ju je. Lud je bila vrlo pogodna riječ za te okolnosti, ne mislite li tako?

Otpuhnula sam uz olakšanje. "Dobro, to je riješeno," rekla sam. "Želim vam ugodan život, mislim da ću ja sada otići..."

Zakoračila sam unatrag i nekoliko stvari se nekako dogodilo odjednom. Kada sam se pomaknula, Debra je reagirala automatski i okrenula pušku prema meni. Iza nje se začuo zvuk lomljenja stakla i kao u usporenom snimku, vidjela sam kako ona skače, prestrašena. Kada je okrenula pušku prema meni, tijelo kao da mi je samostalno reagiralo, bez mogeg naređenja. Sjećanja mišića, znate? Ona je okrenula, ja sam se trgnula unatrag i godine vježbanja su preuzele. Savijala sam se, tijelo mi se naginjalo unatrag, noge su mi se učvrstile, a ruke krenula unatrag radi održavanja ravnoteže. Soba mi se preokrenula naglavačke; onda su mi preuzele ruke i noge i krenule uvis. Kao vježba, bilo je grozno. Obje su mi se noge dignule i Debra je bila preblizu: lijeva noga mi ju je zahvatila ispod brade a druga je udarila u pušku koja je poletjela. Nažalost, prst joj je bio na okidaču i pokret ga je pritisnuo; oštar zvuk bio je zaglušujuć. Budući da mi je ona bila na putu, noge mi nisu mogle završiti okret i pala sam ravno na leđa. Zbog mog udarca ispod njene brade, zateturala je, izgubila ravnotežu i počela mahati rukama. Izgubila je bitku za vraćanjem ravnoteže i tresnula je na guzicu, te je otklizala po ulaštenom podu.

"Joj!" viknula sam, hvatajući se za lijevi nožni palac. Nosila sam sandale, koje nisu najbolji izbor za udariti nekoga u bradu.

"Blair!" Kuća je odjednom bila puna policajaca koju su dolazili sa svih strana. Policajci u uniformama, policajci u civilu - i Wyatt. On je bio taj koji je doslovno uletio kroz staklena vrata kada je pomislio da će me ona upucati i podignuo me s poda, držeći ne tako snažno da sam jedva disala. "Jesi li dobro? Je li te udarila? Ne vidim krv..."

"Dobro sam," uspjela sam reći. "Osim što me stišćeš do boli." Čelični stisak njegovih ruku popustio je samo malo, a ja sam dodala, "Ozlijedila sam palac na nozi..."

Povukao se i gledao u mene, kao da ne može vjerovati da sam u jednom komadu i da sam izašla iz ovoga bez i jedne posjekotine. Nakon ovih posljednjih nekoliko dana, vjerojatno je očekivao da ću krvariti iz desetak prostrijelnih rana.

"Ozlijedeći palac?" rekao je. "Dobri Bože. Ovo je vrijedno kekxa."

Vidite? Rekla sam vam da brzo uči?

Epilog

Znate tko je bio ranjen? Jason. Možete li pronaći nekoga tko je to više zaslužio? Debrin slučajan pogodak raspolovio mu je glavu, budući da je puška letjela prema gore kada je pritisnula okidač, i on je pao na pod kao da ga je netko udario sjekirom. Svi to kažu, ali stvarno ne znam kako to izgleda.

Nije ga ubila, ali je krvario kao prase, jer su glave takve. Oboje su odmah počeli brbljati, optužujući jedno drugo, ali istovremeno pokušavaju preuzeti krivnju na sebe, a ništa od toga nije imalo smisla, pa sam ja sve objasnila MacInnesu i Foresteru, i Wyattu i šefu Gray koji je iz nekog razloga također došao. Mislim da je gotovo čitava policijska postaja bila tamo. Došli su i specijalci, u svojim cool crnim uniformama, a kada su došli bolničari, moja prijateljica Keisha je bila jedna od njih. Pozdravile smo se kao davno izgubljene stare prijateljice.

Sređivanje stvari je malo potrajalo, pa sam otišla u kuhinju i pristavila lonac vode za kavu. Malo sam šepala jer me bolio palac, ali nisam mislila da je slomljen.

Oko šest sati, Wyatt me odveo doma.

"Učini mi uslugu," rekao je tijekom vožnje. "Do kraja našeg zajedničkog života nemoj mi priuštiti tjedan kakav je bio ovaj prošli, dobro?"

"Ja nisam za ništa kriva," rekla sam ogorčeno. "I meni je bilo najgore, znaš. Ja sam bila upucana i ozlijeđena, i da mi nisi držao misli dalje od boli, vjerojatno bih puno plakala."

Posegnuo je za mnom i uhvatio mi ruku, te je čvrsto stegnuo. "Bože, volim te. Dečki će pričati o onom karate udarcu kojeg si joj zadala do kraja života. Čak su i specijalci bili impresionirani, a oni pokušavaju biti stvarno opasni. Gdje si to naučila?"

"Pružam svakakve vrste programa u 'Super tijelima'," rekla sam. Što, mislili ste da ću mu reći da sam nekako automatski to napravila i da uopće nisam namjeravala napraviti to što sam napravila? Ne u ovom životu.

Ovo, međutim, dokazuje bez sumnje da nikada ne znate kada vam može zatrebati malo gimnastike.

Nazvali smo svu obitelj i rekli da je kriza gotova, što je uključivalo puno objašnjavanja, ali Wyatt i ja nismo željeli društvo. Moja posljednje blisko iskustvo bilo je mrvicu preblisko, jer ima nečeg neposrednijeg kod puške koja

vam je usmjerena ravno u lice nego u prometnoj nesreći, iako je i nesreća bila dovoljno strašna i o njoj sam sanjala. Uopće nisam sanjala o puški, možda zato jer je Jason bio pogođen, pa je zbog toga to imalo dobar završetak. Ali proveli smo tu večer mazeći se i ljubeći se i planirajući budućnost. Planovi nam nisu bili baš savršeni, naravno. Pričam o Wyattu, najuspaljenijem tipu u državi. Ako je bio sretan, želio je seks. Ako je bio ljut, želio je seks. Sve je slavio seksom.

Predviđala sam jako sretan i ispunjen život s njim.

Idućeg me dana odveo u kupovinu. Njegova sestra, Lisa, dovela mu je auto, zahvalila na posudbi i postavila mi milijun pitanja.

Hvala nebesima da mi se odmah svidjela, ali bila je jako nalik na majku, pa nije bilo razloga zašto mi se ne bi sviđala. Sviđao mi se i kamionet i njime smo se odvezli do Mercedesovog salona.

Naravno da sam željela Mercedes. Niste valjda mislili da ću dozvoliti Jasonu i njegovoj ludoj ženi da me spriječe da kupim svoj najdraži auto! Zamislite me u crnom kabrioletu. Crna odaje moć, sjećate se? Osiguravajuća kuća mi još nije dostavila ček, a budući da je bila nedjelja poslijepodne, banka mi nije bila otvorena, ali prodavač je obećao da će mi čuvati auto do ponedjeljka uvečer. Bila sam sve sretna kada smo stigli kod mame i tate.

Tata je otvorio vrata i podignuo prst na usne. "Ššš," upozorio nas je. "Imali smo još jednu katastrofu s računalom i Tina je tiha."

"O-o," rekla sam, uvlačeći Wyatta unutra. "Što se dogodilo?"

"Konačno je sredila računalo, misli, a jutros joj je monitor riknuo. Baš sam se vratio iz trgovine s novim monitorom i ona ga u svom uredu spaja."

Jenni je došla u obiteljsku sobu i jako me zagrlila. "Ne mogu vjerovati za tog glupog Jasona," rekla je.

"Ja mogu. Kada si prošla pored maminog ureda, jesi li čula što?"

"Niti riječ," rekla je Jenni zabrinuto. Kada je mama ljuta, mrmlja sama sebi. Kada je više nego ljuta, postane jako, jako tiha.

Čuli sam mamu da dolazi niz hodnik i svi smo sjedili u tišini dok je prolazila pored nas bez riječi, bez da nas je čak pogledala. Nosila je veliku rolu plastike koju je odnijela u garažu. Vratila se praznih ruku i opet prošla pored nas u tišini.

"Što je s plastikom?" pitao je Wyatt i svi smo slegnuli klasičnom 'tko to zna' gestom.

Čuo se težak udarac, zatim čudan zvuk povlačenja. Mama se vratila u hodnik, smrknutog izraza. U ruci je imala debelu žicu i vukla je zločest

monitor iza sebe. Gledali smo u tišini kako ga vuče do garažnih vrata, niz dvije stepenice, te ostavlja na sredini plastike koju je raširila na pod u garaži.

Otišla je do tatinog alata. Izabrala je čekić, provjerila koliko je težak, a zatim ga vratila. Zatim je uzela nekakav malj. Ne razumijem se u alat, ali znam da je bio jako, jako težak. Skinula ga je sa zida očito smatrajući da će ispuniti njene zahtjeve. Zatim se vratila do monitora koji je bio na plastici i razbila ga na komadiće. Lupala je po njemu dok se nije pretvorio u hrpu komadića. Staklo je letjelo; plastika se lomila. Udarala ga je toliko da više gotovo nije postojao. Zatim je jako mirno vratila malj na mjesto, otresla ruke i vratila se u kuću s osmijehom na licu.

Wyatt je imao najčudniji izraz u očima, kao da nije znao bi li se smijao ili pobjegao glavom bez obzira. Tata ga je energično potapšao po ramenu. "Ti si pametan čovjek," rekao je poticajno.

"Samo redovito provjeravaj popis svojih prijestupa da vidiš ima li velikih problema koje moraš riješiti, i sve će biti u redu."

"Obećavate?" pitao je Wyatt suho.

Tata se nasmijao. "Kvragu, ne. Ako upadneš u nevolju, dalje se vadi sam." Wyatt se okrenuo i namignuo mi. Ne, nije bio sam; bili smo u tome zajedno.

KRAJ